

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2004

Praznicul Nașterii Domnului

Lumea nu știe ce înseamnă sărbătoare de naștere. Omul nu știe ce este izvorul fericirii lui. Cei îndurerați pentru Domnul sunt cei frumoși. Sărbătorile nașterii sunt dureri de naștere.

Mă fac cuvânt de sărbătoare a pomenirii nașterii Mele din mamă Fecioară acum două mii de ani, căci scris este: «Lumea prin El s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut, și întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit; și celor câți L-au primit, care cred în El, le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu». Amin, amin, amin.

O, copiii care credeți că Eu am venit de la Tatăl și din Fecioară mamă ca să fac din nou lumea! O, ce dulce și ce cu dor citea Scripturile venirii Mele mama Mea Fecioara, prin care Eu M-am făcut cunoscut pe pământ, și L-am făcut și pe Tatăl cunoscut, căci Ioan cel iubit a zis: «Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată, dar Fiul Cel Unul născut, Care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut, căci Fiul și Cuvântul Tatălui S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi, și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia născut din Tatăl, plin de har și de adevăr». Amin.

O, copiii care credeți că Eu am venit din sânul Tatălui și M-am făcut trup și L-am făcut cunoscut și pe Tatăl! O, fiilor, am venit cuvânt la ieslea cuvântului Meu ca să Mă sălășluiesc în voi și între voi plin de har și de adevăr, și să vi-L fac cunoscut și pe Tatăl, pe Care nimeni nu L-a văzut vreodată decât Fiul Său, Cel Unul născut dintr-Însul, din Tatăl, fiilor. Amin. Am venit cu mama Mea Fecioara, din care am luat trup de om, și voim să vă vorbim despre durere, despre iubire, despre umilință, și ca să Ne mângâiem în dureri, că suntem fără bucurii, dar avem viață bogată, căci Eu v-am spus vouă că poporul care are apă are ce să bea, are viață din cer și nu este biruit, ci este umilit, iar Eu întru el binevoiesc și pentru el, fiindcă cel umilit așa cum am fost Eu, acela este iubirea Mea, iar Eu, iubirea lui, și acela Mă cunoaște și Mă urmează și se așează după chipul și asemănarea Mea, căci Eu sunt Cel umilit, și de aceea Eu sunt Cel ce sunt, și sunt umilindu-Mă înaintea omului, căci așa este Dumnezeu. Amin.

O, ce frumos au crezut păstorii de oi în noaptea nașterii Mele! Am trimis pe îngerul Meu și a făcut lumină mare în jurul lor și Mi-a binevestit lor nașterea Mea, și apoi oaste cerească s-a adunat la vestea îngerului Meu, și cântau slavă în cer și pe pământ Domnului, și bunăvoire și pace între oameni, și s-au ridicat apoi îngerii de la ei la cer, și ei au venit la Betleem și M-au aflat și au crezut și au mărturisit cu bucurie mare vederea vestirii îngerului Meu. Amin.

O, poporul Meu, Mă sărbătoresc cu nașterea Mea între oameni, iar mama Mea e dulce peste Mine și peste tine în

cuvântul Meu între Mine și ea, în cuvântul ei între ea și Mine. Amin, amin, amin.

— **F** iul meu, copilul meu Cel născut din Tatăl și din mine, cea pururea Fecioară! O, nu se oprește omul cu gândirea sa și să ia aminte cu multă durere și iubire și umilință la nașterea Ta din mine, la suferința acestei taine pe care ai purtat-o Tu șapte veacuri, Fiule scump, Unule născut din Tatăl și din mine. Grăirea Ta cu mine înaintea popoului nostru de azi să-i fie lui zidire pentru durerea și iubirea și umilința cea pe care am avut-o Noi, Fiule îndurerat și iubitor și umilit. E sărbătoarea nașterii Tale între oameni, și lumea nu știe ce este sărbătoare de naștere. O, ce frumoasă, ce frumoasă e durerea, durerea cea după Dumnezeu și ființa celor ce o poartă pe ea! Ce frumoși sunt cei ce sunt îndurerați ca mine și ca Tine, Fiule scăldat în lacrimile mele pe pământ și în cer! O, ce mult îi iubești Tu pe cei duruți după Tine! O, câtă durere în Tine și în toate oștirile cerești de la omul care nu are durere în clipele cele de amintire a Ta, despre care ai spus ucenicilor Tăi să se unească cu Trupul și Sângele Tău după ce ei își amintesc adânc de toată durerea Ta cea pentru plata vieții și a mântuirii omului, Fiule iubitor și milos! O, fericit este omul care are fața și inima umilită la gândul suferințelor Tale pentru om, la gândul durerii Tale cea de șapte veacuri, la gândul durerii mele pentru Tine, Fiule al meu, Fiule îndurerat de la om, de la nedragostea lui! Omul nu știe care este izvorul din care izvorăște fericirea lui cea de veci. Spune-i Tu omului, Fiule al durerii care izvorăște din iubirea Ta pentru om, și pentru care Te-ai născut între oameni acum două mii de ani. Amin, amin, amin.

— **O**, acest izvor este durerea cea mereu după Dumnezeu a omului, mamă a durerii. Iubirea ta pentru Mine, care îți dădea putere durerii din tine, erau acestea izvor una alteia, căci iubirea îți era izvor durerii, iar durerea îți era izvor iubirii, și amândouă acestea pentru Mine în tine sufereau și îți dădeau putere vieții, și Îmi dădeau putere suferințelor Mele, mamă.

Nu mai este om care să-și amintească înlăcrimat de durerea Mea și a ta în vremea cea de dinaintea și cea de după frângerea pâinii care se face Trupul și Sângele Meu de pe cruce, mamă, în vremea cea de fiecare dată a amintirii și a pomenirii patimilor Mele și a vieții Mele îndurerate pe pământ pentru mila Mea de om. Trupul și Sângele Meu este adevăr adevărat în potirul Paștelui Meu cel nou, mâncat de ucenici alături de cuvântul Meu cel făcător de om nou, și tot așa de nouă mereu trebuie să fie și inima celui ce Mă ia cu toată amintirea din ea a pomenirii durerilor Mele, a crucii Mele. O, mamă, omul nu știe să iubească durerea, și ia Trupul și Sângele Meu fără să-l străpungă pe el jalea cea pentru Mine, pentru ca să Mă fac apoi hrană omului, cină de taină, așa cum

am spus Eu că voi cina cu omul după patima Mea. Nici o lacrimă nu mai varsă omul când se unește cu Trupul și Sângele Meu din potir, mamă. Nici o durere de a Mea nu-l doare, nu-l scoală spre Mine, nu-l mișcă la suflet pentru atâta suferință durută a Mea și a ta pentru om.

O, Mi-e tare dor de Paști al Meu în inima omului, de unirea dintre inima Mea și a lui, că mare a fost jalea ucenicilor Mei în vremea când Eu am mâncat Paștele Meu cu ei în vremea durerilor Mele, a cinei Mele cu ei, și apoi a durerilor de după ea, dar omul nu poate să ia în el durerea Mea cea pentru el. Îmi este dor de iubire de la om. Voiesc, cu dor înlăcrimat, să Mă iubească mult omul, și Mă strâng cu această durere în cei ce poartă durerea iubirii Mele pentru om, mamă, și Îmi este tare milă de ei când Mă strâng în ei cu durerea Mea și cu iubirea Mea și cu lacrima Mea neștersă de om, mamă. O, cine să-Mi șteargă mereu lacrima și usturimea ei? Cine mai are vreme de lacrima Mea, mamă, și de inima în care Eu plâng de la iubirea Mea cea pentru om? Mă mângâi cu tine, că tu numai mângâiere și putere și iubire Mi-ai fost. N-ar fi putut în veac cineva să Mă iubească mai mult decât tine, mamă îndurerată de iubirea ta cea pentru Mine. Numai la tine Mi-a fost gândul mai înainte de toți vecii, numai la durerea ta pe care aveai s-o porți pentru Mine, numai la iubirea ta îndurerată, căci frumoasă ai fost prin durerea din tine, mamă scumpă, locaș al durerii Fiului tău.

Te-au luat părinții tăi cei pământești și te-au dus la templu de micuță și te-au dăruit Domnului, te-au dăruit Mie, ca să Mă doară în tine și ca să te doară în Mine, mamă a durerii Mele. Și după ce ai început să știi din prooroci venirea Mea și durerea Mea te-ai dorit să slujești orice pentru venirea Mea, pentru durerea Mea, scrisă mai dinainte în Scripturi. Ai fost mama Mea apoi, și de când a venit la tine îngerul Meu care te-a vestit despre Mine că Mă vei naște, durerea ta cea pentru Mine s-a făcut tot mai mare, și niciodată n-ai cunoscut bucuria, ci numai durerea. Bucuria ta era aceea că Eu eram Fiul tău, și nu M-ar fi putut cineva iubi pe pământ mai mult ca tine, căci Eu eram nu numai Fiul tău, ci și Dumnezeu Cel adevărat, născut din Tatăl Cel veșnic, și eram Dumnezeuul tău, pe Care L-ai iubit cu mare dor nu numai după vestirea îngerului, ci și până atunci. Tu ai fost casa Mea pe pământ după ce îngerul M-a vestit ție, și ai fost apoi mereu casa Mea, căci în inima ta nimic, nimic nici o clipă nu era decât Eu, Dumnezeuul tău, Care S-a făcut Fiul tău. Inima ta n-a gustat niciodată decât durerea cea pentru Mine. În toată clipa îți era inimioara strânsă de durere la gândul chinului pe care aveam să-l port pentru tot omul, de la tot omul, în toată viața Mea de pe pământ, și la capătul ei, drumul crucii, și crucea, și moartea Mea pe ea.

Nu era noapte sau zi sau somn în care să nu Mă vezi pe Mine pe drumul crucii, și pe cruce murind, și n-a fost pe pământ inimă mai durută ca a ta, și din care Eu nu lipseam vreo clipă, și inima ta a fost casa Mea, și mereu, mereu stăteam în ea, căci nici Eu n-am putut măcar o clipă mică să nu Mă gândesc la tine și la durerea ta pentru Mine peste tot pe unde umblam să-Mi săvârșesc lucrarea pentru care Mă făcusem om și pentru care Tatăl M-a rupt de la sânul Său și M-a trimis după om, mamă.

O, n-am putut să nu Mă doară o clipă gândul Meu care era numai la tine odată cu mila Mea și a ta de om. Peste tot pe unde eram Mă durea de tine, te durea în Mine, și fără tine nu puteam în gândul Meu, și chipul tău era mereu în ochii Mei, și te iubeam cu atâta putere, cu atâta dor încât iubirea și

dorul Meu de tine erau puterea Mea în toate durerile Mele, și cu tine eram în ele, și puteam să le duc. Tu însă ai purtat pentru Mine durerea cea de mamă a lui Dumnezeu, și n-a mai fost pe pământ o inimă mai îndurerată ca a ta.

Ai fost atât de cuminte înaintea tuturor pentru durerea iubirii Mele din tine, și nimeni nu vedea pe fața ta decât gând adânc, adânc, lacrimă sfântă, cu multă durere în ea, știută și neștiută de toți câți te vedeau, și ți-o strângeau toată îngerii lui Dumnezeu și udao cu ea raiul, mamă. M-ai scăldat în lacrimi când M-ai prins în brațe după ce am fost luat de pe cruce de Iosif și de Nicodim. O, mamă a iubirii, îți ascundeai toate lacrimile când Mă îmbrățișai în vremea vieții Mele cea de până la cruce, iar când Mă duceam de lângă tine pentru ca să-Mi săvârșesc lucrarea Mea, le vărsai izvor, și Eu ți le vedeam ori de unde eram, și plângeam și Eu, și Mă ascundeam să plâng, că mult, mult te iubeam, și Mi se topea puterea duhului de mila ta, de dorul tău, de tine, cea plină de durere și de dor pentru Mine, că n-ai putut nici o clipă să Mă lași din gând, din inima ta care s-a lăsat casă a Mea până ce te-am luat lângă Mine după ce M-am dus la Tatăl ca să fac loc frumos pentru ca să te iau în el și pentru ca să fim în el toți cei care am iubit pe Dumnezeu, mamă.

O, ce frumoasă, ce frumoasă e durerea cea după Dumnezeu și ființa celor ce o poartă pe ea! O, ce frumoși sunt cei ce sunt îndurerați pentru Mine și cu Mine, mamă! Iată cu câtă durere din Noi Ne lășăm în cei ce Ne sunt casă în zilele cele de venire a Mea cu sfinții pe pământ a doua oară ca să fac iarăși lumea, mamă, și cu cuvântul Meu cel făcător trec prin cei ce Ne sunt casă de venire, și doare Dumnezeu în om, mamă, că durerile nașterii din nou a lumii sunt dureri mari și tot mai mari, și Ne doare în om, iar durerea Noastră se face putere în cei ce Ne aduc pe pământ, ca să Ne poată ține, mamă. Amin, amin, amin.

Sărbătorile nașterii sunt dureri, dureri de naștere, dar omul de pe pământ nu vrea dureri, nu vrea să se nască și să vadă lumina care a venit în lume, căci Eu în lume sunt, și Mă fac cuvânt și Mă sălășluiesc între voi cu slava Mea ca a Unuia născut din Tatăl, plin de har și de adevăr, copiii ai venirii Mele, și vi-L fac cunoscut și pe Tatăl, pe Care nimeni nu L-a văzut vreodată decât Fiul Său, Cel Unul născut dintr-Însul, iar Fiul Său Se sălășluiește între voi și cinează cu voi și Se arată vouă, pentru că voi credeți că am venit din sânul Tatălui și M-am făcut trup acum două mii de ani și acum cuvânt, căci am găsit credință tare pe pământ, și am putut să-Mi fac venirea, și porți de venire să-Mi fac, și prin porți să intru cuvânt în cartea cea de azi a venirii Mele. Amin.

Luați cuvântul Meu de la ieslea sa, voi, cei care creșteți prin el, și să-l ia și cei ce se vor naște din el, și să ia lumea nașterea ei din nou, căci este scrisă să fie această Scriptură, iar Eu rostesc împlinirea ei așa cum este ea scrisă, căci lumea prin Mine s-a făcut, dar lumea nu M-a cunoscut, și întru ale Mele am venit, dar ai Mei nu M-au primit, și celor câți M-au primit, care cred în Mine și în venirea Mea, le-am dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu. Amin.

Poporul Meu, tu, cel ce crezi venirii Mele la tine, vreau mult să te văd suferind după Mine, să văd această frumusețe pe chipul tău mereu, mereu, copil al împărăției Mele cu care Mă dau ție când tu spui, deschizând gurița să Mă iei înăuntrul tău din potir, spunând: *«Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului! Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă»*. Să spui aceasta văzându-Mă, și să Mă vezi în cel unit cu Mine odată cu tine, și să Mă arăt ție în cel de lângă tine unit

cu Mine, și să Mă arăți lui în tine după ce te unești cu Mine zicând: «*Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă*». Amin.

Bucuria cea deplină a unirii tale cu durerea Mea și a mamei Mele pentru suferințele care se fac izvor al iubirii de Dumnezeu în om, aceasta să-ți fie putere și împărăție a Mea în tine, Ierusalime nou, născut din cuvântul Meu cel de la sfârșit de timp. Iubirea îi este izvor durerii cea pentru ea, iar durerea îi este izvor iubirii cea pentru ea, și amândouă acestea să se facă una altele izvor în inima ta pentru Mine în tine, copil născut din venirea Mea cuvânt pe pământ. Amin.

Iubiți taina de biserică. Biserica este întreagă, și așa se numește ea biserică și trup al Meu, iar în mijlocul tău să stea cuvântul Meu, Ierusalime, taina Mea cea din vecii și cea de la sfârșit de timp, că Eu mult te-am învățat, iar tu așa să te arăți, că vreau să-l fac pe om după chipul și asemănarea Mea și a ta, că Eu așa am spus pentru ucenici: Eu în voi, și voi în Mine, ca să știe lumea că Tatăl M-a trimis, și că Tatăl în Mine este, și Eu în El, și cu El sunt în lume. Amin, amin, amin.

25 decembrie 2003/7 ianuarie 2004

Sărbătoarea întâiului mucenic și arhidiacon Ștefan

Omul nu mai are învățatori, pentru că și-i omoară. Poporul cuvântului este unealta de trezire a oamenilor. Darul proorociei este cel mai mare între darurile cerești. Ucenic este cel ce face lucrarea învățătorului său peste el și peste cei dați lui de învățătorul lui.

Cuvântul Meu cel făcător este lumina cea adevărată, care venind în lume luminează în întuneric, luminează pe tot omul, dar omul nu este învățat cu lumina, fiindcă el nu o cunoaște și o dă de la el. Eu însă sunt Lumina lumii, iar cuvântul Meu luminează în întuneric și va lumina, căci întru el este viață, și viața este lumina oamenilor, și este scris că totul va fi înghițit de viață. Amin, amin, amin.

Sunt cu cuvântul Meu peste tine, Ierusalime al venirii Mele. Sunt cu împlinirea Scripturii venirii Mele cu sfinții, iar tu Mă primești, căci cel ce are credință neprefăcută Mă primește, Mă cunoaște că Eu sunt acest cuvânt cu care Mă fac cale a omului spre Mine. Omul însă s-a învățat cu păcatul și cu moartea, și de aceea nu crede el în viață și își pune nădejdea numai pentru viața trupului lui.

Mă țin după om cu mila Mea de el. Mă țin cu cuvântul Meu cel făcător după el, căci semne și minuni dacă aș face în calea lui, el nu mai crede, de vreme ce face el minuni, și acestea îi strică mintea și îi alungă frica de Dumnezeu, și omul pierde din lipsă de înțelepciune, și om pe om se desparte de Dumnezeu, și om pe om se ajută spre întuneric, iar întunericul nu poate cuprinde lumina.

Sunt în sărbătoare de sfinți în cer și pe pământ cu tine, poporul Meu, căci cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul, așternut, și omul nu mai știe acest adevăr, și de aceea nu-l mai vede, iar cel ce nu vede nu crede, căci așa este omul învățat. Tu însă să Mă cunoști cu tine, poporul Meu, ca să poți fi tu unealta Mea cu care să-Mi curăț aria și să-Mi adun grâul în jitnițe, iar pleava, în foc nestins, după cum și lucrez. Amin.

Omul a primit legea vieții prin mijlocirea îngerilor și nu a păzit-o, căci el stă de șapte mii de ani împotriva Mea prin păcat, iar pentru păcatul lui i-a ucis mereu pe prooroci, pe cei care au vestit mai dinainte venirea Mea și vânzarea Mea și moartea Mea. Eu însă Mă țin cu milă după om, căci Tatăl M-a trimis să fac aceasta, și Îmi lucrez cartea cuvântului Meu, că taina lui este facerea din nou a lumii până ce lumea cea nevă-

zută se va lăsa descoperită, căci Eu am venit cu Scriptura cerului cel nou și a pământului cel nou care vor dăinui în veac. Amin.

O, cum să fac cu omul? Omul este tare la cerbice. Omul știe despre Mine atât cât s-a învățat el să știe, și își dă pe păcat cunoștința cea despre Dumnezeu, iar Eu Mă fac cuvântul Meu cel de la sfârșit de timp, și cu el dau să-Mi adun pe cei ce se vor naște dintre oameni din cuvântul Meu cel făcător de om nou, și să Mă arăt în aceștia Făcătorul omului, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor, și stau în sfat cu voi și cu sfinții cerului cel nevăzut pe pământ și Mă dau omului de viață a sa, copiii care ați cunoscut că de la Tatăl am venit ca să-i dau înapoi omului viața. Amin, amin, amin.

— **G**răiesc cu Tine, Doamne, dintre sfinți, și plâng cu ei de orbirea omului de azi și de ieri, Doamne, căci omul nu-i crede și nu-i primește pe prooroci din pricina celor ce dintre ei stau mari peste ei, stau semeți împotriva împărăției Tale care le distruge împărăția lor. Ei însă nu știu că împărăția Ta este vie, și că vine acum pe pământ ceea ce este viu, și vai acum omului cel fără de minte și fără de umilință și care nu vede venirea Ta și împărăția Ta venind cu ea!

O, nu vrea omul cu Tine, Doamne. El vrea cu păcatul, nu cu Tine; el vrea cu necredința, ca să poată sta în păcat, și omul nu mai are învățatori, că și-i omoară. Învățător omului nu poate fi omul cel fără de Tine în viața lui, și omul nu vrea să aibă lumină pe cale, așa cum n-au voit cei din vremea trupului meu care scrâșneau din dinți împotriva mea când le spuneam de venirea Ta și de vânzarea Ta și de uciderea Ta de către ei. Iar ei m-au scos afară din cetate și m-au ucis cu pietre, Doamne, și Tu ai ieșit în calea mea deschizând cerurile cele nevăzute ca să mă primești în ele lângă Tine ca pe un mărturisitor al Tău. Dar învățătorii de ieri și de azi au uitat și uită și vor să uite că sfinții Tăi și mărturisitorii Tăi au judecat și judecă și vor judeca lumea, după cum este scris în Scripturi.

Îi strig și eu pe oameni și le spun așa: nu alungați pe Dumnezeu când El vine! Se vor apleca munții înaintea Lui, căci El vine, și va veni. Nu vă mințiți pe voi înșivă ca să vă spuneți că Domnul nu vine, că Domnul nu este. El este Cel ce este, și mereu este, și vine când voi nu vreți să vină. Sculați-vă din întunericul necunoștinței de Dumnezeu! Ridicați-vă din păcate și cunoașteți-L pe Dumnezeu, Care vine pe pământ cuvânt și Care în curând va lumina cu lumina Sa și va orbi cu ea pe om, căci lumina lumii, El este, iar omul este în întuneric.

Veniți și vă spălați ochii, ca să vedeți. Veniți și vă înnoiți prin duhul cunoașterii de Dumnezeu. Veniți, voi, oameni tari la cerbice, veniți la râul vieții și luați și beți spre viața voastră, căci curând, curând nu va mai fi pe pământ decât viața, căci moarte nu va mai fi, fiindcă Domnul vine și ia moartea de pe pământ, precum este scris. Veniți și vă scrieți în Cartea Vieții Mielului și luați ca viață viața Lui, căci cine nu va fi găsit scris în Cartea Vieții Lui va fi aruncat în foc, și adevăr adevărat este toată Scriptura care vorbește în ea venirea Domnului cu sfinții Săi și judecata fapturii. Amin, amin, amin.

— **O**,mânt, popor al planului venirii Mele. O, cum să facem cu omul cel necredincios, fiilor? Mă țin cu milă după om mai înainte să Mă las văzut de el. Mă rog de el să

Mă audă așa cum Mă aud cei din morminte când grăiesc cu voi, și vă așteaptă cei din locuința morților ca să-i scoateți afară cu cuvântul Meu și să mărturisească ei venirea Mea care îi aduce pe ei din nou la viață și la răscumpărarea trupurilor lor. Amin. Fiți unealta Mea pentru trezirea din moarte a omului de pe pământ. Deosebiți-vă pentru această lucrare a învierii făpturii, că aceasta și nu alta vă este alegerea și lucrul pentru care v-am ales dintre fiii oamenilor și v-am făcut fii ai Tatălui cu cuvântul Meu cel pentru nașterea din nou a lumii. Amin. Vă pecetluiesc cu acest cuvânt, iar voi să ziceți amin, ca să fie pe deplin cuvântul Meu și cuvântul vostru. Și voi sta în sfat cu voi, fiilor, și vom lucra cuvânt și îl vom împlini, că Eu, Domnul, sunt cu planul Meu peste pământ și voiesc să întocmesc învierea făpturii și înnoirea lumii, căci voi sunteți unealta Mea. Și vă voi da putere și cuvânt cu putere în fața căruia să nu poată nimic nici o cunoștință omenească, fiindcă duhul proorociei este lucrător în voi, și nu este dar mai mare între darurile cerești ca și duhul proorociei, fiilor.

Fiți mari, fiilor, după cum este de mare și venirea Mea și vremea Mea cu voi și a voastră cu Mine, și căutați mai mult decât orice să vă umpleți cu totul de toată cunoștința cuvântului Meu de peste voi și să-Mi fiți lucrători ca și Mine, și să-Mi fiți ucenici, fiilor copii, căci cine este copil, acela poate să fie ucenic, iar ucenicul face lucrarea învățătorului său peste el și peste cei dați lui de învățătorul său pentru lucrare de ucenic cu învățător peste el. Amin, amin, amin.

27 decembrie 2003/9 ianuarie 2004

Sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare

Cerul așteaptă de pe pământ pe Duhul Sfânt Mângâietorul. Omul stă nevăzut de om cu lucrarea din el. Umiliția și pocăința aduce în om Duhul lui Dumnezeu.

Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi rostesc cuvântul în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, iar porțile Mă aud și Îmi deschid ca să intru cu duh de sărbătoare a Mea și a sfinților Mei. Amin, amin, amin.

Sunt numai milă peste voi, copii din porți, căci sunteți neodihniți în lucrul cel pentru Mine. Sunteți obosiți, că ați vegheat zi și noapte pentru lucrul Evangheliei venirii Mele peste pământ. Eu însă vă sunt putere din cer și de pe pământ, că și voi Îmi sunteți, și vă dați lucrului Meu fără de cârtire, fiindcă Mă iubiți, fiindcă aveți duhul temerii de Dumnezeu și duhul iubirii cea pentru Mine și pentru om. Amin.

O, dacă ar lua mulți și tot mai mulți de pe pământ iubirea și mila voastră pentru om, Eu și cu Tatăl și cu sfinții și cu îngerii Ne-am găsi tot mai mult, tot mai dulce ziua odihnei cerești pe pământ, iar Duhul Sfânt Mângâietorul S-ar întoarce de la om la Noi mângâindu-Ne de așteptare. O, să nu se mire nici o minte dacă Eu, Domnul, am spus că aștept cu Tatăl și cu sfinții și cu îngerii pe Duhul Sfânt Mângâietorul de pe pământ. Eu L-am trimis pe pământ cu cele din Tatăl și din Mine ca să Se deșerte peste cei ce cred și primesc de la El, căci am spus prin prooroci că voi turna peste cei credincioși pe Duhul Meu Mângâietorul, și ei vor prooroci înainte de ziua Mea cea mare și strălucită, și tot cel ce va chema numele Meu, numele Domnului, se va mântui. Amin. Eu când Îl trimis pe pământ, El Se face fără de veste vuiet de suflare de vânt care vine repede și lasă peste cei credincioși lucrul Său cel ceresc, și vreau să vină și înapoi în Mine cu lucrul Lui cel de la om, cu mângâierea Lui cea luată din Mine și cu care El lucrează peste om ca să-l facă locaș al Său pe om. Amin.

O, Ierusalime, Eu am fost Dumnezeu Omul și am fost ascultător pentru toată împlinirea cu care venisem. M-am născut din Fecioară, și după opt zile de la nașterea Mea am primit numele Iisus, rostit de îngeri mai înainte de a Mă fi zămislit în pântece, și am fost tăiat împrejur după lege, căci eram după trup israelit, prin trupul mamei Mele prin care M-am făcut om născut, pentru că Fecioara M-a purtat în pântece, și apoi Eu am ieșit în chip minunat, fără să stric trupul Fecioarei mamă, căci Dumnezeu este minunat din veac și până în veac, și este fără de păcat, și S-a zămislit în pântece, și S-a născut, și a crescut, și S-a răstignit, și a înviat, și S-a înălțat întru slavă, și toate fără de păcat. Amin, amin, amin.

Mi-am ascuns slava dumnezeiască pe care puțin de tot Mi-am arătat-o cu strălucirea ei, căci Dumnezeu are umiliția mare înaintea omului și îl așteaptă pe om să creadă desăvârșit și să vadă omul pe cele ce nu se văd ale lui Dumnezeu. Așa voiesc Eu să fie omul, așa vedere voiesc să aibă cel credincios în cele ce nu se văd, și voiesc să fie umilit ca Dumnezeu, nu să se laude cu cele tainice cu care Eu lucrez așa de minunat peste cel umilit care are de la Mine vederea celor ce nu se văd.

O, Ierusalime, mare taină este aluatul Meu în omul care poartă peste el și în el taina lui Dumnezeu! Nu e mare ispravă să-l scoată omul pe diavol din om, dar e minune mare cât cerul să-L așeze omul pe Dumnezeu în om, și apoi să se vadă această minune care se numește Dumnezeu în om și om în Dumnezeu. Dacă omul lasă viața sa pentru că vrea să creadă în Dumnezeu și să-I facă voia, aceasta nu e de ajuns niciodată, căci omul trebuie să fie minune văzută, iar minunea este lucrătoare de Dumnezeu peste om și în om și din om, și nu este nevăzută așa cum este omul, căci omului îi place să stea nevăzut de om cu lucrarea din el. Eu, Domnul, când sunt ales de om, Mă arăt lui și cinez cu el și Mă arăt cu el, așa cum am lucrat prin toți sfinții Mei care au iubit și au suferit cu sfințenie pentru strălucirea Mea pe pământ.

Sunt peste tine sărbătoare, Ierusalime, și cu cei din cer facem pomenire arhierelui Vasile cel Mare, că mare a fost puterea lui cea din Mine pentru dezrobirea omului îngropat în cele rele de pe pământ, căci mare i-a fost mila de Mine și de om, și se tem diavoli de numele lui, pentru că mare este numele lui. Cheamă-l și tu, că îți trebuie ajutor, poporul Meu, fiindcă tu ești apăsător de invidia diavolului care te vede ce loc ai tu în patria Mea cerească fiindcă ești necăjit și lipsit pe pământ așa cum am fost Eu. Cere la Mine și cere la sfinți mijlocire, că ei voiesc să aibă lucrare peste tine, ca să Mă ajuți tu apoi cu lucrarea lor și să fii cu sfinții întru venirea Mea, că ei așa voiesc. Amin, amin, amin.

Mergeți la rugăciune acum, iar Eu, Domnul, și cu sfinții vă vom aștepta să vă rugați ca în ziua marelui arhieru Vasile cel Mare și să alungați pe tot duhul rău, așa cum el l-a alungat. Și să stați la masă, fiilor, și apoi să așternem cuvântul cel de azi în cartea Mea până la capătul lui de azi, căci arhierul Meu Vasile cu dor așteaptă lângă voi. Amin, amin, amin.

— **Î**i cuprind eu, Doamne al sfinților Tăi, și apoi Tu vei încheia cuvântul sărbătorii de azi. Sunt cu har și cu putere din Tine peste ei, așa cum mi-ai împărțit pe pământ. O, pe pământ e atâta de puțină dragoste de Tine și de sfinți de nu mai are omul cum să vadă pe cele ce nu se văd lucrând cu puterea Ta peste om. Dacă nu e dragoste, nu e nici credință, și oamenii trebuie să sufere și să alerge după ajutor de la cei din cer, căci dragostea cea făcătoare de credință și de om nou s-a răcit pe pământ, așa cum Tu ai spus prin Scripturi.

Rostesc cuvânt arhieresc: să slăbească și să se destrame toată puterea duhurilor rele, omenești și diavolești, care îngreuiază venirea Ta și pe fiii Tăi cei aleși în vremuri de strâmtorare pentru Tine pe pământ! Să se arate peste ei lucrarea Ta cea lucrătoare în chip văzut, iar ei să ceară de la Tine și să primească și să se izbăvească în numele Tău de orice greu de orice fel, căci duhul cel greu și cel rău, de neputincios ce este el acum împotriva venirii Tale, el caută să-i apese pe ai Tăi cu lipsuri, cu nevoi, dar acestea nu-i pot despărți pe ei de Tine, ci, din contra, ei cheamă ajutorul Tău, și Tu li-l dai, iar sfinții Tăi, asemenea, că mult iubesc sfinții să lucreze din cer la iubirea și la credința celor ce Te iubesc așa cum voiești Tu și nu așa cum voiește omul.

Cei trei fii unși în grădinița Ta de venire cuvânt pe pământ, să facă mai înainte de orice, rugă și cereri pentru toate câte trebuiesc din Tine pe pământ și peste ei, și apoi peste toate cele de trebuință pentru lucrarea Ta cu ei, și apoi pentru ei, ca să nu Te împiedici nici Tu, nici ei în griji și în lipsuri când umbli peste pământ cu lucrul împărăției Tale. Puterea Ta cu care i-ai îmbrăcat pe sfinții cei stăruitori pentru om și pe care ai pus-o cu multul și în mine pentru umilința mea și pentru mila mea de om, puterea Ta poate totul, Doamne al puterilor, iar eu mă rog Ție pentru ei și îi veghez din partea Ta destrămând dinspre ei pe tot duhul cel potrivnic, care de neputincios ce e le aduce lor iubirea de a Te chema pe Tine în ajutorul lor, iar Tu le vei da, căci ei se strâng și Îți cer, Doamne, și toți fiii Ierusalimului sunt stăruitori în rugă și în cereri, și binecuvântată și bine primită la Tine și împlinită să le faci lor ruga cea cu stăruință. Iar eu le spun: aduceți Domnului cinstea și slava, aduceți-I iubirea voastră care are în ea pe Domnul, căci cei ce nu iubesc moartea, o leapădă și Îl iau pe Domnul, și El este viață fără de moarte în om. Amin.

Peste șase zile vom sta în lucrul rugăciunii de Bobotează peste ape, voi și cu noi, cei din cer arhieriei: Vasile, Grigore și Ioan, și ne vom da Domnului cu ruga și cu iubirea Lui de noi; voi de pe pământ, iar noi, de lângă voi, cerești cu trupul întru cele ce nu se văd și din care slujim înaintea Domnului pentru această lucrare, și întru ea lucrăm de la începutul ei și ne întărim pentru ea ca să biruiască ea peste pământ, și Domnul să-Și descopere slava înainte de ziua Lui cea mare și strălucită, și apoi tot cel ce va chema numele Domnului, să se mântuiască. Amin, amin, amin.

— **E**u, Domnul, în vuiet de suflare de vânt ce vine repede, așa vin când vin și așa Îmi rostesc cuvântul, și vreau să vină înapoi la Mine lucrul lui cel de la om. Amin.

Aștept de pe pământ pe Duhul Sfânt Mângâietorul, pe Care L-am trimis acum două mii de ani peste ucenici. Aștept de la tine, Ierusalime nou, lucrul Duhului Sfânt Mângâietorul, că mult te-am învăluit în taina Lui și multă odihnă și multă bucurie aștept înapoi de la tine. Amin.

O, fiilor din porți, nu uitați de iubirea și de mila voastră pentru om și stați înaintea cuvântului Meu cel cu putere în el, că trebuie să-l facem pe om să vadă pe cele ce nu se văd ale Mele, iar voi fiți umiliți și fiți cerești și luați mult și tot mai mult lucru ceresc în voi ca să-l dați din voi apoi, și să aibă în el iubirea și mila Mea cea pentru om. Mare taină și mare lucrare este aluatul Meu în cel ce poartă în el taina lui Dumnezeu, căci omul care Mă are în el, trebuie să fie minune văzută, iar minunea este lucrătoare de Dumnezeu peste om. Așa să lucrați voi peste om. Amin.

Vă dau acum cuvânt cu putere în el: în ziua de Bobotează luați apă sfințită și așezați rugăciune de sfințire peste

corăbiuța cea nouă, dată vouă pentru lucrul Meu cu voi și ca să slujească ea ca și voi și cu voi pentru lucrarea Mea, iar cei trei arhieriei cerești care lucrează prin cei trei fii unși și cu ei din cele ce nu se văd, să fie cu putere din cer în ziua de Bobotează prin duhul rugăciunii lor lăsată peste pământ. Ziua Bobotezei este acum vestită prin cuvântul Meu că va fi slujită și de arhieriei cerești lângă voi în slujba cea peste ape. Amin.

Binecuvântată să fie corăbiuța cea nouă. Amin. Binecuvântați și duhovnicești să fie cei ce au pus acest dar înaintea Mea și a voastră. Și se vor înmulți binefacerile cele pentru lucrul Evangheliei Mele peste voi și peste pământ, dar stați-Mi lucrători de rugă și de iubire de Dumnezeu, fiilor, că voiesc să pot cu multul pentru vestirea Mea peste oameni. Întețiți vestirea Mea peste pământ și lucrați mai mult pentru ea ca să vă aducă ea vouă roadele ei, fiindcă vrednici sunt lucrătorii de plata lor, de pâinea lor și de haina lor și de apa lor și de acoperișul lor. Amin.

Gătiți ziua de Bobotează și gătiți-vă pentru ea cu duh de iubire pentru Mine, cu duh de umilință, cu duh de pocăință, că vom serba pe Ioan Botezătorul și vestitorul duhului de pocăință și al duhului proorociei peste pământ. Amin.

O, Ierusalime, pe pământ aceasta trebuie să fie: duhul pocăinței și duhul proorociei. Amin. Toți proorocii așa au lucrat, căci fără duh de umilință și de pocăință lucrătoare în om și din om, nu poate să vină peste om duhul proorociei, Duhul lui Dumnezeu, Care naște iarăși lumea prin cuvânt, din pământ și din ape și din om, ca să fie cer nou și pământ nou și om nou pe pământ. Amin.

Binecuvântată să fie de cuvântul Meu ziua Bobotezei și ziua de sobor a botezătorului Meu Ioan, cel ce a adus pe pământ vestea pocăinței pentru ca să aducă ea împărăția cerurilor și să împărătească această împărăție pe pământ, între cer și pământ. Amin.

Pace vouă, copii ai Ierusalimului! În toate lucrările cele pentru cer nou și pentru pământ nou fiți uniți, fiți una, că dacă așa lucrați, se va uni cerul cu pământul, și între ele va fi împărăția Mea, iar voi în ea și pentru ea, și ea veți fi voi. Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2004

Praznicul Botezului Domnului, Boboteaza

Taina umilinței omului este cărarea venirii Domnului. Omul este îndărătnic prin vederea lui cea împotriva umilinței, și este mândru prin firea care nu se umilește pentru cele nevăzute.

Glasul Meu este Duhul Meu, Care deschide cerurile și Se coboară pe pământ cuvânt așa cum s-a auzit glasul Tatălui Meu la apa Iordanului când Eu, Fiul Său, M-am lăsat botezat de Ioan, iar Tatăl a deschis cerurile și a coborât peste Mine pe Duhul Sfânt în chip de porumbel, și a zis: «*Tu ești Fiul Meu Cel iubit; întru Tine am binevoit*».

Glasul Meu cel din Tatăl este glasul Tatălui din Mine, și cerurile se deschid în zi de Bobotează și Eu rostesc cuvânt de Duh Sfânt și binecuvintez și sfințesc apele, căci scris este: «*Glasul Domnului peste ape, Domnul peste ape multe. Domnul va binecuvânta pe poporul Său*». Amin, amin, amin. Mă cobor din cer cu duh de Bobotează în grădina întâlnirii, și e plin văzduhul ei de toate cetele de îngeri și de sfinți, și e tot cerul, căci Eu sunt aici, și apele aud glasul Meu peste ele și îl cunosc, și fac cuvântul Meu apele, căci se supun Celui ce ele Îl cunosc. Amin. Acum două mii de ani, după ce am ieșit din apa botezului Meu din Iordan, Tatăl a deschis cerurile și

a coborât peste Mine pe Duhul Sfânt, ca să Mă facă El cunoscut. Dacă cineva se întreabă de ce a trebuit să vină Ioan să boteze cu apă și să se cheme botezător, găsește răspunsul cel din gura lui când preoții și leviții l-au întrebat: «*Ce spui tu despre tine însuși?*», iar el le-a răspuns: «*Eu botez cu apă, dar în mijlocul vostru Se află Acela pe Care voi nu-L știți. Acesta este despre Care eu am zis: după mine vine bărbat Care a ajuns să fie înaintea mea, fiindcă mai înainte de mine era, și eu nu-L cunoșteam, dar ca să fie arătat lui Israel, de aceea am venit eu cu botezul cu apă, și am văzut Duhul coborându-Se din cer, ca un porumbel, și a rămas peste El. Și eu nu-L cunoșteam pe El, dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, Acela mi-a spus: „Peste Care vei vedea Duhul coborându-Se și rămânând peste El, Acela este Cel ce botează cu Duhul Sfânt“. Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu».* Amin.

Ioan cel iubit mărturisește și el și spune: «*Lumea prin El s-a făcut, și lumea nu L-a cunoscut, și întru ale Sale a venit, și ai Săi nu L-au primit*», iar botezătorul Meu M-a făcut cunoscut lumii prin botezul cu apă și prin Duhul Cel venit de la Tatăl peste Mine și peste ape, căci el boteza cu apă spre pocăință și spre iertarea păcatelor, zicând tuturor că s-a apropiat împărăția cerurilor. O, mare și adâncă taină este să vadă omul cu duhul, să vadă pe Duhul așa cum L-a văzut Ioan, botezătorul Meu, și când s-a împlinit prin Tatăl Scriptura care spune: «*Glasul Domnului peste ape, Dumnezeuul slavei a tunat, Domnul peste ape multe*». Amin.

Iată, porțile s-au ridicat, și Eu am intrat în tine, Ierusalime, cu praznic de Bobotează și cu Duhul Sfânt peste ape și cu înțelepciune de taine, poporul Meu, că mare taină este să vadă omul pe Duhul rugându-Se așa cum s-a rugat Ioan la Cel Care îl trimisese pe el să Mă boteze.

O, ce greu e când vin prin rană de duh, căci omul nu-L prețuiește pe Dumnezeu din om. Când Mi-i găsesc pe cei din porți cu rană în ei, Eu prin rana din ei trec ca să vin, că nu pot ocoli rana, iar de venit trebuie să vin. Venirea Mea e grea de dus, și mult te-am învățat, poporul Meu, să știi să Mă aștepti și să Mă ajuți să vin și să ai grijă de Duhul Meu și de cărarea Lui și să nu uiți această lucrare, ca să Mă poți feri de rane și să Mă poți mângâia când vin. Cea mai mare pregătire în sărbători trebuie s-o faci pentru venirea Mea din cer pe pământ, din Mine în tine, ca să vin prin seninul tău, că Eu aplec cerurile și așa vin, și așa trebuie să faci și tu, ca să fim unul pentru altul și să nu trec prin rană, ca să nu doară rana, ci să vin pe senin și să fie ușor și să fie pace întru venirea Mea. Amin.

O, poporul Meu, pe Mine nu M-au prețuit cei de lângă Mine, pentru că erau învățați cu Mine, și a venit Ioan și M-a cunoscut. Eu dacă M-aș lăsa văzut s-ar învăța omul cu Mine. De aceea lucrez în duh, și Mă las văzut cu ochii duhului când omul Mă vede, când omul le vede pe cele ce nu se văd, și fac așa pentru că cel ce are pe Duhul Sfânt vede fără să se suie însuși în sus, și se umilește, și de aceea el vede, și vede ca Mine, căci scris este: «*Îl vor vedea cum este cei ce vor fi asemenea Lui*». Amin. Cei ce Mă văd sunt asemenea Mie prin vedere, căci umilința îl înalță pe cel ce vede. Ioan s-a umilit și a întrebat pe Cel ce l-a trimis să Mă boteze, și a spus: «*După ce voi cunoaște pe Cel ce trebuie să-L botez?*».

O, popor învățat de Dumnezeu, taina vederii cea prin Duhul e taină adâncă, iar cel ce vede prin Duhul le vede odată pe amândouă, și pe cele ce se văd, și pe cele ce stau nevăzute de ochii trupului, iar cel văzător este cel ce se umilește așa cum s-a umilit Ioan proorocul și botezătorul, și prin cre-

dință și prin rugăciune capătă vederea și deslușirea apoi, la arătare. Taina umilinței omului este cărare tare pentru venirea Mea și pentru arătarea ei, dar cel mândru din fire nu se poate umili pentru cele ce nu se văd, căci firea îi stă împotriva, dimpreună cu adunătura ei. Cel îndărătnic pățește la fel, și de aceea am spus Eu prin prooroci învățătură peste cei ce dau să vadă sau să proorocească. Eu cu greu găsesc între oameni, ba chiar și între cei ce cred, cu greu găsesc pe cel în care Eu să pot sta cu Duhul și să văd și să grăiesc sau să tac văzând.

E duh de Bobotează în ziua aceasta, iar învățătura este botez al inimilor care se așează la învățat pe Dumnezeu în om, și pe om în Dumnezeu, poporul Meu. O, mult voiesc să te învăț prin cei prin care Eu trec spre tine cu râul cuvântului Meu, dar învățătura cu care vin Eu se așează prin duhul umilit și în duhul umilit, iar altfel ea se întoarce în Mine, și omul rămâne în sine. La botezul Meu Tatăl a deschis cerurile la rugăciunea lui Ioan, și a coborât Duhul ca un porumbel și S-a așezat peste Mine și M-a făcut cunoscut lumii, iar Ioan M-a mărturisit atunci zicând: «*Iată Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii*».

La coborârea cuvântului Meu peste tine Tatăl Meu deschide cerurile și Duhul Meu coboară și Mă face cunoscut lumii, iar tu Mă mărturisești, poporul Meu, așa cum Ioan Mă mărturisea. Mă desfac cu taina duhului cel spre vedere și spun că pentru duh de umilință trebuie credință, și pentru credință trebuie duh de umilință și cumințenie de duh, căci dacă omul nu este sărac cu duhul, nu este nici cuminte cu el, ci este îndărătnic prin vederea lui cea împotriva umilinței de duh, și este mândru prin firea care nu se poate umili pentru cele ce nu se văd când ele se văd prin cel ce stă umilit pentru acestea. Botez cu Duhul Sfânt este învățătura Mea de peste tine, căci ea este apa vieții și este glasul Domnului peste ape multe, poporul Meu. Botez cu foc este cuvântul Meu peste pământ pentru cei ce nu Mă cunosc pe Mine întru el, căci scris este: «*Glasul Domnului, cel ce varsă para focului!*», și așa se împlinește Scriptura care spune că Eu botez cu Duhul Sfânt și cu foc. Amin.

Din cele cerești pe pământ rostesc, dimpreună cu slujitori văzuți și nevăzuți, să se sfințească apele de la voi, apele Mele cu voi, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, că e zi de Bobotează. Amin. E plin de sfinți și de îngeri văzduhul grădinii întâlnirii, și tot cerul este deasupra, căci Duhul Sfânt, lucrător din cer pe pământ și de pe pământ în cer, Se face bucurie pentru tot cerul cel nevăzut, pentru toată suflarea cea nevăzută, iar Eu, Domnul, doresc pe Duhul Sfânt Mângâietorul să Mă mângâie din mijlocul tău, și cât aș vrea, și cât aș vrea să fii ca pasărea care-Mi mulțumește la fiecare înghițitură când bea, că Eu îți dau din cer și aștept să Mă mângâi cu tine și cu cele ce-ți dau să ai pentru Mine, poporul Meu. O, nu vreau să te înveți cu Mine, ci vreau să înveți să Mă ai, și să Mă văd în tine și cu tine, și să lucrezi ca Mine ca să prindă rădăcina în cer tot ce faci, că Eu iar te-am îndemnat la duh de umilință pentru Duhul Sfânt peste tine, poporul Meu. Amin.

Cobor binecuvântare peste corăbiuța cea nouă și zic din cele cerești: se binecuvintează și se sfințește ea prin cuvântul Meu și prin harul Duhului Meu, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Și în acest nume te binecuvintez pe tine și tot ce este cu tine pentru Mine și cu Mine pentru tine, că fără binecuvântarea Mea mereu peste tine e duhul rău răutăcios spre tine, poporul Meu, dar când el aude numele Meu peste tine, slăbește, iar când tu te întărești întru Mine, el moare, și Eu trăiesc, și vreau să pot peste pământ cu

împărăția cerurilor pe care am început-o de la tine, așa cum am început cu ea și acum două mii de ani când Ioan Mă vestea cu ea pe pământ și le spunea tuturor să se pocăiască pentru ea, că altfel nu pot intra în ea.

Taina pocăinței, dacă omul nu-i află dulceața, el nu se așează în ea. Ea este odihna lui, ea este odihna Mea în om, dar n-are omului cine să-i mai spună de ea ca să-i afle gustul ei cel dulce. Voiesc să se învețe cu această taină și cu mărirea ei cei ce aud și dau să calce pas spre Mine luând învățătura cuvântului Meu peste ei. Dacă omul nu știe să moară, el nu poate gusta viața și taina ei, și cine pentru Mine nu lasă totul, acela nu poate merge pe urmele Mele, pe drumul cel cu Mine, căci vai celui iubitor de sine pe acest drum pe care nu așa se pornește și nu așa se merge.

Iubirea dintre Mine și om, o, cum să-l fac Eu pe om s-o învețe în toată adâncimea și lucrarea ei? Mi-e duhul tot o rană, și rană peste rană adun de la cei ce nu rămân în iubirea Mea, căci mlădița care nu aduce roadă în Mine, se usucă, iar cea care rodește Eu o curăț ca mai mult să rodească. Cel ce păzește cuvântul Meu, acela este cel ce rămâne în iubirea Mea, iar Eu îi dau lui ceea ce-Mi cere, și dacă îi dau, aceasta înseamnă că el păzește cuvântul Meu, aceasta înseamnă că el are pocăință și umilință spre iertarea păcatelor și spre împărăția Mea în el. Amin.

Iubirea dintre Mine și om este atunci când el cu iubire împlinește în el pe cele ale Mele, căroră Eu, Domnul, le adaug lor pentru cele de trebuință lor. Eu am păzit cuvântul Tatălui și rămân în iubirea Lui, iar cel ce împlinește cuvântul Meu rămâne în iubirea Mea. Amin. Ioan Botezătorul s-a născut între oameni ca să păzească tot cuvântul Tatălui, și l-a păzit, și rămâne în iubirea Lui, și a păzit și cuvântul Meu și rămâne în iubirea Mea, și așa este iubirea dintre Mine și cei ce Mă iubesc. Amin.

O, cei ce se botează ca oamenii, aceia nu știu ce înseamnă botez, iar cei ce se botează ca Mine, aceia știu să rămână întru Mine și botezați în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, dar cum să fac să înțeleagă tot omul de pe pământ iubirea dintre Mine și om, cuvântul Meu, iubit și împlinit de om? Curând, curând Mă las peste pământ cu ziua Mea cea mare și strălucită, și am spus că înaintea ei trebuie să meargă peste oameni duhul pocăinței și duhul proorociei, căci așa înseamnă botez și om botezat cu Duhul Sfânt, Care Se întoarce de la om la Mine mângâindu-Mă și proorocind că s-a apropiat împărăția cerurilor, așa cum Ioan Mă mângâia și Îmi vestea împărăția și venirea ei pe pământ cu omul. O, Eu n-am venit să-i iau omului împărăția, ci am venit să i-o dau pe a Mea, pe cea mai bogată, pe cea care nu se va lua de la el, iar Eu în dar i-o dau, numai să vrea el să se dea ei și s-o cunoască întru Mine, căci Eu în lume am venit nu ca să-i iau omului împărăția, ci am venit să vin și să Mă duc să gâtesc omului loc dulce, și iar să vin apoi și să-l aduc pe pământ pentru toți cei ce rodesc întru Mine, iar Eu curățindu-i și îngrijindu-i pe ei, mai mult să rodească ei. Amin.

O, poporul Meu, deschid cerurile și Îl așez pe Duhul Sfânt cuvânt peste tine și te fac cunoscut că ești poporul Meu, iar tu să rodești întru Mine și să-I pot spune Eu Tatălui: Tată, acesta este cel întru care Eu binevoiesc și am binevoit și pentru care cu rană am trudit ca să-Ți aduc rod, Tată, și prin răbdare să-Ți aduc, și prin iubire cu rană, Tată. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2004

Soborul sfântului Ioan Botezătorul

Fericiți sunt cei scriși în Cartea Vieții cu fapte de viață. Apa poartă în ea taina spălării. Omul este casă ori pentru Dumnezeu, ori pentru diavol.

Bat la porți și intru în cartea cuvântului Meu din zilele acestea. Cartea întâi și cartea a doua au în ele pe toate cele din vremile lor, iar cartea cea de a treia, pe cele din zilele venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl. Amin, amin, amin.

O, copii din porți, învățați pe poporul Meu ce înseamnă Scriptura care spune despre cei scriși de la întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului Cel junghiat. Ioan Botezătorul când a ieșit să Mă arate lumii, el a spus: «*Iată Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii*», iar în cartea lui Ioan cel iubit este scris de cartea cea cu șapte peceteți, pe care a deschis-o «*Mielul Cel junghiat, Care a răscumpărat lui Dumnezeu, cu sângele Lui, oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul, și l-a făcut lui Dumnezeu împărăție și preoți, și vor împărăți pe pământ*». Amin.

Fiecare carte din cele trei cărți ale lui Dumnezeu poartă în ea pe cei scriși în ea, și fericit este cel scris în Cartea Vieții cu fapte de viață, căci Ioan Botezătorul când propovăduia pe Mielul lui Dumnezeu și pocăința peste oameni, el spunea: «*Acum securea stă la rădăcina pomilor, și orice pom care nu face roadă bună se taie și se aruncă în foc*».

Când Eu Mi-am ales ucenici, le-am dat apoi de lucru și le-am spus: «*Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, vindecați pe cei leproși, scoateți-i pe demoni, că iată, vă trimit pe voi ca pe niște oi în mijlocul lupilor, dar voi fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii și nu vă îngrijiiți cum sau ce veți vorbi, căci se va da vouă în ceasul acela ce să vorbiți, fiindcă nu voi sunteți care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru este Care grăiește în voi; și oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui, Care este în ceruri*». Și le-am mai spus: «*N-am venit pe pământ să aduc pace, ci sabie, căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mama sa, pe noră de soacra sa*», și «*cel ce iubește pe tată, ori pe mamă, ori pe fiu, ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine*».

O, poporul Meu, cel ce este scris în Cartea Vieții, acela are roade și I le dă lui Dumnezeu. Ioan avea roade, avea ucenici de un lucru cu el, și Mi i-a dat Mie apoi, trimițându-i la Mine ca să vadă ei pe cele ce Eu le lucrez, și ei M-au întrebat după ce Ioan i-a trimis, și Mi-au spus: «*Tu ești Cel ce vine, sau să așteptăm pe altul?*», iar Eu le-am spus: «*Mergeți și spuneți lui Ioan ceea ce auziți și vedeți: orbii își capătă vederea și șchiopii umblă și leproșii se curăț și surzii aud și morții înviază, iar săracilor li se binevestește, și fericit este cel ce nu se va sminti întru Mine*». Amin.

O, Ierusalime, Ioan a avut ucenici și Mi i-a dat Mie, și ei au văzut lucrările Mele. Ioan Mă mărturisea pe Mine, iar Eu îl mărturiseam pe el, căci scris este în Evanghelia Mea: «*Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui, Care este în ceruri*». Iată lucrarea celor scriși în Cartea Vieții Mielului, iar cartea aceasta va mărturisi pe ai săi și viața lor și iubirea lor și mărturisirea lor. Amin.

Voiesc, Ierusalime, să fii din zi în zi tot mai mărturisitor, și să faci aceasta după ce înveți de la Mine, că Eu pe apostolii Mei i-am învățat, le-am dat porunci, și ei au luat și

au împlinit, și așa au lucrat ei puterea Mea și semne cu ea, ca să se dovedească ai Mei, dar mai întâi au învățat pocăința și duhul ei, și au stat în duhul ei apoi, și au proorocit, și s-a împlinit, și au fost adevărați, și cartea Mea cu ei mărturisește aceasta, iar cartea lor cu Mine, tot la fel. Iar în cartea Mea cu voi vin proorocii și apostolii și sfinții și mucenicii și Mă mărturisesc de lângă Mine din cer vouă și oamenilor de pe pământ, fiindcă lucrarea de ucenic își are plata și roadele ei în ceruri, poporul Meu, și fericit este cel ce este scris în Cartea Vieții Mielului, care îi are pe ai săi scriși de la întemeierea lumii în ea. Acum Eu vin cu ei în cartea aceasta și Mă scriu cu ei în ea, pentru că am deschis-o ca să scriu în ea pe pământ, ca să împărătească pe pământ seminția ei, seminția lui Dumnezeu. Amin.

Ioan Botezătorul este serbat în cer și pe pământ lângă ziua de Bobotează, care s-a înființat între sărbători în ziua când Eu am fost botezat în Iordan de Ioan, când el și cu Duhul Sfânt și cu Tatăl M-au mărturisit Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și toți cei care au fost scriși în Cartea Vieții au intrat întru împărăția Mea la vestea lui Ioan despre ea, și apoi la vestea Mea, căci eram Cel ce botezam cu Duhul Sfânt, și tot așa lucrare le-am dat și ucenicilor Mei și le-am spus: *«Nu este ucenic mai mare ca învățătorul său, dar orice ucenic desăvârșit va fi și este ca învățătorul său»*. Amin.

Învățătura Mea este duh dătător de viață, că nu altceva fac Eu cu suflarea gurii Mele. Eu când l-am făcut pe om din pământ am suflat peste el și s-a făcut ființă vie, dar când suflu peste om cu Duhul Meu Cel dătător de viață cu cuvântul învățaturii Mele, Eu fac din el om cu duh dătător de viață așa cum am făcut din ucenicii Mei acum două mii de ani, și ei au dat viață celor fără de viață și au suflat cu duh dătător de viață peste aceia.

Ioan Botezătorul a trimis pe ucenicii lui la Mine ca să suflu peste ei duh dătător de viață, și apoi el s-a odihnit de lucrarea sa pe pământ și s-a dus în cele cerești, și acolo a lucrat înaintea Mea și Mi-a pregătit calea și spre cei din iad, căci dacă am murit pentru înviere, Eu i-am înviat pe mulți atunci, și ei s-au ridicat și au mărturisit, căci au avut lucrare de viață cât au stat pe pământ, iar Eu am spus: *«Cel ce crede în Mine are viață veșnică și la judecată nu vine, ci se mută de la moarte la viață»* și intră în Cartea Vieții pe care Eu am deschis-o în zilele acestea și în care Mă scriu cu toți sfinții din cer, care au așteptat desfacerea pecetilor Cărții Vieții, cartea cea cu șapte peceti, cartea celor șapte veacuri de oameni, și ale căror nume sunt scrise de la întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului. Amin.

O, copii mărturisitori din zilele acestea când Eu am desfăcut pecetile Cărții Vieții! Uitați-vă cum Mă scriu cu sfinții și cu îngerii în cartea aceasta. Mărturișiți vremea Mea cu voi, cartea Mea cu voi, că lucrare mai mare ca lucrarea Mea cu voi și a voastră cu Mine nu a fost de când sunt veacurile și nici nu va mai fi, și trebuie să lucrăm din zi în zi tot mai mare, fiindcă sunt zilele venirii Mele cu sfinții în cartea aceasta, și toți mărturisesc în ea pe Dumnezeu și pe ei și pe voi. Împărăția cerurilor este lucrare mare în om, și apoi ea trebuie să prindă sub ea oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul, ca să împărătească aceștia pe pământ, precum este scris în Scripturi. Iar cartea aceasta este Duhul Meu Cel dătător de viață, cuvântul Meu și al sfinților Mei care au lucrat în veacuri lucrarea mărturisirii Fiului lui Dumnezeu, Care S-a făcut Fiul Omului acum două mii de ani, ca să Se facă El apoi Mielul Cel junghiat, Care spală păcatele lumii, ca

să-i tragă pe toți la Tatăl, precum este scris cuvântul Meu cel din Scripturi. Amin.

O, copii care-Mi sunteți porți, învățați mereu, mereu pe poporul Meu și pe cei ce vor să se nască din Duhul Meu Cel dătător de viață, învățați-i ce înseamnă cei scriși de la întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului. Învățați-i să iubească duhul pocăinței mereu, și duhul proorociei, cuvântul acestei cărți care proorocește sfârșitul veacurilor și începutul văzut al împărăției lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii. Amin.

Ioan, botezătorul Meu, așteaptă să intre în cartea Mea cu voi, pe care Eu am deschis-o și în care încă și încă Mă scriu până la ziua Mea cea mare și strălucită când tot și toate vor păli sub strălucirea ei, și apoi vor învia, și tot prin strălucirea ei, fiilor copii. Cartea Mea este cuvântul care are în el duh dătător de viață, și toți cei ce sunt scriși în ea de la întemeierea lumii, intră în ea și ies din ea cu cuvântul mărturisirii lor peste pământ. Amin, amin, amin.

— **S**unt botezătorul cu botezul pocăinței, Doamne, și am lăsat botezul cu apă după pocăința omului, iar apoi Tu ai împlinit taina botezului cu Duhul Sfânt și cu foc, că pentru aceea am venit noi pe pământ acum două mii de ani, Doamne, și unul pe altul ne-am mărturisit în noi înșine pe Tatăl și pe noi înșine și unul pe altul cu lucrarea pe care am avut-o de lucrat și de mărturisit, căci scris este că tot ceea ce se va lucra tainic, se va mărturisi apoi de pe acoperișuri, și așa s-a împlinit, și așa se îplinește, Doamne, Mielule al Tatălui.

Eu voiesc să suflu cu cuvântul meu peste oameni duhul pocăinței spre iertarea păcatelor, căci oamenii nu Te primesc pe Tine din pricina iubirii lor de păcat și nu au învățatori care să-i învețe că păcatul este moarte, el și toate roadele lui. Biserica de pe pământ care-și zice a Ta, nu este a Ta, căci ea iubește păcatul dimpreună cu învățătorii ei, care nu au milă nici de sufletul lor, nici de al celor mânați de ei, că aceia nu-i mână pe ei spre împărăția Ta, ci spre împărăția lumii, Doamne, de vreme ce fac faptele diavolului oamenii. Voiesc să le grăiesc celor de pe pământ despre pocăința de păcate și despre viața veacului ce va să fie, căci veacurile omenești s-au sfârșit, și așteaptă după ele veacul ce va să fie, veacul cel nesfârșit al sfinților, Doamne, căci Ioan cel iubit a scris de la Duhul Sfânt că sfinții Îți vor spune Ție atunci: *«Mulțumim, Ție, Doamne, Cel ce ești, Cel ce erai și Cel ce vii, că ai luat puterea cea mare și ai început să împărățești și să răsplătești pe prooroci și pe sfinți»*, iar Daniel proorocul a proorocit pentru veacul cel nesfârșit: *«Judecata se va face pentru totdeauna, iar regatul și stăpânirea și mărirea regilor de sub ceruri se va da poporului sfinților Celui Preaînalt, și împărăția Lui e veșnică, și toate stăpânirile Îi vor sluji Lui, și pe El Îl vor asculta»*. Amin.

Să stăm cu ei în rugăciune și la masă, Doamne. Să stăm cu ei în toate, și apoi să ne scriem cu cuvântul sărbătorii mele, că voiesc să grăiesc celor de pe pământ despre pocăință, iar pe fiii poporului Tău să-i îndemn spre lucrare strălucită între oameni, că alegerea lor a fost pentru ca să dea ei cuvântul Tău oamenilor și să Te facă cunoscut pe pământ, iar Tu să ai grijă de toate cele ce se vor adăuga lor când ei caută să fie împărăție a Ta. Amin.

— **P**ace ție, botezătorule al Meu! Stăm cu ei la masa cea pentru ființă, și vom sta apoi cu duh dătător de viață peste ei și îi vom învăța să împărătească iubind pe cele ale împărăției Mele. Amin, amin, amin.

*

Eu, botezătorul Domnului, dacă n-am făcut minuni peste oameni, minunea mea a fost aceea că strigam fără să-mi cruț viața să se pocăiască Israel, să se pocăiască lumea de păcate, și apoi să creadă în Cel ce vine după mine cu botezul Duhului Sfânt, iar cel ce crede, să se boteze în apă, căci apa spală și poartă în ea taina spălării. Amin. Când cămașa omului este murdară prea tare, el o pune în apă și o fierbe la foc, iar focul o înalbește pe ea. Domnul a venit după mine cu botezul cu Duhul Sfânt și cu foc, și cine a crezut în El, s-a mântuit, iar cine n-a crezut, s-a osândit, și Domnul a lucrat pentru unii cu Duhul Sfânt, iar pentru ceilalți, cu foc; pe cei ce s-au făcut grâu i-a pus în hambarele Lui, iar pleava a pus-o în foc nestins.

O, fii ai oamenilor, vă trebuie credință în Domnul Iisus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, Mielul Cel junghiat, Care spală păcatele lumii, că de aceea a venit și S-a făcut om. Voi alergați numai pentru cele din viața aceasta, dar vine Domnul și vă întreabă de faptele vieții veșnice, care moștenesc împreună cu omul veacul ce va să fie, și nu aveți învățători curați care să vă dea pășunea vieții cea de sus, și voi rătăciți în moarte, fii ai oamenilor. Iată minunea pe care o fac eu peste voi: strig la voi să vă pocăiți, căci cu dulceața pe care o găsiți voi în păcate, nu rămâneți, dar cu plata păcatelor rămâneți, și este grea. Pocăiți-vă, că împărăția cerurilor e cea mai dulce comoră, și o găsiți în voi, fiindcă locul ei, de la începutul lumii a fost să fie în om. Omul cel de la început, cu care s-a început neamul omenesc, a închis în el ușa împărăției cerurilor, dar eu vă spun să vă deschideți inima și să găsiți în ea pe Dumnezeu, Care așteaptă să-I dați viață în voi și să nu-L țineți necunoscut în voi. Bate Domnul din afara voastră cu cuvântul ca să auziți înăuntrul vostru și să-I deschideți dinăuntru și nu din afară, căci descuiatul cel pe din afară este cu foc, și focul ustură peste trup și peste suflet, dar descuiatul cel pe dinăuntru este Duhul Sfânt Mângâietorul, dacă-L veți trezi în voi la vestea pocăinței, căci eu, Ioan Botezătorul, vă strig acum așa cum strigam acum două mii de ani la Iordan: pocăiți-vă, că s-a apropiat de voi împărăția cerurilor! Intrați în ea și în faptele ei, ca să vă găsească Domnul așa, și ca să vă dea Duh Sfânt și nu foc. Vă strigă Domnul din grădinița cuvântului Său din România, țara strălucirii venirii Lui cuvânt peste pământ după două mii de ani. Vă strig și eu de lângă El, că lângă El sunt, și îmi fac lucrarea cea înaintemergătoare vestindu-vă vouă pe Mielul lui Dumnezeu, Care vine să-Și cerceteze via, și vai, dacă va găsi în ea aguridă, căci ea nu este bună la nimic, iar Domnul voiește să facă vin nou, vin cu gust bun, și să pună pe pământ masa nunții Lui, pâine și vin. Amin.

O, fii ai oamenilor, duhurile rele sunt toate pe pământ și lucrează prin oameni ca să nimicească împărăția lui Dumnezeu din om. Uitați-vă în poruncile lui Dumnezeu și veți găsi în ele să-L iubiți pe El și să faceți faptele iubirii de Dumnezeu, care sunt scrise în poruncile vieții. Duhurile rele sunt rele și vă trag în prăpastia lor cea ademenitoare, căci vă pun aceste ochi pentru ele ca să le vedeți și să le lucrați în voi. Dar vin eu și vă spun că vine Domnul și va pedepsi pe duhul rău din om cu tot cu casa sa, căci omul este casă ori pentru Dumnezeu, ori pentru diavolul, iar omul care nu face voia lui Dumnezeu, este fiu al diavolului. Minunea pe care eu o fac peste voi este că vă îndemn la pocăință și la viață fără de moarte apoi, ca să vă găsească Domnul veghind ziua și

noaptea pentru faptele vieții veșnice în voi, iar acestea încep în voi cu credința care poate să vă facă fii ai lui Dumnezeu și să vă dea față și cămașă de sărbătoare înaintea Lui, căci El vine cu strălucirea Sa pe pământ, iar cei ce vor fi asemenea Lui cu viața și cu duhul, vor străluci ca El. Amin.

Minuni eu n-am făcut ca alți sfinți, dar am făcut minunea arătării Domnului la Iordan, că după ce L-am botezat cu apă, s-au deschis cerurile și a venit glasul Tatălui peste Fiul, mărturisindu-L Cel întru Care El binevoiește, și a venit Duhul Sfânt ca porumbelul și a stat peste Domnul. Această minune s-a săvârșit la Iordan, iar eu am fost martorul ei, căci L-am atins pe Domnul și L-am botezat ca pe un om, ca să rămână apoi peste om botezul cu apă, care mărturisește botezul cu Duhul Sfânt, precum Duhul Sfânt mărturisește botezul cu apă. Amin.

O, fii ai oamenilor, botezul este taină din ceruri. Dar unde mai este această taină întregă în bisericile lumii? Unde este Duhul Sfânt, Care trebuie să lucreze în biserici cu puterea și cu lucrarea Lui cea din cer peste cel ce se botează și peste martorii lui? Credința în Dumnezeu aduce iubire de Dumnezeu în om și veghe și faptă de Duh Sfânt pe pământ. Moare om de la om și nu mai este învățator pentru pocăință pe pământ și nu mai este botezător peste om, căci preotul care botează trebuie să fie apostol de Duh Sfânt, iar altfel botezul rămâne obicei fără de lucrare din cer, de vreme ce toți cei ce botează și toți cei botezați fac faptele diavolului și nu ale lui Dumnezeu, căci cei ce nu urmează pe Domnul, urmează pe diavolul.

Pe pământ e iadul și faptele lui, iar voi, fii ai oamenilor, lucrați această lucrare, dar eu vă spun că vine Domnul și va strica toată lucrarea diavolului și a slujitorilor lui, și nimeni nu vă va acoperi pe voi în ziua aceea, și veți plânge plâns zadarnic și nu veți mai putea păcătui de groaza ce va fi, și nu veți mai putea muri, căci va fi plata cea pentru fapte, după cum este scris: *«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi, și va da fiecăruia după cum este fapta sa»*. Amin.

Vă dau duh de pocăință prin cuvântul meu de peste voi, fii ai oamenilor. Luați acest duh în voi, că eu am fost sfânt cu viața și cu duhul în toată vremea mea de pe pământ, și tot am stat în duhul pocăinței, căci această lucrare am avut de așezat peste om pe pământ, și orice învățator are peste el învățătura pe care o împarte. I-am muștrat pe regi și pe oamenii de vază ca să-i doară și să le vădesc drumul lor spre pierzare, și ei să-l vadă și s-o ia pe calea pocăinței, care este calea vieții. Și dacă i-am muștrat numindu-i cu lucrarea pe care o fac ei, asta înseamnă că am arătat lucrarea pe care o aveam eu peste mine, căci stăteam cu mare fior de duh înaintea Domnului și îmi era tare milă de El, că era sărac de om, în timp ce duhul acestei lumi, care trece odată cu cei înghițiți de ea, era și este bogat de atâta mulțime de suflete. Îmi este tare milă și acum de Domnul slavei și vreau să vă dau Lui prin duhul pocăinței, dacă voi îl veți lua în voi, căci pocăința aduce apoi pe Duhul Sfânt peste voi, și veți crede că Domnul vine și că a și venit când stați sub glasul Lui ca să-I împliniți cuvântul cu care vă strigă acum din mijlocul țării Lui de venire și îl cheamă acasă pe om. Amin.

Te dau fiilor oamenilor, Doamne, căci eu Te mărturisesc din cele ce nu se văd că Tu pleci cerurile și vii pe pământ, și duhurile sfinților mărturisesc din Tine venirea Ta și împărăția Ta cu oamenii care se fac sfinți, fiindcă sfinții vor împărăți pe pământ, precum este scris în Scripturi. Amin. Te rog, deschide-le ochii, deschide-le inima și dă-le darul credin-

tei și dă-le iubire din cer fiilor oamenilor și fă-i pe ei înviați din moartea cea de la păcate și cuprinde-i în lucrarea Duhului Sfânt, care să mărturisească mereu credința lor în Tine, Doamne. Învață-l pe om credința în Tine și puterea ei, că eu l-am îndemnat la pocăință spre iertarea păcatelor lor, dar ajută-le înțelepciunea cu care să-și vadă păcatele și să le arunce în focul pocăinței și să scape de sarcini, și apoi să vadă calea cea dulce a mântuirii și a venirii Tale cu bucuria cea veșnică pe pământ, și apoi să-i faci veșnici și părtași ai bucuriei și nu ai durerilor, Doamne. Amin, amin, amin.

— **O**, botezătorul Meu, Eu n-am venit să pierd lumea, ci am venit s-o mântuiesc, și am cu venirea Mea botezul cu Duhul Sfânt și cu foc, și pe mulți îi voi mântui prin Duhul Sfânt și, iarăși, pe mulți, pe mulți îi voi mântui ca prin foc, că nu vor să se întoarcă de bunăvoie, iar Eu voiesc, și de aceea îi mân spre voia cea care-i va curăți pe ei fără voia lor, căci sunt Cel milos și vreau să-l scot pe om din căderea lui din rai. Amin.

Iar voi, fii ai venirii Mele, râvniți la darurile duhovnicești și mai ales râvniți să proorociți, căci duhul pocăinței din voi aduce peste voi pe Duhul Sfânt, duhul proorociei, prin care lumea iarăși se va face și nouă va fi. Amin. Împărățiți pe pământ iubind pe cele ale împărăției Mele. Căutați această dragoste în voi și lucrați cu strălucirea Mea între oameni, că alegerea voastră a fost ca să Mă faceți pe Mine cunoscut oamenilor, iar ziua Mea din voi să strălucească, fiilor, și Eu am grijă de toate cele ce se vor adăuga vouă când voi căutați să fiți împărăție a Mea. Cartea Vieții Mele cu voi să vă cuprindă în ea, plini fiind de Duhul Sfânt Mângâietorul și de lucrarea Lui peste pământ. Căutați această dragoste în voi și lucrați cu călăuză, fiindcă aveți pildă pe Israel, care dacă a lucrat ca el și nu după călăuză pe care i-o dădusem Eu, a pierit cu tot numărul lui, în timp ce el se credea al Meu.

O, fiilor din porți, luați mereu cuvântul cărții Mele cu voi și desfăceți-i aluatul ca să crească frământătura, ca să crească poporul celor mântuiți care vor învăța să creadă prin duhul pocăinței și prin duhul proorociei, iar altfel de lucrare nici să se pomenească la voi, căci sunteți fiii slavei Mele și v-am dat să-Mi călăuziți de lângă Mine poporul și nu de lângă el, căci Eu sunt Dumnezeu lui și îl iubesc și vreau să Mă iubească plin de înfiorare poporul Meu. Amin.

O, fiilor din porți, așezați-vă învățători de Duh Sfânt peste cei ce sunt la școala vieții și puneți-le note, fiilor, că Eu voi căuta să le văd nota și să le-o găsec pusă, și să ia râvnă pentru notă de mântuire și pentru lucrare mântuitoare ca și a voastră peste ei și peste cei peste care veți lucra cu ei, căci trebuie lucrat cu ucenici, fiilor ucenici. Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2004

Duminica vameșului și a fariseului

Biserica are ca lucrare rugăciunea. Făcătorii de pace sunt cei care îl despart pe om de păcat. Cei sfinți se curăță unii pe alții de greșale. Muștrarea înseamnă iubire.

Lucrarea cuvântului Meu de peste pământ este cea mai mare zi din toate zilele care sunt cu omul, iar ea trebuie să-l zguduie pe om, căci Domnul vorbește peste toate câte sunt în cer sus și pe pământ jos. Amin. Scris este: «Sună, oare, trâmbița peste cetate fără ca poporul să nu se înspăimânte? Dacă leul mugește, cine nu se va înspăimânte? Și dacă Domnul grăiește, cine nu va auzi, cine nu va vesti?»

Nimic nu face Domnul fără să descopere taina Sa proorocilor, slujitori ai Săi». Amin.

O, copii care străjuți în calea venirii Mele, sunați peste pământ vestea cuvântului Meu și dați de știre că duhul pocăinței și duhul proorociei stau alături cu duhul rugăciunii, căci dacă Domnul grăiește, cine nu va prooroci, cine nu va rosti cuvânt?

Eu, cât am stat pe pământ, orice lucrare am lucrat-o prin cuvânt rostit, ca s-o înfăptuiesc apoi. Am cerut mai întâi prin rugăciune la Tatăl și prin mulțumire la Tatăl, și apoi am lucrat, căci cei care cer, trebuie să fie mulțumitori, fiindcă nu este frumos să ceri ca să primești, și să nu mulțumești apoi pentru cele ce vei primi.

Biserica, e taină mare acest cuvânt. E înfricoșătoare lucrarea cuvântului, căci aceasta înseamnă biserică, iar biserică are ca lucrare rugăciunea, fiilor. Nu la număr trebuie să se adune cei ce se adună bisericește, ci la rugăciune trebuie să se adune ca să fie, căci altfel nu sunt în biserică cei ce se adună ca să simtă greul pentru care ei cer de la Dumnezeu. Să nu se laude omul care primește de la Mine după ce se roagă, ci să fie mulțumitor și până primește și după ce primește, că altfel omul este fariseu și se folosește de Dumnezeu pentru sine, nu pentru Mine.

Vameșul și fariseul, cei doi care au venit în casa rugăciunii, aceasta e pildă vie, rostită de gura Mea ca să-l învăț pe om prin ea. Duhul de fariseu uită mereu porunca cea prin care omul poate să intre la Dumnezeu când se roagă, iar porunca aceasta este să iubești ca pe tine însuși pe fratele tău, și toate în Dumnezeu, pe Care-L iubești cu toată inima, cu tot cugetul și cu toată virtutea ta. Amin. Fariseul Îmi mulțumea că nu este ca vameșul sau ca toți ceilalți oameni care fac nedreptate, răpire, desfrâu, și că el postește și dă zeciuală din câștigul său, iar vameșul, cu capul aplecat, se ruga cu durere pentru miluire de la Mine împotriva păcatelor sale.

E fariseu omul care rostește cuvinte de credință sau de rugăciune fără să creadă sau fără să se roage. O mulțime de oameni și de biserici de oameni se adună și spun de fiecare dată că Eu pentru ei și pentru mântuirea lor M-am coborât din cer, întrupat în Fecioară, de la Duhul Sfânt, de M-am făcut Om, ca să Mă răstignesc apoi, și să înviez din moartea de pe cruce și să Mă sui la Tatăl ca iarăși să vin să judec pe vii și pe morți, și apoi să fiu nesfârșit cu împărăția Mea pe pământ. Și mai zic cei ce se adună bisericește că-și mărturisesc păcatele ca un botez peste ei, și că apoi așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie. Mă uit la aceștia că sunt la număr, dar la pocăință și la proorocie și la rugăciune nu sunt aceștia, ci știu ceea ce spun doar pe dinafară de duhul lor și numai atât, și sunt adunați la număr, dar nu și la rugăciune.

O, poporul Meu cu care Eu grăiesc în zilele Mele de apoi, cei ce au căutat să știe vremea sfinților și trăirile lor, aceia nu pot să nu creadă în Dumnezeu și în puterea Lui prin omul care prooroceste și se roagă mulțumitor și iubește împlinind iubirea Mea în el. Fariseului i s-a socotit mândrie rugăciunea lui de mulțumire, iar vameșului i s-a socotit pocăință și botez spre iertarea păcatelor lui. Mândria este desfrânare, căci cine nu iubește pe Domnul și nu pe sine prin tot ceea ce face și simte și împarte, acela face desfrânare prin tot ceea ce face, așa cum Eu v-am învățat pe voi să-i spuneți poporului cuvântului Meu, copii care învățați de la Mine ca să dați apoi în părți învățătura Mea. Mânia cea pentru sine este desfrânare în trupul omului, căci omul nu Mă are pe Mine de Dumnezeu când face așa, și scris este: «Orice păcat pe care

il face omul, este în afară de trup, dar cine se dedă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său».

Cel ce iubește mândria, acela nu este făcător de pace între el și Dumnezeu, căci cel ce face pace, nu poate face pace mai multă ca pacea cea din faptele sale între el și Dumnezeu, între el și aproapele său, iar altfel de pace este iubire de sine și nu este în folosul lui Dumnezeu. Dacă omul este adevărat în rugăciune când Îmi spune să-i iert păcatele așa cum și el îl iartă pe cel ce-i greșește lui, apoi tot la fel de adevărat sunt și Eu în ceea ce-Mi spune el prin ceea ce l-am învățat Eu să spună în rugăciunea lui, și așa este cu toată rugăciunea pe care omul o așează înaintea lui Dumnezeu. Făcătorii de pace nu sunt cei ce fac pace între om și om, că aceasta o fac faptele omului, ci sunt cei ce-l dezbară pe om de faptele care-l despart de Mine, iar Eu sunt Cel ce-l rabd îndelung pe om, ca să-l aștept pentru pocăință, și e rău să fie omul încăpățânat pentru pocăința lui care-i descuie ușa spre Mine, așa cum vameșul cu plânsul lui amar M-a milostivit și i-am deschis, pe când fariseul, căruia am dat să-i deschid, și-a închis singur ușa spre Mine judecându-l pe cel păcătos care se ruga să-l iert de cele ce el a făcut pe pământ.

O, poporul Meu, e taină mare cuvântul biserică. Această taină înseamnă rugăciune, înseamnă pocăință, înseamnă proorocie în Duhul și împlinire, fiule. O, Mă uit mereu, mereu peste tine, căci ochiul Meu cel veghetor te așteaptă precum așteaptă morții învierea, și Eu Mă uit mereu, mereu peste tine ca să împlinești tu această Scriptură a Duhului Sfânt Care iese din gura Mea. Eu o împlinesc, căci glasul Meu curge din Mine precum am proorocit că voi lucra, iar morții îl aud și așteaptă glasul tău și lucrul tău proorocesc care să-i scoale pe ei. Amin.

O, poporul Meu, să nu fii fariseu, ci să fii plăcut lui Dumnezeu și aproapei tale prin tot ceea ce ești și faci, căci cine caută să-și placă lui însuși, acela rămâne în faptele sale, nu în faptele Mele, iar Eu am spus prin cuvintele Mele de atunci și de acum: *«Rămâneți în iubirea Mea»*. Caută viața cu învățător, fiule, că asta înseamnă această Scriptură, fiindcă învățătorul îți pune mereu în față cuvintele vieții, iar viața ta să însemne iubirea Mea. Amin.

O, poporul Meu, tu să nu rămâi în iubirea ta, ci să rămâi în iubirea Mea, că tu trebuie să știi ce este rugăciunea ta și de unde își are ea puterea și ce este viața ta și de unde își are ea iubirea. Vorbirea ta cu cei ce Mă poartă pe Mine în mijlocul tău și spre tine trebuie să fie vorbire de Duh Sfânt, că dacă nu faci așa, duhul rău dă să te scrie cu greșeală asupra Duhului Sfânt, Care este din Mine în cei ce te poartă pe tine spre Mine, și pe Mine spre tine, și din care El lucrează peste biserica ta, peste adunarea ta. Altfel biserica nu are viață de Duh Sfânt, ci are altceva care nu înseamnă duh de viață, duh de biserică. Am spus prin cei învățători de la Mine peste tine că omul trebuie să-I zâmbească numai lui Dumnezeu, nu și omului; că omul trebuie să-I fie bucurie numai lui Dumnezeu, și numai atunci bucurie omului care se îndumnezeiește din această bucurie. Amin.

Frăția cea cu folos pentru Mine trebuie să se vadă în rugăciunea cea împlinită. Când rugăciunea rămâne neîmplinită, când frații uniți în cereri nu primesc împlinirea cererilor lor, asta înseamnă că nu au fost uniți în rugăciune. Este scris în psalmi despre cei ce stau în casa Domnului, în curțile Domnului, slugile Domnului să binecuvinteze pe Domnul, și noaptea să ridice mâinile lor spre cele sfinte, iar Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul, Domnul din Sion îi va binecuvânta pe ei. Amin.

O, fiilor învățați din izvorul cuvântului Meu, întinderea mâinilor spre Dumnezeu este îmbrățișarea cu Dumnezeu a omului rugător, căci el atunci este atent la unirea Mea cu el, și este chiar unirea, că inima se roagă, și ea face mâinile să se ridice. Asemenea este și cu întinderea mâinilor frate spre frate în numele Meu pentru iertare, pentru împăcare, pentru iubire din cer între frate și frate și pentru pacea Mea între frați.

O, fiilor, dacă în vremi sau în lipsuri grele numai unul lipsește de la cererea cea spre Mine, aceea nu se împlinește chiar măcar pentru unul care face altceva decât rugăciunea cea care cere pentru biserică. Moise când și-a ales pentru Mine din popor pentru duhul proorociei, s-a văzut puterea duhului lui și peste cei care nu erau acolo, căci s-a coborât duhul lui peste cei numiți, acolo unde erau ei. O, nu la număr, nu la locul de strângere, ci la rugăciune să fiți găsiți una, fiilor. Când preotul Mă poartă pe Mine pe mâini, iar în el nu, aceasta este pentru Mine o mai mare durere ca aceea de pe Golgota, unde am suferit pentru depărtarea omului de Mine. Acolo însă erau atâtea inimi care Mă purtau în ele așa cum Mă poartă un preot care este pe Golgota când Mă are pe mâini conducându-Mă cu durerea din el pe drumul crucii, plângând pentru Mine, Cel părăsit de inima omului nepăsător de Dumnezeu, Care ține cerul și pământul prin iubirea Lui pentru om.

O, fiilor care sunteți puși de Mine călăuză pentru poporul Meu, spuneți fiilor lui Israel că una este să facă omul minuni cu Dumnezeu, și alta e să facă duhul rău minuni prin om, căci viața fără Dumnezeu face din om, diavol, și omul se face fariseu lângă Dumnezeu. Spuneți fiilor lui Israel să nu se laude în ei că fac rugăciune, că postesc, că împlinesc legile Mele, ci să se laude laudându-Mă Eu în ei, și să întindă mâinile la Mine ca să Mă dau lor cu viața Mea în ei. Amin.

Mă uit în bisericile lumii cum preotul nu înțelege ce este el, când creștinul nu înțelege ce este el, și cât trebuie aceștia să nu uite cu cine stă pe mâini când inima nu dovedește același lucru, sau pe cine ia el în trupul lui când fapta lui nu dovedește apoi pe Dumnezeu cu el. O, fiilor călăuzitori, Eu sunt Cel minunat întru și între sfinți, și de aceea vin și vă spun să învățați poporul și pe slugile Mele să spună când se roagă, să spună de Domnul, Cel ce este minunat întru și între sfinți, căci în cel ce este Domnul minunat, acela este om sfânt și minunat. Amin.

Ierusalime, vreau să aud din mijlocul tău cuvânt întreg, ca să fii tu întreg și sfânt și dator, fiule. Vreau să spui tu așa: *„Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cea ce ești minunat întru și între sfinți, aliluia, aliluia, aliluia, miluiește-ne”*. Amin.

O, poporul Meu, nu sunt bune cele ascunse, orice ar însemna ele, ci sunt bune dacă sunt mărturisite. Cele nemărturisite aduc lene în virtuți și în înfocare după cer și după împliniri din cer, iar acestea trebuie primite și împlinite cu blândețe și cu umilință, așa cum lucrăm Eu înaintea Tatălui ca Fiu iubitor și ascultător. Amin.

O, fiilor care călăuziți pe poporul Meu, călăuza este cea pusă de Dumnezeu, și vai ei dacă se rupe corabia cu cei din ea! Dar Eu, Domnul, ca un bun ce sunt, știu și văd că numai greu e de călăuză de la cei ce le place să călăuzească și nu pot din pricina că este călăuză pusă de Domnul. De călăuză e greu pentru că e călăuză și e neprimată din această pricină, fiindcă așa este pe pământ. Dar poporul Meu trebuie să fie cer pe pământ și nu pământ, și trebuie să știe ce înseamnă taina Mea cu omul pe pământ. O, e greu de călăuză, dar de cei călăuziți e cel mai ușor dacă se lasă călăuziți, dacă se lasă,

fiilor. Iată, trebuie călăuză ca să nu încapă nepăsare pentru cele de sus din cer, și pentru cele de jos de pe pământ, căci dacă zice creștinul că slujește cu mâna pentru mersul celor ce sunt pentru Dumnezeu, Eu, Domnul, îi spun lui că nu cu mâna se slujește pentru cele de sus, ci cu duhul și cu unirea în Hristos între frați și în lucrul Duhului Sfânt în vremea oricărui lucru cu mâna, iar altfel lucrul cu mâna este pentru trup dacă nu se face duh cel ce lucrează lucru cu mâna. Lenea pentru lucrul cu mâna se vede în lenea pentru lucrul cu duhul, căci dacă cel ce greșește se supără de la cel ce îi arată greșeala, atunci lucrul lui cu mâna este pentru trup, de vreme ce el nu se face duh din trup.

Pe pământul celor păcătoși cel ce greșește se bucură pentru greșeala altuia, și cu ea își acoperă greșalele lui, și chiar dacă nu se bucură, măcar face și el tot așa greșale, fie din răzbunare, fie din slăbiciunea de a greși, iar unul ca acesta uită că nu se aseamănă între ele nici faptele, nici greșalele între om și om. Dar pe pământul celor sfinți cei ce greșesc sunt ajutați spre pocăință de cei ce stau îngenuncheați pentru ca să meargă mulți pe picioare în urma lor și înaintea lor. Amin.

O, fiilor înțelepți care mergeți în genunchi pentru viața multora! Cine merge în picioare nu poate merge în genunchi, și de aceea merge în picioare, iar cel ce merge îngenuncheat merge așa pentru ca să poată merge mulți pe picioare. O, numai în genunchi trebuie să mergem dacă vrem să-l învățăm pe om să meargă pe picioare. O, numai în genunchi e de mers, dar nu pentru asta trebuie să plângem, fiilor călăuzitori, căci așa și nu altfel l-am făcut Eu pe om. Nu știe nimeni în afară de Tatăl că Eu plângând l-am făcut pe om, și îngenuncheat am lucrat această plămădire a trupului omului și a duhului lui apoi, iar acum, la sfârșit de timp, iarăși M-a trimis Tatăl să-l fac pe om și Mi-a zis: *«Du-Te, Fiule, după omul ieșit din omul cel zidit de mâna Ta, du-Te și învață-l pe om taina cea dulce a suferinței și nu fericirea, Fiule! Du-Te, Fiule, du-Te, că fericirea îl face pe om să Ne uite, Tată. Du-Te, și să Te întorci cu omul pe umeri, că mult Te-ai aplecat Tu spre om, și ai zis ca el ca să zică și el ca Tine»*.

O, așa Îmi zice Mie Tatăl de câte ori vin cuvânt pe pământ la tine, poporul Meu, și voiesc să găsească omul de la tine învățătura Mea și voiesc ca tu să fii popor de ucenici ai cuvântului Meu și să nu te bucuri de tot ce faci tu pentru tine sau pentru Mine, ci să te bucuri de tot ce pot să fac Eu prin tine, că Eu ți-am spus că morții așteaptă de la tine împlinirea Scripturii învierii lor la glasul cuvântului Meu de peste tine și la glasul tău care să semene cu glasul Meu, și ca să Mă cunoască pe Mine în tine morții și viii că sunt Dumnezeu Cel adevărat, Care lucrează sămânță din sămânță, viață din viață luată din Mine, poporul Meu, și înviere din învierea Mea, căci Eu am făcut învierea. Amin, amin, amin.

Iar celor vii cu trupul Eu, Domnul, le spun așa: cine vrea să scape de păcatul cel din el și de diavol, apoi acela să nu judece pe nedrept pe aproapele său și pe Dumnezeu, și apoi el va învia pentru veci de veci, căci vai omului care-și ascunde vina prin pedepsirea altuia!

O, copii călăuzitori din partea Mea, dacă i se pare omului că Eu zic ca el ca să nu-l slăbesc pe omul cel din el, el să nu-și spună că nu-l știe Dumnezeu, că nu-l vede, că nu aude Dumnezeu, fiindcă Eu dacă fac așa, fac așa ca să Mă feresc de vina cea din om, dar Mă apropii de om după ce el își lasă scoasă la lumină vina sa cea ținută în el de întunericul din el, de el, de judecata lui cea împotriva apropielui lui, căci mândria omului cea împotriva altui om îi face duhului rău casă în

om și pat de desfrânare în om, fiindcă cel ce nu este un duh cu Mine, are alt dumnezeu, care este un trup cu el, precum este scris în Scripturi.

O, Ierusalime, nimic nu-l face pe om mai mult ca învățătura Mea cea îmbietoare sau cea muștrătoare. Muștrarea este iubire, și cine fuge de această iubire, fuge de lucrarea cea făcătoare de viață veșnică în el și pentru el pe vecii viață. Amin.

Iarăși și iarăși vă spun: puneți note celor ce stau la școala facerii, copii făcători din partea Mea peste cei ce se așează cu ei înșiși înaintea voastră pentru ca să-i așezați voi înaintea Mea, și pe Mine înaintea lor cu taina vieții Mele în om. Poporul Meu să fie adevărat, iar adevărul acesta Îmi va da Mie înapoi cerul și pământul, pe care omul cel ieșit din om Mi le-a luat vreme de șapte veacuri, fiilor împărțitori de veacul ce va să fie și de viața lui pe pământ. Rugăciunea poporului sfânt să fie duh de pocăință, duh de proorocie și de împlinire, și apoi ea să fie învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Mă uit cu voi peste popor, Mă uit cu voi din cer și de pe pământ, Mă uit cu voi cu trupul și cu duhul peste poporul cuvântului Meu. O, să se uite și el spre voi și să vadă, și să vadă că-l vedeți și că-l văd, și să Mă vadă văzând cu ochii deschiși și nu ca prin vis să Mă vadă, căci Eu îl privesc mereu, mereu și vreau să-l văd că este cel ce veghează cu multă și minunată minte, căci Eu, Domnul, am spus că în zadar ar avea veghe dacă nu ar avea minte poporul Meu. Amin.

Acum, cu duh mulțumitor Mă odihnesc în voi, că am putut să punem duhul învățăturii peste Ierusalim, fiilor împărțitori de cuvânt sfânt. Acum, fiilor, să așteptăm îngenuncheați în fața Tatălui și în fața poporului, așteptăm mers în picioare, mers de Duh Sfânt, căci Eu v-am spus vouă că numai în genunchi trebuie să mergem dacă vrem să-l învățăm pe om să meargă.

O, numai în genunchi e de mers, fiilor călăuzitori, căci Eu îngenuncheat și plângând l-am făcut pe om la început, iar acum, la sfârșit, tot așa este lucrul facerii omului, tot în genunchi și tot plângând trebuie să lucrăm Noi și cu voi, Noi, cei ce lucrăm facerea omului și cerul cel nou și pământul cel nou pentru om; tot în genunchi, tot suspinând și tot plângând, ca din om să-l facem pe om. Amin, amin, amin.

19 ianuarie/1 februarie 2004

Duminica fiului risipitor

Nu e bine să-și facă omul însuși minte a sa. Numai cu voia omului coboară Domnul cu lucrare mântuitoare pe pământ.

Cu gândul și cu dorul îndurerat Mă așez în cei ce Mă poartă cuvânt între cer și pământ. Le întăresc puterea sufletului, îi umplu de Duhul Meu Cel cuvântător și le încălduresc inimioarele înfrigate de apăsări fel de fel, de zdrobiri fel de fel, și Îmi fac cu ei cale pentru cuvântul Meu care vine și se întoarce în cuvântul Scripturilor cele despre pilda fiului risipitor, ca să-i fac pe cei ce aud tălmăcirea cuvintelor Mele de atunci să le și înțeleagă așa cum Eu le știu cum sunt și ce vor ele să spună omului. Amin.

Am grăit atunci despre omul cu doi fii, dintre care cel mai tânăr l-a pus pe tatăl său să împartă averea, iar partea lui să i-o dea, că lui îi era dor de desfrânare, dor de ducă, nu de casă, nu de tată, căci era tânăr și cu mintea neîncercată, și nu se gândea cu ea peste toată viața lui și, smulgându-se din ră-

dăcină, s-a dus printre străini și s-a pierdut risipindu-și viața și partea ce și-o avea în casa tatălui său.

Cel tânăr nu are minte, căci minții îi trebuie timp să se facă, sau îi trebuie viață să se facă, sau făcător să se facă, fiindcă nu e bine să se facă de omul însuși mintea omului. Eu, Domnul, pe om nu-l voiesc decât cu voia lui, căci Eu fără dragostea Mea în om nu pot cu omul, nu vreau cu omul chiar dacă el ar avea dragoste de a lui pentru Mine. Dacă însă el se dă Mie ca să-i fac minte și cu ea să Mă știe și să Mă creadă și să Mă urmeze, atunci Eu pot cu el, căci poate el cu Mine. Amin.

Omul după ce îl părăsește puterea și tinerețea de care nu se teme, el simte sleială ca un om înfometat și caută atunci să-și întărească mintea, și apoi viața șubrezită, căci neajunsurile îi dau omului minte, și caută după ajutor omul, și caută la om dacă s-a risipit printre oameni. Omul însă nu-l poate ajuta pe om, pe omul care nu l-a iubit pe Dumnezeu, și face cu el după faptele lui, a căror plată vine de la Dumnezeu, căci judecata sau mântuirea la Dumnezeu și le strânge omul, nu pe pământ. Pe pământ omul își strânge vânt, căci toate cele de pe pământ sunt vânt, sunt pleavă luată de vânt, iar plata pentru ceea ce face, el nu știe unde se strânge decât atunci când dă de ea văzând-o peste el.

Iată, Ierusalime de azi, Eu, Domnul, grăiesc azi cu tine și îți spun că de cincizeci de ani grăiesc peste un popor, și, iarăși, peste altul de după el, iar cine n-a stat cu Mine, ci a stat risipit în plăceri, și apoi în grijile cele de la ele moștenite, acela a ajuns acum vremea foametei, și pe pământ nu găsește pe nimeni de care să se lipească pentru ajutor, pentru salvare, căci omul nu-l poate ajuta pe omul care nu l-a iubit pe Dumnezeu.

Cine poate să-Mi scoată Mie ochii pentru cei ce nu au stat cu Mine ca să le fiu Tată și să Mă aibă de avere și de minte a lor? Ei pot să-Mi facă ochi scoși, ei Mă pot scoate dator după ce și-au luat din mâna Mea viața și s-au așezat peste ea cu plăcerile lor, și apoi cu grijile cele de după ele. Dacă ei și-au pus nădejdea în ei și dacă au greșit că au făcut așa, dacă ei și-au pus nădejdea în omul vopsit pe dinafară cu cele ce seamănă cu ale Mele, dacă ei s-au voit, fără să știe ce vor, păzitori de porci, de oameni fără Dumnezeu pe pământ, dacă nici de roșcovele porcilor nu au parte acum, după ce s-au jucat de-a plecatul de lângă Mine, după ce Eu le-am spus să nu se joace, că vor plânge și nimeni nu le va mai deschide ca și în vremea lui Noe, de ce, oare, se ridică acum la judecată cu Mine și cu cei mici care au rămas cu Mine și cu numele Meu peste ei, cu numele Meu cel nou, care se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu Făcătorul? Eu din cuvânt îl fac pe omul cel nou, după cum și lucrez, venind cuvânt de facere a omului pe pământ. Dacă ei nu au voit să aibă minte luată din cuvântul Meu care umbla după ei pe când ar fi putut ei să Mă ajute, de ce se mai scoală acum să Mă judece? O, de ce nu fac măcar ce a făcut fiul cel risipitor de avere și de viață, și care venindu-și în sine și-a zis: *«Mă voi scula spre tatăl meu, de la care argații lui mănâncă pâine, și îi voi spune: „Am greșit, tată, cerului și ție, și nu am vrednicia de fiu al tău, dar primește-mă ca pe un argat!”*», și dacă s-a pocăit așa, s-a dus apoi să-i cadă tatălui înainte. Atunci, tatăl său, departe încă fiind el, l-a văzut și s-a umplut de pocăința lui și, ieșindu-i înainte, l-a îmbrățișat și l-a sărutat, căci fiul se umilise și și-a mărturisit greșeala, iar tatăl a spus argaților să-i aducă haina lui, să-i aducă de încălțat și să-i pună inel, și apoi, junghiind vițelul cel îngrășat, să mănânce veselindu-se de pocăința lui

care l-a întors spre tatăl său, de la care el auzise: *«Acest fiu al meu, mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat»*; s-a aflat pe sine și s-a pocăit, și tatăl s-a bucurat de pocăința lui, căci așa se face îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos care se pocăiește întorcându-se în rădăcina lui cea dintâi. Amin.

O, așa le răspund Eu, Domnul, la cei ce au ascultat glasul Meu cel de cincizeci de ani venit pe pământ. De ce n-au făcut, de ce nu fac ca fiul cel a cărui pildă am spus-o Eu acum două mii de ani pentru om? O, dacă ei Îmi cer tot Mie socoteală pentru viața lor, Eu nu-i trimit decât în Scripturile care stau de două veacuri față în față cu omul și îi întreb: de ce n-au luat învățătură din ele ca să nu Mă judece pe Mine, ci să se judece pe ei, venindu-și în fire, și să vadă ce au făcut neascultând de glasul Meu care a umblat după ei în vremea fiecăruia din ei? Dar aceștia nu vor să se pocăiască de cârtirea lor, de depărtarea lor, ca să vină spre Mine și să-i vadă și să Mă vadă și nu să se vrea fii, ci argați să se vrea, împlinitori de împărăție a Mea în ei să se vrea, și să zidească la ea dacă n-au stat la vremea lor ziditori sau zidiți de Mine ca să-Mi rămână fii. Ei însă s-au cheltuit prin sinele lor nelepădându-și-l ca să rămână următorii Mei, și au făcut cu pașii lor ce au voit pe pământ, și și-au pus nădejdea în omul vopsit cu cele ce seamănă cu Mine, iar pe Mine M-au scos din ei și M-au lăsat străin.

Glasul Meu cel blând s-a purtat după toți cei care M-au auzit grăind peste ei și le-a făcut strigarea cea din miez de noapte, dar ei deșteptându-se s-au trezit fără untdelemn în vase și s-au dus să cumpere de la cei ce vând, de la cei ce nu le sunt părinți, ci străini, căci fiii sunt scutiți dacă sunt fii, și nu cumpără, ci au.

Iată, omul nu-l poate ajuta pe om, pe omul care s-a iubit pe sine și nu pe Dumnezeu, Care Se dă celor ce-L iubesc pe El, și plânge omul tot înaintea Mea după miluire, și Mă judecă dacă nu-i deschid ușa pe care el singur și-a închis-o, și se crede nedreptățit chiar dacă știe din Scripturi că Eu, Domnul, Mă îndur de cine voiesc și de cine voiește să se pocăiască pentru împărăția Mea cu care vin să Mă așez pe pământ după ce fac sfânt pământul pentru om sfânt pe el. O, cine i-a învățat pe cei ce Mă judecă să Mă judece pentru drept de la Mine? Fiul risipitor nu a cerut nici un drept, căci el se cheltuse cu tot ce și-a luat parte a lui. El s-a rugat să fie primit ca un argat, și nu l-a judecat pe tatăl său, și nu l-a vorbit de rău pe cel ce a rămas în casă moștenitor ascultător și slujitor prin ascultare.

Eu, Domnul, altfel de pildă i-am învățat pe cei ce Mă părăsesc, și am ca martori Scripturile Mele în care nu se mai uită omul ca să învețe ce să facă. Dar cel ce a făcut păcatul cârtirii, păcatul părăsirii de Dumnezeu, acela a orbit de tot și nu mai vede să citească în Scripturi, și vede din afara lor și vede rău, iar ochiul care este rău nu lasă trupul să se vindece, să se ridice spre pocăință și spre Tatăl cerurilor apoi. Pe Mine Mă doare mai mult decât pe ei, că Eu cu ochiul Meu cel văzător îi vad pe ei că nu se scoală, că nu se întorc, că nu-și zidesc împărăție pentru Mine în ei. Și iată ce-i spune omului Scriptura: *«Din cuvintele tale vei fi, omule, osândit sau mântuit»*. Amin.

O, poporul Meu cel de azi al cuvântului Meu care vorbește peste tine și te crește ca să fii pentru venirea Mea! Să stai, fiule, la făcut, căci cine nu e făcut nu mai rămâne. Tatăl este Cel ce știe să te învețe, că tu ai văzut pe fiul cel mare al pildii acesteia cum se nedumerea de petrecerea cea pentru întoarcerea la pocăință a fratelui lui cel mic, care s-a cheltuit în desfrânări. Tatăl l-a învățat și i-a spus că el este moștenitor peste toate ale lui, dar pentru că a înviat din morții

veacului acesta fratele lui cel mic, se cuvenea să se veselească și nu să se întristeze tatăl, căci scris este: *«Mare bucurie se face îngerilor lui Dumnezeu când un păcătos se pocăiește»*. Amin. Iată, mintea se învață, și apoi omul are minte din Dumnezeu, Învățătorul omului. Cel ce vrea să ia învățătură, acela să învețe cu umilință și să înceapă cu umilință, căci ea este roditoare de minte, fiindcă Domnul, celor smeriți le dă har, le dă minte, și nimeni nu poate avea har până nu are minte cu care să lucreze har din har, învățătură de la Dumnezeu. Amin.

Am coborât, fiilor călăuzitori din partea Mea peste poporul Meu, ca să vă învăț cum să învățați poporul despre pildele pe care Eu le-am lăsat prin Scripturi. Am coborât cuvânt la voi ca să Mă întorc cu el în cuvântul Scripturilor Mele cele de acum două mii de ani, ca să-l fac pe om să înțeleagă Scripturile așa cum Eu le știu că sunt și ce vor ele să spună omului. Voi să nu vă temeți de cei ce cârtesc spre voi, căci voi nu sunteți ai voștri, iar cei ce cârtesc împotriva voastră, aceia cu Mine se judecă, nu cu voi, dar faptele și necredința lor Mă scot pe Mine din vină și îi bagă pe ei, căci judecata sau mântuirea, la Mine și le strânge omul, nu pe pământ. Pe pământ omul trebuie să-și agonisească pocăința pentru împărăția cerurilor, căci porunca lui Ioan care mergea înaintea Mea, aceasta era peste oameni: *«Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor»*. Cine însă nu voiește să împlinească această poruncă, acela calcă voia lui Dumnezeu în el însuși și nu se pocăiește, iar Eu, Domnul, nu-l voiesc pe om decât cu voia lui, căci Eu fără dragostea Mea în om nu pot cu omul, nu vreau cu omul chiar dacă el ar avea dragoste de a lui pentru Mine. Învățătura Mea e dulce peste om, numai să fie cel ce o ia pe ea și s-o guste și să-i afle dulceața și s-o mărturisească, și să se înmulțească oamenii pe pământ și să umple pământul născându-se din învățătura Mea cea dulce și cu dor după om în ea.

Iar tu, Ierusalime, să Mă iubești cu dulce și să te deprinzi cu învățătura cea tâlcuitoare, căci Eu ție mult îți vorbesc, și îți dau minte ca să ai din învățătura Mea, iar celorlalți, câți sunt nepocăiți, le grăiesc în pilde, căci așa am cuvântat că voi lucra, și fiecare își va aduna la Dumnezeu, fie spre osândire, fie spre mântuire. Dar Eu am venit ca și acum două mii de ani, ca să mântuiesc lumea, și numai cu voia omului să fac aceasta. Amin, amin, amin.

26 ianuarie/8 februarie 2004

Sărbătoarea sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan

Sfânta Împărtășanie trebuie luată numai de ucenici. Frații care se au în ei unii pe alții mai mult ca pe Dumnezeu, sunt slujitori la alți dumnezei.

Mă întăresc în porți ca să intru cuvânt în carte și să Mă fac duh de sărbătoare peste Ierusalim. Amin. Sunt Arhiereul Tatălui Savaot, și Tatăl este în Mine, iar lângă Mine am în coborârea de azi ceata arhierilor, dintre care ei sărbătoresc cerește pe pământ cu voi pe arhierii Vasile, Grigorie și Ioan, cei cu harul și cu darul lucrător prin lucrarea coborârii Mele cuvânt pe pământ la voi, copii ai Ierusalimului nou. Lucrarea lor e mare de tot prin lucrarea Mea de azi, iar lupta lor pentru lucrarea Mea e ca în cer, nu ca pe pământ, căci Eu și cu Tatăl știm că această lucrare este salvarea fapturii, scoaterea omului din locuința morților, și venirea Mea apoi, ca să-și ia toată firea, toată facerea viața ei cea de dina-

intea morții care s-a așezat pe pământ prin neascultarea omului făcut de cuvântul Meu și de mâna Mea cea lucrătoare a cuvântului Tatălui, rostit de gura Mea. Amin.

O, poporul Meu, o, fiilor mici rămași din lucrarea Mea cea prin trâmbița Mea, Verginica! Îmi amintesc de Avraam cum l-a întâmpinat Melchisedec și i-a dat pâine și vin, care însemna Trupul și Sângele Fiului lui Dumnezeu, căci Melchisedec era preotul lui Dumnezeu, și M-a purtat Avraam în pântecul lui, și Eu am fost Acela Care S-a numit urmașul lui, precum grăiesc Scripturile care spun despre Avraam: *«Lui și urmașului lui»*. Amin.

Îmi amintesc de Verginica, Îmi amintesc cum Eu M-am dat ei pâine și vin prin arhierii Mei cei trei, Vasile, Grigorie și Ioan în anul 1955, după ce am pregătit-o ca să trâmbițez prin ea mai înainte de venirea Mea cu sfinții, și apoi cu învierea morților, și apoi cu slava cea de după acestea.

Mă las cu binecuvântare înnoită peste ieslea cuvântului Meu și cu lucrarea cea cerească a celor trei arhierii cerești binecuvântăm mersul înainte al mântuirii prin lucrarea cuvântului venirii Mele, iar Eu, Domnul, dau glas sfinților, fiindcă Eu cu sfinții vin, după cum este scris: *«Oștirile din cer vin după El, călare pe cai albi, purtând veșminte de vison alb, curat»*. Amin, amin, amin.

— **B**inecuvântăm din dreapta Ta cuvânt arhiereșc, Doamne Cuvinte, și înnoim puterea întreitului jertfelnic de nou Ierusalim pe pământ, căci așa ai binevoit Tu, ca să arzi pe acest foc păcatele fapturii și să suni învierea, Doamne, că Tu ești Cel de al șaptelea înger Care sună, și apoi toate sfârșitu-s-au. Amin.

Binecuvântare de foc de Duh Sfânt înnoim prin cuvânt peste cele trei jertfelnice de foc ale Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim, pământul cel nou, din mijlocul căruia Domnul rostește cuvântul râului vieții ca să curgă peste pământ și să se spele în el cei mântuiți, cei ce se lasă de păcate ca să se nască de sus pentru viața veacului ce va să fie după învierea morților. Amin.

O, fii ai Ierusalimului, cine știe pe pământ de ce a lăsat Domnul Trupul și Sângele Lui prin taina preoției care preface pe Domnul în pâine și vin, care preface pâinea și vinul în Domnul Iisus Hristos, Cel răstignit și înviat și înălțat la Tatăl și iarăși venit? Domnul pentru ucenici a lăsat această taină a unirii cu El, dar pe pământ nu se înțelege ce a făcut Domnul când S-a așezat cu ucenicii Lui ca să lase pe pământ Paștele Lui, și apoi să aștepte iarăși înnoirea lui, Paștele cel nou întru împărăția Tatălui Lui, și tot cu ucenicii Lui și nu altfel.

Cine pe pământ mai înțelege ce înseamnă ucenic al Domnului Iisus Hristos? El a spus: *«Cine nu lasă pentru Mine tată și mamă și frați și surori și tot ce are și pe el însuși, nu poate să fie ucenicul Meu. Cel ce nu se leapădă de sine nu poate să fie ucenicul Meu»*. O, nu mai este înțeleasă această taină și s-a stricat împlinirea ei, căci oamenii au făcut negoț cu Domnul pentru numele lor și și-au făcut nume și au înșelat toate neamurile pământului, precum este scris despre lucrarea lui antichrist și pe care oamenii nu o înțeleg din Scripturi, fiindcă Scripturile sunt deslușite pe pământ numai de Duhul Sfânt, Care lucrează prin biserică sfântă, sobornicească și apostolească și care are în mijlocul ei duhul proorociei și Trupul și Sângele Domnului, în chip nou, adică pentru om nou, curățit de păcat pentru ca să se facă ucenic al lui Hristos. Amin.

Trupul și Sângele Domnului, sfânta Împărtășanie, trebuie luată numai de ucenici, ca să se împlinească Scriptura pe

care a spus-o Domnul: «*Eu în voi, și voi în Mine*». Dar unde această Scriptură nu se vede împlinită așa cum este ea spusă, atunci în zadar lucrează omul în numele acestei taine, că acolo nu sunt ucenici așa cum a lucrat Domnul, și sunt oameni supuși păcatului, nelepădați de sine și care fac negoț vânzând și cumpărând în numele Domnului și pecetluind prin aceasta lucrarea lui antichrist care vine înaintea Domnului.

«*Eu în ei, și ei în Mine, Tată, ca să știe lumea că Tu M-ai trimis*». Așa S-a rugat Fiul Tatălui pentru ucenicii la care El lăsase Trupul și Sângele Lui, și apoi S-a dus să-și împlinească jertfirea și să înfăptuiască taina Paștelui, taina Mielului junghiat pentru păcatele făpturii. Așa să fie în lucrarea Paștelui cel nou în grădinița cuvântului, în care Domnul lucrează întreit pentru învierea făpturii. Lucrare de ucenici să se vadă peste pământ, iar noi, cei trei arhieri care avem ungeri de la Tatăl și pe care am lăsat-o peste această lucrare de cuvânt și cu care lucrăm acum, la sfârșit de timp, întru venirea cuvântului, binecuvântăm întreitul jertfelnic al Mielului lui Dumnezeu Care spală păcatele făpturii, iar Domnul să vadă, și să Se vadă peste pământ din mijlocul Sfintei Sfintelor Sale de la sfârșit de timp, să Se vadă cu lucrare de ucenici, ca să știe lumea că Tatăl L-a trimis, și că El este, și că al Lui este acest cuvânt, și venirea Lui este. Amin, amin, amin.

— **I**ar Eu, Domnul, pecetluiesc cuvântul celor trei arhieri ai Mei cerești și întăresc lucrarea harurilor și a darurilor lor peste cei trei fii unși în grădinița cuvântului Meu, și la toți fiii Ierusalimului spun așa: fiilor, fiilor, să Mă aveți bogat în voi, ca să Mă puteți da unul altuia spre zidire și ca nici unul să nu fiți fără lucru sfânt. Să nu vă aveți unul pe altul în inimă mai mult decât pe Mine, ca nu cumva să vă scrie duhul rău că aveți alt dumnezeu în afară de Mine, căruia îi slujiți cu inima și cu dorul din ea, că Eu oftez și am oftat îndelung până ce să vă am, și ca să vă am apoi fii ai Mei și frați adunați în inima Mea din care să Mă luați ca să Mă aveți în voi, căci Eu sunt un Dumnezeu gelos și îl dau de la Mine pe cel ce nu Mă iubește pe calea pe care vă învăț Eu iubirea, Eu și nu voi. O, să nu vă fiți vouă înșivă stăpâni, căci Dumnezeu trebuie să vă fie Tată, iar voi să-I fiți fii. Să nu faceți cu inima voastră ce vrea ea. Să nu luați în ea ceva din ce nu vă spun Eu; să nu luați nici din cer, nici de pe pământ în afară de cele ce vă dau Eu prin cuvânt. O, dacă M-ar iubi cei ce se vor ai Mei, dacă M-ar iubi de ajuns, așa cum este porunca vieții omului, Eu n-aș mai spune peste ei atâtea cuvinte, atâtea povețe, atâtea rugi, fiilor. Inima din creștin dacă devine locaș a ceva ce nu-i dau Eu prin cuvânt, atunci ea nu este curată pentru ca să fie ea locaș al Meu, și ea este a omului însuși, și atunci el nu mai este al Meu chiar dacă Eu nu-i spun aceasta, deși atunci când îl strig, când îl mustru, de aceea o fac, pentru că nu mai este al Meu, și dau să-l golesc de cele ce are el în inimă și ca să-l fac iarăși al Meu, și ca să-l vadă duhul rău și să nu-l mai învețe pe om să facă omul ca el însuși și nu ca Mine.

O, Eu pe voi v-am învățat să treceți din trup în duh și să fiți ascultători pe pământ și să umblați numai și numai în lumină, că voi aveți călăuză pusă de Mine peste voi ca să vedeți precum Eu văd, și să Mă vedeți precum Eu vă văd, și din zi în zi mai mult să nu mai trăiți zilele voastre, ci să trăiți zilele Domnului, fiilor, căci s-au scurs doisprezece ani de când am sfințit cu cuvântul Meu cel din nori lăsat peste pământ Sfânta Sfintelor Noului Ierusalim, din care Eu Mă împart cuvânt peste pământ coborând pe firul sfintei Liturghii, iar legea jertfelnicului voi s-o știți și s-o trăiți din zi în zi mai

deplin, ascultând de glasul Meu și de glasul călăuzei, căci vai de biserica în care nu este duh de prooroc, fiilor.

Au trecut doisprezece ani de când cu mare dor, cu dor lung de șapte mii de ani, și apoi de două mii de ani, am pus pecetluirea cu legea cea cerească a sfințeniei peste Sfânta Sfintelor Mele din zilele din urmă și când am avut din cer pe cei trei arhieri, Vasile, Grigorie și Ioan, iar de pe pământ, pe voi și pe arhierul Meu Irineu, toți laolaltă martori ai lucrării învierii ce va să se arate tot mai mult peste pământ. O, cu mare durere Mă uit peste cei cruzi cu inima care-Mi chinuie Duhul Meu Cel Sfânt din arhierul Meu cel prigonit acum pe pământ pentru numele Meu cel nou, care se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, și cu care mereu, mereu vă pecetluiesc pe voi și pe el în chip tainic, și pe toți cei mari și mici ai bisericii lumii care sunt judecați prin acest cuvânt, căci ei nu vor să fie ucenici, ci vor să fie cei ce vând în numele Meu, iar Eu curând, curând îi voi trimite la cei ce vând pe cei ce n-au vegheat, că Eu voi striga cum și acum strig în miez de noapte: iată, Mirele vine; vine venind, și fericită este sluga pe care o va găsi priveghind, și nevrednică este aceea pe care o va găsi lenevindu-se și bătând pe cei care nu vor să bea și să mănânce și să zică: «*Stăpânul întârzie*».

O, Ierusalime, o, popor hrănit de cuvântul lui Dumnezeu și de duhul proorociei care s-a făcut dar mare în mijlocul tău prin puterea și prin harul Meu! Voiesc să văd la tine lucrare de ucenic, lucrarea Sfintei Liturghii, Trupul și Sângele Meu unit cu tine în toți fiii tăi cei ucenici, ca să-I spun Tatălui cu dor și cu bucurie: «*Eu în ei, și ei în Mine, ca să știe lumea că Tu M-ai trimis la ei, Tată*». Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2004

Sâmbăta pomenirii celor adormiți

Omul a făcut veacul să se sfârșească pentru el. Nu vremea trece, ci omul trece, iar Domnul este la început. Nu Domnul trebuie să vină, ci omul. Mai întâi este învierea morților, și apoi Se arată Domnul.

Lucrarea Mea de cuvânt pe pământ este salvarea făpturii căzute din viață, este scoaterea omului din locuința morților, și venirea Mea apoi în văzul omului, ca să-și ia de la Mine toată firea, toată facerea să-și ia viața ei cea de dinaintea morții care s-a așezat pe pământ când omul a murit, căci omul cel făcut de cuvântul Meu și de mâna Mea cea lucrătoare a murit; a murit omul cel făcut de Dumnezeu.

Cei ce nu au nădejde în Dumnezeu se întristează pentru viața lor care trece, pentru că ei uită sau nu pun preț pe Mine, Cel Care am binevoit să Mă nasc ca omul pe pământ, ca să mor ca omul și ca să înviez pentru fiecare om care se naște din om și moare apoi, și să-i aduc pe toți înapoi în viață, după cum este scris în Scripturi de strigarea Mea, de coborârea Mea din cer întru trâmbița Mea ca să înviez pe morți la strigarea Mea, iar ei, apoi, împreună cu cei vii cu trupul, se vor răpi în nori așa cum am fost Eu răpit la înălțarea Mea la cer din ochii ucenicilor Mei, și ne vom întâmpina în văzduh, și pururea apoi vom fi unii cu alții, căci așa este scris. Dar Eu vreau să-l învăț pe om să creadă aceasta. Amin, amin, amin.

Eu când M-am așezat lângă Tatăl am spus ucenicilor Mei: «*Eu voi fi cu voi până la sfârșitul veacului*». Omul a făcut veacul să se sfârșească pentru el, dar pentru Mine nu se sfârșește, fiindcă Eu sunt, Eu sunt Cel ce sunt, iar omul cel zidit de mâna Mea și de Duhul Meu nu mai este, și îl caut și îl tot aștept să vină și să nu mai treacă. Amin.

Când M-am așezat lângă Tatăl, când Mi-am ascuns fața de la ochii ucenicilor Mei în ziua căreia i se zice înălțarea Mea la cer, am fost acoperit de un nor ca să nu Mă mai vadă omul și ca să caute după Mine mereu, și altceva să nu mai facă, fiindcă omul nu mai vrea cu Mine. M-am ascuns ca să stea cu Mine omul, nu să Mă părăsească, nu să nu mai vrea cu Mine. Eu așa am voit de la om când M-am înălțat din ochii celor ce Mă priveau după ce ei M-au întrebat de vremea așezării la loc a împărăției lui Israel. Eu voiam să-i trimit martori ai Mei peste pământ ca să-l învețe pe tot omul să stea cu Mine și nu fără Mine, și nu să caute ei să știe anii și vremile care sunt sub stăpânirea Tatălui și nu se sfârșesc. Atunci Eu, spunându-le că vor lua Duh Sfânt ca să Mă mărturisească El prin ei, M-am lăsat apoi luat de nor de la ochii lor și li s-au arătat arhanghelii Mei și le-au spus: *«El va veni precum L-ați văzut mergând la cer»*. Amin. Iată, așa vin, vin mergând, și omul trece pe lângă Mine și nu Mă mai vede. Trece omul pe lângă Dumnezeu și nu se oprește și trece, și vremea se uită la el și la vremea lui, căci omul trece zilele lui, el vrea zilele lui, nu zilele Domnului.

Nu vremea trece, ci omul trece, iar Domnul este mereu la început, mereu același, așteptându-l înapoi pe om, pe omul care trece. Vremea nu trece, vremea vine și este, dar omul trece și nu mai vine și nu mai este. Vremea vine mereu, dar omul nu mai vine, nu mai vrea omul să știe de venirea sa. El așteaptă venirea Mea, dar Eu îi spun că nu o așteaptă, și că niciodată nu a așteptat-o. O, nu vremea trece, ci omul trece și nu mai vine, și trece pe lângă Mine și nu se mai oprește ca să Mă vrea și ca să stea cu Mine dacă Eu l-am oprit ca să Mă vadă și ca să se învețe cu Mine, căci cine se învață cu Mine nu Mă mai vrea, și se vrea pe el apoi.

Iată, poporul Israel în mijlocul căruia M-am născut Fiul omului ca să mor ca omul, și apoi să înviez omorând moartea pe care omul a făcut-o peste el, poporul la care M-am arătat acum două mii de ani nu M-a cunoscut ca să vină la Mine, și nu mai vine la Mine dacă el așteaptă venirea Mea fără să se grăbească să Mă aștepte, dar Eu îi spun că nu o așteaptă și că niciodată nu a așteptat-o.

O, nu mai crede omul în venirea sa la Mine, în statul Meu cu el pe pământ; nu mai crede omul care a uitat că Eu M-am făcut Fiul Omului acum două mii de ani ca să-l fac Dumnezeu pe om. Mai înainte de a Mă face Eu Fiul Omului, Iov a zis: *«Eu știu că Răscumpărătorul meu este viu și că El iarăși va ridica din pulbere această piele a mea care se destramă, și afară de trupul meu Îl voi vedea pe El, și ochii mei Îl vor privi, și de dorul acesta tânjesc în mine măruntaiele mele»*. O, cât de drept a fost el cu Mine și cât de mult și de adevărat M-a mărturisit, iar Eu l-am ridicat pe el iarăși și i-am făcut iar trup, și a văzut Iov slava Mea cu ochii lui, cu trupul lui cel nou făcut, și apoi și-a luat înapoi cinstea și slava pe care o avea din mâna Mea prin dreptatea lui, căci îl iubeam și Mă mândream cu el în cer și pe pământ, și după ce l-am destrămat, l-am înviat, căci dorul acesta se mistuia în el. Dar omul nu mai are dor de învierea lui, nu mai are credință că Eu sunt și nu trec, și vin mergând așa cum Daniel proorocul a spus de Mine: *«Fiul Omului, Care vine pe norii cerului și a Cărui stăpânire este veșnică și nu trece, iar împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată, și sfinții Celui Preaînalt o vor ține în stăpânire în veci și în vecii vecilor»*. Amin.

O, poporul Meu, sunt deasupra ta în văzduh cu sfinții împărăției Mele, căci ei au avut-o în stăpânire pe pământ, fiindcă M-au iubit, și o au și în cer, în cele ce nu se văd, și o țin în stăpânire în veci și în vecii vecilor. Amin.

O, cum să fac să-i trezesc omului mintea și ca să-și vină în fire omul? El pomenește pe pământ în vreme de necaz și de durere mulțime de sfinți pe care el îi știe în cer și care de pe pământ au fost sfinți. Omul când se roagă la sfinți, el mărturisește învierea morților și credința lui în înviere, căci sfinții au fost toți oameni pe pământ. Până și Eu, Domnul, M-am făcut om pe pământ, din om, și am mărturisit învierea morților, căci de aceea am venit între oameni văzut.

Iată, este înviere, și sfinții o stăpânesc pe ea bucurându-se în văzduhul de deasupra voastră când voi faceți pomenire celor ce au venit la Mine și celor din locuința morților, care așteaptă ziua și lumina facerii din care ei au căzut prin omul cel zidit de mâna Mea și care a murit, și apoi el a văzut pe Dumnezeu, și de atunci așteaptă omul învierea și veacul care este sub stăpânirea Tatălui în veci și în vecii vecilor, care sunt și nu trec; nu trec ca omul, căci nu vremea trece, ci omul trece. Eu însă v-am așezat pe voi pe pământ credincioși ai învierii morților și vă învăț să lucrați cu Mine salvarea făpturii căzute din viață și scoaterea omului din locuința morților pe care el și-a zidit-o smulgându-se din Mine.

O, fiilor, nu va fi venirea Domnului, ci va fi venirea omului, învierea omului, căci Domnul este, și îl așteaptă pe om să vină. Amin. Mai întâi este învierea morților, și apoi Eu, cu slava arătării Mele din nori, așa precum am lucrat de M-am înălțat pe nor din ochii celor ce Mă priveau întrebându-Mă de împărăția lui Israel. Eu aveam de desăvârșit pe pământ împărăția Mea, nu pe a lui Israel, dar ei neînțelegând pe Dumnezeu nu au priceput taina împărăției Mele până ce nu a venit peste ei Duhul Sfânt, Care a mărturisit prin ei împărăția Mea peste pământ.

O, e mare bucurie, e mare sărbătoare între cei ce așteaptă în locuința morților! O, e mare bucurie pe sfinții care așteaptă de la Mine răsplata iubirii lor de Dumnezeu! Binecuvântată să fie la voi pomenirea celor ce așteaptă așteptându-vă pe voi să le roștiți scularea pe care toți păcătoșii o vor rosti, darămite cei ce cred grăbind ziua Mea! Se vor duce păcătoșii la morminte și vor zice: *«Ieșiți, voi, cei din morminte, ca să intrăm noi, cei care nu mai putem purta mânia lui Dumnezeu!»*, dar cei credincioși învierii morților care va fi mai înainte de arătarea Mea pe nori, vor rosti învierea lor și se vor scula cei adormiți și vor învia, și această Scriptură este de lucrat, ca să mărturisească apoi cei adormiți care se vor îmbrăca în trup vestind lucrarea cuvântului Meu, glasul Fiului lui Dumnezeu, auzit de cei din morminte ca să se scoale ei la glasul Lui, după cum este scris în Scripturile Mele despre învierea morților și despre viața cea de după învierea lor, viața veacului ce va să fie. Amin.

— **I**ar noi, Doamne Dumnezeule, Dumnezeul celor vii, înviază-ne, că Tu ești începătura învierii noastre, și într-un glas Te strigăm: strigă-ne afară! Și Te vom asculta. Amin, amin, amin.

— **O**, această Scriptură o am de împlinit de acum, și vă voi scoate pe voi din mormintele voastre și vă voi da înapoi viața și veți cânta cântarea învierii voastre și slava Domnului, Care scoală pe cei din morminte, ca să Se odihnească El apoi de suspin și să Se bucure de întoarcerea omului, de venirea omului, căci nu Eu, ci omul trebuie să vină. Amin.

O, Ierusalime al cuvântului Meu care se aude de cei din morminte! Nu Eu trebuie să vin, ci omul să vină, și această lucrare trebuie s-o lucrez Eu cu tine între cer și pământ, căci vremea nu trece, ci vine, și este, și îl așteaptă pe om să vină,

iar Eu îi poruncesc lui: să vină! Să vină omul la Dumnezeu!
Amin, amin, amin.

1/14 februarie 2004

*Duminica înfricoșatei judecăți. Praznicul Întâmpinării
Domnului*

*Nu Domnul îl va judeca pe om, ci faptele lui. Domnul deschide
procesul neamurilor, ajutat de cei din urmă ai Săi.*

Întăriți-vă puterea cea sfântă, și de la ea, puterea trupului, copiii care-Mi deschideți ca să Mă așez Eu cuvânt peste Ierusalim și peste pământ. Puterea voastră cea sfântă vine de la lucrul și apoi de la bucuria de după lucru peste poporul cuvântului Meu. Bucuria aceasta nu se face din orice fel de petrecere a voastră cu Mine și cu poporul, ci se face când se vede rod ceresc, împlinire de cuvântul Meu peste fiii Ierusalimului, peste toți, fiilor, și apoi de la voi și de la ei peste pământ împlinire de cuvântul Meu. Amin, amin, amin.

O, fiilor, cuvântul Meu care nu se face faptă apoi, aceasta este ceea ce vă îndurerează pe voi. De aceea voi trebuie să învățați mereu, mereu pe poporul cuvântului Meu să fie poporul cuvântului Meu, după cum Eu îl numesc. Amin. Cine poate fi al cuvântului Meu? Este cel care așează peste el împlinit cuvântul Meu, și apoi să se facă în firea lui mereu împlinire cuvântul pe care-l rostesc peste el, și de la această mereu, mereu lucrare voi luați puterea cea sfântă, că nu se poate bucurie în Duhul Sfânt fără de puterea care o hrănește pe ea. Amin.

Pomenim în cartea Mea din ziua aceasta înfricoșata judecată când Eu, Domnul, Eu, Fiul Omului, în care chip Mă voi arăta și toți sfinții îngeri cu Mine vor fi, Îmi voi face tron de slavă și voi ședea și vor sta înaintea Mea toate neamurile pământului, și le voi pune în dreapta Mea și în stânga Mea și voi da fiecăruia după cum le este fapta. Cei ce și-au strâns la Mine, aceia vor auzi din gura Mea: *«Veniți, binecuvântații Tatălui Meu; moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii!»*, iar cei ce și-au strâns lor, Eu le voi spune lor: *«Duceți-vă de la Mine în focul cel veșnic, care este gătit diavolilor și îngerilor lui!»*. Aceasta este lucrarea pe care o fac Eu prin venirea Mea de azi. Cei ce au fapte și viață plăcută Mie, Eu pe aceia îi îndemn chemându-i spre voi, frații Mei prea micii Mei, ca să vă facă vouă bine, iar voi, Mie și lor, ca să pot să vin mereu, mereu cu grija Mea de mântuirea lor și a voastră. Aceia sunt binecuvântații Mei căroră Eu le voi spune: *«Întrucât ați făcut bine unuia dintre acești frați ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut»*. Amin. Iar cei ce nu au faptă și viață plăcută Mie, Eu pe aceia nu-i aduc spre voi, că aceia își strâng lor și poftelor lor și deșertăciunii pământești, dar le voi spune de pe tronul slavei, după cum și fac: *«Întrucât nu ați făcut bine unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut»*. Atunci, cei ce și-au lucrat viață vor avea viață veșnică, iar cei ce și-au lucrat osândă vor avea osândă veșnică, și așa se vor alege de-a dreapta Mea și de-a stânga Mea oile de capre, și vor auzi fiecare cuvintele Mele cele pentru fapte, căci Eu voi da fiecăruia după cum îi este fapta sa. Amin.

Nu Eu voi judeca pe om, ci faptele lui îl vor așeza pe el de-a dreapta Mea sau de-a stânga Mea. Voi sunteți cei prea mici ai Mei, iar cine vă cercetează pe voi, aceia sunt binecuvântați de Tatăl Meu, și nu este peste ei o mai bună și mai mare binecuvântare ca aceea că pot ei să vă facă vouă, celor prea mici ai Mei, bine și ajutorare pe calea Mea cu voi, pe ca-

lea voastră cu Mine, căci calea aceasta este lucrarea venirii Mele cuvânt pentru orice faptă a omului de pe pământ pe care îl strig îmbiindu-l spre învățătura vieții ca să nu fiu Eu vinovat de fapta cea fără de Dumnezeu a omului. Eu sunt Judecătorul Cel drept, și de aceea îi arăt omului calea cea dreaptă venind spre el cu cuvântul Meu cel învățător de viață și de cale dreaptă, iar dacă omul nu vrea cu viața, Eu nu rămân vinovat de viața lui, de lipsa lui de viață, de lipsa lui de binecuvântare.

V-am așezat pe voi, cei prea mici ai Mei, înaintea neamurilor pământului, ca să-și aleagă singur omul locul lui cel de-a dreapta Mea sau locul lui cel de-a stânga Mea, și așa se face ziua judecății omului. Eu, Domnul, o fac punându-vă pe voi, cei ce-Mi faceți venirea pe pământ, înaintea făpturii de pe el și înaintea neamului omenesc de pe el, căci făptura v-a așteptat și vă așteaptă, și prin acest semn care sunteți voi cu crucea venirii Mele pe umerii voștri mici, Eu pot să fac judecata neamurilor, procesul neamurilor; și după ce voi sfârși să le încerc prin voi, Eu voi străluci din voi, că Mi-ați purtat pe umerii voștri mici crucea venirii Mele peste pământ, cuvânt de viață peste oameni. Și după ce voi străluci din voi ca semn al Meu între pământ și cer, vor plânge toate neamurile pământului și Mă vor vedea cu voi pe nori de slavă, cu putere și cu multă slavă de îngeri. Și atunci cei ce v-au făcut vouă bine vor fi aleșii Mei și cu glas de trâmbiță îi voi aduna, și nu va trece neamul acesta până ce nu vor fi toate acestea așa. Amin. Iar cei ce nu v-au făcut vouă bine după ce Eu v-am așezat ca semn al venirii Mele cuvânt peste pământ pentru judecata făpturii, aceia vor păți ca și cei din vremea lui Noe care nu au crezut, și care mănâncă și beau și se însoară și se mărită, după cum și fac, până în ziua când Eu voi străluci din voi, și apoi, mai înainte de plata lor, ei își vor ști plata care-i va lua pe toți la stânga Mea pentru plata aceasta, și nu va trece neamul acesta până ce nu vor fi toate acestea. Amin.

Iar voi, copiii ai venirii Mele, care ați fost aleși pentru slava Mea, voi să lucrați și să trăiți din zi în zi mai mult pentru ea, căci plata lucrului vostru cu Mine va fi strălucirea Mea în voi, și nu va trece neamul acesta până ce nu va fi aceasta. Amin. Eu, pentru slava Mea v-am creat acum, la sfârșitul timpului omului, și dintre oameni v-am luat și v-am creat, căci ați crezut în Mine și Mi-ați lucrat venirea Mea cu judecata neamurilor pământului. Amin.

Și acum, rugați-vă rugător pentru biruința Mea și a voastră, căci vremea este aproape. Fiți Duh Sfânt în cuvânt și în faptă ca să se cunoască rodul Meu în voi, iar duhul umilinței să vă înveșmânteze pe voi, ca toți fiii Ierusalimului venirii Mele să fie fii frumoși, căci umilința îl face pe om plăcutul Meu. Amin.

Vreau să vă aduc prinos Tatălui pentru lucrul Meu cu voi așa cum mama Mea Fecioara M-a pus înaintea Domnului la patruzeci de zile după nașterea Mea între oameni, și când bătrânul Simeon a fost slobozit de zilele așteptării lui, văzând mângâierea lui Israel prin Duhul Sfânt Care era peste el, văzându-Mă pe Mine Fiu al Tatălui și Fiu al Omului, pus înaintea oamenilor spre căderea și spre ridicarea multora, și semn care va stârni împotriviri. Așa v-am pus Eu pe voi înaintea Tatălui la patruzeci de ani de la începutul lucrării Mele de cuvânt acum, la sfârșit de timp al omului, și ați fost spre căderea și spre ridicarea multora, și semn care a stârnit împotriviri atât de mari, fiilor.

Este scris despre Mine că după ce am fost pus înaintea Tatălui, creșteam și Mă întăream cu duhul, umplându-Mă de

înțelepciune, iar harul lui Dumnezeu era asupra Mea. Așa voiesc și azi să lucrez, și în voi să fac aceasta, și să Mă văd în voi și să strălucesc din voi, că v-am pus semn peste pământ, și acest semn a stârnit împotriviri, așa cum a fost și cu Mine în mijlocul lui Israel.

O, copiii din porți care-Mi auziți și Îmi scrieți cuvântul! Aveți grijă de lucrul Meu prin voi peste Ierusalim și peste pământ, ca să pot din cer văzând și de pe pământ lucrând și să am grijă de voi ca de cei prea mici ai Mei, și apoi să le dau binecuvântarea Tatălui Meu la toți care v-au cercetat pe voi sub greul lucrării Mele purtată de umerii voștri plăpânzi, că voi sunteți așa de mici, așa de mici pe pământ, fiindcă sunteți ai Mei, și fiindcă așa sunt cei ce sunt ai Mei. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2004

Duminica izgonirii lui Adam din rai

Cei sfinți cu inima sunt sfinți mari și nasc sfinți, iar cei sfinți cu trupul sunt sfinți mici și rămân sfinți. Iubirea de frați este atacată de duhul rău când ea trece înaintea iubirii de Dumnezeu. Omul cel zidit de Dumnezeu îi plânge pe cei ce au păcătuit fără iertare pe pământ.

Poporul Meu, te îndemn și te învăț să fii statornic ca Domnul Dumnezeuul tău în iubire pentru El, în faptă și în milă, în dreptate și în umilință, în rugăciune și în iertare, în post și în veghe, poporul Meu. Amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh Îmi așez cuvântul înaintea ta ca să-l faci faptă, fiule, și să fii tu sfânt mare, că Moise a fost mare înaintea Mea și am vorbit cu el patruzeci de ani și mai bine, iar acum el petrece și merge cu Mine ca și toți sfinții mari și mici, dar cei ce au grăit mult cu Mine pe pământ în trup, sunt sfinți mari, poporul Meu. Sfinții cei mari au fost întâi sfinți cu inima, și apoi cu trupul, și apoi au născut sfinți. Sfinții cei mici au fost mai întâi sfinți cu trupul, și apoi cu inima, și apoi au rămas sfinți. Iar Eu, Domnul, Mă port cu sfinții Mei între cer și pământ, între cele ce nu se văd și cele ce se văd, și fără sfinți nu stau, că Eu l-am făcut pe om ca să fie sfânt ca și Mine și așa să rămână, iar sfinții așa au rămas după ce i-am făcut sfinți, și îi am și Mă încălzesc cu ei, și ei Îmi supun inima la rugăciunea lor pentru voi, copiii ai Ierusalimului nou. Amin.

O, fiilor, omul cel zidit de mâna Mea din pământ și din duh, după ce l-am întocmit cu cuvântul Tatălui și al Meu, n-a voit să rămână ca Dumnezeu, ci M-a îndurerat ispitind ființa Mea și statul Meu între cele ce nu se văd așa cum dă să facă și omul din vremea aceasta de cuvânt al Meu peste pământ. Atunci omul și-a pregătit căderea din Dumnezeu, și așa a fost cu omul care L-a ispitit pe Dumnezeu. Eu după ce el și-a înmulțit trupul și neamul pe pământ, n-am putut să-l trimit să-l fac răscumpărător al neamului său, fiindcă el a murit și s-a făcut pământ. Atunci M-am îmbrăcat Eu, Domnul, Eu, Cuvântul Tatălui, Eu, Cel ce l-am făcut pe om, M-am îmbrăcat în trup muritor și am venit de la Tatăl Răscumpărător al omului care nu s-a mai putut întoarce în cer. Dar mai întâi Mi-am ridicat din neamul omenesc sfinți credincioși și le-am grăit lor ca și lui Adam în rai, și Mi-am făcut neamul Meu din neamul omenesc și i-am numit pe ei neam viu, neamul lui Dumnezeu, și i-am numit: Avraam, Isaac și Iacov, și din acest neam l-am ridicat pe Moise. Amin, amin, amin.

Am grăit cu Moise, am grăit între Mine și el, între el și Mine mai mult de patruzeci de ani pe pământ, și l-am ridicat

de Mi-a dezrobit poporul care fusese vinovat de omorârea fiului său, care nu a murit, ci a înviat și i-am dat lumea Egiptului sub supunerea sa; și după ce am ocrotit neamul părinților lui pe pământul Egiptului împotriva foametei de pe pământul lor, am zis să-l dezrobesc de sub străini și să-i dau înapoi țara părinților lui. L-am ridicat atunci pe Moise și am vorbit cu el, și el cu Mine, așa cum a fost vorbirea între Mine și Adam în rai. Și dacă l-am ridicat, a postit Moise patruzeci de zile și patruzeci de nopți, ca să caut apoi prin el să-l sui înapoi pe om în nesticăciune, în rai să-l sui apoi. Și l-am suit, căci Moise a rămas cu trupul viu și n-a mai murit și nu s-a stricat trupul lui, și Eu umblu cu el în cele ce nu se văd, și umblu cu Ilie în cele ce nu se văd, și umblu cu cei ce au rămas în trup nesticăcios între pământ și cer.

L-am răscumpărat pe Moise, pe omul lui Dumnezeu, fiindcă el a trăit în Mine cât a mai stat văzut pe pământ după ce am vorbit cu el din rug și din nor și din văzduh, după ce i-am vorbit și l-am pus mare ca să-l scoată pe Israel din lacrimi, din robie, din vânzarea lui la egipteni, căci el și-a vândut fratele, așa cum și pe Mine M-a vândut apoi, și Eu dau acum din nou să-l dezrobesc pe el din lume, căci am luat trup omenesc și am fost om adevărat și Dumnezeu adevărat, ieșit din neamul lui Israel cu trupul cel luat din Fecioară, așa cum a fost din vreme scris în Scripturile făcerii, și în prooroci apoi; și M-a vândut Israel morții, și apoi am murit, și apoi am înviat și am fost arătat lui Israel Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, iar el de două mii de ani rătăcește și nu se mai întoarce la Dumnezeuul părinților lui, căci este căzut sub osânda banului, fiindcă pe bani și-a vândut Răscumpărătorul Care era trimis de Tatăl pe pământ la ei.

L-am trimis pe Moise în Egipt ca să scape pe Israel din robia stricăciunii. Când Moise avea patruzeci de ani, Eu l-am făcut răscumpărătorul poporului Meu, poporului lui, dar nu l-a primit poporul în inima lui, și el a făcut semne mari, și cu braț tare l-a scos din Egipt pe Israel, și am voit să-l așez apoi pe Israel în nesticăciune și i-am trimis mâncare din cer și i-am făcut nesticăcioase haina și încălțăminte lor, dar n-a vrut să se îmbrace în viață fără de moarte Israel. A voit însă Moise, și Eu l-am pregătit răscumpărător al lui Israel după patru sute de ani de stat în Egipt, și am dat lege prin îngeri peste Israel. Și dacă n-a voit Israel să ia nesticăciunea, l-am oprit pentru Mine pe Moise ca să-l am Eu, iar fiilor lui Israel născuți pe calea cea de patruzeci de ani prin pustiul spre Canaan le-am dat țara părinților lor, Avraam, Isaac și Iacov. De atunci Eu, Domnul, Mă tot zbat pentru om, că dacă Moise a proorocit fiilor lui Israel că Prooroc ca el va ridica Dumnezeu din frații lor, și apoi de El să asculte Israel, Eu am venit din cer și M-am îmbrăcat în trup născut din trup de Fecioară ca să Mă primească Israel de Dumnezeu al său, trimis de Tatăl la el.

O, e tare greu să-l sui din nou pe om în rai, căci omul nu Mă primește, așa cum nu M-a primit Israel acum două mii de ani. Eu, poporul Meu de azi, am găsit scris în Scripturi că trebuie să vin cuvânt pe pământ și să vorbesc după șapte veacuri cu omul, așa cum am vorbit cu Adam în rai, și apoi, pentru semeția lui Adam, el a căzut pe pământ, și a murit apoi. Și dacă a trebuit să împlinesc Scripturile venirii Mele, te-am făcut pe tine popor al lui Dumnezeu, și iată, mereu, mereu te învăț cu cuvântul Meu să fii statornic ca Domnul Dumnezeuul tău în iubire pentru El, în faptă și în milă, în dreptate și în umilință, în rugăciune și în iertare, în post și în veghe, poporul Meu, că am de încheiat Scripturile răscumpărării neamului omenesc, învierea morților și raiul pe pământ și viața veacului ce va să fie pe vecii apoi. Amin, amin, amin.

Ceea ce fac Eu cu voi, și voi cu Mine întru dreptatea Mea, să nu le faceți pentru ca să fiți văzuți de oameni, ci să le faceți ca să aveți plată de la Tatăl vostru Cel din ceruri. Să nu vă vestiți cu faptele cele întru Mine așa cum fac fățarnicii care iau slavă de la oameni și cu atâta plată rămân. Să nu vă rugați de ochii oamenilor ca toți cei care fac așa, și tot așa își iau și plata de la oameni. Nu uitați de învățătura Mea, fiilor, căci Tatăl știe și vede mai înainte să-I cereți voi Lui ceea ce vă lipsește vouă și Lui de pe pământ. Voi rugați-vă să vină împărăția cerurilor pe pământ precum a fost la început cerul și pământul, și rugați-vă Tatălui pentru pâine, și rugați-vă pentru iertarea greșalelor voastre și ale fraților voștri cei iertați de voi, și rugați-vă de pază de la Tatăl, fiilor. Postiți cu fața senină, căci oamenii care postesc pe pământ se arată oamenilor și își iau plata prin aceasta. Voi însă să vă arătați Tatălui, și El vă va răsplăti. Amin. Învățați de la Mine blândețea și smerenia inimii, și așa să faceți milă unii cu alții, fără să vă arătați în stânga și în dreapta voastră, iar Tatăl, Care vede în ascuns, vă va da vouă împătrit. Rugați-vă dincolo de lume, și să fie ușă între lume și voi, iar Tatăl, Care este în ascuns, vă va da vouă. Privegheați și postiți cu fața senină, ca să nu vă arătați oamenilor că postiți, ci Tatălui, Care este în ascuns, iar El vă va răsplăti vouă, și veți fi fiii Celui Preaînalt pe pământ. Postul vostru să vă fie de tot ce este rău și urât sufletului Tatălui, și acoperiți-vă cu iubirea de El, și veți fi asemenea Lui când lucrați așa.

Iubiți-vă unii pe alții așa cum v-am iubit Eu, și altfel să nu iubiți, că pe pământ omul îl iubește pe om în numele Meu și face fapte frățeste în numele Meu și uită omul să Mă iubească pe pământ ca și în cer. Voi însă să nu dați iubirea dintre voi pe cea care trebuie să fie între Mine și voi, căci dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată veți lua? Iubiți pe Dumnezeu, fiilor, și toată iubirea voastră va fi iubirea Lui, care face bine în jurul vostru fără de trufie, căci cine nu iubește din Mine, iubește din el, și rămâne pe pământ iubirea lui. Iubiți în Mine, că în voi nu e ca în Mine. Stați în Mine, că în voi nu stați ca în Mine, și după ce veți face așa, Îmi veți spune dacă sunt drepte cele ce Eu vă spun. Iubirea de frați să nu treacă înaintea iubirii de Dumnezeu, căci cea dintâi este atacată de la duhul cel potrivnic, care este omenesc și nu este dumnezeiesc. Iubiți pe Dumnezeu, și El vă va îmbrăca întru El și veți fi fiii Celui Preaînalt pe pământ, și cerul pe pământ veți fi, că vreau să pun pe pământ raiul la vedere, fiilor, și apoi să-l ascund pentru puține clipe, și vă voi acoperi pe voi așa cum l-am acoperit pe Abimelec de nu l-a văzut nimeni sub sicomorul care-l adumbrea pe el până ce l-am ridicat spre mărturie a învierii și a vieții cea întru Dumnezeu. Vă voi acoperi pe voi pentru puține clipe așa cum M-a acoperit și pe Mine norul din ochii ucenicilor Mei în vremea când M-am așezat în ascuns lângă Tatăl, și voi face aceasta ca să vă asemăn cu Mine și cu Tatăl, Care este în ascuns, și apoi vom da vălul la o parte și Mă voi arăta cu toți sfinții cei de la început și până la voi, și cu toți cei păcătoși, în dreapta și în stânga, și voi avea în dreapta pe sfinți, și în stânga pe păcătoși. Iar acum, prin cuvântul Meu de peste voi, Mă rog în voi pentru cei păcătoși, ca să fie iertați prin mijlocirea voastră și să-i liberez pe ei, începând de la Adam și până acum. Amin, amin, amin.

Voi ierta pe păcătoși dându-le după faptele lor mai întâi, și atunci vă voi ascunde pe voi, dar Duhul Meu, Care Se roagă în voi, mai întâi va cere la Tatăl iertarea celor păcătoși de la Adam și până acum, căci Adam plânge, fiilor. Plânge omul cel zidit de mâna Mea, plânge pe toți cei care au păcă-

tuit fără de iertare pe pământ. Plânge în locuința morților omul cel dintâi, care a trăit pe pământ aproape o mie de ani, și de atunci el plânge pentru toți cei care păcătuiesc ca și el, ca să fie iertați de păcatele lor. Amin, amin, amin.

— **P**lâng, Doamne, din ziua când m-am coborât plângând în locuința morților și m-am făcut pământ, și plâng și mai cu durere din ziua când Tu mi-ai semnat iertarea prin plânsul și prin sângele Tău de pe cruce curs pe pământ, căci a curs din coasta Ta apă și sânge, ca și din ochii Tăi de pe cruce, Doamne. Locul de pe trupul Tău împuns mai întâi, e locul cel de pe trupul meu din care Tu ai luat răul din mine și l-ai pus înaintea mea trup de om. M-ai pus față în față cu trupul meu, și apoi eu am păcătuit în trupul meu, și de atunci eu Te-am răstignit pe Tine în trupul meu și nu Te-am mai lăsat viu în mine și n-am mai fost locaș al Tău. Dar acum plâng înaintea Ta pentru tot omul cel din mine ieșit, ca să-l ierți, și ca să ajungă iertarea Ta la mine și ca să dăm mâna păcătoșilor să se scoale din morminte și din moarte, Doamne. Primește-mi ruga aceasta, primește-mi plânsul meu amar, că am martori între mine și Tine pe cei prea mici ai Tăi, care trăiesc în Tine și prin Tine pe pământul venirii Tale.

Nu Tu m-ai izgonit din rai, ci păcatul trupului meu care a poftit împotriva Duhului Tău din mine când eu am murit în cer, și pe pământ apoi. În cer m-am semețit, iar pe pământ am murit, după cuvântul Tău cel rostit în rai când mi-ai spus că în ziua când voi lua din roadele pomului oprit de Tine pentru mine, voi muri negreșit. Și când iarăși a venit ziua în care Tu m-ai făcut, eu am murit în cer, că nu Te-am ascultat, și am mâncat din pom, și apoi m-am temut de Dumnezeu fiindcă murisem, și aceasta îmi era pedeapsa, căci frica merge alături cu pedeapsa, Doamne, iar eu, în loc să-mi cer iertare atunci pentru fapta mea, m-am ascuns după mine, după trupul meu cu ea, după femeia mea, iar Tu m-ai văzut ascuns și m-ai coborât pe pământ, așa cum mi-ai spus la facerea mea când m-ai învățat să Te și ascult. Dar eu nu Te-am ascultat, că nu Te vedeam decât în făpturi și Te auzeam cu glas, și am murit prin semeție, Doamne, și apoi am fost supus de îngeri până ce Tu mi-ai făcut în cer judecata, și apoi m-ai așezat pe pământ, iar la intrarea raiului ai așezat pe îngerul Tău cu sabie de foc.

Îmi amintesc acum de trufia mea din rai și căreia i-a slujit ceata cea dintâi a îngerilor, în față cu Lucifer, căpetenia ei, și îmi amintesc de arhanghelul Mihail, care m-a supus la porunca Ta ca pe un vinovat al căderii cetei lui Lucifer. El m-a supus cu putere mare și a strigat către toate cetele îngeresti spunându-le: «Să stăm bine și cu frică și cu luare aminte!». Tu ai fost martorul acestora toate și Te-a durut amar și ai plâns de căderea mea și de căderea celor ce au dat să slujească semeției mele cea împotriva Ta. Acum două mii de ani Ți-ai învățat ucenicii să nu se bucure că li se apleacă duhurile cele căzute din cer, și le-ai spus cum le-ai văzut căzând atunci când ele s-au aplecat mie, și apoi i-ai învățat să se bucure că Tu i-ai ales pentru Cartea Vieții lor cu Tine.

Îmi amintesc cu suspin și cu plâns de plânsul meu din ziua când m-am coborât plângând în locuința morților, și Îți cer îndurerat iertarea păcătoșilor care au murit prin păcatul meu, Doamne. Nu Tu m-ai izgonit din rai, ci păcatul trupului meu care trebuia să fie sfânt pe veci de veci, că m-ai făcut după chipul Tău, Doamne.

Dar acum, iartă-i pe cei păcătoși care au fost și care sunt pe pământ păcătuind păcatul meu, și eu voi avea apoi bucuria iertării neamului omenesc și a ridicării lui, și voi gusta pe deplin din taina răscumpărării care a venit din cer pe

pământ cu trupul ca să aducă salvarea celor ce plâng de șapte veacuri după iertarea și după învierea cea de apoi, după Tine, Cel ce ești începutul învierii celor adormiți, Doamne al sfinților. Dar nu-i uita pe păcătoși, că Tu ai spus că n-ai venit să chemi pe cei dreپți, ci pe cei păcătoși la pocăință; că n-ai venit pentru cei sănătoși, ci pentru cei bolnavi și fără vindecare; că n-ai venit pe pământ pentru cei vii, ci pentru cei morți, ca să-i ridici spre viață, Doamne. Amin, amin, amin.

— **A**m venit cu sfinții în ziua aceasta de pomenire a căderii omului din rai. Am venit cu sfinții cei mari și cu sfinții cei mici ca să scriem pe pământ iertarea celor păcătoși, și apoi ispășirea lor, și apoi învierea lor, iar cei ce nu se vor pocăi de faptele lor rele vor fi aruncați în foc. Amin.

O, poporul Meu de azi, întărește în tine duhul pocăinței și faptele ei pentru tot neamul omenesc de la Adam și până la tine, de la tine și până la Adam, că are nevoie de pocăință și de rugăciune și de veghere pentru înviere neamul omenesc care a fost și care este pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

O, fiilor care dați ființă cuvântului Meu, ridicați cartea judecării făpturii, cartea învierii făpturii, ridicați-o între pământ și cer și împliniți cele pentru învierea făpturii, căci această Scriptură a învierii este așteptată cu lacrimi lungi și cu suspin rănit în duhul celor ce așteaptă învierea cea de la Mine, căci Eu sunt învierea și viața, așa cum am spus acum două mii de ani că sunt, și precum M-am suit, așa și cobor, ascuns de ochii oamenilor, dar cuvântând ca la început cuvânt peste om, și cu cuvântul îl voi întocmi pe el. Amin.

O, copii prea mici care Mă aduceți pe pământ, voiesc să învețe omul să Mă aducă, nu să Mă aștepte, căci cei morți Mă așteaptă, iar cei vii Mă aduc de lângă Tatăl lângă ei, că ei sunt cei prea mici ai Tatălui, și Tatăl M-a dat lor, iar ei Mă aduc ca să fiu și ca să cuvintez și ca să înviez făptura care a fost înghițită de moarte, și Eu o voi învia, că aceasta este vremea rânduită de Tatăl pentru învierea morților, și apoi viața veacului ce va să fie, cerul și pământul în praznic de veac nou pe pământ. Amin, amin, amin.

9/22 februarie 2004

Duminica întâi a Postului Mare, a dreپtei credințe

Trupul pofteste împotriva Duhului. Sfinții plâng pe pământ, și de aceea sunt sfinți. Credința nu este a tuturor, ci este darul sfinților. Cel ce postește de mâncare și nu are pe Duhul Sfânt, acela nu are plată pentru post. Numai copilului îi este teamă singur.

Duhul Meu este Duhul Sfânt Cel purtat de sfinți, iar Eu Mă sălășluiesc cu El în sfinți, așa cum am făcut în toată vremea, fiindcă sfinții au în ei duhul umilinței, iar acest duh nu-și are oricum față în om, iar unde își are, este minunat, este ca Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Duhul umilinței din om Mă ajută pe Mine să stau în om și să-Mi fac în el scaun de domnie și de pe el să împărățesc în mijlocul celor umiliți care au înțelepciunea cea de sus și care este curată, pașnică, plină de milă și de fapte bune, nefățarnică și neîndoielnică, și care este ascultătoare, poporul Meu.

O, Mă așez cuvânt peste tine ca să te învăț, Ierusalime, și apoi să te văd că ai luat învățătura Mea, căci așa și nu altfel lucrează credința. Duhul cu Care Eu sălășluiesc în mijlocul tău trebuie să-ți dea ție mare har, căci scris este în Scripturile Duhului Sfânt că «Dumnezeu, celor mândri le stă împotriva, iar celor smeriți le dă har». Amin.

Duhul Sfânt, Care dă har, numai de sfinți a fost purtat, căci sfinții au stat pe calea credinței și au mers dreپți pe ea și au plâns în Duhul Sfânt, că pe pământ e numai de plâns, poporul Meu. Dar este o durere și mai mare pe Mine când îl văd pe om cum trupul îi pofteste împotriva duhului și nu poate omul să se trezească din adormire și să creadă încredințându-se în cele nădăjduite și să facă prin aceasta dovada celor ce nu se văd, căci Eu, Domnul, Cel ce sunt, și Cel ce eram, și Cel ce vin, prin credință și prin cuvântul Meu rostit am întemeiat veacurile, și din nimic le-am adus la vedere pe cele ce nu se vedeau și care acum se văd. Amin.

Trupul pofteste împotriva duhului și de aceea nu poate omul să treacă din trup în duh. O, nu poate omul scăpa de trup ca să treacă în duh, și apoi cu duhul să poftescă împotriva trupului și să facă faptele credinței așa cum au făcut și fac sfinții care trec din trup în duh și plâng pe pământ. Sfinții plâng pe pământ și de aceea sunt sfinți, căci cel ce este încredințat în cele nădăjduite, acela mărturisește despre ele și plânge așteptându-le și iubește văzând și nădăjduind și plânge iubind și suferind și așteptând prin credință. Amin.

Am spus pe vremea trupului Meu văzut între oameni, am spus că nu este a tuturor credința. Pe pământ s-a încuibat rătăcirea că oamenii care-și fac locaș de biserică și merg în ea, sunt și ai credinței, dar Eu, Domnul, le spun lor că nu este așa. Credința nu este a tuturor. Ea este darul sfinților care și-au arătat faptele credinței lor și care au fugit de bucurii și de plăceri, așa cum a fugit Moise de desfătarea cea din Egipt și de amăgirea cea de la trecătoarea dulceață păcătoasă și a ales pătımirea împreună cu poporul Domnului, uitându-se țintă la răsplătirea cea de după ea.

O, poporul Meu, dacă Moise nu avea darul credinței, nu putea să rămână statornic ca omul care vede pe Cel ce stă nevăzut, nu putea să despice marea în două, nu putea să se arate ca un dumnezeu peste poporul său. Iată, credința nu este a tuturor. Israel n-ar fi putut pleca din Egipt, fiindcă el n-a avut credință, dar a ieșit prin credința lui Moise, și iată, credința nu este a tuturor, ci numai a acelora care fac faptele credinței, iar cei ce nu fac faptele ei, aceia sunt cei ce nu au credință în cele ce sunt și nu se văd, căci Duhul Sfânt numai de sfinți a fost purtat, fiindcă El stă în duhul umilit al sfinților, și altfel El nu stă în om, și nu poate omul lucra pe Duhul Sfânt dacă nu are duh umilit și sfânt.

Poporul Meu, cei ce gândesc la fel, nu pot aceștia decât în Duhul Sfânt să poată așa. Poporul Meu, cei ce stau împreună sunt cei ce pot aceasta prin Duhul Sfânt, Care este Unul și Care îi învață la fel pe cei ce stau împreună în obște, căci în obște lucrată în numele Duhului Sfânt nu trebuie stat mai mult trupește, mai mult cu trupul, ci mai mult duhovnicește, mai mult cu duhul între frați, căci altfel ei se folosesc unii de alții pentru cele trupești și pământești și nicidecum pentru cele duhovnicești. În obște de sfinți, aceștia trebuie să vorbească în Duhul Sfânt și tot așa să-L laude pe Domnul ziua și noaptea, cu nădejdea în Cel ce stă nevăzut.

O, poporul Meu, taina sfinților este Duhul Sfânt al credinței care crede cele nădăjduite și prin credință le dovedesc a fi, căci cine ar nădăjdui în cele ce nu se văd dacă nu ar avea credință în ele? Eu când i-am spus lui Natanael: «*Iată cu ade-vărat israelit fără de viclesug*», el Mi-a zis: «*De unde mă cunoști?*», iar Eu i-am răspuns că mai înainte de a-l chema Filip să vină să Mă vadă, l-am văzut când era sub smochin, și atunci el a crezut și a mărturisit că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, și a fost el iubit de Duhul Sfânt.

Dar cei care aud azi cuvântul Meu care prin îngeri deschide cerul și se suie și se coboară îngerii cu el prin credința celor tocmiți de Duhul Sfânt al sfinților, cum să-i pot Eu auzi pe aceștia care nu cred, care nu au darul credinței din pricina trupului lor care pofteste împotriva Duhului Sfânt, dar care-și pun nume de creștini ortodocși? Ce să le fac Eu acestora care nu cred prin faptele credinței sfinte? Aceștia sunt ca și morții, dar nu ca morții din morminte, că aceia Mă cunosc și strigă la Mine să-i ridic și să mărturisească ei această lucrare de cuvânt, care umple cerul de sfinți și locuința morților de glasul Meu care vestește viața veacului ce va să fie după învierea cea mare. Și iată ce le spun Eu lor: Duhul Sfânt numai de sfinți este purtat, căci sfinții au duhul umilinței în care Se odihnește și lucrează Duhul Sfânt, Care vede și aude și mărturisește. Dar voi, cei ce v-ați așezat pe pământ în numele Meu ca slujitori ai dreptei credințe, cum ați pus voi acest nume credinței voastre? Ce lucrare faceți voi? Voi, care auziți acest cuvânt rostit de gura Mea peste pământ în zilele acestea de glorie cerească pe pământ; voi, care ziceți stând de frică la pândă și zicând: „Oare n-a crezut în El cineva dintre căpeteniile?”; voi, care osândiți pe Dumnezeu Cel viu zicând: „Nu este El”; voi, care știți acest cuvânt pe care Eu prin cei neluați în seamă îl împrăștiu peste pământ ca pe o sămânță de viață și de râu de viață; voi, cei care veșnic ați stat și stați pe scaunul celor sfinți și stați pe el împotriva Duhului Sfânt, credeți voi că Îl puteți tăgădui pe Cel Viu prin nepăsarea voastră de viață și de cuvântul vieții? Trupul vostru pofteste împotriva Duhului, iar Duhul Meu Cel Sfânt pofteste împotriva trupurilor voastre cu care acoperiți ochii și urechile celor fără de cale ca să nu-i pierdeți voi de pe calea rătăcirii voastre de Dumnezeu, iar Eu Mă voi ridica împotriva voastră și voi face dreptate sfinților Mei, și atunci veți vedea că Eu sunt acest cuvânt care v-a chemat și pe voi de la moarte la viață. Voi însă îl nesocotiți, căci iubirea de argint v-a orbit, iar slava de la oameni, de asemeni, dar Eu nu vă voi uita pe voi, căci în zilele acestea voi judeca necredința voastră, după ce atâta vreme v-am rugat să nu-Mi stați împotriva.

Vă voi da pe mulți deoparte prin această proorocie, căci cu cuvântul grăiesc, și apoi împlinesc, și prin cei neluați în seamă de voi Eu Îmi lucrez peste pământ lumina, cuvântul Meu care are viață în el, iar viața este lumina oamenilor, iar dreptul, din credință va fi viu; și de se va îndoi cineva, Eu nu voi binevoi în el, căci mai e prea puțin timp, și Eu nu voi întârzia să vin să fac dreptate sfinților. Amin. Mai e puțin, prea puțin timp, și Eu Mă voi judeca cu voi și vă voi spune că n-ați fost dreptii Mei așa cum stați. Vă numiți unii pe alții „sfinți” și „preasfinți”, „înalți” și „preainalți”, și puneți pe oameni să vă sărute mâinile ca să ia har de la voi, căci voi vă lăudați că aveți har. Eu însă vă spun că este scris în Scripturi că «Domnul, celor mândri le stă împotriva, iar celor smeriți le dă har». Voi nu sunteți cei smeriți, ci sunteți plini de duhul slavei care vine de la om și sunteți iubitori de arginți, și Eu vă voi judeca pe voi. Se atinge lumea de voi și de hainele voastre ca să ia sfințenie, că așa știu oamenii, bieții de ei, dar Eu le spun oamenilor că nu sunteți sfinți, și nici sfințiți nu ați dat să fiți și să stați, căci sunteți mândri, iar harul nu stă pe locuri semețe, ci pe locuri smerite, și nu aveți voi cum să iubiți duhul proorociei și pe proorocii care-l poartă.

Voi spuneți că nu mai este duhul proorociei, iar Scriptura vă judecă spunând prin apostoli: «Râvniți să proorociți, și Duhul să nu-L stingeți, și numai așa va fi Domnul cu voi». Voi însă v-ați așezat ca fricoșii la pândă, ca nu cumva să crea-

dă în Duhul Meu, Care Se varsă cuvânt peste pământ, cineva dintre căpeteniile, cineva dintre cei ce se numesc slujitori de biserică, dar Eu vă spun că sunteți orbiți de dorul slavei deșarte și că v-ați luat plata, precum este scris în Scripturi. Amin.

O, de atâtea ori v-am strigat prin acest cuvânt, dar iată, credința nu este a tuturor, ci este a acelora cu duhul umilit, și aceasta este jertfa cea plăcută Mie, nu tămâierile voastre, nu îndelungile voastre rugi pe care le faceți de ochii oamenilor, căci toate acestea de la voi sunt durere pentru Mine și pentru sfinți din pricina duhului semeției și al necredinței din voi, căci faptele credinței își arată rodul lor când ele lucrează între oameni. Voi însă vă arătați înaintea cerului cu turme bolnave ca și voi, cu ucenici de ai voștri, care n-au în ei pe Duhul Sfânt, fiindcă nici voi nu-L aveți, de vreme ce nu aveți lucrare ca a ucenicilor Mei cu care lucrăm minuni pentru judecata necredinței de pe pământ.

Vă adunați în biserici în ziua aceasta care e numită duminica ortodoxiei și adunați bani pentru biserici. O, și ucenicii Mei lucrau peste biserici, dar adunau pentru cei sfinți și săraci de cele de pe pământ, nu pentru ei, și iată turme de oameni care nu știu ce fac, și pe aceștia voi îi stăpâniți, iar Eu cu duhul proorociei vă descopăr pe voi, cei înveliți cu haină de om sfânt, de slujitor al celor Sfinte ale Mele și care se dau sfinților Mei, și vă întreb: voi cui le dați dacă ziceți că le faceți și că le aveți? Cui le dați când ziceți: „Să luăm aminte că Sfintele se dau sfinților”? O, voi nici nu mai ziceți așa, și ziceți altfel, și ziceți: „Să luăm aminte, Sfintele sfinților”, iar pe popor îl învățați să zică: „Unul sfânt, Unul Domn Iisus Hristos” în loc să-l învățați să fie sfânt și să se umilească zicând: „Unul este Sfânt: Domnul Iisus Hristos!”.

Oare, mai înțelege omul de rând vorbirea cea din biserică, și care trebuie să aibă tălmăcitor dacă nu este înțeleasă? O, cum să nu stați voi împotriva bisericii Mele de nou Ierusalim așa cum ar fi trebuit să fie biserica Mea de peste tot? Cum să nu-Mi stați Mie împotriva dacă Eu, aici, prin cuvântul Meu proorocesc, rostesc împotriva voastră că sunteți hristoșii mincinoși care nu-i lasă pe oameni să vină la Mine și le închideți lor ușa spre împărăția Mea care este împărăția sfinților? Cum, când voi îi țineți pe oameni în împărăția păcătoșilor care nu văd calea, ca să vă slujească vouă și nu Mie, Dumnezeului Cel Atotputernic și Adevărat? Adevăratul păstor își pune viața pentru oi, iar voi le luați viața, dar Eu vin să le-o dau, că sunt adevăratul lor Păstor, și am voit să fiu și al vostru, dar duhul îngâmării nu vă lasă să puteți cu cele sfinte și cu roadele lor în voi. De aceea Eu Mă voi judeca de acum cu voi. Amin, amin, amin.

Iar voi, copiii ai bisericii Mele de nou Ierusalim, fiți fii-copii, că Eu am zis că numai copilului îi este teamă singur, fără învățător mereu, fără ocrotitor mereu, fără păzitor de cel rău mereu. Voi în ziua aceasta de pomenire a credinței sfinte învățați de la Mine că omul care nu iubește pe Duhul Sfânt, acela să postească de hrana cea pentru trup până ce va iubi cu putere pe cele nădăjduite prin credință și, stăruind așa și crezând așa, să le dovedească a fi, și nu numai atât, ci a le și mărturisi. Amin.

Eu vă învăț pe voi că cel ce postește de mâncăruri și nu are pe Duhul Sfânt lucrător și mărturisitor din el, acela nu are nici o plată, precum diavolul, care nu mănâncă mâncare, nu are plată din Duhul Sfânt. Eu vă învăț pe voi că Duhul Sfânt este al sfinților, iar sfinții au duhul umilinței, duhul înțelepciunii de sus, care este curată, pașnică, îngăduitoare, miluitoare, roditoare de roade bune, neîndoielnică și neprefăcută,

și este ascultătoare, fiilor, iar blândețea înțelepciunii își arată faptele ei și purtarea ei, precum neorânduiala și tot lucrul ei își arată faptele ei. Amin.

Statul vostru împreună să nu fie mai mult trupește, ci să fie mai mult duhovnicește, ca să scăpați de plângeri unii împotriva altora, căci aceasta este judecată, și iată, judecătorul stă înaintea ușilor și vine și vă osândește la Mine dacă nu iubiți suferința, dacă nu iubiți întristarea cea după Dumnezeu, dacă nu iubiți îndelunga răbdare, ca proorociei care au lucrat și care lucrează în numele Meu.

Îndeletniciți-vă din inimă cu înfrânarea limbii, că foc este limba, și aruncă în foc drumul vieții. Cu ea faceți-I parte numai Domnului, fiilor, și să arătați aceasta. Amin.

Mă doare să vă văd că vorbiți singuri. Vorbirea voastră să fie de la Duhul Sfânt, ca să fiți copii, că numai copilului îi este teamă singur. Duhul Care sălășluiește între voi vă dă mare har, dar învățați bine Scriptura care spune că «*Dumnezeu, celor mândri le stă împotriva, iar celor smeriți le dă har*». Eu dacă vă văd semeți vă stau împotriva, și fac aceasta de lângă voi. Eu dacă vă văd smeriți și cu duh umilit vă dau har, și fac aceasta de lângă voi. Amin, amin, amin.

O, fii ai Ierusalimului, căutați să nu faceți lucru mult pe pământ, ci căutați să vă faceți pe voi, dar nu răstălmăciți aceasta ce vă spun. Nu vă puneți pe voi în ceea ce faceți, ci puneți-vă în Mine pe voi, și pe Mine în voi, căci lucrul cu mâna vă înșeală și vă ține pentru el, și nu mai doriți după Mine apoi, ci doriți să lucrați pentru voi, nu pentru Mine, și atunci voi nu mai aveți vreme de Duh Sfânt între voi, iar Eu v-am luat de pe pământ ca să fiți pentru Mine, nu pentru voi, fiilor. Cercetați-vă dacă sunteți pentru Mine, dacă stați întru Mine, dacă împliniți peste voi și în voi cuvântul Meu. Vedeți dacă este în voi cuvântul Meu, sau dacă este în voi cuvântul vostru spre lucrare, că iată, pe pământ se laudă oameni și cetăți de oameni că lucrează în numele Meu, dar nu este așa, fiilor.

O, v-aș lua și aș pleca cu voi în mijlocul lupilor, în mijlocul celor ce zic că-L fac și Îl mănâncă pe Dumnezeu. V-aș lua să Mă duc cu voi și să vă arăt că Îl lucrați pe Duhul Sfânt, căci cei ce Îl lucrează în numele Meu nu sunt tot una cu cei ce lucrează pe Dumnezeu, pe Duhul Sfânt, fiilor.

O, Eu sunt ochi și urechi ca să nu vă pierd, căci diavolul, potrivnicul Meu și al vostru, ar vrea să vă înghită și pe voi, ca să nu mai am Eu copii, dar ca să vă am, trebuie să vă învăț mereu cum puteți să vă am, nu cum pot să vă am, că Eu pot să vă am, dar Eu trebuie să vă fac să credeți că trebuie să puteți voi să vă am. Eu v-am învățat și v-am rugat mereu să nu lucrați fără călăuză, fără Duhul Meu dintre voi, fie lucru cu mâna, și mai ales lucrul cel de Duh Sfânt în voi și peste voi, și peste pământ apoi. V-am învățat să nu vă fiți călăuză, ci să vă fiu Eu călăuză, și voi trebuie să nu uitați că nu sunteți ai voștri dacă vreți să nu fiți ai voștri, ci ai Mei, fiilor. Dacă voi nu vreți să fiți ai Mei, sunteți ai voștri, iar dacă vreți să fiți ai Mei, atunci veți dovedi prin tot ceea ce sunteți și lucrați. Amin.

V-am învățat să ajutați mai mult decât orice ați lucra voi pe pământ duhul și puterea celor ce Mă dau vouă cuvânt, că e grea de tot venirea Mea la ei, și e greu de tot pentru ei, că ei trebuie să fie plini de lucrare de Duh Sfânt din voi, fiilor.

Duhul pocăinței și duhul proorociei, aceste două duhuri v-am spus să le lucrați, că acestea fac dragostea de Dumnezeu și lucrarea ei peste pământ. V-am învățat să nu lucrați nimic din duhul vostru, fiindcă voi nu trebuie să trăiți în

numele Domnului și numai atât, ci trebuie să trăiți ca Dumnezeu pe pământ și să fiți casa Duhului Sfânt.

Eu când Mă dau vouă Mă împart, și întreg Mă dau vouă tuturor celor ce Mă luați. Dar voi Mă dați unii altora apoi, fiilor? Dacă Eu Mă dau întreg împărțindu-Mă și nedes-părțindu-Mă, voi trebuie să Mă arătați întreg în voi, dar luați aminte la citit, la îndemnat, la învățătură și nu nepăsători fiind de harul Meu dintre voi prin duhul proorociei, ca să fiți tuturor vădiți apoi, căci cei ce stăruiesc în învățătură, vă spun Eu, Domnul, așa cum Pavel apostolul își învăța ucenicii: și pe ei se vor mântui, și pe cei care-i ascultă pe ei. Amin.

O, Ierusalime, o, poporul Meu, îți spun cu durere, să ai grijă să nu-ți întrecă lucrul tău cu mâna pe cel cu duhul tău, poporul Meu. Dar dacă nu are cine mărturisi lucrul tău înaintea Mea, el va rămâne pe pământ, că Eu te-am învățat ordinea dintre Mine și tine, dintre tine și Mine în mijlocul tău, iar călăuză ta este fără de lucrul tău înaintea Mea, și te-ai învățat și tu cu lucrul tău cel în numele Meu și te-ai dezvățat de trăire, poporul Meu, și iar îți spun: tu nu trebuie să trăiești în numele Meu și numai atât, ci trebuie să trăiești ca Dumnezeu pe pământ și să lucrezi ca El și să-L lucrezi pe El, și să fii casă a Lui și cină a Duhului Sfânt, poporul Meu.

Voiesc să-ți amintesc, Ierusalime, cel din urmă semn de dinaintea învierii morților, și apoi a arătării Mele cu mii și mii de îngeri și de sfinți în văzduh. Acest semn va fi răcirea dragostei, poporul Meu. Împotriva acesteia tu trebuie mult să veghezi, că e luptă pe viață și pe moarte, iar tu trebuie să lupți pentru viață mai mult decât luptă duhul rău pentru moarte când el își vede de aproape biruința și moartea și, neștiind pentru ce luptă, el va vedea atunci că moartea este rodul lui.

Eu, poporul Meu, te privesc mereu, și îți spun iarăși și iarăși aceasta ca să nu uiți că te privesc, și îți spun iarăși aceasta ca să știi să te faci plăcut și din zi în zi mai plin de Dumnezeu, mai viu de viața Mea în tine, mai ca Dumnezeu pe pământ, poporul Meu, că pe pământ e diavolul în slujbă mare cu toți slujitorii lui și cu toți cei ce zic că slujesc pe Dumnezeu sub haină de sfinți, iar tu dacă vrei să fii ca Dumnezeu, trebuie să văd Eu aceasta, și apoi Eu să fiu Cel Care te voi arăta că ești și că ai pe Dumnezeu de tată. Amin.

O, fii ai Ierusalimului, dacă voi gândiți la fel pentru Mine și pentru voi, aceasta va fi biruința Mea împotriva diavolului, care fuge de voi dacă voi nu-l veți îngădui. Duhul Sfânt este Dumnezeu, nu este om, iar omul Duhului Sfânt este sălaș al Meu. Îndeletniciți-vă cu căutarea după Mine, că greu a fost de Mine între cei ce erau ai Mei și învățați cu Mine, că aceia nu M-au prețuit, iar alții s-au învățat cu Mine și n-au mai stat cu Mine și ca Mine. Învățați să Mă căutați și să nu fiți voi în tot ceea ce faceți, că Eu trag din greu, și tot mai greu trag să vă am ai Mei pe pământ după rânduiala care este întru Dumnezeu peste voi. Fiți fiii credinței care nădăjduiește ascultând ca în cer, fiilor. Fiți Ierusalim nou, căci cele vechi au trecut odată cu lucrarea Mea cu voi. Amin, amin, amin.

O, copii care stați de Mine așezați călăuză din partea Mea peste Ierusalim, peste fiii cuvântului Meu de azi! O, nu fiți tristuți. Lucrați! Eu sunt în voi, că aveți duhul umilit, și voiesc să-i am pe toți ca și pe voi, dar primiți de la Mine și citiți și îndemnați și învățați, și vă veți mântui voi și cei care vă ascultă pe voi, căci duhul umilit din ei Mă va vedea pe Mine în voi și se vor apleca să Mă asculte și să se bucure ascultând, căci altă bucurie este în afară de Dumnezeu, și toată cunoștința omului îl îngâmfă pe om așa cum i-a îngâmfat pe

cei ce s-au făcut învățători și nu împlinitori ai cuvântului Meu.

Eu însă spun din nou poporului Meu: treceți din trup în duh și stați duhovnicește în obște, ca să nu biruiască lucrul cu mâna pe cel cu duhul, și fiți râvnitori de Duh Sfânt, căci aceasta vă va ridica și veți fi cerești și nu pământești, fiilor. Amin, amin, amin.

16/29 februarie 2004

Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei cruci

Calea celor de sub cruce este calea biruitorilor. Sunt creștini pământești și sunt creștini duhovnicești. Nădejdea păcătoșilor îi ține mereu în păcatele lor: iubirea de sub cruce poartă umilința care nu lovește păcatul altuia.

Cu crucea Mea cea grea, cu crucea venirii Mele Mă așez pe umerii voștri plâpânzi și strânși de înfiorare și de greu pe calea venirii Mele la om, copiii de sub cruce. E tare frumoasă calea crucii, calea de sub cruce, și fericiți sunt și vor fi cei ce nu fug de ea, iar cei ce fug sunt cei ce nu se recunosc în Mine, Cel frânt și biruitor sub cruce, și nici Eu în ei nu Mă recunosc. Amin.

Eu am spus răspicat: «*Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie*», Mie și nu loruși, copiii de sub cruce, striviți și biruitori sub ea și prin ea, că nu e om biruitor între pământ și cer decât prin cruce. Amin.

Eram împreună cu ucenicii când am chemat mulțimea și am zis: «*Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie, căci cine va voi să-și scape sufletul, îl va pierde, iar cine va pierde sufletul său pentru Mine și pentru Evanghelie, acela îl va avea, îl va scăpa de la pierzare, căci ce-i folosește omului să capete lumina toată dacă sufletul și-l pierde, și ce ar putea el da în schimb pentru sufletul său?*».

O, copiii striviți și biruitori sub crucea grea a venirii Mele după om! Să știți și să spuneți tuturor prin acest cuvânt rostit că pe pământ sunt două feluri de creștini: creștini pământești, trupești, și creștini cerești, duhovnicești, sub cruce. Voi, fiilor mici și cu mers apăsător de greu pe calea voastră cu Mine, voi niciodată să nu plângeți pentru voi sau pentru om. Voi să plângeți pentru Mine și cu Mine, iar fiii lumii să se plângă pe ei. Cine plânge pentru el, se răzvrătește și se nemulțumește, iar cel ce Mă iubește și Mă urmează prin lepădare de sine, nu trebuie, nu e frumos să se despartă de Dumnezeu în fața îngerilor sau în fața oamenilor, căci Eu nu sunt păpușă, cum dau mulți să se poarte cu Mine, ci sunt Cel plin de lacrimi pentru tot omul care se joacă cu Dumnezeu înaintea îngerilor și înaintea oamenilor scuturându-se de cruce, de credință, de statură și de statornicie prin orice greu, iar Eu, Domnul, Eu și sfinții Mei, nu am făcut și nu facem așa, ci îndelung răbdăm pe pământ și în cer pentru viața și salvarea omului căzut din viață. Amin.

Crucea este venirea Mea prin slava de pe cruce, așa cum am lucrat și acum două mii de ani. Crucea este semnul venirii Mele la om, iar omul fără cruce nu are în trupul lui venirea Mea. Crucea este biruința morții, și fericiți îi numesc Eu pe cei ce se bagă sub ea și nu mai ies de sub ea apoi, căci omul fără cruce este lumesc, este ca și copilul care iubește jucăriile și viața voii libere și nu o viață cu lacrimi și cu strâns de inimă ca să-l țină acestea viu și adevărat pe pământ și în cer. Crucea este viața cea fără de păcat, fără de plăceri, fără

voie de sine, căci împărăția lui Dumnezeu în om, nu este ca cea de pe pământ în om, ci este ca cea de pe cruce, căci Eu prin cruce am fost Împărat cu împărăție care nu cade. Amin.

Sub cruce nu se trăiește viață vremelnică, ci viață veșnică. Faptele vieții vremelnice nu sunt fără de plăceri, fără de păcat, nu sunt pline de fiorul fricii de Dumnezeu, ci sunt ome-nești și fără de Duhul Sfânt ocârmuitor al celor credincioși și sfinți. Iar faptele vieții veșnice sunt cele ce-l fac pe om ca Mine și îl țin ceresc pe pământ și dezlipit de pământ pe om, că mulți sfinți păzeau să aibă numai hăinuța de pe ei, ca să fugă de orice plăcere, pentru că iubeau viața și țineau la ea să n-o piardă, să n-o dea pe nimic de pe pământ.

O, prea mulți zic că au lepădarea de sine, dar cine este cel ce știe ce înseamnă aceasta? O, fiilor care Mă aduceți pe pământ, Eu vă ajut prin orice suferință ce purtați să fiți ca Mine, ca să se uite la voi poporul cuvântului Meu și să nu Mă răstoarne pe Mine pentru ei, căci Eu sunt Cel umilit și Cel ce Mă umilesc înaintea puterii omului și chiar pentru puterea lui, fie ea și putere împotriva Mea, căci cel ce nu poate altfel, acela poate prin puterea lui, și când Eu Mă dau lui trup și cuvânt, el prinde putere împotriva Mea, și Eu Mă umilesc, căci capul aplecat nu este tăiat de sabia care lovește în el ca să-l taie.

O, poporul Meu, pe cruce nu se zbate nimeni, că ea este puterea care-i dă omului pacea, nădejdea, viața. Pe orice alt semn de umilință se zbate omul, se zbate pentru el însuși, căci așa este omul învățat de firea lui cea omenească. Dar pe cruce nimeni nu mai cere nimic, ci așteaptă viața, învierea, fiindcă pe ea Îl are omul pe Domnul cu el atunci când Domnul și nu sinele lui este iubirea lui, iar cuvântul Meu nu trebuie răstălmăcit, ci trebuie primit și iubit. O, poporul Meu, o, fiilor, crucea este îmbrățișarea cu viața, dar învățați această învățătură.

Învățați Ierusalimul ce sunt Eu, Domnul, copiii puși de Mine lumină peste el ca să vadă el calea. Deschideți-vă gurița în mijlocul lui, și Eu Mă voi turna în voi și vom pluti cu cerul peste pământ, peste Ierusalim, fiilor învățători, căci cerul pe pământ e viața cea de veci care se împarte prin omul credincios și mlădios în mâna Mea, fiindcă numai cel mlădios este credinciosul cel plăcut lui Dumnezeu. Uitați-vă cu ochiul Meu prin ochii voștri la cei ce gândesc prin mintea lor alături de taina acestei venituri a Mea lângă voi. Ce obosiți de ei înșiși, de sinele lor sunt aceștia! Am spus că dacă aceștia ar iubi și cerul măcar cât iubesc pământul, Eu aș putea apoi să fac din ei locaș al Meu din care să știu și să cred și să Mă mlădiez după cum Duhul dumnezeiesc caută în om și din om.

Cel ce uită pe Dumnezeu pentru sine, este acela care nu stă în Dumnezeu, iar cine aude aceasta ce spun Eu, să înțeleagă. Cel ce uită pe Dumnezeu este acela care adoarme când se culcă și când se scoală neînvinuindu-se pe sine pentru umilința care i-ar da viața, căci cel fără Dumnezeu este mort, este el, nu este Dumnezeu în el, fiindcă Dumnezeu este umilit, este Cel blând și smerit cu inima prin duhul umilinței, care-L face pe Dumnezeu în om și pe om în Dumnezeu. Amin.

O, cât de ușor uită cei ce dau să se lepede de sine și să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie, cât de ușor uită aceștia să nu se închine la alți dumnezei în afară de Mine! Iată, nu știu aceștia ce înseamnă să nu se închine la alți dumnezei, ce înseamnă să se închine la ei înșiși împotriva statului Meu în ei, căci Duhul Meu este umilința, fiindcă sunt Fiu, și așa stau, și nu Mă ridic să nu ascult de Tatăl, Care este în Mine și Mă învață să fiu Fiu și să Mă închin Tatălui, căci El în Mine tră-

iește, și Eu în El, și așa ar fi să fie și umilința celor ce Mă vor în ei cu fața Mea cea din Tatăl, cu umilința Mea cea de Fiu. Amin.

Învățați Ierusalimul ce sunt Eu, Domnul, copiii care-l învățați de la Mine pe el, că iată cum grăiesc Eu despre Mine numindu-Mă Fiu, căci cel ce se numește pe sine fiu, acela are învățător. O, să nu vorbească fiii acestui popor, să nu vorbească ei cu voi ca și cu unul dintre ei când stau ei de vorbă cu voi, ci să vorbească dovedind că sunt ucenici și fii ai învățăturii. O, ce frumos îi învăț Eu pe ei prin voi, dar aceasta vede și simte numai cel ce iubește și dorește cu dor învățătura și creșterea prin ea și viața prin ea. Le spun lor și tuturor celor de pe pământ care iau din râul Meu de cuvânt de viață veșnică, le spun tuturor acestora că omul greșit trebuie îndemnat la pocăință, nu la nădejde, căci nădejdea este a celor sfinți, iar pocăința este a celor greșiți și a căror nădejde numai prin pocăință le este primită la Dumnezeu și dată de Dumnezeu lor. Cel îndemnat la pocăință trebuie să știe ce a greșit și cât este greșeala lui și ce-l face Domnului și omului statul lui greșit. Acela nu se poate împăca cu sine și cu Dumnezeu prin sine, ci numai prin alții care să-l curețe pe el, căci nu altfel este orânduiala între Mine și om, iar Eu, Domnul, nu altfel am lucrat între oameni și cu oamenii. Pocăința este a celor greșiți care numai prin pocăință le este primită nădejdea, și altfel nu este bine cu nădejdea la cei păcătoși care cu ea rămân greșiți și nu pocăiți. Nădejdea celor păcătoși îi face să păcătuiască mereu, și lor le este de folos pocăința, nu nădejdea mai întâi, nu nădejdea care nu poate nimic, nimic fără de pocăința cea de dinaintea ei, căci așa și nu altfel cei păcătoși s-au făcut sfinți, și mulți din ei au născut sfinți prin pilda și învățătura lor care atrăgea spre ei ucenici pentru Mine și nu pentru ei, și aceasta îi dovedea pe ei sfinți, oameni lepădați de sine, ca să Mă aibă pe Mine în ei apoi.

Am spus pe vremea trupului Meu văzut de om că împărăția lui Dumnezeu nu vine în chip văzut. Am spus aceasta și pentru cei ce o aveau pe ea în ei, ca s-o recunoască pe ea și să înțeleagă ce este ea și unde este ea și cum vine ea, și am spus aceasta și pentru cei ce nu o aveau și nu o au pe ea, dar nădăjduiesc în ea să vină. Am spus acest cuvânt și am spus și mai mare cuvânt ca acesta. Am spus că cel ce crede în Mine nu va muri niciodată, și cât aș vrea, Ierusalime, să știi tu crezând că adevăr adevărat grăiesc prin acest cuvânt și că vor fi mulți care nu vor gusta moartea până ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere, așa cum am spus peste cei ce au fost atunci și n-au înțeles văzând aceasta, fiindcă puterea Mea era slava Mea cu care în multe rânduri M-am arătat ucenicilor Mei, unora dintre ei cu o mare măsură până la răstignirea Mea, și nu numai atât, ci și după aceea, prin învierea Mea și prin slava Mea cea de după ea.

O, Ierusalime, grăiesc înaintea ta mai mult decât am grăit prin Scripturile gurii Mele de atunci, și spun așa: cel ce nu crede în cuvintele Mele nu crede în Mine, și este ca și cel ce se rușinează de Mine și de cuvintele Mele în mijlocul neamului păcătos și de care și Eu Mă voi rușina de el când voi veni întru slava Tatălui Meu cu sfinții îngeri. Voiesc să te întăresc în credința cea în cuvântul Meu de atunci și de acum, dar pentru aceasta tu trebuie să te uiți mult în el ca să știi să te umilești pentru statul Meu în tine, pentru fața Mea în tine, ca să pot fi Eu mai mare ca tine, copil care urmezi după Mine prin lepădare de tine pentru Mine.

V-am spus la cea din urmă grăire a Mea cu voi să fiți fiii credinței care nădăjduiește ca în cer, căci cele vechi au tre-

cut odată cu lucrarea Mea cu voi. Ați auzit voi ce am grăit? Ați înțeles voi? Țineți minte acestea ce v-am spus? Ca să țineți minte trebuie să luați și să citiți iar și iar cuvântul Meu de peste voi, că altfel vă scrie duhul rău că nu credeți în cuvântul Meu și în Mine; vă scrie că vă rușinați să împliniți ce vă povățuiesc Eu.

Ți-am spus, Ierusalime, că tu nu trebuie să trăiești în numele Meu și numai atât, și ți-am spus că tu trebuie să trăiești ca Dumnezeu pe pământ și între frate și frate, ca Dumnezeu, poporul Meu. Ai auzit? Ai împlinit și îplinești așa? Ți-am spus că te privesc mereu cum lucrezi, cum vorbești, cum simți, cum Mă dai, cum te dai, și să nu uiți că te privesc și-am spus, și să trăiești ca Dumnezeu pe pământ și-am spus. Și îți mai spun acum, să te uiți la cei puși lumină a Mea peste tine, că ei se lasă mici înaintea ta, fiindcă așa este lucrul dat de Mine peste cei mari cu lucrarea lor cea din Mine, așa cum le-am spus și ucenicilor Mei acum două mii de ani că cine între ei voiește să fie mai mare, să slujească tuturor, că așa sunt mari și nu altfel; și ca Mine, blânzi și smeriți cu inima sunt mari aceștia. Îți mai spun, poporul Meu, să te întărești în credință, nu în necredință, fiindcă tu știi că Eu am spus că nu este a tuturor credința.

O, poporul Meu, pe cruce nu se zbate nimeni, că ea este puterea vieții, nu a morții, și este puterea morții spre viața ta care calcă cu moartea pe moarte prin cruce, poporul Meu. Mă supăr pe tine dacă nu te văd citind Evanghelia Mea de peste tine. Te superi pe Mine dacă nu citești ce-ți spun, poporul Meu. Mănâncă, fiule, ca să trăiești, că dacă nu mănânci din gura Mea cuvânt, mori, poporul Meu, mori nemâncat cu mâncarea pe masă, fiule. Eu te învăț ca pe un fiu, căci cel ce-și iubește fiul, îl mustră, îl ceartă, îl îndeamnă până ce Tatăl său ia chip în el. Amin. O, să nu stai fără Tată, să nu stai fără de simțire, fără de ascultare înaintea Tatălui, căci cel ce nu ascultă de Dumnezeu și de cuvântul Lui, își este sieși Dumnezeu, și un așa om nu este la Dumnezeu. Ți-am spus demult, și acum iarăși îți spun: să nu fii popor fără cruce, Ierusalime, căci vai celui ce aruncă crucea și răbdarea de sub ea, că acela cade din Dumnezeu și se face locaș și armă diavolului împotriva crucii.

Te chem sub cruce, Ierusalime, că Eu sunt cu semnul acesta peste tine și cu răbdarea de sub cruce, și nu poți fi plăcut lui Dumnezeu și omului decât sub cruce, poporul Meu. Iubirea de sub cruce este cea mai de sus iubire, care se apleacă la picioarele tuturor ca să-i cheme sub cruce, sub iubirea de sub cruce, care-l învață pe om umilința pentru păcatele sale, umilința care nu lovește în păcatul altuia pentru acoperirea păcatelor lui, iar cuvântul Meu trebuie împlinit și nu lovit. Iubirea de sub cruce, aceasta este ceea ce Eu te învăț să ai; iubirea care nu lovește, care nu vatămă pe Dumnezeu și pe cei iubiți ai Lui, pe care Domnul îi cunoaște ai Lui. Amin.

Vai celui ce fuge de sub cruce și, iarăși, vai celui ce lovește pe cel de sub cruce și crucea care-l poartă pe cel ce vine după Mine luându-și crucea și lăsându-se pe sine sub ea ca rod al iubirii de sub cruce. Cel ce-și alege singur crucea este necredincios și cârtitor apoi. Eu însă vreau să te am pe tine iubirea cea de sub cruce, Ierusalime, și să ajuți grăbirii venirii zilei Mele prin care cerul și pământul se vor înnoi cu foc, iar fiii iubirii vor primi ceruri noi și pământ nou în care dăinuiește dreptatea, și acestea ca dar al iubirii cea de sub cruce peste cei ce iubesc așa între pământ și cer. Amin, amin, amin.

Fiilor care Mă aduceți la voi! Vă voi da un cuvânt în apărarea Mea, că pe Mine nu Mă apără nimeni decât Tatăl

Meu și mama Mea, și puteți și voi, dar voi nu sunteți primiți. Mă voi însemna cu un cuvânt al durerii Mele de care râde duhul rău acum, și pe care Eu, Domnul, vă rog pe voi să-l certați pe el cu numele Meu, ca să vadă el că vă am de pe pământ miluitori ai Mei, ai Duhului Meu Cel rușinat acum de duhul cel potrivnic lui Dumnezeu. Amin.

*

Mă așez cuvânt în cartea Mea cu voi, cuvânt împotriva duhului rău, care râde de Mine arătându-vă pe voi învinuiți; pe voi, pe care Eu, Domnul, Biruitorul morții și al diavolului, v-am ales dintre cei ce sunt poporul Meu de azi ca să Mă aduceți pe pământ cuvânt și să-Mi cresc pentru Mine un popor și să-l am la venirea Mea, fiilor călăuzitori.

Și iată, dacă văd că voi nu sunteți primiți de cei ce-Mi fac dureri învinuindu-vă pe voi pentru ei, dacă voi nu sunteți buni și înțelepți de la Mine, dacă înțelepciunea Mea din voi nu le priește lor și ies aceștia de sub cruce când Eu spun că iubirea cea de sub cruce se apleacă la picioarele tuturor ca să-i cheme și pe ei sub ea, sub cruce, atunci Eu, Domnul, le grăiesc lor cu înțelepciunea Mea cea din Tatăl și spun în apărarea Mea așa: nu voi, ci Eu i-am ales pe cei prin care vin cu hrană de viață la popor. Nu ei M-au ales pe Mine ca să-Mi fac din ei cale a venirii Mele, ci Eu i-am ales pe ei. Aceasta vă spun Eu vouă, celor ce vă răzvrățiți pe ei, și vă amintesc de cuvântul care spune: *«Nu vă atingeți de acești unși ai Mei, nu vicleniți împotriva profeților Mei!»*, că nu ei viclenesc, ci voi vicleniți răstălmăcind cuvântul înțelepciunii lor care lucrează de la mijloc prin Duhul Cel Sfânt al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Nimeni nu este forțat să stea frumos pe cruce, să stea pe drumul crucii purtându-și crucea lui măcar. Nimeni nu este forțat de Mine să intre sub crucea cea grea de dus a venirii Mele cu hrană la popor, că nu e hrană ca cea din piață, ci e ca cea din cer, iar voi, cei ce le găsiți lor pricini, lungiți peste ei drumul dintre cer și pământ, drumul dintre Mine și ei când Eu le dau lor ca să vă pună pe masă și să creșteți prin gustul și harul hranei pe care v-o dau, adusă de ei la voi, dar este fiecare rugat să nu lovească în ei, că lucrarea Mea cu ei pentru voi și pentru tot omul care ia din ea, e grea de tot. Eu nu v-am spus să-i iubiți, ci v-am spus să nu-i loviți. Dacă-i loviți, îi loviți după ce-i învinuiți pentru voi, și apoi ei se umilesc și se bagă sub vină ca Păstorul Cel adevărat, Care Se bagă sub cruce pentru oile Mele. Vă spun însă că vine duhul rău cu horă și cu muzici drăcești petrecând înaintea Mea, arătându-Mi-i pe ei că nu sunt buni, și pe Mine că nu pot, că nu fac biruință de partea Mea și că totul e partea lui și că Eu să nu mai fac drumul spre popor prin ei, că ei nu sunt buni, că ei strică poporul, că ei sunt nedrepti, nepăsători, neînțelepți, nelucrători, nemiloși, netrebniți și mici pentru mințile cele mari, că ei nu știu să vorbească, să judece lucrurile, să-l facă pe om, și că poporul nu este făcut și că poporul nu este după voia Mea.

O, înapoia Mea, satano, că tu judeci ca tine și nu ca Mine, că nu tu, ci Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Domnului Savaot, Eu sunt Judecătorul și nu tu. Amin. Tu zici: „Nu va vedea Domnul“, dar Cel ce a zidit ochiul și urechea, oare, nu vede? Oare, nu aude? Oare, nu știe Cel ce a învățat pe aleșii Săi cunoștința? Iată, nu voi lepăda pe poporul Meu, nu voi părăsi moștenirea Mea până ce dreptatea va judeca întorcându-se și o vor iubi pe ea toți cei cu inima curată, căci fericit este fiul pe care Tatăl îl va certa și îl va învăța pe el le-

gea Lui, viața Tatălui în fii, iar Tatăl Meu și mama Mea prin cuvântul Fiului te ceartă pe tine, diavole, ca să nu mai aduci viclenia ta împotriva profeților Mei și să nu mai răzvrătești între fiii cuvântului Meu. Amin. Am miluitori ai Mei de pe pământ pe cei învinuiți, dar nu de Mine, că Eu le-am spus lor să se ofilească dacă Eu aș fi supărat pe ei, și altfel nu. Și acum îi chem înaintea ta în apărarea Mea, lângă Tatăl Meu și lângă mama Mea și le spun lor să-ți facă certare, că Eu am în ei puterea Mea, cuvântul harului, cuvântul învierii făpturii, iar tu teme-te și fugi în locuri neumblate de ei. Și peste tot pe unde Eu trec cu ei, tu să fugi până ce nu vei mai avea unde să fugi, până te vei lăsa legat pe vecii. Aceasta îți poruncesc Eu, Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioară, prin cei de care tu dai să te atingi cu vină înaintea Mea. Dar Eu îți spun: nu te atinge de acești unși ai Mei, nu vicleni împotriva profeților Mei și să nu te mai ascunzi în om pentru aceasta ce faci, că toiag de fier pun între ei și tine, și cuvântul Meu înseamnă aceasta. Acum, du-te! Amin, amin, amin.

Fiilor scumpi ai Mei și ai Tatălui Meu și ai mamei Mele și ai sfinților Mei și ai îngerilor Mei și ai puterilor toate care sunt în ceruri! Am fost rușinat de duhul cel potrivnic Mie și care v-a învinuit pe voi înaintea Mea. Îi rog cu aplecare dumnezeiască pe cei ce nu știu să vă primească din dreptul Meu pe voi, îi rog să înțeleagă lumina Mea din voi și să nu mai sufle în ea chiar dacă ei nu vă pot primi pentru ei.

M-am însemnat cu acest cuvânt în carte, fiilor, iar duhul cel potrivnic Mie tremură cu toată ceata și argații lui și nu mai râde, căci cartea aceasta este cuvântul Meu, și cu cartea aceasta fac judecata făpturii și a îngerilor care s-au făcut duhul cel potrivnic lui Dumnezeu prin semeția omului.

Luați pe cei ce stau în troiță mijlocitoare pentru salvarea omului căzut din Dumnezeu și adăugați-i vouă acum pentru certarea diavolului. Amin. Și apoi voi fiți, fiilor, cu obrăjorii șterși de mâna Mea, de mâneca hainei Mele, și stați cu ei senini și curați de învinuire, că Eu vă am cale a venirii Mele, precum este scris: *«Pregătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui. Mergeți înaintea feței Domnului și dați poporului cunoștința mântuirii întru iertarea păcatelor lor; prin milostivirea Mea, și îndreptați picioarele lui pe calea păcii»*. Amin.

Iar tu, poporul Meu, dacă ești binecuvântatul Meu, nu lucra nimic, nimic fără voia Mea și fără binecuvântarea Mea, că Eu sunt Fiu ca și tine, și fac numai ceea ce-Mi spune Tatăl să fac și să grăiesc, și tot așa să faci și tu, că așa sunt fiii, poporul Meu. O, lasă-te, fiule iubitor de tine, lasă-te de tot ce-ți place ție și fă-te plăcere a Mea, ca să vadă duhul rău că tu îl ai de Tată pe Dumnezeu, iar Eu apoi îți voi purta de grijă, poporul Meu; Eu și nu tu. Amin, amin, amin.

1/14 martie 2004

Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta

Viața se încearcă prin suferință și așa se dovedește că este. Învățător este cel ce are ucenici mărturisitori pentru Hristos.

Eu, Domnul Dumnezeuul tău, vreau să fac din trupul și din sufletul și din duhul tău odihna lui Dumnezeu, a sfinților cerului Lui și a îngerilor Lui cei ascultători de Domnul, poporul Meu Ierusalim, căci tu ești scris în cer cu numele de Ierusalimul cel nou, coborât din cer de la Dumnezeu, mireasă a Mirelui Care vine la tine, mireasă gătită, Ierusalime. Amin.

Omul din lume care ia frunzele acestea pe care Eu le scutur din pomul vieții spre tămăduirea neamurilor, precum este scris în cartea lui Ioan, iubitul Meu, nu știe de ce ești tu din cer. Eu am spus că cine nu se naște de sus nu va intra întru împărăția cerurilor. Cei ce se nasc de sus sunt cei ce se nasc din cuvântul Meu. Poporul Noului Ierusalim este cel ce se naște din acest cuvânt făcător de om nou, din om ieșit din om.

Cuvântul Meu de peste tine naște, poporul Meu, și de aceea te-am numit Eu pe tine cum spune Scriptura: *«Cetatea Sfântă Noul Ierusalim, coborâtă din cer, de la Dumnezeu»*, iar Eu, de pe tron cuvântând, noi le fac pe toate, începând cu omul, căci omul după ce a căzut, toate au căzut și trec mereu de atunci.

Amin, amin zic ție, poporul Meu: fericit este cel ce crede acest cuvânt al Meu care se toarnă din Mine în mijlocul tău ca să-l ia omul și să se nască din el și să fie născut din cer, de sus, nu din om, căci omul nu este născut din Dumnezeu, ci din om. Fericit este omul care se lasă născut din Dumnezeu, că acela are apoi în el sămânța împărăției cerurilor, care se face copac mare și în care se odihnesc păsările cerului, făcându-și cuib în el, sfinții și îngerii făcându-și odihnă în om. Amin.

Stau deasupra ta, și lângă tine stau, și în mijlocul tău poposesc cu mucenicii care au mărturisit în ei împărăția Mea care nu cade, căci așa este ea: împărăția cea veșnică, împărăția care nu cade. Amin.

Mucenicii cei serbați acum în sobor de mucenici, au iubit duhul mărturisirii, poporul Meu, iar Eu M-am mărit întru ei cu duhul statorniciei credinței care nădăduiește în viața împărăției cerurilor, în viața cea de după cele vremelnice care-i încearcă omului credința și viața, căci viața trebuie încercată ca să se vadă dacă este în om. Uitați-vă cum lucrez Eu în mijlocul vostru prin cuvântul și duhul proorociei care este pentru cei credincioși. Când eram în trup am spus că grăiesc lumii în alte limbi, ca auzind să nu priceapă, dar la voi grăiesc cu duhul proorociei, care învederează pe cele ascunse ale omului, ca să se închine omul lui Dumnezeu, și să-L mărturisească apoi, și să vină oamenii spre acest duh proorocesc, iar Eu prin voi vădindu-le pe cele din ei, să vadă ei că sunt cu adevărat printre voi și că împărăția Mea din voi este împărăția care nu cade, și înaintea căreia omul se umilește și se descoperă ca să creadă, căci proorocia este pentru cei ce cred, precum vorbirea în pilde este pentru cei ce nu cred.

Am făcut popas de sărbătoare cu sfinții în cartea Mea cu voi, iar ei aud glasul Meu și se fac mărturisitori, căci fiecare lucrează din cer așa cum au lucrat de pe pământ, și omul își ia cu el viața cea de pe pământ când vine spre casa lui cea din cer, casa nesticăciunii, care așteaptă să biruiască trupul cel stricăcios pentru fiecare om. Amin.

— **O**, Doamne, Tu ești Învățătorul și Domnul, și noi Te-am iubit dorindu-Te, așa cum Tu spui poporului Tău de azi să nu trăiască în numele Tău și numai atât, ci ca Tine, Doamne, să trăiască pe pământ, și între frate și frate ca Tine. Noi am trăit, și de aceea Te-am iubit dorindu-Te după ce ne-am născut din iubirea Ta și am trăit apoi. Noi Te-am mărturisit lumii că ești Dumnezeu Cel din noi, Învățătorul și Domnul, a Cărui împărăție nu cade. Nu a căzut din noi împărăția Ta, că Tu ai fost în ea Stăpân și ai luat asupra Ta toate durerile noastre, ca să le putem purta până la îmbrăcarea noastră în nesticăciune, căci aceasta este plata sfinților, plată care vine înaintea lor când ei vin la Tine.

Noi spunem poporului Tău că nu este o viață mai dulce în om decât cea mărturisitoare a împărăției Tale care nu cade atunci când ea este în om. Te-am iubit dorindu-Te, și dorul ne-a dat toată puterea cea spre Tine prin chinul care ne-a încercat viața, căci cei fericiți ai Tăi sunt cei ce sunt lămurii prin încercări, prin ispite, și prin acestea primesc răsplata, cununa vieții veșnice, împărăția care nu cade, Doamne.

Iubirea cea de sub cruce trebuie învățată, și ea nu se învață decât trecând prin ea, și ea prin tine, prin suferință, copil al Noului Ierusalim, care ești cununa sfinților. Toți sfinții își așteaptă cununa cea pentru iubirea lor de Dumnezeu, și tu să nu uiți cât ești de așteptat; și tu să nu zăbovești, că tu nu poți să pricepi îndeajuns greul așteptării sfinților, Ierusalime, cununa a sfinților. Iată, sfinții cerului îți mărturisesc ție așteptarea lor. Învață iubirea cea de sub cruce așa cum au trăit-o sfinții care au iubit cu dor pe Mirele lor, pe Fiul Tatălui, Care a fost dat în dar sfinților ca să-i ajute pe ei pentru iubirea cea de sub cruce, iubirea care aduce pe Domnul pe pământ. Amin, amin, amin.

— **O**, cerule plin de sfinți, o, cerule nevăzut de omul care nu vine după Mine! Un picuț, un ceas, o clipă veți mai tânji voi, sfinți ai cerului. Voi pătrunde pe tot omul cu puterea cuvântului Meu, și apoi voi lucra sfârșitul tuturor tainelor Mele prin cea din urmă taină: învierea făpturii, după ce voi aduce ziua Mea peste cei necredincioși, și ceruri noi și pământ nou peste cei credincioși și sfinți. Amin.

O, poporul Meu, învață-te să prețuiești pe cele pătrunse cu credința cea mlădioasă. Învață mereu, că mult ți-am spus: învață! Învață cum să înveți, că iată, pe pământ fiii veacului acesta stricăcios au furat de la Dumnezeu cum se învață, și ei învață și se luptă pentru o împărăție care piere. Învață, poporul Meu, că Eu sunt peste tine Învățătorul și Domnul. Nu pot să-i fiu omului Învățător dacă nu-i sunt și Domnul, că nimeni dacă nu-L iubește pe Domnul Domn peste el, nici nu învață de la El. Învață-te cu viață mărturisitoare cu trupul, cu sufletul și cu duhul tău, poporul Meu, căci aceasta se învață cu învățător, și dă tu putere duhului învățaturii în mijlocul tău, că te așteaptă sfinții să le fii cunună, Ierusalime cu nume nou. Amin.

Iată ce vă dau să lucrați, fiilor învățători, căci învățător este cel ce are ucenici pentru Mine, pentru mărturisirea lui Iisus Hristos. Luați șapte măsuri de făină și faceți aluat dulce și, împărțindu-l în bucăți o sută douăzeci, adică de trei ori numărul sfinților mucenici pomeniți azi în sărbătoare bisericăscă și apostolească, faceți apoi forme de sfinți în forma veacului ce va să fie și care nu cade, și coaceți-le, și apoi să le ungeți cu miere și cu semințe peste miere, și luați și mâncați și împărțiți poporului, spre bucuria părtașiei sfinților mucenici cu voi.

O, fiilor, ce frumoasă este slujirea îngerilor și a sfinților! Când ei aud rostirea care spune: „*Binecuvintează intrarea sfinților Tăi, Doamne!*“, ei se întrepătrund cu toate cele văzute ale slujirii pentru Sfintele care se dau sfinților și slujesc, iar preotul, pentru intrarea lor, rostește peste biserică: „*Înțelepciune, drepti!*“, și apoi Eu și cu sfinții și cu îngerii venim și facem masă de pomenire a tainei lui Dumnezeu pe pământ slujită.

O, ce frumoase sunt cele adevărate, cele cerești și cei cerești pe pământ, iar azi, mucenicii serbați au primit întâietate și au fost cinstiți de cei din cer, de sfinți și de îngeri, și au fost cinstiți pe pământ de tine, poporul Meu. De aceea am zis

să fiți, fiilor, împărțitori de binecuvântare, de pâine dulce ca sfinții, pâine binecuvântată, care înseamnă trupul sfinților mucenici care se unesc cu voi în sărbătoare cerească, fiilor.

Binecuvântată să fie jertfa ce se împarte poporului după ce veți frământa aluat dulce și îl veți forma în forma veacului cel nou după numărul lui peste veacuri, și îl veți coace la cuptor și îl veți presăra cu miere și cu semințe și îl veți gusta, și vă veți duce să dați această binecuvântare celor ce o vor gusta și se vor bucura din cer pe pământ și se va bucura și cerul. Amin. Și vă rog, fiilor, fiți bucurie și numai bucurie pentru cer pe pământ. Amin, amin, amin.

9/22 martie 2004

Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

Toate bogățiile oamenilor se vor clătina curând, iar lumea doarme somnul morții. Postul cel cu trupul trebuie însoțit de postul cel cu duhul.

Aștept porțile să Mi se deschidă pentru sărbătoarea de azi. Eu sunt Dumnezeu Cel viu în veci de veci. Am fost mort atât cât M-a ținut mormântul și până ce îngerul Meu a dat piatra la o parte și am înviat din mormânt, și sunt viu în vecii vecilor și am cheile morții și ale iadului. Glasul Meu este ca vuietul de ape multe; din gura Mea iese sabie ascuțită cu două tășuri; fața Mea strălucește ca soarele în puterea lui strălucind; veșmântul Meu, lung până la picioare, stă pe Mine încins pe sub sâni cu brâu, și sunt viu în vecii vecilor, și sunt Cel ce am murit și am înviat, și sunt Cel ce am cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, Cel adevărat, Cel ce deschide și nimeni nu va închide, și închide și nimeni nu va deschide, Martorul Cel credincios, începutul zidirii lui Dumnezeu, iar înțelepciunea Mea a fost și este găsită dreaptă de către toți fiii ei. Amin, amin, amin.

Voiesc să Mă scriu în cartea Mea din zilele acestea cu sărbătoarea zilei de azi, fiilor care primiți din gura Mea cuvântul care este sabie ascuțită cu două tășuri, căci Eu, Domnul, Eu, Cel ce am cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu, am spus prin duhul proorociei că voi fi cuvios cu cel cuvios, voi fi nevinovat cu cel nevinovat, voi fi ales cu cel ales și voi fi îndărătnic cu cel îndărătnic, și pe cel smerit îl voi mântui, iar ochii celor mândri îi voi smeri. Amin.

O, copii de sub povară, mereu am voit, mereu, mereu am tânjit și de lângă Tatăl și de lângă voi să nu fiți voi sub povară, și să fiți cu inimioarele ușurate de greu ca să-Mi fie Mie ușoară și mereu deschisă calea către poporul Meu pe care-l învăț mereu din gura Mea, că dacă nu l-aș învăța, și el ar adormi ca lumea care doarme somnul morții și nu mai veghează pentru credința în Dumnezeu și pentru venirea Mea pe pământ.

O, copii zbuciumați de greutate și care stați sub sarcina venirii Mele! E tare, tare grea lucrarea Mea cu voi, căci voi sunteți mereu, mereu strâmtorați și lipsiți pentru lucrul Meu cu voi și pentru viața poporului Meu prin care Mă slăvesc pe pământ, căci oamenii se îmbogățesc în rele și în averi care se vor clătina curând, curând și îi vor prinde pe ei sub ele, și apoi Eu le voi arăta lor că am umblat pribeag pe pământ după ei ca să-i fac să întindă mâna spre Mine și să-i ajut spre mântuire, spre viață și spre avere veșnică. Dar lumea nu aude, fiilor, fiindcă ea doarme somnul morții și nu veghează întru nimic

pentru Domnul, Cel ce este viu în vecii vecilor și are cheile morții și ale iadului.

Grăiesc cu voi în glas de vuiet de ape multe, și voi sunteți plâpânzi de tot, dar se apropie curățirea pământului de munca cea zadarnică a omului, de tot ce-și face pentru el omul, dar nu pentru el face, ci pentru foc, fiilor, așa precum scrie în Scripturi, și atunci va fi mare durere pe pământ, și omul va căuta moartea și nu o va mai găsi, căci Eu, Domnul, cu cel îndărătnic Mă voi îndărătnici, ca să dau celor smeriți mântuirea și să umilesc ochii și trufia celor mândri de pe pământ, care nu se uită la Mine, ci numai la ei.

O, copii palizi sub încercări, Eu am putere să vă întăresc în răbdare și în rugăciune spre Mine și să vă zic: cereți și veți afla, bateți și vi se va deschide, căci Eu am putere pentru voi, că sunteți mici și lipsiți, și cu voi Îmi găsesc Eu plăcerea. Vă rog însă, cu plânsul pe obraz, aveți grijă de plăcerea Mea și umblați pentru ea ziua și noaptea. Aveți grijă de zilele de post, să fie ele pline de pace și de răbdare și de rugăciune și de iubire de Dumnezeu și de iubirea Mea dintre voi, și cereți și vi se va da, și bateți și vi se va deschide. Amin, amin, amin.

Vă amintesc, fiilor, de Maria Egipteanca, cea care a rămas în amintirea neamului creștinesc. Învățați de la ea iubirea de Dumnezeu și răbdarea și pocăința și nădejdea și credința, fiilor. Mulți sfinți aveau mare, mare grijă de vremile cele pentru postul cel cu trupul, căci acesta trebuie cu multul să fie însoțit de postul cel cu duhul. Cei din obște, pentru dragostea lor de Mine se duceau spre singurătate cu binecuvântare, ca să nu greșescă ei cu cuvântul, cu mintea, cu fapta, și ca să fie plăcut Domnului postul lor de bucate, și ca să-Mi găsesc Eu în ei plăcerea, căci ei cereau și băteau la ușa milei Mele așteptând mântuirea și iertarea greșalelor lor, iar Eu le dădeam și le deschideam, așa cum am lucrat cu Maria Egipteanca de i-am dat apoi Trupul și Sângele Meu, cea mai vie hrană, hrana vieții veșnice, pe care voi o aveți din destul și pe care, Eu, Domnul, vă rog, cu obrazii plini de lacrimi, s-o prețuiți, fiilor, ca să aveți de la aceasta toate câte vouă vă sunt de trebuință pentru viața Mea cu voi, pentru lucrarea Mea cu voi și pentru care-Mi trebuie ajutor de pe pământ, ca să răspândesc pe pământ vestea cuvântului care iese din gura Mea spre voi, și pe voi să vă vestesc ai Mei, să vă vestesc poporul Meu, mireasă cu candela aprinsă, cu inima arzândă de dorul venirii Mele la voi.

O, cereți de la Mine și Eu vă voi da, și voi trezi pe cei ce au și le voi muia inima și gândul spre Mine și îi voi trimite spre voi, că sunteți ai Mei. Amin.

Mă uit la cei ce slujesc în bisericile lumii cum cer la cei bogați și la cei săraci și cum strâng pentru cele ce se vor dărâma, fiindcă omul nu voiește să sfințească locul lui, și pământul apoi, căci el stă în iubire de sine, în iubire de slavă și în fărâdelegi pe pământ. Și Mă uit la voi, care-Mi sunteți biserica Mea cea de la sfârșit de timp, cum nu cereți nici la cei bogați, nici la cei săraci, ci lucrați cu mânuțele, ca să nu căpătați în dar, căci cu greu mai găsesc Eu om care să se dea cu totul pe sine și ca să am Eu și cu voi de la mijloc, fiilor. Omul în zadar dă o jertfă din ceea ce-i trece printre degete dacă nu se dă pe sine lui Dumnezeu ca să-i fie primită și bine folositoare jertfa inimii lui. Sunt supărat amar pe toți bogații de pe pământ care-și strâng pentru molii și pentru rugină în vreme ce Eu, Domnul, și cu voi, cu greu suflăm peste pământ vestea împărăției cerurilor. Dar sunt îndrăgostit cu dor de voi, cei ce-Mi dați ființă între oameni, cei ce cu multă trudă și așteptare și răbdare dați peste pământ vestea glasului Meu

care vine la voi ca vuietul de ape multe de vă cutremură trupuşoarele, fiilor doriți și întăriți de Dumnezeu, căci din gura Mea iese sabie ascuțită cu două tăişuri, iar fața Mea strălucește ca soarele strălucind în puterea lui, și voi sunteți plăpânzi înaintea Mea, și sunteți cei mici de la sfârșit, și lucrarea venirii Mele e mare cât Dumnezeu. Dar Eu vă întăresc și vă ocrotesc și am grijă de voi și de lucrarea Mea cu voi și de poporul cuvântului Meu, căci prin el Mă slăvesc și prin el trudesă să-Mi sfințesc pământul și să-l curăț de tot păcatul și de toată fărădelegea omului de pe el, de toate avuțiile trecătoare, că nu a fost de când veacurile nebunia pe pământ ca aceea de azi, și care dă să rădă la Mine prin omul cel îngâmfat în duhul lui, dar Eu, Domnul, voi birui cu voi pământul și cerul, și ele se vor face noi, după Scriptura care spune aceasta. Amin.

Acum, Eu, Cel ce vă ocrotesc iubindu-vă și miluindu-vă, vă voi slobozi iarăși de sub greu, că sunteți cu inimioarele strânse de griji și de lipsuri, ca niște micuți ce sunteți. Fiți mari însă în post și în rugăciune stăruitoare, cu vreme de pace și de bună armonie între voi, că Eu am spus că unde sunt copiii Mei viețuind împreună întru Mine și sub greul Meu cel greu, acolo Eu sunt, acolo Eu hotărâsc și binecuvintez în veac și în veacul veacului. Amin.

Rostiți cu gurița înaintea Mea tot ce aveți voi trebuință, așa cum v-am învățat, și Eu vă voi da vouă. Feriți-vă de tulburările din afară care se răsfrâng înăuntrul vostru, că voi aveți de dus povara venirii Mele, fiilor. Și, ca un Domn și Învățător ce vă sunt, las peste voi binecuvântare mare pentru putere peste trupuşoarele voastre plăpânde și neajutorate de pe pământ, ca să lucrați cu puterea Mea toată lucrarea împospătării curățeniei grădiniței cuvântului Meu, în cinstea sărbătoririi zilei învierii Mele, căci curățenia a toate este un duh, nu este numai o lucrare, și lucrați aceasta în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și timpul va asculta de voi, iar puterea trupurilor voastre va asculta de Mine, căci duhurile voastre sunt odihna Mea, și așa să fie, precum Eu spun. Amin.

O, ce să vă mai dau ca să fiți cu inimioarele ușoare sub poveri și dulci sub duhul iubirii Mele pentru voi? Vă dau: Pace vouă! Iar voi, de la voi, spuneți și voi: „Pace Ție, Doamne, între noi, căci Tu ești Cel adevărat, Cel ce deschide și nimeni nu va închide, și închide și nimeni nu va deschide, și ești Martorul Cel credincios, începutul zidirii lui Dumnezeu“. Amin.

Iar Eu, Domnul, Cel ce sunt viu în vecii vecilor, vă dau puteri din puterea Mea, ca să aveți înțelepciunea cea de sus în toate, căci înțelepciunea Mea a fost și este găsită dreaptă de către toți fiii ei. Amin, amin, amin.

15-16/28-29 martie 2004

Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim. Duminica Floriilor

Ascultarea de Dumnezeu e raiul pe pământ. Credința omului trebuie să fie veșnică. Cei ce ascultă de duhovnicii lumii, vor zice curând: „Cădeți peste noi și ne acoperiți!“. Cei curați săvârșesc minuni mai presus decât învierea morților.

Să se audă la porți că Eu, Domnul, intru cuvânt în Ierusalim, și să Mi se deschidă cartea ca să cuvinteze cuvântul Meu și să grăiască în ea gura Mea. Amin.

Pace vouă, celor din porți! Deschideți-Mi, fiilor copii, că frumoși sunt cei ce ascultă, și voiesc să grăiesc Ierusalimului despre această lucrare care aduce omului iubitor de Dum-

nezeu înțelepciune, credință, nădejde și dragoste, și toate pentru Dumnezeu, în Dumnezeu și din Dumnezeu, fiilor copii, căci ascultarea de Dumnezeu e raiul pe pământ. Amin, amin, amin.

O, e rău de omul care nu ascultă cu credință și cu înțelepciunea dragostei de Dumnezeu, că acela Mă părăsește, și apoi Mă răstignește în el, și apoi este el, și este omul care îl trage pe el din Dumnezeu, căci neascultarea de Dumnezeu aceasta aduce peste om. În Mine nu trebuie să creadă omul jucându-se de-a credința. În Mine trebuie să creadă veșnic omul, și tot așa să și asculte, că fără ascultare moare omul, ca și Adam, care atunci când nu a mai ascultat a murit negreșit și și-a pierdut din el înțelepciunea Mea și s-a înălțat, și așa a murit el, că nici o moarte mai dureroasă pentru Mine de la om nu este.

O, fiilor, o, Ierusalime, o, popor care mănânci din gura Mea cuvânt! Ferice celui ce mănâncă cu inima cuvântul Meu, nu numai cu urechea, iar aceste două feluri de mâncare se cunosc în om, se cunosc după cum și după cât crește omul.

Eram în Betania cu șase zile înainte de Paști și au venit mulți dintre iudei ca să-l vadă pe Lazăr, pe care Eu l-am înviat, căci ei aflaseră că Eu Mă dusesem acolo, căci pentru învierea lui Lazăr iudei mulți veneau să creadă în Mine. Arhierii însă s-au vorbit între ei după ce au pus la cale răstignirea Mea, ca să-l omoare și pe Lazăr, fiindcă își pierdeau poporul care se ridica să creadă.

M-am pregătit să merg la Ierusalim, fiindcă venise ceasul să Mă preaslăvească Tatăl. A doua zi mulțimea de iudei care au crezut în Mine, au luat ramuri de finic în mâini și, ieșindu-Mi înainte, strigau: «*Binecuvântat este Împăratul lui Israel, Cel ce vine întru numele Domnului!*». Eu șezând pe asinul cel tânăr, după cum era scris în prooroci, mulțimile și-au adus aminte că era scris: «*Nu te teme, fiica Sionului, Împăratul tău vine pe mînzul asinei*», și strigau așa, și strigau: «*Osana!*». Când au văzut aceasta, fariseii le spuneau arhierilor că nimic nu le este lor de folos dacă mulțimile se țineau după Mine. Atunci Eu am zis: «*Părinte! Preaslăvește-Ți numele!*», iar Tatăl a răspuns cu glas din cer și a zis: «*Și l-am preaslăvit și iarăși îl voi preaslăvi*». Unii ziceau că a fost tunet; alții, înger care Mi-a vorbit, dar Eu le-am zis: «*Nu pentru Mine s-a făcut glasul acesta, ci pentru voi, și acum este judecata acestei lumi, când stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară, iar Eu când Mă voi înălța de pe pământ îi voi trage pe toți la Mine*». Mulți dintre căpetenii au crezut în Mine, dar nu pe față, căci se temeau de farisei ca să nu-i scoată din sinagogă, și atunci s-a împlinit cuvântul care spune: «*Au iubit slava oamenilor mai mult decât slava lui Dumnezeu*». Dar Eu cuvântam și le spuneam: «*Dacă cineva aude cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec, căci Eu am venit să mântuiesc lumea, nu s-o judec, iar cine Mă nesocotește pe Mine și nu primește cuvintele Mele, are judecător cuvântul pe care l-am spus, și acela îl va judeca în ziua cea de apoi*». Amin.

O, fiilor, ce frumos l-am făcut Eu pe om, și ce urât se face omul înaintea îngerilor și înaintea Mea prin neascultare de cuvântul vieții, și omul iubește slava oamenilor mai mult decât slava lui Dumnezeu. L-am făcut pe om frumos ca și pe Mine, dar dacă el a ieșit din ascultare de Mine, am ieșit și Eu din el, au ieșit și îngerii Mei din el, și el a căzut din slava Mea, așa cum fac toți cei de pe pământ care nu știu să Mă iubească fiindcă se iubesc pe ei înșiși, și așa cade omul din Dumnezeu, și de aceea vin să-l învăț pe om învățându-vă pe voi, fiilor, în zi de praznic de Florii. Amin.

O, copii cu învățătură peste voi, omul își pierde înțelepciunea cea din Mine prin neascultare. Își pierde omul apoi dragostea de Dumnezeu, și apoi el uită să asculte și să iubească pe Dumnezeu. Ascultarea de Dumnezeu nu este ascultarea de om, așa cum mulți înțeleg aceasta. Cel ce ascultă de Dumnezeu, acela îi fericește pe toți și așa știe el să iubească pe aproapele său, căci știe totul din Dumnezeu, și așa ascultă. Ascultarea de cuvântul cel cu viață și cu ordine dumnezeiască în el, ascultarea de omul care are pe Dumnezeu lucrător în el peste om, aceea este ascultare cu credință și cu înțelepciune și cu dragostea de Dumnezeu, care izvorăște din acestea, și un așa om nu mai poate asculta de omul care îl învață pe el să nu creadă în acest cuvânt, și un așa om iubește slava lui Dumnezeu, nu slava omului. Dar cei ce au făcut zapis cu antichrist, care a luat locul lui Dumnezeu în loc sfințit de sfinți și de părinți, aceia sunt ca arhierii și ca toți cei ce erau căpetenii care dădeau să creadă și să vină după Mine, dar nu pe față, căci se temeau să nu fie scoși din sinagogi. Dar Eu le spun acestora cuvânt drept, și așa le spun: amin, amin grăiesc vouă: voi, cei care-i opriți pe cei dintre voi și pe oamenii care caută izvor de viață să nu asculte de Mine, ci de voi, că le sunteți duhovnici! Învățați de la Mine ce înseamnă duhovnic. Dacă nu sunteți duhovnicești, de aceea nu aveți duhovnicie, și tot așa îi învățați și pe oamenii care vă dau vouă slavă și ascultare, oameni care nu au ce învăța de la voi. Voi semănați cu cei din vremea trupului Meu care ațâtau mulțimile împotriva Mea, împotriva mântuirii lor, căci Eu sunt Mântuitorul lumii, nu voi, cei ce v-ați așezat pe scaun sfânt și țineți mulțimile orbite de neascultare de Dumnezeu, ca să le puteți mulge și să aveți voi lapte și slavă de la ei, și apoi să le călcați în picioare, să le duceți la groapă și atât, că mai mult nu puteți crede și lucra nici pe pământ, nici în cer. Dar Eu vă spun că în cer se intră după merite, după cum ascultă omul de Dumnezeu pe pământ, nu cum trimiteți voi oamenii în cer.

Îmi ieșeau cu finic mulțimile ca să Mă preaslăvească în ziua aceasta de dinaintea patimilor Mele cântându-Mi: «*Oșana, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!*», și Mă cunoșteau prin Duhul coborât pentru Mine din Tatăl peste ei, iar apoi mai-marii lor, duhovnicii lor, care trăiau ca și voi de pe spinarea lor, le-au ațâțat să strige mai-marilor lor, duhovnicilor lor: «*Răstignește-L!*».

Vai vouă, celor ce învățați pe cei ce ascultă de voi să nu asculte de Mine și îi învățați să nu creadă în cuvântul Meu de azi, care este râul vieții ca să bea din el neamurile pământului spre tămăduirea lor, precum este scris în Scripturi să fie! Și iată, cuvântul Meu care s-a făcut râul vieții în mijlocul României vă va judeca pe voi, cei care nu-i îndemnați pe oameni să bea din el și să se lase de fărâdelegi și să iubească Scriptura de ceruri noi și de pământ nou în care locuiește dreptatea și fiii ei. Vai vouă, celor ce sunteți arhierii și preoți și căpetenii și care nu beți ca să credeți în această milă și să mâncați mană din cer și să aveți din cer și nu de pe pământ înțelepciune, și să aveți ascultare de Dumnezeu și credință prin ea, și apoi dragostea de Dumnezeu și înțelepciunea ei și frumusețea cea dintâi, frumusețea lui Dumnezeu în om! Vai și oamenilor care se tem de voi, care ascultă de voi împotriva cuvântului Meu de ieri și de azi, împotriva Mea și împotriva lor, și apoi toate acestea se vor întoarce împotriva voastră, și vor alerga oamenii la voi ca să-i acoperiți, ca să-i scăpați de cele ce au să vină peste lume, și voi nu veți putea nimic atunci, și veți fi rușinați, și veți fi judecați de acest cuvânt care v-a învățat și v-a strigat, și voi n-ați vrut să fiți ai Mei, și

s-a împlinit cu voi Scriptura care spune: «*Au orbit ochii lor și au împietrit inima lor, ca să nu vadă cu ochii și să nu înțeleagă cu inima și ca nu cumva să se întoarcă, și Eu să-i vindec*». Iată, nu vă este dat să credeți, căci credința nu este a tuturor, ci este numai a acelor care ascultă de cuvântul lui Dumnezeu împlinindu-l pe el, și de aceea Eu, Domnul, voi pedepsi prin cuvântul acesta care învinuiește pe cei ce nu cred, și voi vărsa curând, curând cupa peste cei necredincioși și peste toată zădărnicia trudei lor de pe pământ, căci pe pământ și-au strâns și nu în cer, și voi face să se mistuie pământul de sub ei, cu tot ce e pe el, căci așa este scris în Scripturi. Iar cei ce cred așteaptă răbdând ceruri noi și pământ nou și dreptatea care va dăinui în acestea, căci scris este că «*Dumnezeu nu va lipsi de bunățate pe cei ce umblă întru nerăutate*». Amin. Dar omul care își uită păcatele ca să le tot poată face, acela în zadar se tot arată înțelept în numele Meu și se crede așa, dar înțelepciunea lui va fi vădită, căci aurul numai în topitoare se vedește dacă este. Amin.

Iar tu, Ierusalime al cuvântului Meu, nădăjduiește în Domnul Dumnezeul tău, Domnul Cel adevărat, Care S-a dovedit înviat prin răstignire, Domnul, Care este mântuirea ta și slava ta și ajutorul tău, căci scris este: «*Nădăjduiți în El toată adunarea poporului; deschideți înaintea Lui inimile voastre*». Amin.

O, poporul Meu, stai în mâna Mea, și învață să stai în mâna Mea și spune-Mi tu mereu ca David, care era împărat și Îmi spunea: «*Cercetează-mă, Doamne, și cunoaște inima mea; cercă-mă și cunoaște cărările mele și mă abate din calea fărâdelegii și mă așează, Doamne, pe calea cea veșnică. Tu cunoști nepriceperea mea și greșalele mele nu s-au ascuns de la Tine, dar să nu fie rușinați din pricina mea cei ce Te așteaptă pe Tine, nici înfrunțați pentru mine cei ce Te caută pe Tine, Doamne, și întru mulțimea milei Tale auzi-mă, că minunată este știința Ta, mai presus de mine, și este înaltă, și eu nu pot s-o ajung*». Amin.

O, poporul Meu, vreau, fiule, să te învăț să nu cazi sub grijă. Închină-te Mie prin rugă și prin mulțumire și arată-Mi cererile tale. Păzește în minte, în inimă și în cuget pacea Mea, și Eu voi fi ajutorul tău, poporul Meu. Ai grijă de cuvântul Meu, să-l iubești, să-l aștepti, să te pregătești pentru el și pentru împlinirea lui. Ai grijă să ascuți, poporul Meu, și să nu faci nimic, nimic cum îți place ție, căci aceasta este urâciune în casa Domnului, că Eu am pus peste tine călăuză ca să trăiești înaintea Mea cu ascultare, poporul Meu. Nu iubi ce-ți place ție, ci iubește ce-I place lui Dumnezeu, și uită-te în Scripturi și în sfinți plăcerea cea mai plăcută Mie: ascultarea, fiule, că de la ea vei avea înțelepciunea ei, și aceasta te va hrăni cu dragostea de Dumnezeu și, apoi prin credință vei împlini tu cu Mine Scripturile învierii morților, căci cei vii, cei curați, cei sfinți pot săvârși prin Mine minuni și lucrări mai presus de învierea morților, poporul Meu. Amin.

O, Ierusalime, cei din morminte aud glasul Meu de peste tine și se găsesc să se ridice la cuvântul Meu, numai să-Mi faci tu punte să vin pe pământ, că Eu te-am învățat să nu ai o mai mare grijă ca aceea care să Mă ajuți să vin pe pământ cu tot mai mult cuvânt, poporul Meu, căci menirea ta este să ascuți, să auzi din gura Mea cuvântul Meu și să-l îplinești pe el. Amin.

O, copii care scrieți cuvântul gurii Mele, dați poporului învățătură pentru ascultare și învățați-l, așa cum v-am mai spus, să nu stea cu inima în piept, ci să stea cu ea în mână, ca să pot să Mă arăt sfinților și îngerilor cu el și să Mă pot slăvi prin el pe pământ. Amin.

Binecuvântat să vă fie postul cel pentru amintirea patimilor Mele, pentru durerile Mele care vă dau putere să privegheați în post și în rugăciune, și pace vouă, fiilor! Binecuvântate să fie sărbătorile Mele cu voi, și cântați spre slava numelui Meu ca să se adune pe lângă voi sfinții și îngerii în cete-cete, din cer în cer, din nor în nor, căci Eu așa voiesc să petrec cu voi și să vin la voi și să Mă sui cu voi la Tatăl și să Mă port cu voi în văzduh, spre bucuria celor ce sunt, precum Eu sunt. Amin.

Am spus demult peste voi că voiesc să Mă legăn cu voi din cuvânt în cuvânt între pământ și cer, și de aceea vă rog să-Mi faceți mereu, mereu cale spre voi cu cuvântul și să aveți grijă să-i primiți pe cei ce sunt măsură de la Mine între voi și pentru voi și peste voi, ca să puteți să nu mai faceți ca voi, ci să faceți plăcerea Mea și nu pe a voastră, căci Eu vă sunt Dumnezeu, Eu vă sunt Domnul și Învățătorul, fiilor, și am dintre voi călăuză cu duh din Duhul Meu, și niciodată nu a fost altfel călăuză lui Israel. Amin.

Învățați ascultarea și harurile ei și lucrați-o cu toată, toată mulțumirea, căci toate ale ei rămân și nu ale voastre, fiilor. Țineți-vă buchet în duh de slavă cerească și Eu voi lua și Mă voi bucura de la voi. Fiți mulțumiți și mulțumitori. Dragostea dintre voi să fie dragostea de Dumnezeu, și învățați ce să iubiți între voi. Iubiți Duhul lui Dumnezeu și în El să plutiți între pământ și cer, ca să Mă sui cu voi pe nori la Tatăl, căci norii slăvilor cerești așteaptă după voi să fiți fiii înțelepciunii cea de sus și nu cea de jos, și mereu să plutim pe norii slavei spre Tatăl. Amin.

O, fiilor, învățați pe cele nemărginite, că mintea omului îl ține pe pământ pe om, dar duhul suie și coboară și plutește. Iubiți nemărginirea, ca să fiți ca Dumnezeu, fără de margini, și faceți aceasta cu înțelepciunea care ascultă de la mijloc, și faceți din Dumnezeu și nu din voi, și învățați să lucrați la cuvânt, fiilor, și veți atinge bucuria nemărginirii, căci ascultarea este minunea care trebuie să-l aducă pe om sub Dumnezeu, și să fiu Eu Învățătorul și Domnul, și ca în rai să fim. Amin.

Acum cântați: Osana! Osana! Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel, Împăratul Ierusalimului! Amin, amin, amin.

22 martie/4 aprilie 2004

Praznicul Bunevestiri

Cei mici s-au făcut părtași Sângelui și Trupului Domnului, căci sunt sămânța lui Avraam. Să nu se hrănească omul cu pâine mai mult decât cu Duhul Sfânt.

Acest praznic al mamei Născătoare de Fiu al Tatălui Savaot, și al Meu, Cel ce M-am zămislit în pântecul ei în ziua aceasta acum două mii de ani, e praznic de Duh Sfânt, căci El a fost vestitorul Cel de la Tatăl, iar îngerul a fost mijlocitorul, căci în mâna Tatălui stă tot ce este de lucrat din veac și până în veac, iar Fiul Său, Cel slujit de îngeri, este purtat și învățat de Tatăl să lucreze împlinirea a toate cele din Tatăl. Amin, amin, amin.

Am ascultat de Tatăl, căci El Mi-a spus că Mă face Fiu al omului, că Mă voi naște ca omul pe pământ și că voi rămâne mic, ca toți să aibă puterea să Mă aibă de la Tatăl, căci Tatăl prin Mine a împăcat cu El lumea, și prin ascultarea Mea de El toate se împlinesc. Amin

Hai să ne așezăm în cartea Mea din zilele acestea, copii din porți, că e praznic împărătesc, fiilor copii, căci cei mici

s-au făcut părtași Sângelui și Trupului, așa cum Eu M-am împărțit de acestea, căci eram copilul Tatălui, și prin aceasta am surpat prin moartea Mea pe cel ce are stăpânirea morții, adică pe diavolul. Amin.

O, este o vorbă din bătrâni că nu oricine e de mers la biserică, dar copiii trebuie duși să ia Trupul și Sângele Domnului. Pe pământ cei ce se bagă sub jugul căsătoriei nu mai merg la biserică, fiindcă ei păcătuiesc. Merg bătrânii care se încopilăresc prin părăsirea păcatului după ce neputința și bătrânețea și necazurile îi scutesc pe ei de a mai păcătui cu trupul, dar Eu, ca un Domn și Stăpân ce sunt, îi întreb pe slujitorii care slujesc prin bisericile din mijlocul acestora: ei cum merg la biserică și cum slujesc pe cele sfinte ale Mele după ce ei se căsătoresc mai întâi? Eu nu le-am dat lor o astfel de pildă, căci pilda lor Eu trebuia să fiu. Eu când aveam vârsta plinății M-am dat spre jertfire după ce Mi-am ales din lume ucenici și i-am despărțit de păcat și de duhul lumii ca să se asemene ei Mie, căci orice ucenic trebuie să fie ca Învățătorul său.

Israel cel de sub lege nu a putut să îplinească așa ceva, căci era cel după trup Israel și nu cel după duh, iar apostolii Mei trebuia să lucreze cu grijă față de ei pentru credința lor în Mine, Cel răstignit și înviat, căci ei dădeau mereu, mereu să le găsească vină, după cum Mie mereu, mereu Mi-au făcut și Mi-au găsit, și după cum și vouă vă fac cei ce nu seamănă cu Mine prin jertfire și prin slujire, căci dacă Eu am dus pe mulți spre mărire, Mi se cădea să Mă desăvârșesc prin pătimire ca începător al celor mântuiți, deși eram Cel pentru Care și prin Care toate sunt, ca apoi și Cel ce sfințește și cei ce se sfințesc, dintru Unul să fie toți, și să-i numesc frați pe toți, după cum este scris: *«Spune-voi fraților Mei numele Meu; în mijlocul bisericii Te voi lăuda, Tată; și iată Eu și pruncii pe care Mi i-ai dat»*.

O, fiilor, Scriptura spune că pruncii s-au făcut părtași Trupului și Sângelui, așa cum Eu M-am făcut părtaș și am surpat prin moartea Mea pe diavolul și am izbăvit pe cei de sub frica morții, căci am luat sămânța lui Avraam, al cărui Urmaș am fost prin făgăduință; nu am luat firea îngerilor, fiindcă Eu trebuia să Mă fac Fiul Omului. A intrat îngerul Gavriil la Fecioara din care aveam să Mă nasc Fiu al omului, și i-a zis ei: *«Binecuvântată ești tu între femei, Domnul este cu tine, ceea ce ești plină de har! Bucură-te și nu te teme, că tu vei lua de la Duhul Sfânt în pântecul pe Dumnezeu și Îi vei pune numele Iisus, și El va fi mare, și Fiul Celui Preaînalt Se va chema, și va avea scaunul lui David în mijlocul lui Israel în veci, iar împărăția Lui nu se va sfârși în veci. Nu te teme, Marie, că la Dumnezeu nimic nu este cu neputință»*, iar ea a zis: *«Fie mie după cuvântul tău»*.

E praznic de Duh Sfânt între Dumnezeu și tine, Ierusalime al tainelor venirii Mele cu împliniri pe pământ, căci M-am împlinit atunci, și Mă împlinesc acum pentru toate Scripturile cele pentru atunci și cele pentru acum, când vin cuvânt pe pământ ca să-i trag pe toți la Tatăl și să împlinesc proorocia mamei Mele Fecioara, căci ea, la buna vestire adusă de înger a cântat proorocind și a spus: *«Mărește, suflete al meu pe Domnul, Mântuitorul meu, că a căutat spre mine, spre smerenia mea, căci Cel puternic și sfânt mi-a făcut mărire și mă vor ferici toate neamurile, și mila Lui va fi din neam în neam spre cei ce se tem de El, căci El a risipit cu brațul Său pe cei mândri în cugetul lor, coborând pe cei puternici de pe tronuri și înălțând pe cei smeriți, prin smerenia Lui, precum El a grăit către Avraam și către seminția cea făgăduită lui prin Urmașul lui, Fiul Celui Preaînalt»*. Amin.

O, poporul Meu, deprinde-te cu duhul trăirilor sfinte, căci dorul Meu e mare, și așa este și al Tatălui Meu, și al mamei Mele, și al sfinților Mei, și al îngerilor Mei, și al tuturor celor cerești, Ierusalime. Fiecare să fie hrană pe masa bisericii de nou Ierusalim, căci omul nu numai cu pâine trebuie să se hrănească, ci mai ales cu tainele Duhului Sfânt, care ies din gura lui Dumnezeu peste tine, poporul Meu. Tot lucrul tău cu mâna pentru cele din curțile Mele să fie ușor prin duhul tău cel plin de Duhul Sfânt al tainelor cerești. Fă-te râu de Duh Sfânt, de untdelemn și vin, care ung și întăresc inima omului, că tu ai pe Fiul Celui Preaînalt trup și cuvânt în trupul tău, că scris este: *«Cel ce sfințește și cei ce se sfințesc, dintru Unul sunt toți, și îi numește frați»*. Fii copil sfânt mereu, mereu, poporul Meu, prin lucrul Duhului Sfânt, Care curge peste tine prin Mine de la Tatăl, căci Eu în Tatăl stau, că scris este: *«Pruncii s-au făcut părtași Trupului și Sângelui Meu»*. Amin.

Peste trei zile vom ajunge praznicul învierii Mele dintre cei morți, după ce Eu, stând trei zile în mormânt și surpând prin moartea Mea pe diavolul și pe cei mândri în cugetul lor, care stau pe tronuri, M-am ridicat ca un Împărat al făpturii, ca Cel pentru Care și prin Care toate sunt. Amin.

Binecuvântate să vă fie puterile cele pentru duhul și cele pentru trupul care slujesc Duhului lui Dumnezeu. Și după aceste puține zile care au mai rămas până la praznicul scularii Mele dintre morți Eu vă voi spune vouă și tuturor: Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2004

Praznicul Învierii Domnului

Domnul lasă cuvânt peste Ierusalimul patimilor Lui. Nu pot cărturarii vremii să pună peste ei cuvântul Domnului. Oamenii bisericii lumii plătesc cu bani pe cei ce grăiesc de rău pe poporul cuvântului.

Sunt Împăratul slavei! Deschideți-Mi, copii care-Mi sunteți porți, căci sunt Împăratul slavei! Amin, amin, amin.

Cânt cu voi: Hristos a înviat! A înviat Împăratul slavei după ce ca un om S-a supus morții pe cruce, și după trei zile, după cum au grăit profetii, a înviat din mormânt. Această salvare a omului și a judecării stăpânitorului acestei lumi, care a fost aruncat afară din tot ce este numai al Meu, această serbare serbez Eu azi cu voi după două mii de ani de la răstignirea și învierea Mea ca Împărat al slavei. Amin, amin, amin.

O, Ierusalime al patimilor Mele de pe cruce pentru salvarea ta de sub umbra legii! Eu am fost de tine pus pe cruce, și am înviat ca să Mă primești apoi, dar tu nu ai voit să te faci mic și să Mă primești să-ți fiu Împărat; Împărat nu din lumea aceasta, că în lumea aceasta tu ești împărat pe tot pământul peste care propășești, fiindcă ai fost poporul Meu. Eu am voit să-ți fiu Împărat peste dragostea ta, peste credința ta, spre slava ta în veci, dar tu nu M-ai voit, și M-ai scos afară din toate ale tale și aștepti alt salvator, și când va veni acela, tu îl vei cunoaște, că este al tău, dar pe Mine nu Mă cunoști, că ești necredincios, iar mândria ta a acoperit pământul. Dar Eu, Dumnezeu Cel adevărat, Care am ieșit de la Tatăl și din mijlocul tău după ce tu M-ai ferecat în mormânt, luându-Mi trupul cel răstignit pe crucea pe care Mi-am dat duhul în mâna Tatălui, Eu, pentru că am înviat după trei zile, împlinind această Scriptură și nestrucând pecetea mormântului, Eu, Domnul slavei, Care am biruit prin cruce, îți spun și ție la sârbațoarea aceasta: Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

Iar ție, Ierusalime al gloriei Mele cea de după cruce, pentru tine Mă slăvesc în cuvânt peste pământ după două mii de ani pentru tot neamul creștinesc de atunci și până acum, căci Eu întru tine binevoiesc, că ai fost credincios, și ești popor luat din neamul român și M-ai primit peste tine de Împărat al slavei și Îmi scriu în mijlocul tău cartea judecării făpturii, căci Eu prin cei neluați în seamă am lucrat slava Mea și acum două mii de ani, și tot așa am lucrat și pentru venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl. Tu să Mă primești când bat. Tu să-Mi deschizi, că ești alesul Meu și ești micuț, căci pruncilor le-a fost dat să se facă părtași acestei slave a Trupului și Sângelui Meu cel de pe cruce curs pentru salvarea făpturii, pentru cerul cel nou și pământul cel nou care se vor slăvi din zi în zi mai mult, spre slava numelui Meu cel purtat de îngeri între cer și pământ și între pământ și cer, iar cuvântul Meu cel de atunci și cel de acum peste om, este lumina cea adevărată care luminează pe tot omul care vine în lume. Amin.

O, dacă Eu sunt viața, dacă în Mine este viața care este lumina oamenilor, tu, Ierusalime de azi, ca și Ioan Botezătorul, mărturisești oamenilor despre Mine, despre lumină, ca toți să creadă prin tine, căci cuvântul este lumina cea adevărată, iar celor câți îl primesc crezând prin el în numele Meu, le dau putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, născuți din cuvântul acesta, căci Eu eram înaintea lui Ioan, fiindcă mai înainte de el eram, și am venit și am dat har oamenilor, căci scris este: *«Legea prin Moise s-a dat, iar harul și adevărul au venit prin Hristos»*. Amin, amin, amin.

O, Ierusalime al harului și al adevărului Meu, le-am zis: *«Pace vouă!»* ucenicilor Mei pe care i-am ridicat să creadă dintre iudei și care au rămas cu Mine după ce M-au cunoscut. Le era frică de iudei și stăteau închiși în toată vremea patimilor Mele, căci după ce M-am lăsat prins spre răstignire, le-am spus celor ce M-au luat să Mă pună pe cruce: *«Eu sunt Cel pe Care-L căutați, iar acestora dați-le drumul»*. După învierea Mea le-am arătat lor, după ce am rostit pace peste ei, mâinile și coasta Mea, iar ei s-au bucurat că M-au văzut, și Eu iarăși le-am zis: *«Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi»*, și am suflat peste ei și am zis: *«Luați Duh Sfânt! Cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate, și cărora le veți ține, vor fi ținute»*. Până la înălțarea Mea de la ei la Tatăl, din Care venisem, am avut grijă să le întăresc credința. Timp de patruzeci de zile după învierea Mea le-am vorbit despre împărăția lui Dumnezeu și le-am poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe Duhul Sfânt Mângâietorul, și le-am zis: *«Veți lua putere venind peste voi Duhul Sfânt, și Îmi veți fi Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginile pământului, iar celor câți Mă vor primi crezând prin voi în numele Meu, le voi da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu»*. Amin.

O, Ierusalime al întoarcerii Mele cu duhul învățurii despre împărăția lui Dumnezeu! Nu pot cărturarii să primească bogăția acestui cuvânt și măreția lui. Ei îl dau pe seama omului, dar dacă aceștia care grăiesc așa v-ar cunoaște pe voi, cei ce-Mi sunteți porți ale cuvântului Meu, ar înțelege că Eu și nu omul grăiește acest cuvânt, căci cine dintre cei ce cred așa cum se crede în Dumnezeu s-ar încumeta să se așeze în locul Meu? Numai duhul rău a făcut și face aceasta, dar ceea ce face el, se stinge mereu, se stinge și nu are putere să dea viață din viața Mea chiar dacă el ar îmbrăca sau îmbracă lucrare în numele Meu.

Scrieți numele Cetății Sfinte Noul Ierusalim peste tot pe unde voi trimiteți cuvântul Meu din zilele voastre, căci Eu

le spun cuvânt de credință tuturor, și le spun așa: nu omul găsește, ci Eu, Domnul Iisus Hristos, Care am fost mort și am înviat și sunt viu în vecii vecilor. Nu prin cărturari, nu prin oameni școliți pe pământ lucrez ca să-Mi aștern în cartea Mea de azi cuvântul gurii Mele, ci lucrez, ca și acum două mii de ani, prin cei neluați în seamă. Am pus îngrijitori peste lucrarea Mea ca și acum două mii de ani când aveam ucenici despărțiți de lume și îngrijiți de cei rânduiți de Mine de pe pământ, și Eu nu pot să nu amintesc tuturor cărturarilor și învățătorilor bisericii din lume că gura Mea prin lucrarea aceasta găsește de cincizeci de ani pe pământ, și e glasul gurii Mele nu de cinci, sau de zece, sau de douăzeci de ani. E glasul gurii Mele, și cu el Mă voi sărbători curând, curând cu praznicul cincizecimii lui. Amin. Eu, Cel înviat din morți acum două mii de ani, Eu grăiesc, iar cei ce stau de strajă la porți iau glasul gurii Mele și îl aștern în carte după cum Eu le poruncesc aceasta, iar aceștia nu Mă aud numai cu urechile, ci fac faptă cu inima și cu fapta ei cuvântul Meu. Amin.

Am proorocit prin lucrarea acestui cuvânt că pentru necredința și neumilința și nepocăința și neîmpărțirea cuvântului Meu ieșit din gura Mea și pe care-l dau bisericii din lume și slujitorilor ei, că aceștia vor arde cu locașurile lor cu tot, cu foc trimis din cer, căci au fost reci și și-au văzut de ale lor și au nesocotit împlinirea cuvântului Meu. O, ei în zadar zidesc ca să strângă lumea în locașurile lor, că acei strânși ai lor nu sunt turma Mea, așa cum nici Israel n-a voit să fie, iar cine credeau între iudei în numele Meu, erau dați afară din sinagogi.

O, voi, cei ce sunteți așezați voi între voi mai mari ai bisericii din lume, să știți că voi faceți cu glasul gurii Mele de azi așa cum au făcut iudeii care au pus oameni plătiți să spună că pe Mine M-au furat ucenicii din mormânt pe când straja dormea, deși ei au pecetluit mormântul. Eu însă am înviat lăsându-Mi giulgiul ca mărturie în mormântul în care am stat trei zile, și M-am dus la ucenicii Mei și M-am arătat lor, căci ei erau ferecați de frica iudeilor și nu mai aveau ei cum să Mă fure. Am lăsat pecețile neatinsse și am ieșit ca Împărat al slavei, Care trece fără de oprire prin orice poartă și nu-i strică pecețile, așa cum cea care M-a născut cu trupul pe pământ a rămas Fecioară de-a pururi.

Acest glas este glas din cer, nu este minte de om, nu este învățătura și cunoștința omului, ci sunt Eu, Domnul slavei, Domnul învierii și al vieții veacului ce va să fie, iar omul nu poate vorbi în locul Meu, dar poate să se împlinească întru Mine prin legea harului și a adevărului prin care el Mă mărturisește pe pământ între oameni, așa cum ucenicii Mei cei de acum două mii de ani M-au mărturisit de la margini la margini, spre credința multora. Amin.

O, fii-copii din porți, auziți cum spun Eu Ierusalimului Meu cel nou și tuturor celor ce aud vorbirea Mea cu el: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Fiți învățători din partea Mea peste cei ce s-au făcut prunci și părtași Trupului și Sângelui Meu, care este partea sfinților, hrana sfinților, și fiți învățători de la Mine și peste cărturarii lumii, că aceștia nu cunosc calea, adevărul și viața. Sunteți micuții Mei, dar după har și după adevăr aveți înțelepciunea cea de sus, căci M-ați iubit, iar Eu pe credința voastră am zidit Ierusalimul nou, și cu el Mă voi întinde peste toți cei aleși ai Mei. Învățați și îndemnați mereu Ierusalimul cel nou al Meu, cel din români luat, să nu-și îngăduie călcări ale așezărilor Mele de peste el, ca să nu se îngreueze calea ajutorului Meu peste Ierusalim și coborârea Mea la el. Amin.

O, poporul Meu, numai Eu M-am înviat din mormânt, căci am fost adevăratul Dumnezeu, Cel ieșit din Tatăl cerurilor mai înainte de toți vecii. Nici un om nu s-a putut învia pe sine, dar Eu, Domnul slavei, M-am înviat după ce am stat trei zile în mormânt în urma morții Mele de pe cruce când Mi-am dat în mâna Tatălui duhul, iar El iarăși Mi l-a dat, și cu el M-am înviat. Dumnezeu S-a înviat pe Sine după ce Și-a dat duhul în mâna Tatălui pe cruce. Amin, amin, amin.

Să cânti, poporul Meu, cântările de înviere a Domnului slavei. Să se audă în sătuțul cuvântului Meu cântările învierii Domnului slavei. Să se stingă toate cântările diavolești cu care lumea se desfată pentru praznicul învierii Domnului slavei. Amin.

Ierusalime nou, Hristos a înviat, îți spune ție Domnul Dumnezeuul tău, Iisus Hristos, Cel ce a fost mort trei zile în mormânt și S-a înviat pe Sine și este viu în vecii vecilor. Amin. Binecuvântată să fie masa și bucatele creștinești pe care tu le pui pe masă ca hrană, și să-ți fie binecuvântate duhul și adevărul cu care stai înaintea Mea ca să Mă primești cu glasul gurii Mele peste tine și peste pământ.

Hristos a înviat, popor al venirii Mele! Amin, amin, amin.

29 martie/11 aprilie 2004

Sfintele Paști, ziua a doua

Pe pământ nu mai sunt păstori iubitori de Dumnezeu. Omul are bani, dar este sărac de Dumnezeu. Tot cerul va coborî pe pământ sfânt.

Dis-de-dimineață Mă găsesc cu cuvânt peste tine, Ierusalime al gloriei Mele, și te salut, poporul Meu, cu salutul învierii Mele, salut purtat din gură în gură de la mironosițele învierii Mele și până peste tot pe unde a ajuns această veste: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

Cei ce-Mi stau porți de intrare a cuvântului gurii Mele la tine sunt firavi acum, dar Eu nu pot să te las să nu fii cu tine în cuvânt în praznic de înviere. Și să știi și să înțelegi că tot cuvântul care iese din gura Mea și se aude și se scrie în cartea Mea din zilele acestea de glorie a Mea și a ta și a celor ce cred în Mine prin tine, e praznic de înviere, poporul Meu. Cuvântul Meu este lumina care luminează în întuneric, dar cei ce nu-l iau, nu iau lumină, iar cel ce nu ia de la Mine, nu are.

Îi chem pe toți să vină să ia lumină, dar ei nu vin. Nu că nu știu să vină nu vin, ci nu vin că au peste ei învățători care au luat haina Mea și nume de lucrare a Mea, și acelora le place să fie ei slăviți și hrăniți și bogați de suflete, dar sufletele fără de lumina Mea în ele sunt fără duh, fără cunoștință, fără înțelepciune, și sunt ca oile fără păstor, de vreme ce nu au păstor, căci Păstorul oilor, Păstorul Cel bun, Eu sunt, fiindcă Eu Mi-am pus viața pentru oi, și altul nu și-a mai pus-o așa cum Mi-am pus-o Eu. Eu am avut putere să Mi-o pun și iarăși să Mi-o iau, și așa am făcut, și numai Dumnezeuul Cel adevărat putea să facă aceasta. Dar oamenii nu Mă iubesc, și își iubesc păstorii lor chiar dacă aceștia îi iau pe ei și îi bagă în pământ până să-i învieze, până să-i învețe calea, adevărul și viața, care sunt din cer și pe care merge omul la cer dacă le-a învățat de pe pământ. Pe pământ însă, nu mai sunt păstori decât din cei care-i pun omului cruce la cap după ce omul își dă duhul. Păstorul cel iubitor de suflete îl învață pe om să-și pună cruce la gât și s-o poarte și să n-o întineze, și să-i fie viața cruce frumoasă, cruce dulce la gust, căci fără suferință,

fără ispite pe pământ omul umblă gol de Dumnezeu, iar lumina Mea nu caută cu el, și uită bietul de el că la trâmbițarea celui de al șaptelea înger când Eu, Domnul, voi birui pe cel din urmă vrăjmaș care este moartea, omul va da seama de tot ce a făcut el în viața lui de pe pământ. Amin.

O, nu mai este loc pe pământ în care să nu se fi auzit vestea cea de acum două mii de ani că Eu am fost mort și am înviat și sunt viu în vecii vecilor și sunt Domnul slavei, Împăratul făpturii, căci Eu am făcut lumea, și cu cuvântul am rostit, și ea s-a întocmit. Vestea este iute la mers, iar apostolii Mei au primit de la Mine cuvânt să meargă în toată lumea, și le-am spus: *«Veți fi Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginile pământului, iar celor câți Mă vor primi crezând prin voi în numele Meu, le voi da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu»*. Amin.

Poporul Meu, stau cu tine la masă de cuvânt lângă masa ta cea pentru ființă și binecuvîntez peste tine cuvântul Meu ca să-l înțelegi și să-l iubești și să-l înveți, ca să te cuprindă, și binecuvîntez și hrana ta cea pentru ființă, și trăiesc cu tine, iar trăirea cu Dumnezeu și în Dumnezeu este o taină așa de mare încât dacă omul ar avea setea s-o cuprindă, atunci i-ar fi lui vremea să afle taina fericirii, taina mângâierii, taina vieții veșnice și așteptarea ei după ce toate cele trecătoare vor fi înghițite de viață. Dar acestea toate Eu cu omul le am de lucrat, nu singur, căci Eu le am, și ele sunt sub stăpânirea Mea, dar vreau să le dau omului, că pentru ele l-am zidit Eu pe om. Nu știu cum să fac cu omul să nu se mai încante cu lucrurile care sunt vremelnice și de care omul nu are parte nici el, nici urmașii lui, căci omul și toate câte face el trec negreșit și toate îi aduc lui moarte, nu viața pe care dă el să și-o clădească prin truda lui de pe pământ. Dacă l-aș întreba pe om pentru ce se zbate să și facă pe pământ, Mi-ar răspunde că s-ar plictisi, că ar fi trist dacă ar sta fără să facă după inima lui care-i cere împotriva adevărului tuturor lucrurilor de pe pământ și din cer.

Cum să fac, poporul Meu? Cum să facem, fiilor, să-l cuprindem pe om în taina trăirii în Dumnezeu? Omul are bani, săracul, și dacă are, face cu ei ceva, căci îl apasă aceasta că are bani. În zadar are dacă nu știe ce să și strângă cu ei. Apostolul Toma lua bani de la un împărat și avea cu ei grijă de viața sfinților, de hrana flămânzilor, de haina celor goi și de neam umilit, până ce a biruit el inima împăratului ca să înțeleagă acela taina trăirii în Dumnezeu. Amin.

Omul are bani, săracul de el, dar viață cu Dumnezeu nu are. Eu nu am avut bani și nici nu i-am atins. Voi nu aveți bani, dar aveți pe Dumnezeu, Care vă dă ca să nu cerșiți la bogați, și să lucrați să vă câștigați pâinea și haina și apa și acoperișul.

Iată, nu știe omul să se zidească în Dumnezeu, să se zidească în cer, nu pe pământ; să se împodobească în cer, nu pe pământ, căci omul are casă și în cer, și nu are cine să-i spună lui aceasta, că el Scriptura n-o deschide ca să vadă în ea că are locuință în cer, nefăcută de mână, și în ea poate să și afle faptele trăirii lui în Dumnezeu, și apoi să se îmbrace cu ea pe deasupra a ceea ce este muritor, căci scris este: *«Acest trup stricăcios se va îmbrăca în nestricăciune, și moartea va fi înghițită de biruință»*. Amin, amin, amin. Atâția sfinți în care Eu am trăit cu viața Mea în ei, cu faptele vieții veșnice în ei, înțelegeau această dulce taină, dar greu mai găseau ei un om căruia să i-o poată spune și să-l facă s-o priceapă și s-o urmeze apoi. Iată, biserica lumii, turma care se adună prin locașuri numite biserici, nu înțelege taina vieții și trăirea ei pe pământ,

căci în bisericile lumii se adună cei ce au bani și bogății și mândrii și ranguri, iar săracii care merg în ele sunt codași chiar dacă Mă au pe Mine în ei cu taina trăirii în Dumnezeu. Dar Eu, Domnul și Cuvântul Meu, Care întinde cerurile ca un cort, Care pune temeliiile pământului și Care zidește duhul omului înăuntrul său, voi lovi pe toți cei care s-au așezat păstori, iar turma lor e părăsită de învățătură. Brațul lor să se usuce, că n-au ajutat pe cel sfânt, și ochii lor să rămână orbi de tot, că n-au văzut slava Mea cu care am venit pe pământ atunci și acum pentru întoarcerea omului în rai pe pământ, căci raiul pe pământ a fost, și tot așa este și acum și pururea și în vecii. Amin.

Eu am fost dat spre răstignire, iar cei ce M-au răstignit n-au știut că Eu am suferit moartea pentru păcatele, pentru plăcerile neamului omenesc de la Adam, cel zidit de mâna Mea din pământ și din duh, și până la cel din urmă om născut și nenăscut pe pământ; și Eu, Cel drept, am murit, ca un Păstor adevărat, pentru cei nedrepti, ca să-i aduc pe toți la Dumnezeu. Trupul Mi-a fost omorât, iar cu duhul Meu cel viu M-am coborât la cei închiși în locuința morților pentru neascultarea lor de Dumnezeu, pentru îndelunga Mea răbdare cu care i-am așteptat spre viață, iar ei nu au venit.

Dar acum, ca și acum două mii de ani, chem omul la curăție, la trup neîntinat, și apoi la botezul care-i deschide lui cuget bun către Dumnezeu prin învierea Mea dintre morți, precum scrie în Scripturi despre această naștere din nou prin curăția trupului, adică prin pocăință, și apoi prin botezul care deschide omului cugetul spre bine, spre Dumnezeu. Amin.

Eu, după ce M-am așezat în Tatăl și de-a dreapta Lui după înviere, Mi se supun îngerii și stăpâniile și puterile, căci am suferit cu trupul pe pământ pentru iertarea și salvarea omului, iar omul să nu fugă de suferință dacă este păcătos, căci scris este: *«Cel ce a suferit cu trupul a sfârșit-o cu păcatul, ca să nu mai trăiască după voia oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu»*. Amin.

Am lăsat prin glasul gurii Mele povețe de înviere a duhului și a trupului peste tot omul, poporul Meu. Împarte-le peste pământ, fiule, că-Mi ești fiu, fiindcă ți-am dat puterea aceasta prin credința ta în învierea Mea cea de acum două mii de ani și, iarăși, în întoarcerea Mea cea de acum, cea de după două veacuri de oameni, cea de după șapte veacuri, Ierusalime nou.

Te cuprind cu apostolii și cu mironosițele învierii Mele, căroră Eu le-am spus înviat arătându-Mă: *«Bucurați-vă!»*. Ei îți sorb iubirea pe care o ai pentru Mine, căci au fost fiii credinței și ai iubirii Mele, și tu să ai din destul iubire pentru Mine, ca să-i hrănești tu pe ei, poporul Meu, că aceasta e hrana și masa și plata lor și a tuturor celor ce M-au iubit cu putere pe pământ, și de atunci ei toți își așteaptă cununa: descoperirea fiilor lui Dumnezeu, care vor împărți cununile, Ierusalime nou, copil al credinței venirii Mele cu învierea morților și cu viața cea veșnică pe pământ, căci tot cerul va coborî pe pământ sfânt. Amin, amin, amin.

Te cuprind apostolii și toți ucenicii Mei și mama Mea cea dulce și mironosițele Mele, însoțitoarele ei, cu salutul vestirii învierii Mele, și toți într-un glas îți împărtășesc ție, și tuturor apoi: Hristos a înviat! Iar Eu și cu Tatăl și cu Duhul Sfânt te pecetluiesc cu harul lucrărilor cerești și te binecuvîntez să fii ca Domnul și Învățătorul tău și să stai de mână cu cei prin care Eu cobor cuvânt la tine, căci ei au înțelepciunea cea de sus, nu cea de jos, poporul Meu.

Cereți, și vi se va da. Amin.

Cereți-Mi, și vă voi da. Amin.

Cereți-le, și ei vor avea și vă vor da, dar cereți-le, că ei au, și fericiți sunt cei ce au și, iarăși, fericiți sunt cei care cer și primesc. Amin.

Eu ți-am dat și îți dau tot ce trebuie să ai tu, și îți dau cuvânt, și cu cuvântul îți dau tot, dar să nu uiți să înveți și să ai, Ierusalime nou, și toate, noi să le ai, că Eu am spus: «*Noi le fac pe toate*».

Pace vouă! Fiți ucenici! Fiți ucenici! Fiți ucenici! Și, iarăși, fiți ucenici cu ucenici, căci orice ucenic este și lucrează ca Învățătorul său. Amin.

Pace vouă! Hristos a înviat! vă spune vouă Domnul slavei. Amin, amin, amin.

30 martie/12 aprilie 2004

Sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Oamenii pământului așteaptă fără să știe pe fiii lui Dumnezeu, care au ajuns sfârșitul veacurilor. Cuvântul cel de azi este Domnul întru venirea Sa, împlinind Scripturile din urmă.

Îmi iau toată oastea cerească, Îmi iau cetele de sfinți și de îngeri, și cu putere Ne adunăm la fântâna Duhului Sfânt, că mama Mea Fecioara se dă vouă cu tămăduiri de duh, de suflet și de trup, copii ai Ierusalimului nou. Umiliți-vă sub acest nume pe care Eu, Domnul, vi l-am pus pe creștet, căci poporul Noului Ierusalim trebuie să aibă din mijlocul lui izvor de har pentru toate neamurile de pe pământ, și aceasta trebuie să fiți voi, fiilor, că oamenii de pe pământ vă așteaptă fără să știe ei ce așteaptă, iar cerul tânjește după zilele voastre cu care ați ajuns sfârșitul veacurilor. Amin.

O, copii din porți, intrăm cuvânt în carte. Pace vouă! Fără voi, fără pacea Mea din voi, fără odihna Mea în voi, Eu nu pot să vin cuvânt din cer și să grăiesc Ierusalimului. Aveți grijă, fiilor, de odihna trupurilor voastre, de puterea lor, de sănătatea lor, ca să vă pot folosi urechile și inimioarele și mânuțele și gurița pentru Mine peste Ierusalim și peste tot pământul, fiilor copii. Slujiți-Mi cu multă socoteală în toate, că mare și grea este lucrarea Mea pe care o port cu voi între cer și pământ. Pace vouă, și să dăm slavă mamei Mele Fecioară, că ea se face peste Ierusalim mângâiere cu cuvântul și își mângâie iubirea cea pentru voi și cea pentru toți cei care iubesc coborârea Mea cu cerul pe pământ, tainica Mea venire după două mii de ani, pregătirea cea mare a popoului sfânt pentru gloria Mea, că scris este: «*Cine este sfânt, să se sfințească și mai mult, iar cine este spurcat, să se spurce și mai mult*», căci toate sfârșitu-s-au, cu bine sau cu rău. Amin.

Hai, mamă, revărsă-te cu mângâierea și cu harul cel împătrit, că Domnul Dumnezeuul tău, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, te adaugă în lucrare de har peste Ierusalim, căci trebuie ajutat poporul cuvântului Meu. Amin.

O, de s-ar găsi oameni pe pământ care să iubească această comoară, acest peteciu de pământ peste care a coborât cerul cu slava cuvântului, și aflând acest mărgăritar de preț, să dea pentru el tot ce are și să se dea și pe el și să Mă ajute, și să aibă el parte la această moștenire apoi, că nu e de pe pământ aceasta, și nu se strică așa cum se strică cele de pe pământ din pricina păcătoșeniei omului care nu iubește calea, adevărul și viața cea cu Mine, mamă.

Le-am spus ucenicilor Mei când M-au întrebat de ce vorbesc mulțimilor în pilde, și le-am zis: «*Pentru că vouă vi*

s-a dat să cunoașteți tainele împărăției cerurilor, pe când aceluia nu li s-a dat, căci celui ce are, i se va da și îi va prisoși, iar de la cel ce nu are, și ce are i se va lua, și de aceea le vorbesc în pilde, că ei văzând nu văd, și auzind nu aud, nici nu înțeleg, dar fericiți sunt ochii voștri că văd, și urechile voastre că aud, căci mulți prooroci și drepți au dorit să vadă cele ce priviți voi, și n-au văzut, și să audă cele ce auziți voi, și n-au auzit».

O, poporul Meu, e mama Mea serbată de tot cerul, și vrea cerul să se umple de voi, umplându-vă voi de cele din cer, de cei din cer, fiilor, căci cerul e taina sfinților, trăirea și simțirea lor, locul lor pe pământ, și aceasta trebuie să știți voi pentru voi, mai mult decât orice știți pe pământ, mai mult decât orice lucrați și trăiți, fiilor. Amin, amin, amin.

— O, copilul meu, Emanuel! Cuvântul Tău dumnezeiesc e cuvânt cu putere. Pe vremea trupului Tău văzut între iudei, unii erau uimiți când le vorbeai, și ziceau: «*De unde are El înțelepciunea aceasta și puterile?*», iar alții se sminteau întru Tine, și Tu ai zis lor: «*Nu este prooroc disprețuit decât în casa sa*». Dar acum, Tu vei fi împlinitor ca și atunci când ai venit întrupat de la Tatăl și născut din trupul meu și când ai împlinit toate câte erau spuse pentru Tine, și iarăși vei împlini acum, când îngerii Tăi vor ieși, precum este scris, și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor drepți și îi vor arunca în cuptorul cel de foc, și acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților, căci tot ce lucrează fiii veacului acesta, fiii lumii, aceea este partea lor, pe care singuri și-o clădesc, căci s-au ales pentru cele ce nu vor mai fi, și va fi în locul acestora plânsul și scrâșnirea dinților, fiindcă Tu vei împărăți cu drepții pe pământ sfânt, iar cei necredincioși, care păcătuiesc, vor fi ca în cuptorul de foc, după cum și sunt, iar când Te vor vedea ei pe Tine slăvit între cei drepți, vor plânge pentru zădărnicia trudei lor și vor scrâșni din dinți, căci plata necredinței este grea.

O, fiule Emanuel, cuvintez în cartea Ta, în Cartea Adevărului, în cartea judecății făpturii, și ce fericire ar fi pe noi, cei ce suntem cerul cel nevăzut, să vedem omul că se scoală să creadă ce vorbim noi, cerul cel nevăzut. Dar credința nu este a tuturor, Fiule necrezut de om. Tu însă ai aflat fii cărora le-ai dat darul credinței pentru că Te-au iubit pe Tine mai mult decât viața lor, și au luat viața Ta, și au fiii Tăi viață, și ai pus credință în ei, și dacă ai pus, ai găsit; și dacă ai găsit, ai venit, că era scris să vii și să-Ți pregătești mireasa și nunta, Fiule al Tatălui Savaot și al meu, că Te-ai făcut copil în toată ascultarea, ca să aibă omul pildă de copil și să se facă și el ca Tine, fiindcă pruncilor le este dat să afle împărăția cerurilor pe pământ și viața Ta, făcându-se ei părtași Trupului și Sângelui Tău cel de pe cruce. Amin.

Eu, ca mamă a Ta și a celor credincioși dumnezeirii Tale atunci și acum, mă împart între Tine și ei, între ei și Tine, și lucrez mijlocire ca să-i ajuți pe ei, ca să-i ajute sfinții cei purtători de multe haruri și îngerii cei slujitori, și să mergi cu ei, cu fiii cei din urmă, și să Te vestești prin ei și să faci din ei slava Ta cea de la sfârșit de timp de deșertăciune a omului care umblă gol de fapte cerești, și să fie ei mângâierea Ta, iar Tu, mângâierea lor, că lucrarea venirii Tale este multă și grea peste pământ, și oamenii se ascund de ea, iar cei din porțile cuvântului Tău sunt firavi, dar ajută-i cu tot cerul cel nevăzut, că sunt apăsați de griji și sunt obosiți, Doamne.

Vin cuvânt cu Tine curând, curând, Fiule, însoțită de mironosițele învierii Tale, și vom strânge poporul la praznic de înviere și de Duh Sfânt și vom învăța Ierusalimul și pe cei

ce se vor aduna și le vom spune să iubească pe cele cerești, nu pe cele pământești, care-i pierd omului viața.

O, fiice ale Ierusalimului, fiți duhovnicești din zori și până în zori, iar taina aceasta și împlinirea ei vine de la ascultarea de Dumnezeu și de cuvântul Său și de cei ce vă veghează ca să fiți duhovnicești pe pământ. Primiți mereu îndemnul cel pentru duhovnicească trăire și purtare și ascultare și lucrare. Ușurați-vă lucrul cel cu mâna prin ascultare de cei ce veghează peste voi pentru Domnul, și apoi prin primire una pe alta, unii pe alții. Taina creștinătății este umilința în toate și pentru toate: la purtare, la îmbrăcăminte, la mâncare, la grija cea pentru sfințenia a toate, în toată, toată vremea, și la cinstire între frați, între surori, și nu vă culcați și nu vă scuțați fără griji, fără griji duhovnicești, care se răsfrâng cu armonie în toate câte lucrați lucrul cel cu mâna. Iubiți prevederea în toate: în simțiri, în vorbiri, în priviri, în purtare, în ascultare, în credință, în pace, în sfințenie, că eu am fost în ascultare plăcută și toate le făceam cu Domnul meu Cel iubit, cu Fiul meu, pe Care-L așteptam și Îl iubeam până să vină El pe pământ, și apoi eu I-am fost cale. Amin.

Așijderea și voi, fii ai poporului sfânt, fiți cumpătați în toate, în cuvânt și în faptă, căci fericiți sunt cei ce nu greșesc în cuvânt și în faptă. Fiți cu duh vestitor de cele cerești, căci aveți cărțile Duhului Sfânt care vă sunt hrană și lucru al cugetului bun, al tainelor cerești, al armoniei îngerești, că mare este lucrarea acestui cuvânt, și eu, ca mamă a Fiului Cel răstignit de iudei și înviat de Tatăl și de Sine, vă tămăduiesc mereu de orice neputință, ca să fiți ai Fiului meu, rodul Lui cel pentru Tatăl, slava Lui înaintea sfinților, și dați loc rugăciunii și păcii sfinte, că frumos este duhul cel rugător spre Dumnezeu în om. Amin.

Îi strig și pe fiii oamenilor. Faceți-vă fii ai lui Dumnezeu, o, fii ai oamenilor! Credeți în acest cuvânt care adapă pământul ca un râu ca să crească pe el om nou, om născut de sus, din cuvântul Fiului meu, și El vă va da putere să vă faceți fii ai lui Dumnezeu. Amin. Părăsiți fărădelegea care vă ține în robie și luați în voi libertatea în Hristos, Fiul meu. Am venit cu duh de tămăduire, cu izvor de vindecare de suflete. Scuțați-vă spre înviere! Amin.

Strig și la voi, slujitori ai bisericilor lumii. Treziți-vă spre sfințenie de duh, de suflet și de trup prin acest dulce și chemător cuvânt al Fiului meu, Fiul Tatălui Savaot, Care a murit și a înviat pentru fiecare om. Cercetați-vă inimile și lăsați-le sub lumina acestui cuvânt. Lăsați-vă însoriți de Soarele Hristos, Fiul meu, ca să creșteți în credință și în temere de Dumnezeu, și beți din acest izvor și împărțiți din el viața lui, că sunt fără viață în ei oamenii. Voi știți ce este cuvântul. Cuvântul este viața, iar viața este lumina oamenilor. Nu mai spuneți, nu vă mai spuneți că vă este de ajunsă Scriptura, că iată, nici pe ea nu vreți s-o împliniți, să ascultați de ea, să vă fie teamă de Dumnezeu. Cuvântul cel de azi este tot Fiul meu, nu este altceva acest cuvânt care hrănește duhul din om ca să învieze omul. Dacă vă este de ajunsă Scriptura, atunci înviați și fiți ca Hristos, Fiul meu, iar dacă nu înviați așa, intrați sub ploaia cea de azi a cuvântului Domnului, sub care crește Duhul Sfânt înăuntrul omului. Dumnezeu este același ieri și azi și de-a pururi. El este mereu astăzi. Nu uitați aceasta! El este Cel dintâi și Cel de pe urmă. Nu uitați aceasta! Amin, amin, amin.

Iar voi, fii ai cuvântului Fiului meu, Care este mereu astăzi, lucrați vestirea cuvântului Său și rugați-vă pentru credință în oameni, că eu, ca o mamă a mângâierii și a dreptății

ei, vă dau azi, în zi de izvor de tămăduiri, vindecare de toate câte dau să vă doboare pe voi, și să aveți voi puterea biruinței cea de la sfârșit prin Fiul meu Cel iubit, prin Care eu v-am grăit. Amin, amin, amin.

— **O** mamă, tot cuvântul tău să se lipească acolo unde este pus, și să se lipească de el și cei care-l iau de la tine, mamă a milei pentru Fiul tău, Care-l așteaptă pe om. Cei ce sunt copii ai Noului Ierusalim pe pământul român, acelora le-a fost dat să cunoască tainele împărăției cerurilor, căci celui ce are i se va da și îi va prisosi, iar de la cel ce nu are, și ceea ce are i se va lua, mamă. Amin.

Cuvântul Meu e cuvânt cu putere, poporul Meu. Cine te aude pe tine vorbind despre Mine și despre tainele împărăției cerurilor, acela trebuie să spună de tine așa cum unii iudei spuneau despre Mine: «*De unde au ei înțelepciunea aceasta și puterile?*». Cuvântul Meu să fie fapta ta mereu, și vei fi asemenea Mie, și Mă va vedea lumea în tine și va trage să fie ca tine, căci scris este: «*Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea cum este*». Amin.

Mama Mea s-a odihnit în cuvânt peste tine, și Eu M-am odihnit în cuvântul ei, iar tu să-l primești, Ierusalime, și să te rogi Tatălui și Fiului și Sfântului Duh să răsară în om sămânța aceasta, ca văzând să vadă și auzind să audă și să înțeleagă așa cum înțelegi tu, căci fericiți sunt ochii tăi că văd, și urechile tale că aud cele ce mulți prooroci și drepti au dorit să vadă și să audă cele ce vedeți și auziți voi, și n-au văzut și n-au auzit ceea ce ei văd și aud acum. Amin, amin, amin.

3/16 aprilie 2004

Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma

Durerile împărăției cerurilor din om sunt facerea omului. Pocăința care nu îl înviază pe om este ca năluca. Fără Domnul, omul nu poate să creadă neîndoelnic.

Dau să vă întăresc duhul zdrobit, inimioarele neputincioase, trupul firav și voința cea pentru Mine, ca să pot coborî să păstoresc, copii din porți. Amin, amin, amin.

Dacă Eu, și cu toate cetele de sfinți și de îngeri, și cu toate puterile cerești, și cu toate stăpâniile cele nevăzute, care țin cerul și pământul pe temeliile lor, dacă Noi nu v-am da mereu puteri pentru venirea Mea cuvânt în carte, și peste lume apoi, pe voi nu v-ar putea ajuta cineva de pe pământ, căci pe pământ toți au voile lor, simțirile lor, viața și duhul lor, și nu am cu cine să Mă ajut de pe pământ pentru voi după voia Mea cea bună din om. Voi însă, rămâneți în dorurile Mele, în rana Mea, că multă rană primesc de la om, și purtați-Mi-o, că e tare grea de purtat și pentru Dumnezeu, fiilor copii. Iar voi, ca niște miloși ce sunteți, purtați-Mă așa cum Mă așez Eu în voi de câte ori Mă doare de la om, că Eu am spus că împărăția Mea când este, ea este înăuntrul omului cu toate durerile ei, căci așa este ea de șapte mii de ani în Mine, și când ea Îmi este și în om, tot durere este ea, căci așa este împărăția Mea, iar durerile ei sunt cu mult mai dulci decât dulcele cel înșelător al voilor și simțirilor vieții și duhului omului care nu poartă înăuntrul lui împărăția Mea în schimbul împărăției lui, a sinelui lui, din care omul își hrănește duhul și prin care Duhul Meu plânge pribeag de om în omul care are în el împărăția Mea, statul Meu înăuntrul omului în schimbul statului lui, ființa Mea cea dumnezeiască și plină de așteptarea biruinței morții omului care stăpânește cu

duhul lui între pământ și cer împotriva împărăției Mele din el și de pe pământ.

O, vă îndemn la putere de duh, ca să vin și să păstoresc, căci de la Tatăl iau tot ceea ce trebuie să lucrez. Fiți ucenici, copii din porți, că tânjesc să ia cei ce se uită la lucrul Meu din voi, să ia din duhul vostru așa cum au luat cei șaptezeci de aleși, din duhul lui Moise, și au lucrat ca Moise apoi prin darul proorociei și al apostoliei, darul care este pentru ucenici, pentru cei ce Mă iau pe Mine în ei în duh și în faptă și în trăire de ucenic. Amin.

O, cât de minunat lucrăm Eu prin duhul și prin mâinile ucenicilor Mei cei de acum două mii de ani! Lucrăm minunat prin Duhul Sfânt, căci erau toți într-un cuget, fiindcă aceasta face Duhul Sfânt întru cei uniți prin El și pentru El. Unii nu îndrăzneau să se alipească de ei pentru măreția semnelor ce se făceau prin ei în numele Meu, iar alții credeau și creșteau cu duhul și se adăugau lor, aducând la ei pe cei suferinzi, pentru vindecare, mulți cuprinși de dureri necurate, și toți luau slobozenia de sub rău, și credința creștea în mulți, iar dragostea de Dumnezeu se înmulțea, iarăși, în mulți, în vreme ce arhieriei și căpeteniile iudeilor se umpleau de pizmă și adesea îi prindeau pe ucenici și îi închideau în temnițe. Dar ei aveau dat pe Duhul Sfânt după ce Eu am înviat și L-am suflat peste ei, și, ca și Mine când am ieșit din mormânt nestrucându-i pecetea și netulburând pe străjeri, ei ieșeau cu ajutor de îngeri și grăiau mulțimilor cuvintele vieții, cuvintele Duhului Sfânt, care dau viață de sus în om, și se nedumereau toți de aceste semne și minuni, zicând: «*Ce ar putea să fie acestea?*», iar ei mărturiseau despre răstignirea și învierea Mea către cei ce M-au răstignit, și în toate zilele nu sfârșeau să învețe în templu și prin case binevestindu-Mă. Amin.

O, Ierusalime nou, o, popor ales din nou dintre oameni ca să crezi tu acum, la sfârșit, toate câte au fost acum două mii de ani despre Mine așa cum au scris profeții că Eu voi împlini! O, poporul Meu, tu ești ales pentru slava Mea. Nu uita aceasta! Te-am ales, și te-am creat apoi pentru slava Mea din zilele acestea. Nu uita aceasta! Amin, amin, amin.

Am intrat după învierea Mea la apostoli, la ucenicii Mei care stăteau închiși de frica iudeilor, căci erau fricoși și se îndoiau întru Mine. Frica de Dumnezeu este altfel, nu este ca aceea pe care o aveau ei în vremea patimilor Mele, și apoi a învierii Mele dintre morți. Am apărut deodată, fără să intru pe ușă, în mijlocul lor, și le-am zis: «*Pace vouă!*», căci erau fricoși și înfricoșați. Le-am arătat mâinile și coasta Mea, împunsăturile piroanelor în ele, ca să-i bucur văzându-Mă înviat și să le întăresc credința că Eu sunt și că am fost Fiul Tatălui, Dumnezeu adevărat pe pământ timp de treizeci de ani, și apoi cu ei stând și lucrând semne și minuni timp de trei ani și jumătate pentru adevărarea dumnezeirii Mele, ca să le micșorez din zi în zi mai mult necredința și îndoiala și să-i întregesc în har, și să le dau apoi pe Duhul Sfânt, pe Care-L promisesem încă de pe vremea profeților cei de demult că-L voi da peste cei ce vor crede în venirea Mea, în trimiterea Mea de la Tatăl între oameni ca Mesia, Biruitorul morții și al iadului și ca Mântuitor al celor credincioși, și apoi botezați cu Duhul Sfânt și cu apă, după cum s-a și împlinit atunci, și de atunci și până azi peste cei ce cred și își aleg viața cu Dumnezeu pe pământ. I-am trimis peste pământ ca să ierte sau ca să țină păcatele oamenilor. I-am trimis, precum M-a trimis pe Mine Tatăl, ca să aleagă ei pe cei credincioși dintre cei mulți necredincioși. Dar ucenicul Meu Toma, care Mă văzuse înviat numai după opt zile de la ziua învierii Mele și când ceilalți ucenici i-au spus

lui: «*Am văzut pe Domnul*», el a spus: «*Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede*». Și am intrat Eu iarăși la ei după opt zile când era și Toma cu ei și, auzindu-l Eu zicând așa după ce am stat în mijlocul lor arătându-Mă deodată fără să intru prin uși căci erau încuiate, le-am zis: «*Pace vouă!*», și apoi i-am zis lui Toma: «*Pune-ți degetul tău și mâna ta și vezi mâinile și coasta Mea și nu fi necredincios, ci credincios*», iar el M-a mărturisit și a zis: «*Tu ești Domnul meu și Dumnezeuul meu*». Amin.

S-au închinat Mie ucenicii Mei după învierea Mea, ei, cei care se îndoiseră, și apoi Eu le-am zis: «*Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ, iar voi, mergând, învățați toate neamurile să păzească toate câte v-am poruncit vouă, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, iar Eu cu voi sunt în toate zilele până la sfârșitul veacului*». Amin.

Fiilor, vă dau veste, peste opt zile să strângeți pe cei ce cred și împlinesc toate câte v-am poruncit vouă, și să petrecem praznic de înviere împreună cu sfinții și cu îngerii, în mijlocul cărora vom serba în sobor pe mama Mea Fecioara și pe sfințele mironosițe ale învierii Mele, ucenițe ale apostoliei Mele timp de trei ani și jumătate alături de ucenicii Mei cei doisprezece și, iarăși, cei șaptezeci, căci era scris în profeți această vreme de propovăduire a semnelor și a minunilor care au adevărat dumnezeirea Mea de Fiul al Tatălui, venit ca Mântuitor al lui Israel și al lumii, și apoi răstignit și înviat pentru iertarea lui Israel de sub umbra legii care îl osânda pe el și, iarăși, răstignit de Israel și înviat dintre morți ca un Dumnezeu adevărat, pentru iertarea păcatelor lumii pentru tot omul care auzind prin propovăduire păzește apoi toate câte Eu am poruncit să fie păzite și împlinite, și care se botează în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, căci fără această pecete a numelui lui Dumnezeu pe fruntea celui ce crede, nimeni, nimeni, nimeni nu poate fi al lui Dumnezeu, și apoi cu Dumnezeu pe vecii. Amin.

Iar pentru cei ce au adormit fără această pecete, Eu, Domnul, v-am învățat pe voi să le roștiți iertarea și pocăința în locul lor, și pecetluirea cea cu numele Dumnezeului lui Avraam, Isaac și Iacov, care sunt vii precum Eu sunt, rostind peste toți cei din locuința morților credința și botezul cel în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Dumnezeuul lui Avraam, Isaac și Iacov. Amin.

Toți cei din locuința morților vă așteaptă pe voi, cei din urmă. Toți cei de la Adam și până la voi vă așteaptă pe voi, că voi Mă aveți viu pe Mine în voi și între voi, și Eu sunt învierea și viața, precum i-am spus lui Marta că fratele ei, Lazăr, va învia atunci, după patru zile, și apoi la învierea cea de apoi când toate trupurile se vor ridica și vor mărturisi că Hristos a murit și a înviat pentru fiecare om, începând de la Adam, fiind Eu acum două mii de ani începătura învierii celor adormiți, și fiecare va sta la rândul cetei sale, și judecata se va face de Mine și de voi, cei miloși ai Mei, când prin voi rostesc și voi rosti învierea morților. Amin.

Hristos a înviat, pentru fiecare om! Amin.

Hristos a înviat, pentru toți cei ce vor păzi toate câte Eu le-am poruncit! Amin.

Hristos a înviat, pentru toți cei ce se vor boteza apoi în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, începând de la Ierusalim, precum Eu am poruncit ucenicilor Mei să lucreze acum două mii de ani!

Hristos a înviat, pentru toți cei ce se vor ridica cu trupurile din pământ, după Scriptura învierii morților, și apoi, viața veacului ce va să fie pe pământ pentru cei credincioși, pentru cer nou și pământ nou prin taina Ierusalimului nou, ales la sfârșit de timp, taină cerească pe pământ cu oamenii în mijlocul cărora Eu voi locui și voi împărăți prin darul vieții veșnice peste tot și peste toate! Amin.

O, poporul Meu, binecuvântată să-ți fie credința cea neîndoielnică. Amin. Și după ce vei lua hrana cea pentru ființă, pe care ți-o binecuvintez acum, te voi lua deosebit și îți voi desluși peste viața ta taina credinței neîndoielnice și roadele ei, poporul Meu. Și te rog, ca un Dumnezeu mare ce sunt, să iei aminte și să păzești apoi toate câte Eu îți voi desluși spre viața ta, spre viața Mea întru tine, numai să crezi că Eu sunt Cel ce aud și văd și cunosc duhul dinăuntrul omului, și dintre om și om, și dintre Mine și voi, fii ai cuvântului Meu, care nașteți fii. Amin.

Am un dor pe care nu-l mai pot ajunge, că vreau să te aud, poporul Meu cel cu călăuză pusă de Mine peste tine, să spui și tu: „*De unde au ei înțelepciunea aceasta și puterile?*”. Am acest dor, să-Mi slobozesc puterile prin cei ce au crezut și pe care piatră Eu, Domnul, Mi-am așezat și Mi-am zidit și Îmi așez și Îmi zidesc Ierusalimul, așa cum prin credința lui Petru, care M-a mărturisit Hristosul Tatălui, Eu am putut să Mă vestesc Fiul lui Dumnezeu, în Care neamurile pământului au crezut și vor crede și se vor boteza prin credința cea mărturisitoare a celor prin care Eu vin cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

*

Si acum, popor al cuvântului Meu, taina credinței neîndoielnice și roadele ei voiesc să-ți deslușesc, să-ți dau hrana aceasta și să ai parte de ea, căci cel ce crede că Eu sunt Dumnezeu din Dumnezeu, minunea cea care s-a arătat și iarăși se arată, căci este dumnezeiască, cel ce crede neîndoielnic că Eu aud și văd și cunosc mai dinainte și știu duhul dinăuntrul omului și dintre om și om, acela, rodind așa cum am spus Eu celor ce au rămas cu Mine că vor naște fii duhovnicești și fii din fii și că vor avea fii, va avea acela credință neîndoielnică și roade din ea. Amin.

O, dacă Eu țin cerul și pământul cu cuvântul și cu legile facerii, care ascultă și cred neîndoielnic în Mine aceste legi, dacă Eu le țin pe acestea ca să nu se scufunde în adânc, în întuneric, așa cum au fost mai înainte de facere, pe tine cum să nu te țin pe brațele învățaturii ca să te deprind prin aceasta să știi ce înseamnă Dumnezeu și vederea lui Dumnezeu între om și om, și între om și Dumnezeu, când e vorba de cel ce are credință neîndoielnică?

O, poporul Meu care stai la crescut, învață-te să stai sub aripile Mele așa cum este cu puii care ies din oul pe care cloșca îl ține cald sub aripile ei, și apoi pe pui îi ține sub aripă ca să-i păzească de frig, de întuneric, de ploaie, de vânt, de uliu, poporul Meu. Puii nu stau fără cloșcă, dar dacă ei se fac mari și se împrăștie singuri după cules, ei se răcesc de cloșcă, și apoi cloșca nu-i mai primește și îi ciupe și fuge de ei, și apoi ea își face alții dacă ea pierde dragostea lor și credința lor.

O, popor crescut sub aripile Fiului lui Dumnezeu, Eu sunt Puiul Tatălui, și nu voiesc altfel să fiu, căci vreau să am Tată și vreau să aibă Tatăl Fiu. Amin. Așa voiesc să gândești și tu, căci Scriptura spune de cei ce sunt ai lui Dumnezeu că vor fi asemenea Lui, iar asemenea Lui sunt cei ce au credință neîndoielnică și roade prin ea. Amin.

Ai ca pildă credința cea îndoielnică a lui Ghehazi, care nu a primit, care nu a crezut în cuvântul proorocului ca să facă ucenicul așa cum trebuia să-i fie ascultarea, credința neîndoielnică în cele ce i se ceruse să asculte așa. Ia pildă de credință de la cei ascultători de tot ce este bine pentru Mine, nu pentru tine, Ierusalime, și ia pildă și de credință îndoielnică sau de necredință care și-a arătat roadele, că Eu vreau ca tu să te iei după Mine și după cel ce crede în Mine la tot ce este bine, iar pentru ce este rău, să nu te îndeletnicești să te iei după om, că omul după care te-ai lua tu spre rău nu te va putea scăpa de plata care ți s-ar cuveni și nu te vei putea acoperi cu omul de față Mea, poporul Meu, copil plin de carte, că multă carte îți scriu în cer și pe pământ ca să ai și ca să știi și ca să nu te poți acoperi că nu ai fost învățat de Dumnezeu.

O, greu îi este omului să aibă credință neîndoielnică, dar când încep usturimile lui, ca roade ale îndoielii, nu se mai poate omul întoarce, că are prea mulți martori potrivnici lui, și omul are cuvintele lui, dacă pe al Meu nu l-a luat peste el ca să nu-l judece cuvintele lui.

Omul crede că nu-l aude, că nu-l vede, că nu-l știe Dumnezeu, și nu știe bietul de el să se căiască și apoi să rămână viu și nu tot mort, căci pocăința care nu-l înviază pe om, aceea nu-l ajută cu nimic pe om, aceea nu e înger, ci e nălucă.

Eu îi cunosc pe ai Mei prin felul cum Mă primesc ei, căci v-am spus cu cuvântul celor ce Mă poartă spre voi, copiii ai școlii cea de sus, că numai cine este al tău te primește cu creșterea, cu muștrarea, cu iubirea ta pentru el, și așa îl cunoști pe cel ce este al tău.

O, vai de omul fără de îngeri, că acela își este sieși rob și răufăcător, căci credința îndoielnică le taie îngerilor calea spre om. Credința neîndoielnică stă în prag cu omul, nu în casă, nu înăuntrul lui, și omul primește pe tot solul care vine spre el, și este numit un așa om fiu al lui Avraam, căci Eu am spus prin această carte a vieții că nimeni nu va rămâne în ea decât Avraam. Amin, amin, amin.

O, ce largă Mi-a fost calea spre Avraam, o, ce credință am găsit la el, fiilor! Deschideți Scripturile acelea și uitați-vă la el și la Mine când ne-am întâlnit spre lucrarea credinței lui. El nu avea duhul lui; el avea Duhul Meu, prin darul credinței neîndoielnice, iar Eu încă de pe atunci M-am făcut pâine și vin prin credința lui care a fost răsplătită cu Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele făpturii.

Vreau, Ierusalime, să-ți dau această povață de viață fără de moarte. Crede, fiule, ca Avraam, că Eu iau chip pentru tine, iau cuvânt pentru tine și lucrez așa cum am lucrat cu el, iar Eu vreau să fii ca și Mine, făgăduitul lui prin sămânța Mea care trebuie să se vadă încolțind zi de zi în duhul, în sufletul și în trupul tău, popor plin de carte, că nimeni pe pământ nu are atâta carte câtă ai tu, și pe nimeni n-am mai pregătit ca și pe tine până în zilele tale, iar tu trebuie să fii în clocot pe pământ, și din mâna ta să mănânce de la Mine toată suflarea dintre pământ și cer, numai să nu te îndoiești în credința pe care ți-am dăruit-o s-o porți în piept, și în fapta ei apoi, ca să te găsească viu în toată clipa, la orice strajă din zi sau din noapte, și primește-L pe Dumnezeu, Care vine ca un Mire, Ierusalime. Și cum ca un Mire? Mirele din cer este pretențios și împarte în două pe cei la care vine, și îi numește fericiți pe cei ce veghează spre venirea Lui în toată clipa și, iarăși, nevrednici pe cei ce se lenevesc. Amin.

La sărbătoarea Paștelui Meu cu tine te-am pecetluit cu harul lucrărilor cerești și te-am binecuvântat ca să fii ca

Domnul și Învățătorul tău și te-am povățuit spre pază, învățându-te să te ții de mână cu cei prin care Eu cobor cuvântul Meu până la tine, și am spus fiilor Ierusalimului: cereți și vi se va da; cereți-Mi, și vă voi da; și ei vor avea atunci și vă vor da, dar cereți-le, că ei au, și fericiți de ai Mei sunt cei ce au și, iarăși, fericiți sunt cei care cer și primesc. Amin.

Credința neîndoielnică nu se vede decât când ea este încercată ca aurul în topitoare, și nimeni să nu aștepte altfel roadele ei.

O, Ierusalime, nu uita de dorul Meu, că Eu ți-am spus că am un dor pe care n-am putut să-l ajung, dar vreau să-Mi slobozesc puterile prin cei ce au credință neprefăcută, credință neîndoielnică, și pe care piatră Eu, Domnul, Mi-am așezat și Mi-am zidit și Îmi așez și Îmi zidesc Ierusalimul, fiindcă Eu sunt un Dumnezeu mare și minunat și sunt minunea Tatălui, și fericiți sunt cei ce Mă poartă în ei, că aceia sunt minunați și sunt minuni, dar e prea orb omul necredinței ca să mai poată el deschide ochii pe care-i ține strâns închiși pentru Mine și pentru cei în care Eu sunt Cel minunat.

Taina credinței neîndoielnice este viața și vederea și înțelepciunea Fiului lui Dumnezeu în om și nu a omului însuși, căci fără Mine omul nu poate nimic, și nici să creadă neîndoielnic în Mine nu poate.

Eu vin cum vreau. Eu lucrez peste om cum vreau Eu, nu cum vrea el să lucrez, că Eu nu pot cu omul îndoielnic, care este el și atât, el și orbirea duhului lui care se vrea a fi vedere. Eu sunt vederea celor ce văd, Eu sunt cuvântul celor ce vorbesc, căci Eu dau vedere orbilor și cuvânt celor muți, iar omul nu poate face ceea ce fac Eu peste om și pentru om prin om, așa cum am făcut și am lucrat pentru veci de veci cu Avraam cel credincios, pe care l-am făcut pilda fiilor lui Dumnezeu și a seminției lor. Amin.

O, Ierusalime, ai grijă să porți cu credință neîndoielnică acest nume. Așa cum M-a primit Avraam, așa și tu să Mă primești, căci în ceasul în care tu dai să nu Mă cunoști, atunci Eu bat și intru ca să te cercetez după Duhul Meu, nu după duhul tău, și te aștept să-ți dau cunună pentru faptele credinței tale neîndoielnice dacă vei ști să Mă cunoști, să-Mi deschizi și să Mă primești și să mănânci din mâna Mea, că nu e bine să mănânc Eu din mâna ta, cum dai tu să faci, ci e bine să-ți dau Eu, căci sunt Dumnezeu și Învățătorul tău, poporul Meu. Eu stau și îndelung privesc la tine și la credința ta și la statul tău în Duhul lui Dumnezeu. Eu stau, poporul Meu, mereu, mereu față în față cu tine, și de câte ori iei taina Mea în pieptul tău și pe buzele tale ca să Mă mărturisești înăuntrul și în afara hotarelor Mele cu tine, Eu sunt de față și te privesc și te aud și îți grăiesc și Îmi grăiești, că tu Mie Îmi grăiești când grăiești, și încă tu nu știi cum este această taină a Dumnezeului tău, Care este în ascuns.

Scris este că nu poate omul să Mă vadă și să rămână viu, și ți-am dat pilda lui Ghehazi, care a murit semețindu-se că a văzut pe Dumnezeu și oastea Lui cerească, și apoi s-a aplecat spre credință îndoielnică pentru Ființa Mea, Care sălășluiește în cei în care Eu Mi-am făcut casă, că așa lucrez Eu din veac și până în veac între oameni, și am casă în omul cel ales care știe să creadă ca Avraam, și din ușa lui grăiesc și privesc și iubesc și înviez pe morți prin iubirea Mea cea de pe cruce, căci Dumnezeu este numai pe cruce, și de aceea este fără de păcat și este iubirea Tatălui. Amin.

O, Ierusalime, dacă vrei să înveți, învață. Învață carte, poporul Meu, și fii copil cu carte multă, ca să te bucuri și nu să plângi când se vor așeza cununile pe creștetul celor ce au

crezut neîndoielnic și nejudicând pe Dumnezeu, căci cel ce crede neîndoielnic, ia din tot și din toate de la Dumnezeu și nu de la om, și aceasta este taina credinței neîndoielnice izvorând din Dumnezeu peste toți și peste toate și nu din om peste om, căci Eu sunt tot și toate pentru calea omului cu Mine, numai să știe omul să-L cunoască pe Dumnezeu pentru viața lui, căci scris este: «*Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată, ci se mută de-a pururi de la moarte la viață*», crezând în mâna Mea care-l poartă și îl învață pe om ce înseamnă Dumnezeu cu omul, Dumnezeu peste om și lângă om cu dreptatea tuturor lucrurilor, după voia Sa. Amin.

Învață carte de la Mine, Ierusalime, și vei fi cel mai învățat dintre cei ce învață carte între pământ și cer. Amin, amin, amin.

5/18 aprilie 2004

Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

Cuvântul de acum este cuvântul celui de al șaptelea înger: glasul Domnului. Din veac și până în veac Domnul este slujit de îngeri. Omul ascuns în sine îl alungă pe Dumnezeu și pe îngerii lui Dumnezeu. Se va vedea raiul pe pământ, plin de crini și de trandafiri. Domnul îl strigă pe Israel cel după trup.

Sunt cu praznic de înviere peste tine, Ierusalime din români. Amin. Te-am vestit să dai de știre peste cei ce cred și împlinesc toate câte am poruncit Eu să se îplinească pentru pregătirea venirii Mele cuvânt pe pământ și, curând, curând, a arătării Mele cu trupul Meu cel înviat, și le-am spus să vină să ne întâlnim în cuvânt la praznic de înviere cu sfinții și cu îngerii, în mijlocul cărora stăm acum și cântăm vestea învierii Mele, dimpreună cu mironosițele cele cu care am petrecut înainte și după învierea Mea durerea răstignirii, și apoi bucuria învierii, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Așa mergea prin Ierusalim, și apoi de la margini la margini în toată lumea, prin ucenici, Evanghelia învierii Mele dintre morți și a multora dintre cei ce M-au așteptat ca făgăduitul Mântuitor de la Tatăl ivit ca să vin pe pământ cu trup luat din mamă Fecioară și să mor ca omul și să aduc deasupra, odată cu învierea Mea a treia zi de după răstignire, pe cei sfinți care M-au așteptat în locuința morților ca să vin să-i ridic odată cu scularea Mea din mormânt.

Hristos a înviat! Așa vă întâmpin Eu pe voi, cei ce v-ați adunat la praznic de Înviere spre bucuria mironosițelor patimilor și ale învierii Mele apoi, în mijlocul cărora era mama Mea Fecioara, în care Tatăl prin voia Lui M-a însământat de la Duhul Sfânt și M-am născut prunc pe pământ ca să cresc ca omul care crește, și apoi moare, și ca să rămân prunc mic, Mieluț al Paștelui cel nou, hrană pentru ucenici, căci Eu le-am spus lor că voi bea cu ei Paști nou întru împărăția Tatălui Meu, Miel înviat după ce M-a junghiat poporul în mijlocul căruia venisem să Mă fac Mântuitorul lumii. Amin.

Hristos a înviat! Și să crească numărul ucenicilor care cred în acest cuvânt al Mielului Cel junghiat și înviat, și să crească credința cea neîndoielnică a celor ce aud de departe și de aproape vestea că Domnul grăiește după două mii de ani peste pământ cuvânt. Acesta este cuvântul Celui de al șaptelea înger, cuvântul Meu, glasul Celui ce strigă: „*Înviați!*“, glasul care este auzit de cei din morminte ca să se scoale, precum Eu am spus acum două mii de ani că ei îl vor auzi și se vor ridica, iar sfinții cei ce Mă așteaptă de atâta vreme vin cu

Mine, căci Eu vin cu ei, fiindcă s-au sculat pentru venirea Mea, așa cum s-au sculat mulți dintre ei acum două mii de ani când Eu, Cel răstignit și înviat, le-am făcut cale spre învierea lor cu trupul, fiind Eu începătura aceasta. Amin.

Cu dor am dorit să Mă fac cuvânt spre bucuria mironosiștelor patimilor, și apoi ale învierii Mele dintre cei morți. Dorul lor a fost aprins după Mine și n-aveau pace fără Mine și Mă căutau printre cei ce stăteau în morminte, fiindcă ele au avut credința cea neîndoielnică prin care au crezut că Eu, Cel iubit de inima lor, voi sta trei zile în mormânt și Mă voi ridica nimicind moartea mai întâi, și Mă voi arăta după trei zile înviat, după cum s-a și petrecut, că nu este iotă în Scriptură care să fi proorocit despre Mine că voi fi de la Tatăl pe pământ cu oamenii și să nu se fi împlinit. Iar după ce voi fi nimicim prin moarte pe cruce, voi învia ca biruitor al morții și al iadului; și nu este cirtă în prooroci și pe care Eu, Domnul, să nu o fi împlinit odată cu venirea Mea trup pe pământ, și apoi înviat dintre morți, și pe nori apoi venind cu sfinții, împlinind numărul celor șapte veacuri dumnezeiești după care morții vor învia prin venirea Mea cu sfinții. Amin.

Iată cum stau în văzduhul grădinilor Mele cu voi! Iată cum am venit cu sobor de mironosițe ca să stau cu voi, copii ai Noului Ierusalim! Eu cu sfinții vin, și singur nu umblu între cer și pământ. Amin.

Când M-am făcut Om din trup de Fecioară, am umblat între pământ și cer cu îngerii și cu ucenicii. Umblam cu îngerii, căci eram Dumnezeu din Dumnezeu, iar Dumnezeu este slujit de îngeri din veac și până în veac, de îngerii lui Dumnezeu. Amin. O, așa ar trebui omul să-și îplinească viața lui între pământ și cer: petrecând și umblând cu îngerii lui Dumnezeu, care binevestesc pe Dumnezeu și pe omul care lucrează ca Dumnezeu. Amin.

O, copii din porți, o, fii-copii care știți ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ! Am spus mereu și Eu, v-am spus mereu, mereu și vouă, să-i învățați pe cei care împlinesc toate câte am poruncit Eu să facă omul cel sfânt între pământ și cer, v-am spus să învățați mereu, mereu pe poporul cel sfințit să fie după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, ca să-i fie lui și Mie și îngerilor Mei bine pe pământ cu ei, cu cei ce cred neîndoielnic în toate câte am poruncit Eu să lucreze omul sfânt înaintea Mea și a îngerilor Mei, și fericit sunt Eu de la cei ce ascultă așa înaintea Mea, și îndurerat sunt de la cei ce nu au iubirea care-l învață pe om să se apropie de Dumnezeu cu toată împlinirea pe care Eu, Domnul, îl învăț să Mi-o dea, ca și Eu să Mă dau lui. Amin.

E zi de mare sărbătoare cu cerul pe pământ la voi, și v-am rugat pe voi, cei ce-Mi stați porți de intrare în Ierusalim, să dați vestea sărbătorii Mele și a soborului de mironosițe, că ele au împlinit toate câte Eu am poruncit celor ce cred în Mine și în cuvintele Mele ca să le facă. Le-am spus dinainte toate câte aveam să le împlinesc. Am grăit cu ele și înainte de patima Mea, și după ce M-am ridicat dintre morți, și am făcut din ele îngeri ai vestirii învierii Fiului lui Dumnezeu, Care a fost mort și a înviat, și ele s-au dus și așa au împlinit, căci credința neîndoielnică îplinește Scripturile mai înainte rostite ca să se facă pe pământ. Amin.

Iubirea care-l învață pe om să se apropie de Dumnezeu, aceasta trebuie lucrată și împărțită de cei ce umblă ca Dumnezeu pe pământ, însoțiți de îngerii lui Dumnezeu și slujiți de ei, că dureroase sunt pildele Scripturii care spun de fiii oamenilor care s-au ascuns de Dumnezeu, făcându-se slujitori ai îngerilor potrivnici, care au căzut din cer prin semeția omu-

lui, și care-l învață pe om să se ascundă în sine, în întuneric, în necuvânt de toate câte el are în el și face din el.

Iubirea care-l învață pe om mărturisirea a tot ce trăiește el, este iubirea care-l ține pe om în Dumnezeu, iar Eu aceasta i-am învățat pe ucenici și pe ucenițe și le-am spus să spună tuturor să mărturisească pe Dumnezeu ca să-i pot mărturisi și Eu pe ei la Tatăl. Amin.

Omul din lume care-și zice creștin nu știe și nu vrea să știe ce este iubirea care-l apropie pe om de Dumnezeu, și pe ucenici în lucrare de Duh Sfânt. Toți oamenii de pe pământ slujesc îngerilor întunericului și voilor lor, așa cum au învățat ei de la om, iar Eu, Domnul, voiesc, prin cuvântul întoarcerii Mele la om cuvânt după două mii de ani, să-l învăț pe om învierea, iubirea care-l învață pe om să se apropie de Dumnezeu, și pe Dumnezeu de el, căci omul ascuns în el însuși îl alungă pe Dumnezeu și pe îngerii lui Dumnezeu de lângă el.

Le este dor sfinților de întoarcerea omului la Dumnezeu prin iubirea care-l învață pe om viața cu Dumnezeu. Mironosițele Mele sunt pildă de credință neîndoielnică. Ele nu s-au îndoit când au văzut pe Iosif Arimateianul când M-a pus în mormânt și a prăvălit piatra la ușa mormântului. Ele, după ce a trecut ziua sâmbetei, pe când răsărea soarele duminicii învierii, venind la mormânt și-au zis între ele: «*Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului?*». Atunci și-au ridicat ochii și au văzut piatra răsturnată, căci era mare foarte, și intrând au văzut inger care le-a spus lor: «*Nu vă înspăimântați. Hristos a înviat! Și iată locul unde a fost pus. Și acum mergeți în Galileea, că El va merge acolo mai înainte de voi, și acolo Îl veți vedea, după cum v-a spus*». Amin.

O, Ierusalime, sunt cu tine în cuvânt și cu cei care la trâmbițarea ta s-au strâns la praznic de Înviere. Tu acum să faci așa cum făceau ucenicii Mei care slujeau cuvântului Meu îndeosebi, că e sărbătoare de ucenițe ale darului credinței neîndoielnice, poporul Meu. Creștea cuvântul lui Dumnezeu, creștea tot ce le-am spus Eu ucenicilor Mei mai înainte de patima Mea, și apoi după învierea Mea, căci ei mărturiseau tot, și peste tot, și cuvântul Meu se împărțea și Mă adeverea, și se înmulțea numărul ucenicilor care credeau în Ierusalim, și, minune mare, mulțime mare de preoți se supuneau credinței ucenicilor Mei și a ucenițelor Mele mironosițele, că mare le-a fost dragostea lor de cuvântul Meu cel împlinit, de iubirea care-l învață pe om să se apropie de Dumnezeu, și care trebuie împărțită ca să crească numărul ucenicilor, fiilor care lucrează deosebit slujirea cuvântului Meu și împărțirea lui.

O, Eu vreau să vă plătesc cu ucenici neodihna voastră pentru Mine, fiilor lucrători. Dați întâietate acestei lucrări, căci ucenicii Mei, după ce Eu am înviat și i-am trimis peste pământ ca să Mă vestească spre credința multora, ei aceasta au făcut, și au avut grijă de creșterea cuvântului, și mai ales, apoi, de creșterea Duhului Sfânt în cei ce se alipeau să creadă, și nici voi să nu lucrați altceva pe pământ, că e vremea înnoirii pământului prin cuvântul Meu, și e vremea din zi în zi mai mult să-Mi sădesc frumusețea cerului pe pământ în chip văzut, începând de la voi, că Eu fără de voi nu fac nici un început și nici un sfârșit al lucrărilor Mele prin care înnoiesc pământul și cerul care se va coborî pe pământ înnoit prin cuvânt și prin fapta cuvântului, spre slava celor cerești și nu pământești, fiilor slujitori ai cuvântului venirii Mele. Eu voiesc să se supună Mie toate stihiiile pământești, ca să le dau din slava Mea și să se stingă slava lor, căci alta este slava celor cerești, după cum este scris despre cele și despre cei ce se vor înnoi cu nestrăicaciunea lor. Amin.

Eu voiesc să Mă cunoască în voi ucenicii acestei lucrări de cuvânt și să facă voia Mea în ei prin cuvântul Meu ieșit din gura Mea și din voi, cei ce Mă așezați pe pământ cu oamenii. Voiesc să înnoiesc din zi în zi tot mai mult pământul de sub picioarele voastre, și sub care geme iadul și slujitorii lui, fiilor copii. Voiesc să împlinesc raiul pe pământ, și am spus prin cuvântul acestei cărți de cincizeci de ani rostită de Mine și scrisă cu slovă pe pământ, că voi sădi pe acest pământ mii și milioane de crini și de trandafiri, ca să poruncesc îngerilor Mei și păsărilor cerului, care fac parte din slava Mea, să cânte cântarea raiului pe pământ cu voi. O, v-am învățat mereu, și tot mereu vă învăț să nu uitați că pruncilor le-a fost dat să guste din slava Mea, și ei o simt și se fac slavă a Mea. Amin. V-am învățat taina iubirii care-l învață pe om să se facă Dumnezeu și har dumnezeiesc pe pământ. Cuvântul învățării Mele este izvor care nu seacă și care izvorăște de-a pururi, căci altfel cum ați mai veghea voi pentru întâmpinarea Mea?

O, fiilor, mai e puțină vreme care a mai rămas până la întâlnirea Mea cu cei ce Mă iubesc ca și voi, și cu fiii oamenilor în grădinile Mele cu voi, ca să-i îmbiem pe ei spre taina iubirii care-l învață pe om să vină la Mine, să vină la apa vieții și s-o cunoască pe ea și să bea din ea și să nu mai înseteze de ea în veac, ci s-o aibă și s-o bea, căci fericiți sunt cei ce au pe Dumnezeu de viață a lor. Și iată, mironosițele, ucenițe ale credinței neîndoielnice, vă spun vouă, celor adunați la serbarea lor: „Hristos a înviat!”. Mama Mea, dintre ele, vă spune dulce:

— **F** iul meu a fost mort și a înviat, și este viu în vecii vecilor și are cheile morții și ale iadului și este Cel ce a biruit cu moartea pe moarte. Amin.

— **O** ,mamă a Mea! O, ucenițelor mirese! Vântul Duhului Sfânt e dulce, și se face cuvânt dulce, iar vestea învierii Mele sună peste cele două veacuri de oameni și spune și azi între fiii oamenilor: Hristos a înviat! Numai poporul cel pentru care am murit ca să nu-l pierd pe el, ci să-l câștig prin jertfa Mea cea de pe cruce, numai el spune de două mii de ani că ucenicii Mei M-au furat din mormânt, și au plătit bani pentru aceasta ce-și spun ei până azi unii altora.

O, popor al lui Israel cel după trup, iată pe unde-Mi pasc Eu mieii, și te chem să ții urma oilor Mele și voiesc într-o zi să Mă vezi cum printre crini și trandafiri Îmi pasc turma Mea cea mică, și tu nu știi că fericiți sunt cei mici care stau mieluți sub toiagul Meu de Păstor, ca Eu să-i pot păstori și să le fiu Învățător și Domn și să aibă Tată cei mici. Amin. Îți spun și ție că cine are de tată pe Avraam, are și pe Dumnezeu de tată, nu numai pe Avraam, căci cel ce crede ca Avraam, acela este cel ce crede în Mine, și nu este altfel cel ce crede că are de tată pe Avraam. Amin.

— **O** ,Doamne, suntem ucenițele învierii Tale. Îl chemăm pe Israel, din a cărui seminție ne tragem, să creadă în învierea Ta cea de a treia zi dintre morți. Noi suntem martori credincioși și Te iubim de Mire al nostru și venim cu Tine în suite și alaiuri cerești la nunta Ta, la petrecerea Ta cu mireasa Ta din români. Pace Ție! Bucură-Te că ne ai ucenițe și mucenițe mărturisitoare! Pace Ție, Celui înviat a treia zi din mormânt, căci noi Te căutam ca pe Cel viu între cei morți și nu de altceva Te căutam. Noi știam că ești viu și că ai murit pentru trei zile ca să înviezi. Pace Ție, Doamne! Pace poporului Tău cel cu nume nou de nou Ierusalim în români, țara în care Tu Ți-ai întins masa și larma nunții! Pace Ție în mijlocul neamului român, neam nou ales ca să fie po-

porul cel ales la sfârșit, Israel român să fie, popor român, agonisit de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **P** ace vouă, ucenițelor! Suntem cei vii și chemăm morții la înviere și le vom deschide ochii și ei vor învia. Amin.

Și acum, Ierusalime, popor al cuvântului Meu, deschide gurița și mărturisește pe Domnul Dumnezeuul tău, Iisus Hristos, Care este viu în vecii vecilor. Mergi cu vestea cuvântului Meu între oameni și să te vadă neamurile pământului de la margini la margini că tu ești turma Mea cea mică, slava Mea și pacea cerului care se odihnește în cuvânt pe pământ. Amin.

Hristos a înviat, popor al Fiului lui Dumnezeu! Tatăl Mă privește în mijlocul tău. Pace ție! Pace sfinților Mei care vin cu Mine la tine ca să fac cu ei și cu tine pe pământ cerul cel nou și pământul cel nou; Eu și cu poporul cuvântului Meu pe pământ între oameni. Amin, amin, amin.

12/25 aprilie 2004

Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

E plin pământul de suflete fără cer în ele. Se vor sfârși bucuriile deșarte și omul va fi găsit gol. Păcatul este răul cel necunoscut de om.

A ștept deasupra voastră cu cuvântul sărbătorii pomenirii minunii pe care Eu am făcut-o odată cu ridicarea celui slăbănog care nu a avut putere vreme de treizeci și opt de ani. Mi-a fost milă de el că nu avea cine să-l vindece, și l-am vindecat Eu dacă era lângă scaldătoarea cea care vindeca la venirea îngerului care îi tulbura apa. L-am vindecat de neputința lui cea trupească, i-am întărit trupul slăbănogit în care el pătimea și i-am dat doctoria credinței, că el mereu venea la scaldătoarea care vindeca prin înger vindecător la credința celor ce credeau în harul apei care se mișca atunci când îngerul sufla. Amin.

Aștept deasupra voastră, copii din porți, care-Mi așterneți în carte cuvântul. V-am însoțit în călătoria pe care ați făcut-o și v-am scris-o ca pe o mărturie pentru vremea cercetării sau pentru vremea zilei de judecată a celor ce v-au văzut pe voi că lucrați pentru învierea celor ce așteaptă după voi în locuința morților. V-am însoțit înainte și înapoi spre curțile Mele cu voi, și apoi v-am mulțumit așa cum Eu am știut mai dulce. Și acum vă aștept cu sărbătoarea pomenirii vindecării slăbănogului, că am carte de lăsat pentru ziua aceasta, pentru lucrarea aceasta, că Mă doare și Îmi este milă de cei slăbănogi cu sufletul, și e plin pământul de suflete fără cer în ele, fără putere de viață în ele. Vreau să vă învăț pe voi să vă feriți de boala aceasta și să chemați îngerii lângă voi ca să vă țină cu sufletul viu și nu slăbănogit, că e greu de cel fără vlagă, fiilor. Aștept cu mila Mea de om sărbătoarea Mea cu voi în grădina întâlnirii ca să suflu peste cei ce se vor aduna și să le mișc inimile și să le dau vlagă sufletelor lor, căci cuvântul Meu aduce celui neputincios mângâiere și răbdare, și din acestea, credința cea pentru viață, căci viața este cuvânt mare, și puțini pun preț pe acest mare cuvânt. Dar voi, cei miluiți de Mine, prețuiți-vă viața și vlagă ei și vlagă Mea din voi, că fără Mine omul este slăbănog, om fără duh, fără înger care să-i miște inima spre dor de viață de sus. Mi-e milă de tot sufletul care se încântă cu viața cea de jos, cea de pe pământ, stând slăbănogit cu sufletul, căci viața este de sus, nu de pe pământ este ea și nu pământului îi este ea datoare, fiilor.

Am mers cu voi și v-am arătat suflete slăbănoage, trupuri de oameni fără vlagă în ele și care se zbat ca neputincioșii. Nimeni nu poate să înțeleagă din toate câte sunt și se văd în oameni că cei ce se zbat sunt cei mai neputincioși dintre cei neputincioși, și se zbat să poată, să se arate, să se ridice unii peste alții, și aceasta este slăbiciunea lor, fiilor, dar ei nu-și pricep neputința, căci vederea lor e mică de tot, iar înțelepciunea, la fel, fiindcă ei iau totul de pe pământ, iar cerul cel bogat de viață veșnică nu este cunoscut de om, nu este văzut de om.

O, dacă ar vrea omul să vadă cerul care îl înconjoară pe el de jur împrejur și câtă slavă înseamnă el, le-ar lăsa pe cele ce se văd și s-ar întări în viața cea de sus și ar rămâne omul moștenitorul ei pe pământ, iar cerul l-ar cuprinde în tainele lui arătându-i-se, că dor le este celor cerești și tuturor sfinților de ziua biruinței Mele peste pământ și peste om, de slava Mea văzută de om, spre bucuria celor cerești, fiilor. Omul se uită la cele făcute de om și nu se mai satură de slava duhului rău, și nu știe omul că slava deșartă e urâtă și nu e cum o vede el, dar cei din locuința morților văd mai bine ca toți cei ce merg pe pământ pe picioarele lor, văd urâtenia slavei deșarte și trupești, căci omul numai trup este, pentru că este născut din trup.

O, Ierusalime, o, popor hrănit cu slava cuvântului Meu, nu sta fără să te hrănești cu ea, că iată, tot omul de pe pământ e numai trup, pentru că este născut din trup. Tu însă ai pe Născătorul Cel de la Tatăl venit pe pământ cu trupul și cu duhul, iar tu să nu stai fără hrana Duhului Sfânt și să nu uiți Scriptura care spune: *«Cine este născut din duh, duh este»*. Amin. Tu să treci din trup în duh pe pământ, ca să fii ceresc și nu pământesc sub cer, căci cerul te crește cu cea mai dulce hrană, la care toți sfinții lui tânjesc și se strâng pe lângă tine când inima ta se hrănește cu ea, și se hrănesc și ei, căci cei cerești sunt atât de frumoși cât nu-i pot vedea cei de pe pământ, fiindcă cele de pe pământ sunt pământeste, și la cele de pe pământ se uită și pe ele le lucrează, iar cele care se vor lăsa descoperite curând, curând, nu le știe și nu le dorește omul, și de aceea nu le poate vedea și nu de altceva, poporul Meu.

Omul este slăbănog cu sufletul și cu văzul și nu vine la Mine să-l vindec și să-i dau îngeri vindecători. Ies cu voi, fiilor, din vreme în vreme, și îl chem pe om din vreme în vreme spre voi, ca să vă vadă că sunteți ai Mei, și cel ce vede vă vede, iar cel ce nu vede nu vă vede. Eu însă vă îndemn să fiți tari cu duhul ori de câte ori vă arăt Eu omului, căci Duhul are putere să-l scoale pe cel slăbănog, și să-i dea apoi darul credinței și bucuria cea din cer, căci cea de pe pământ este urâtă și îl urăște pe om, dar omul slăbănog cu duhul și cu sufletul nu poate fără cele de pe pământ, căci așa sunt cei născuți din trup.

O, Ierusalime, să crezi în darul Meu din mijlocul tău, că Eu ți-am dat călăuză ca să fii tu al Meu și nu al pământului, poporul Meu. Să te hrănești cu cuvântul cu care te învăț și să nu-l uiți, că Eu Mă uit mereu la tine când vorbești, când nu vorbești, când veghezi, când nu veghezi, când trăiești din plin în Duhul Meu și când trăiești mai puțin în El, și de aceea Eu nu te las să stai fără hrană caldă și Mă uit peste tine să crești din ea și să ajungi cu statura ta cea de la Mine până la cei din cer, și mereu, mereu această întâlnire să se facă ivită la vedere curând, curând cu tine înaintea celor de pe pământ, copil hrănit din gura Mea cum nimeni dintre sfinți nu a mai fost hrănit așa și atât cât tu ai de la Mine. Tu te-ai ivit pe pământ în vremea venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl când Duhul Meu

lucrează cuvântul de facere din nou a lumii, și de aceea ai tu cât alții până la tine nu au avut.

Vreau să te mândrești cu Mine, poporul Meu, și atunci este vremea când Eu Mă mândresc cu tine înaintea celor de pe pământ, care sunt neputincioși pentru slava Mea, de vreme ce o au pe a lor și după a Mea nu caută. Dar Eu curând, curând ridic bucuriile deșarte de pe pământ, și omul va fi găsit gol și nu îmbrăcat, și se va rușina și se va întrista omul și îl va ajunge durerea Mea cea de la el, și voi lucra ca în vremea lui Noe, pe neștire, și pe mulți îi voi mântui ca prin foc. Amin.

Acum liniștea Mea se așează în pace, că am avut intrare la voi pentru sărbătoarea în care Eu am călătorit cu voi pe pământ, și pentru care apoi am lăsat în carte cuvântul ei. Amin.

Din nou aduc vouă rugă să vă pregătiți din vreme cu cele ce veți pune voi înaintea celor pe care Eu îi voi aduna la izvorul cuvântului Meu spre slava Mea cu voi, fiilor. Chemați îngerii și stați sub paza lor, sub lucrul lor cu voi, și slăviți-Mă pe pământ, că vreau să-Mi preaslăvesc numele peste pământ, și pe voi vă am pentru aceasta ce lucrez acum, la întoarcerea Mea după om. Chem omul la înviere și îi spun să se ridice spre slava Mea și să nu mai păcătuiască, fiindcă păcatul roade din om, și omul este slăbănog cu sufletul și cu vederea. Trupul lui roade din sufletul lui și nu-și cunoaște omul lucrarea lui cea rea, care îi vine de la slava de sine. Voi însă arătați-le oamenilor în pilde lucrarea lor, așa cum lucram Eu, și să le spuneți apoi: *„Mergeți, și de acum să nu mai păcătuiți, ca să nu vă fie vouă rău peste rău de la păcate, căci păcatul este răul cel necunoscut de om, câtă vreme el nu-și arată fața lui urâtă și urâtenia cea pusă de el peste sufletul omului”*.

O, Ierusalime, te așez în binecuvântare pentru pregătirea slavei zilei Mele cu omul în grădina întâlnirii. Îți dau îngeri, poporul Meu. Ai grijă de ceea ce-ți dau, căci îngerii Mei petrec cu cei ce nu iubesc petrecerea și lucrul fără de îngeri, și îngerii Mei tânjesc după tine și după lucrarea Mea cu tine, Ierusalime, popor al slavei venirii Mele. Amin, amin, amin.

19-20 aprilie/2-3 mai 2004

Sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe

Se binecuvintează începutul fântâniei sfinților arhangheli. Copacul își întărește rădăcina în furtuni. Credința trebuie să-I facă Domnului ucenici-minune.

Fiiilor, fiilor, în zi de ajun a sărbătorii marelui mucenic Gheorghe, mărturisitor al iubirii de Dumnezeu pe pământ, Eu, Domnul, Cel ce vă conduc pe voi spre slava Mea cu voi, vă dau lucru cu binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

O, copii din porți, așezați în carte vestea Mea pentru lucrul fântâniei îngerului Meu, care este îngerul poporului Meu, și lângă el, pe cel ce este pereche cu el în lucrarea Mea de împlinire a Scripturilor peste pământ în orice timp. Fântâna sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, și cei împreună cu ei căpetenii peste cetele de îngeri. Această lucrare v-o dau s-o împliniți cu mii și mii de îngeri. Amin, amin, amin.

Mergeți în grădina întâlnirii și pașiți șapte pași de lângă pomul cu roade de la mijlocul ei, și veți găsi însemnat locul în care voi veți lucra acest cuvânt al Meu așezat peste voi. Cereți apoi cu rugăciune să vă dau, și voi să lucrați. Iar Eu rostesc și spun: Binecuvântat să fie începutul și sfârșitul acestui

semn ceresc pe pământ, și voi, cei ce dați ființă acestui semn. Amin.

O, copii care-Mi dați ființă în carte, întăriți-vă de la Mine, mlădiați-vă după Mine și după toate câte se așează cu pace sau cu durere peste voi, după toate stările care vă încearcă credința și răbdarea voastră, că Eu vă voi mângâia, fiindcă sunt Dumnezeuul răbdării și al mângâierii, fiilor. Nu uitați să fiți tari cu duhul și cu puterea cea pentru el, căci copacul își întetește rădăcina, și coardele ei și le înfige mai adânc în vreme de furtuni, fiilor, nu la ușoare adieri când vântul își cântă cântarea din frunzele lui.

Mergeți, dar, cu harul Duhului Sfânt și cu căpeteniile îngerilor și faceți începutul lucrului ce vi-l dau de împlinit, și apoi odihniți-vă, și odihniți-Mă pe Mine cu cuvântul Meu peste voi, și pe sfinți, fiilor. Stați cu veghe în întâmpinarea Mea, că vin cuvânt în carte cu sărbătoarea cea cu sobor de mucenici ca să slăvim credința și iubirea mucenicului și mărturisorului și făcătorului de minuni Gheorghe, cel care a biruit împărăția pământului spre dobândirea vieții cea de sus, căci viața, de sus este, fiilor. Amin, amin, amin.

*

Iar acum, în zorii sărbătorii între sfinții cerului a mucenicului Meu Gheorghe pun peste voi putere de duh și de trup pentru vremea lucrului fântânii îngerilor, copii care săvârșiți împlinirea acestui cuvânt sfânt. Tot cuvântul Meu să fie sfânt între voi, să fie împlinit între voi, iar cei ce îl împlinesc pe el așa cum mulți în veacuri l-au împlinit, aceia se numesc și s-au numit sfinții Mei, credincioșii cuvântului Meu, iar credința lucrează minuni, și apoi le așează spre mărturie pe pământ prin cuvântul Meu și prin faptele sfinților Mei, căci ele merg înaintea lor și le fac celor ce le săvârșesc pe ele cale spre Mine și spre oameni. Amin.

Mucenicul Meu Gheorghe a dobândit credință făcătoare de minuni, căci era neîndoelnic în puterea Mea, în ființa Mea cea vie care se desăvârșește prin credința celor credincioși Mie pe pământ. Cei ce se aleg să creadă în cuvântul Meu de ieri și de azi, aceia cu iubire mare trebuie să creadă, că nu are putere credința fără de iubire pentru ea, fiilor, iar această iubire este cea care se urcă spre Mine, și coboară apoi pe pământ între oameni cu roadele ei care Mă mărturisesc pe Mine, Dumnezeuul Cel adevărat, Dumnezeuul celor credincioși Mie, că Eu fără credința lor nu Mă pot mărturisi, nu-Mi pot preaslăvi numele peste cei ce poartă numele Meu pe pământ prin asemănarea lor cu Mine.

Sunt la porțile tale, Ierusalime, și grăiesc peste tine în zi de sărbătoare. Deschide-ți inima și ochii ca să vezi slava coborârii Mele cuvânt peste tine și peste pământ cu duhul și cu cuvântul, și fericiți sunt cei ce mărturisesc între oameni faptele cuvântului Meu împlinite pe pământ. Amin, amin, amin.

— **O**, Dumnezeule adevărat, eu Te-am mărturisit pe Tine pe pământ cu numele de Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, pentru că am crezut în Tine cu iubire, Doamne al celor credincioși și sfinți. Nu am crezut în mine, ci în Tine, căci numai Tu ești Dumnezeu, iar noi, sfinții Tăi, fii ai Tăi, mărturisorii ai Tăi, că altfel decât așa nu sunt cei sfinți și cei credincioși. Amin.

O, popor al cuvântului lui Dumnezeu Care vă naște pe voi! O, fii ai credinței cea dăruită de Domnul celor credincioși! Eu nu am crezut în mine, ci am crezut în Dumnezeu, și dacă am crezut în El, L-am mărturisit când El m-a trimis să

lucrez așa. În toată vremea celor șapte veacuri dumnezeiești Domnul S-a mărturisit pe Sine prin cei ce au crezut în El cu iubire, căci iubirea lor era calea lor spre Dumnezeu și calea lui Dumnezeu spre ei pentru mărturisirea Lui între oameni.

Sfinții nu cred în ei, ci în Dumnezeu atunci când El prin ei săvârșește minuni pe pământ, iar cei ce nu credeau în El prin sfinții Lui cei mărturisorii, aceia credeau în diavolul și credeau în ei și nu puteau aceștia să se dea pe ei în schimbul lui Dumnezeu, căci credința în Dumnezeu nu este a tuturor. Domnul pentru acest mare dar caută inimă cu duh iubitor de oameni în ea, căci aceasta este înțelepciunea cea plăcută lui Dumnezeu și cu care cei credincioși și sfinți se dau lui Dumnezeu spre slava Lui pe pământ prin ei. Amin.

O, Ierusalime născut din cuvântul cel de sus, cei ce cred în acest cuvânt își sfârșesc viața lor și o trăiesc pe a Domnului, așa cum eu, prin iubirea mea de El și pe care El mi-a dat-o în dar ca s-o port și s-o mărturisesc, am trăit în El, și El în mine, căci acesta este dorul Lui și așa Și-a învățat El ucenicii să trăiască, dându-și din ei viața lor și luând viața Lui, și le spunea: «*Eu în voi și voi în Mine, ca să știe lumea că Tatăl M-a trimis pe pământ*». Amin.

Iubirea este mai tare ca moartea, iar eu prin ea am putut să-L iubesc pe El, căci iubirea pe care omul I-o dă lui Dumnezeu se face făcătoare de semne și minuni între cei din întinericul deșertăciunii vieții, și altceva ea nu face. Ea trage pe cei aleși ai Lui către El și îi pedepsește pe cei ce văzând slava Lui prin sfinții Lui se împotrivesc Lui prin slava lor cea deșartă, dar iubirea cea tare a sfinților Lui este duh iubitor de oameni, duh care-L mărturisește pe Dumnezeu între oameni, ca să creadă ei în El apoi, fie prin viață, fie prin moarte, căci necredința celor ce nu cred în Dumnezeu, ci în om și în slava celor ce se văd, aceea lucrează spre credința celor aleși, ca să-i tragă pe ei apoi la Dumnezeu și la viața cea fără de moarte, care este plata sfinților. Amin.

Vă învăț pe voi, cei ce sunteți poporul slavei cuvântului lui Dumnezeu, că trebuie să credeți în El cu iubire mare, căci credința cea fără de iubire nu are putere pentru Dumnezeu și pentru voi. Ea trebuie să se reverse din voi prin semne și minuni. Ea trebuie să facă Domnului ucenici-minuni, că aceasta este vremea de sfârșit. Amin.

Noi, sfinții cei de până la voi, cei de după apostolii care au umblat cu Domnul pe pământ, I-am făcut Domnului mucenici mărturisorii, care și-au câștigat viața prin moarte. Iar voi, cei din urmă mărturisorii, trebuie să-I faceți Lui ucenici, ca să Se arate cu ei peste pământ, și mulți să urmeze vieții Domnului în ei apoi. Aceasta este iubirea pe care voi s-o aveți prin credința cea făcătoare de ucenici. Amin.

O, Doamne al iubirii celor ce Te iubesc cu iubirea Ta și nu cu a lor! Suntem temelie pentru credința în Tine a celor ce ne-au văzut atunci luptând pentru mărturisirea Ta și a aceluia ce apoi și până acum și până la sfârșitul omului semeț au crezut și cred și vor crede în Tine, în Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, căci acești Trei, una sunt, o, fii ai oamenilor! O, voi sunteți orbiți de cele ce se văd cu ochii trupurilor voastre, dar dacă voi ați vrea să credeți cu iubire în Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, dacă voi ați vrea să vedeți cerul care vă înconjoară de jur împrejur și câtă slavă înseamnă el și câți nori de sfinți și de îngeri plutesc pe lângă voi, le-ați disprețui pe toate câte se văd și care vă despart de slava lui Dumnezeu, și v-ați întări în viața cea de sus și ați rămâne moștenitorii ei pe pământ, căci viața este cuvânt mare și puțini pe pământ pun preț pe acest mare cuvânt. Sunteți fără de dor de viață, pentru că iubiți

moartea care roade din voi prin păcatul care vă suge vloga vieții și vă cufundă în adâncul întunericului neînțelepciunii și al deșertăciunii veacului acesta păgân. Sunteți fără îngerii lui Dumnezeu, pentru că iubiți faptele morții, căci viața este de sus și nu de pe pământ este ea și nu pământului îi este ea datoare și nu trupurilor voastre, ci lui Dumnezeu, de la Care aveți suflet în voi. Uitați-vă în viața mea și învățați taina vieții. Lăsați zilele voastre și luați în voi zilele Domnului, căci au venit pe pământ între oameni zilele Fiului lui Dumnezeu, Care Se face cuvânt peste pământ spre tămăduirea neamurilor de pe el. Amin.

Eu, Doamne, Te mărturisesc între oamenii care au de viață deșertăciunea cea de pe pământ, că eu am avut ca dar al vieții credința cea cu iubire de Tine în ea, și cu ea Te-am mărturisit și mulți au dobândit dar din dar prin credința mea și prin viața mea care s-a făcut prin Tine mai tare ca moartea, fiindcă Tu îmi erai iubirea din ea, și cu ea iubeam, și duhovnicește iubeam și îl trăgeam pe om la Tine, că Tu pe mulți îi atingeai la inimă prin tot ce ai lucrat prin duhul și prin trupul meu prin care Te-ai mărturisit pe pământ. Eu Te-am iubit și Te-am mărturisit și am fost mai tare ca moartea cu iubirea din mine pentru Tine și pentru mărturisirea Ta pe pământ, iar Tu apoi prin sfinții Tăi mi-ai dat nume mare în cer și pe pământ și m-ai numit purtător de biruință în lupta cu necredința omului în Tine pe pământ, căci Te-am arătat Dumnezeul meu, Dumnezeul Cel adevărat, Unul singur Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **I**ar Eu, Domnul sfinților, M-am slăvit și Mă slăvesc în tine, mucenicule al Meu și purtător al biruinței cea de sus, că mare nume ți-ai lăsat peste oameni și mulți cred în tine că poți să-i ajuți în neputințele lor și te cheamă spre ei, iar Eu Mă slăvesc prin tine, că ești veșnic, precum Eu sunt. Amin.

O, poporul Meu, iubirea ta să iubească pe sfinții care M-au iubit și să-i mărturisească prin faptele ei, că tu ești cel prin care Eu Îmi fac ucenici ca și tine, dar nu uita de credința care nu are putere fără de iubire pentru ea. Curând, curând Mă voi așeza cu tine din nou înaintea oamenilor și te voi vesti al Meu. Pregătește-te din vreme pentru această slavă, ca să adun Eu apoi pe lângă tine pe cei ce Mă vor descoperi în mijlocul tău cuvânt și viață a ta, căci viața este de sus, poporul Meu.

Ai grijă de rugămintea Mea peste tine. Pregătește-te din timp și nu atunci, ca să poți atunci să te faci slavă a Mea, căci slavei Mele îi trebuie pace și liniște și odihnă în om și din om. Ai grijă să Mă ascuți bine, căci ce bine le este celor ce ascultă cuvântul Meu și îl împlinesc pe el, ca să-i numesc Eu pe ei apoi dumnezei, prin supunerea lor sub cuvântul iubirii Mele, care-l împlinește în iubire pe cel ce crede în Mine împlinind cuvântul Meu. Amin.

Eu iarăși vă așez în cuvânt de binecuvântare pentru lucrul fântânii îngerilor, fiilor copii. Vă dau îngeri, fiilor. Nu vă las să trudiți din greu. Vă dau puteri din puterea Mea, iar voi aveți grijă de îngerii care lucrează cu voi, aveți grijă de Duhul Sfânt și de mângâierea Lui între voi în toată vremea lucrului, și aveți grijă de duh de rugăciune, fiilor, căci aceste feluri de mari lucrări se lucrează cu îngerii Mei și cu rugăciune și cu hrană cumpătată, fiilor copii, căci puterea nu vine de la trup, ci vine de la Duhul Meu din voi și de la pacea Mea din voi și dintre voi, pacea care aduce biruință în toate câte Eu lucrez cu voi pentru mărturie între pământ și cer pentru zilele Mele cu voi, fiilor. Amin.

Fiți apoi atenți pentru pregătirea vestirii Mele și a pregătirii zilelor de slavă odată cu praznicul Rusaliilor care vor fi simțite din plin în zilele Mele de slavă cu voi înaintea oamenilor. Vestiți din timp sărbătoarea. Ușurați-vă mult de lucrul cu mâna și dați loc lucrului slavei Duhului Sfânt. Fiți potriviți pentru tot lucrul pe care-l săvârșiți și fiți mulțumiți și mulțumitori, căci Eu, Domnul, vi le măsoar pe toate, și măsoarați-vi-le și voi și fiți mulțumiți și mulțumitori ca niște fii cerești pe pământ, iar Eu încă vă voi hrăni cu cuvântul până la vremea aproape de sărbătoarea cea mare, și voi să-l împliniți pe el și să vă hrăniți cu el și să vă bucurați de masa Mea cu voi, de cina Mea cu voi trup și cuvânt. Amin, amin, amin.

22-23 aprilie/5-6 mai 2004

Duminica a cincea după Paști, a samarinencei

Iubirii de Dumnezeu îi răspunde iubirea lui Dumnezeu. Frumusețea nu vine de la trup, căci mâncarea îl îmbătrânește pe om.

Sunt deasupra voastră pe nori de slavă cerească și cu sărbătoarea pomenirii întâlnirii Mele cu femeia samarineancă la fântâna din Sihar, la fântâna lui Iacov. Deschideți-Mi, copii din porți, că Mă așez cuvânt în cartea Mea din zilele Mele cu voi. Iubirii de Dumnezeu îi răspunde iubirea lui Dumnezeu, și așa Mi-am făcut Eu la voi fântână de Duh Sfânt, izvor de cuvânt, râu care curge din cer pe pământ ca să bea din el cei ce Mă iubesc, căci Eu am spus femeii samarinence: «*cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu, se va face în el izvor de apă curgătoare spre viață veșnică*». Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, iubirii de Dumnezeu îi răspunde iubirea lui Dumnezeu. Vă așez la lucru cu trudă pentru pregătirea zilelor Mele de sărbătoare cu voi și cu cei ce prin iubirea lor de Dumnezeu se vor aduna la fântâna Duhului Sfânt, la praznic de Rusalii, iar Eu îi voi întâmpina cu duhul și cu cuvântul gurii Mele, și cu dor doresc ca cel ce va bea din apa Mea, să se facă în el izvor spre a-și adăpa în el viața cea veșnică, iubirea de Dumnezeu, petrecerea cu sfinții și cu îngerii în duh dumnezeiesc, căci cel ce se închină lui Dumnezeu, trebuie să se închine în duh și în adevăr. Amin. Îți dau, poporul Meu, putere de duh și de trup ca să-Mi lucrezi sărbătoarea Mea cu omul în grădina întâlnirii, în casa întâlnirii, la fântâna întâlnirii, căci duhul sărbătorii de Duh Sfânt și de cuvânt va pluti și se va slăvi cu dulce și cu mângâiere în tot văzduhul curților Mele cu voi, copii care trudiți pentru calea venirii Mele și pentru drumul spre Mine al omului care însetează mereu, mereu, pentru că el bea din apa lui și nu din apa Mea care se face în cel ce bea din ea izvor de apă curgătoare spre viață veșnică, fiindcă așa este cel ce Mă iubește și cel pe care Eu îl iubesc pentru iubirea lui de Dumnezeu. Amin.

Vă voi da ajutor, că sunteți mici pe pământ. Vă voi ajuta, fiilor, prin cei ce iubesc pe Dumnezeu. Nu vă temeți. Eu veghez la timp potrivit și veți avea tot ce-Mi trebuie Mie pentru lucrarea Mea cu voi pe pământ pentru sărbătoarea de Duh Sfânt pe care o vom așeza cu toată slava ei înaintea celor ce cu dor și cu iubire și cu fior de Duh Sfânt se vor aduna la bucuria ei și Mă vor iubi, și vă vor iubi, căci cel ce este frumos este iubit, iar cel ce este iubit este cel ce se face după chipul și asemănarea Mea în duhul blândeții și al smereniei de inimă, căci Eu i-am învățat pe toți să fie frumoși și am zis: «*Învățați de la Mine, că Eu sunt blând și smerit cu inima*». Amin.

M-am oprit la fântâna din Sihar, la fântâna lui Iacov în vremea Mea cu ucenicii Mei cei din iudei, pe când Eu îi pregăteam pe ei pentru împărăția lui Dumnezeu, care venise pe pământ odată cu nașterea Mea din Fecioară, Om între oameni, Dumnezeu din Dumnezeu, căci Tatăl Mă trimisese să Mă fac Fiu al omului pe pământ, și apoi să Mă dau cu iubire jertfă de împăcare a omului cu Tatăl, prin răstignirea pe care Mi-a făcut-o poporul la care venisem să-l fac părtaș al harului învierii Mele dintre cei morți și al înălțării Mele în Tatăl, ca apoi să-i trag pe toți la Tatăl, pe toți cei care cu iubire vor bea din apa Mea, din izvorul vieții, căci Eu sunt izvorul ei. Amin.

I-am spus samarinencei care venise să scoată apă: «*Dă-Mi să beau!*». Eram ostenit de drum când M-am oprit la fântână. Ea însă cunoscându-Mă că sunt din iudei Mi-a zis: «*Cum ceri Tu să bei de la mine care sunt samarineancă, de vreme ce iudeii nu au amestec cu samarineni?*». Atunci Eu, Cel ce eram din Tatăl venit în mijlocul lui Israel, i-am zis ei: «*Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu și cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau“, tu ai fi cerut de la El și ți-ar fi dat apă vie, căci oricine bea din apa aceasta va înseta iarăși, dar cel ce bea din apa pe care i-o voi da Eu, se va face în el izvor de apă curgătoare spre viață veșnică*».

Am grăit cu ea în duhul proorociei, în duhul descoperirii, și ea a cunoscut aceasta și Mi-a zis: «*Văd că Tu ești prooroc*». Și, iarăși, după ce i-am spus toate despre ea, Mi-a zis: «*Știi că va veni Mesia, Care Se cheamă Hristos, și când va veni Acela, ne va vesti nouă toate*». Atunci M-am descoperit și i-am zis: «*Eu sunt, Cel ce vorbesc cu tine*». Apoi ea s-a dus în cetate și M-a mărturisit, iar ucenicii Mei, care veniseră cu hrană și care Mă văzuseră vorbind cu ea, Mi-au spus: «*Învățătorule, mănâncă!*», dar Eu le-am spus lor: «*Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți. Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis pe Mine și să săvârșesc lucrul Lui. Ridicați ochii voștri și priviți holdele, că sunt albe pentru seceriș, iar cel ce seceră primește plată și adună roadă spre viață veșnică, ca să se bucure și cel ce seamănă și cel ce seceră*».

O, poporul Meu, mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis pe Mine și să săvârșesc lucrul Lui. Așa este și cu voi, chiar dacă voi pricepeți mai puțin taina voastră cu Mine, taina Mea cu voi, fiilor. Voi însă fiți înțelepți pentru iubirea voastră pentru Mine înaintea oamenilor ori de câte ori Eu Mă slăvesc prin voi, căci cel ce este frumos este iubit, iar cel ce este iubit este cel ce Mă iubește. Cei ce văd văd pe voi că sunteți ai Mei, iar cei ce nu văd nu văd pe voi ai cui sunteți voi și cui slujiți voi între pământ și cer.

Am spus vouă prin cei prin care Duhul Meu lucrează că omului îi este foame pentru că mănâncă mereu, dar cine să-i spună lui în afară de voi pe pământ că sănătatea și puterea și frumusețea nu vin de la trup? Eu eram Cel mai frumos între oameni, și mâncam când și când, ca să fiu Om adevărat și Dumnezeu adevărat. Nu mâncam mereu și oricum, fiilor. Nu știu cum să-i spunem omului că mâncarea îl îmbătrânește pe om și că omul nu știe aceasta și se zbate, săracul, pentru ca să aibă și să mănânce. El ca să nu mănânce nu mai poate să învețe, nu mai poate omul să fie frumos cu duhul și cu trupul, și e bolnav cu tot trupul, și de aceea Eu, Cel milos, îl chem pe om să-l învăț și să-i dau înțelepciune și să priceapă cu ea și nu fără ea, că nu este om care să vadă mai bine ca omul care are înțelepciunea cea din cer înăuntrul lui și peste viața lui. Amin.

O, poporul Meu, iată peste pământ cuvântul prin care Eu am spus: «*cel ce este din trup, trup este, iar cel ce este din*

duh, duh este». Cel ce este născut din Mine, cel ce este născut din Duhul Cel de sus, acela se închină lui Dumnezeu în duh și în adevăr, nu în trup și nu în muntele sfânt sau în Ierusalim, ci peste tot și în toată vremea în duh și în adevăr, iar Eu am spus acum două mii de ani ucenicilor Mei: «*Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis pe Mine și să săvârșesc lucrul Lui*». Amin.

Sunt deasupra ta, Ierusalime nou. Sunt cu norii slavei Mele. Sfinții și îngerii sărbătoresc praznicul cel de azi al fântâniei întâlnirii în curțile Mele cu voi, căci această fântână are ca înger al ei pe femeia samarineancă, pe cea cu care Eu M-am întâlnit la fântâna lui Israel și am grăit vestea împărăției cerurilor și a vieții veșnice peste ea și peste cetatea Samariei. Bindecuvântată să fie în mijlocul tău și în curțile Mele cu tine taina fântâniei samarinencei, taina fântâniei întâlnirii, căci Eu Mă întâlnesc cu omul la această fântână, la acest izvor de cuvânt din mijlocul tău și care izvorăște peste tine din gura Mea, și îi grăiesc lui despre viața veacului ce va să fie, despre împărăția Mea în om și între om și om, și pic cu pic peste tot pământul începând de la tine, popor al cuvântului Meu, că tu ai peste tine râul vieții și crești prin el și stai micuț ca să fii al împărăției Mele, căci a acelor mici este ea. Amin.

Puneți cănuțe la fântâna întâlnirii, fiilor, că vin sfinți cu miile ca să bea, și deschideți-vă unii altora ochii ca să vedeți slava Mea și a sfinților Mei în grădinile Mele cu voi. Fiți unii altora cale spre slava Mea cu voi, spre slava voastră cu Mine, și așezați-vă pildă a împărăției cerurilor din voi înaintea celor peste care Eu voi suna din trâmbiță îngerească și fi voi aduna la praznic de Duh Sfânt. Fiți flămânzi pentru lucrare de Duh Sfânt peste pământ și peste omul care vine la izvor, că omul nu numai cu pâine trăiește, și e vai de cel ce trăiește numai cu pâine, și fericit este cel ce se hrănește cu orice cuvânt care iese din gura Mea, căci Eu așa am spus: «*Cel ce bea din apa pe care i-o voi da Eu, se va face în el izvor de apă curgătoare spre viață veșnică*». Amin.

O, poporul Meu, omul pentru viața lui cea vremelnică o dă de la el pe cea veșnică, pe cea de la Mine, poporul Meu. Tu însă spune-i omului că nu numai cu pâine se trăiește, ci se trăiește mai ales cu cuvântul lui Dumnezeu, care are în el viața și taina ei și hrana ei cea veșnică. Tu să fii învățator peste pământ prin toată viața ta învățată de la Mine, că omul zăbovește pentru împlinirea Mea în el, pentru împlinirea lui în Mine. Îți dau apa vieții mereu, mereu. Fă-te izvor de apă curgătoare spre viața cea veșnică a multora, Ierusalime al harurilor Mele. Îți dau putere și ajutor din destul ca să poți tu să-Mi pregătești peste omul care va veni la izvor praznicul Duhului Sfânt și slava Lui cea dulce care vine de la Mine, Dumnezeuul tău, Dumnezeuul răbdării și al mângâierii, poporul Meu.

Bindecuvântată să fie fântâna îngerilor pe care voi acum o lucrați și o gătiți frumos. O, nu vă îngrijorați! Eu veghez și vă dau puteri și îngerii și ajutor să o gătiți frumos de sărbătoare și să pun prin voi peste ea în ziua de sărbătoare a Rusaliilor bindecuvântarea Mea și a îngerului Meu și a tuturor cetelor îngerilor, fiilor. Îi vom face și acoperiș, căci Eu prin cei ce iubesc pe Dumnezeu vă voi ajuta pe voi, și această grădină a întâlnirii Mele cu omul la izvor va fi din zi în zi tot mai frumoasă, tot mai cerească, tot mai plină de cer și de duhul cel din cer, fiilor, așa cum Eu am profețit despre toată slava Mea cu voi pentru zilele cele de apoi, așa cum Eu am grăit despre ea în toată vremea acestei lucrări care grăiește pe pământ de cincizeci de ani, poporul Meu. Și vom serba curând, curând

praznicul cincizecimii ei și ne vom slăvi cu ea de pe pământ și până la nori, și de la nori și până pe pământ, iar norii slavei Mele vă vor purta pe voi, cei ce Mă iubiți cu dor și cu Duh Sfânt, în carul Meu de biruință, fiilor. Amin, amin, amin.

O, copii care așezați în cartea Mea cu voi glasul cuvântului Meu! Stați ochi și urechi pentru Mine după ce vom trece ziua de sărbătoare, că vreau să grăiesc în carte încă și vreau să știți că toți cei adormiți care-și aud numele din gurițele voastre se vor strânge cu multul la sărbătoarea Mea de Duh Sfânt cu voi, și Eu vă spun că s-au și strâns și vă așteaptă pe voi cu bucuria Mea din mijlocul grădinilor Mele cu voi. Amin.

26 aprilie/9 mai 2004

Duminica a șasea după Paști, a orbului

Nașterea de a doua este nașterea de sus, din Duhul Sfânt. Toată firea arată taina învierii odată cu venirea primăverii.

Vin în mijlocul tău pe pământ, poporul Meu, și te-am așezat cu statul tău și al Meu în mijlocul lumii, și așa vin la tine, că atât cât sunt în lume, Lumină a lumii sunt, și îi fac pe cei ce nu văd să vadă, iar pe cei ce văd să fie orbi, căci cei ce nu văd vin spre vindecare, iar cei ce văd stau în necredință și sunt orbi pentru slava Mea din mijlocul lor. Eu însă am spus acum două mii de ani că trebuie să fac până este ziuă lucrările Celui ce M-a trimis pe Mine, că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze, iar Eu sunt Lumină a lumii atât cât sunt în lume. Amin, amin, amin.

Vă aștept să-Mi deschideți cartea Mea cu voi și să Mă las în ea cu lumina Mea, că e zi de pomenire a minunii vindecării celui ce din naștere era orb ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu, copii care stați înaintea cuvântului Meu care vine pe pământ la voi ca să fie el lumină a lumii. Am venit din nou în lume, am venit cuvânt în lume, căci sunt Lumină a lumii. Întru Mine este viață, iar viața este lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric, dar întunericul nu o cuprinde pe ea. Cuvântul Meu este lumina cea adevărată, și iată, în lume sunt, și lumea prin Mine s-a făcut, și lumea nu M-a cunoscut și nu Mă cunoaște și nu Mă primește de lumină a sa, dar celor câți Mă primesc și cred în numele Meu, le dau putere să se facă fii ai lui Dumnezeu și să facă lucrările Lui. Amin.

O, Ierusalime al credinței de la sfârșit de timp, tu trebuie să înțelegi cu adâncime de înțelepciune taina nașterii celei de a doua, căci scris este despre Mine: *«Celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut»*. Nașterea cea de a doua, nașterea cea de sus lucrează om nou, om din cer născut, om îndumnezeit, născut din cuvântul Meu, născut din Dumnezeu. Amin. Cel ce este născut din nou este născut din Duhul Meu, poporul Meu, și acela săvârșește lucrările Mele, lucrările lui Dumnezeu, așa cum Eu le-am arătat când l-am vindecat pe cel orb din nașterea cea din părinții lui, și apoi el a văzut pe Dumnezeu.

O, poporul Meu, iar și iar te învăț taina nașterii cea de sus ca să fii născut de sus. Mereu, mereu să fii născut din Duhul Meu, din cuvântul Meu care este Duhul lui Dumnezeu și care suflă peste tine mereu, iar tu să fii mereu născut de sus prin el și să crezi în lucrările Mele din mijlocul tău ca unul care este născut din Duhul, fiule al cuvântului cel de sus. Adu-ți aminte de cuvântul Meu cu care am grăit și am zis:

«Vântul suflă unde voiește și tu auzi glasul lui, dar nu știi de unde vine și unde se duce, și așa este cel ce este născut din Duhul». Amin. O, acest cuvânt rostit de Mine pentru cei ce se nasc de sus trebuie bine înțeles de cei ce cred în numele Meu, că altfel ei nu se nasc de sus, ci rămân născuți de pe pământ și nu pot face aceia lucrările Mele, lucrările Duhului, Care suflă unde voiește El. Pentru această mare taină trebuie om credincios. Eu am venit acum din nou în lume, iar cei care cred acum în Mine prin cuvântul Meu de azi, aceia trebuie să poată să creadă mai puternic decât cei care M-au văzut atunci când cu trupul am venit în lume ca să fiu Lumină a lumii, căci acum lucrez cu Duhul și îi nasc din El pe cei ce cred în numele Meu, iar cei ce se nasc din Duh, duh sunt, precum Eu sunt acum. Amin.

O, popor care ai cuvântul Meu peste tine, Eu din el te-am născut ca să te am, și tu trebuie să fii duh din Duhul Meu și să faci pe pământ lucrările Mele, așa cum Eu fac lucrările Celui ce M-a trimis pe Mine, lucrările Tatălui. *«Atât cât sunt în lume, Lumină a lumii sunt»*, așa i-am învățat pe ucenicii Mei să creadă în Mine și așa le-am spus, și apoi am scuipat jos și am făcut tină cu scuipat și am uns cu ea ochii celui din naștere orb, și apoi M-am umilit și i-am spus lui înaintea ucenicilor Mei: *«Mergi și te spală în apa Siloamului»*, iar el s-a dus și s-a spălat și a venit văzând pe Dumnezeu și pe oameni, căci a crezut în numele Meu și M-a mărturisit fariseilor zicând: *«Din veac nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere, și de n-ar fi fost Acesta de la Dumnezeu n-ar putea să facă nimic, căci noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși, dar de este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia Lui, pe acela îl ascultă, și în aceasta stă minunea, că voi nu știți de unde este El, și El mi-a deschis ochii»*.

O, fiilor, voi trebuie să fiți minuni ale lui Dumnezeu în mijlocul acestui neam păcătos și stricat, căci oamenii de pe pământ nu pătrund taina nașterii de sus, nu văd pe Dumnezeu. O, copii din porți, v-am arătat, ca să vă mângâi în dureri, taina Duhului Sfânt, și v-am spus că vântul suflă unde voiește, și cel ce-l ascultă aude glasul lui, dar nu știe de unde vine el și unde se duce. V-am arătat vouă cum Duhul lui Dumnezeu plutește pe deasupra pământului și mișcă cu putere pe cele de pe pământ care mărturisesc pe Dumnezeu prin ascultarea lor de El. V-am șoptit apoi să învățați pe poporul cuvântului Meu taina Duhului Sfânt, Care suflă unde voiește El și cum voiește El, ca să asculte de El toate. Cine știe de unde vine vântul și unde se duce el? Cei credincioși însă cred în Duhul Meu și se mlădiază după El, căci așa sunt cei născuți din Duhul, cei născuți de sus, din Cuvântul lui Dumnezeu.

O, poporul Meu, tu ai mereu cuvântul Meu peste tine, și de când te-am luat lângă el, mereu, mereu te-am învățat taina lui, suflarea lui de peste tine, iar tu trebuie să lucrezi și să crezi ca cel născut din Duhul, căci Eu sunt cu tine în lume, și atât cât sunt în lume, Lumină a lumii sunt, și sunt viața ta, și să fii și tu viața Mea, și lumină a lumii să fii, că așa este cel ce este născut de sus. Lumină din Lumină să fii, că nu mai este pe pământ lumină, și vreau cu tine să luminez în întuneric ca și la începutul facerii lumii când Duhul Meu plutea pe deasupra apelor și când Eu am spus: *«Să fie lumină!»*, și ea a fost apoi.

O, toată facerea ascultă de Duhul Cel de sus, Care dă viață, iar tu nu trebuie nici un pic să uiți că Eu am spus că Duhul este Cel ce dă viață, poporul Meu. Tot ce crește din pământ ca să-l împodobească pe el, toată firea arată taina învierii care va să fie. Numai omul nu poate asculta așa cum

ascultă de Făcătorul ei facerea Lui. Florile și iarba și tot ce trece sub gerul care ofilește totul, acestea înviază de sub pământ când bat pe deasupra lor lumina și căldura cea de la Mine odată cu vestea primăverii. Omul însă nu poate așa, și ca să se vadă apoi aceasta. Omul a rămas necredincios, nenăscut de sus și nu înțelege taina nașterii. Eu însă am venit Lumină a lumii pe pământ și îi spun omului să vorbească cu toate câte ies din pământ în fiecare an, și sunt așteptând și grăbind venirea zilei Mele și cerul cel nou și pământul cel nou apoi, și care vor dăinui în veacul ce va să fie și care înseamnă viață veșnică, poporul Meu. Eu de la tine aștept această dragoste, să faci tu pe pământ lucrările Mele precum Eu am făcut și fac lucrările Celui ce M-a trimis pe Mine, precum Eu Lumină a lumii sunt.

Tot cuvântul Meu care suflă din gura Mea de cincizeci de ani peste pământ, acesta este glasul Duhului Care suflă unde voiește El, și te rog, poporul Meu, să nu stai fără să te uiți mereu, mereu, în cartea Mea cea de la sfârșit de timp și în care încă Mă scriu în mijlocul tău, și te rog, fiule, să te înveți cu taina nașterii din Duhul, ca să fii ascultat de Dumnezeu când Îi ceri Lui. Gura ta să fie izvor al Duhului Sfânt, cu Care ești mereu hrănit din suflarea gurii Mele de peste tine, căci așa este cel ce este născut din Duhul, poporul Meu. În mijlocul tău să fie numai pace, numai Domnul Dumnezeu tău cu Duhul Lui între frate și frate, căci Duhul nu cere, ci împarte, poporul Meu. Cei ce sunt născuți din Duhul, aceia au pacea Mea între ei, iar între duh și trup este mereu dezbinare, și de aceea vă îndemn Eu pe voi să fiți toți născuți din Duhul, și așa să purtați în voi darul credinței care lucrează prin iubire și care nu mai cere nimic în schimb pentru ea, ci numai împarte din ea, fiilor. Mă uit în cuvântul Meu și deschideți-l și voi ca să vă măsurați mereu prin el pe voi înșivă și nu altfel, iar unii pe alții să vă dați lui Dumnezeu ca să fiți viața Lui pe pământ între oameni și lumină din Lumină să fiți unii altora și nu întuneric, căci întunericul nu cuprinde în el lumina, și e păcat întunericul și ține în el păcatul, în timp ce lumina pe toate le învederează, fiilor, și așa sunt cei ce sunt născuți din Duhul și care biruiesc cu El peste întunericul din om, căci omul se crede drept și nu poate să vadă cel ce nu este născut din Duhul, dar cel umilit plânge după lumină și stă în ea plângându-l pe cel fără de lumină și care stă la întuneric nevăzând și necrezând.

Vă ridic, fiilor, lumină, și praznic de lumină a lumii așez din Mine cu voi în grădinile Mele cu voi. Rostesc din timp binecuvântarea a toate câte înseamnă slava lui Dumnezeu peste sărbătoarea Rusaliilor și care se apropie spre voi. Chem prin voi la sărbătoare. Sunați peste pământ să se adune cei ce vin și cei ce sunt să vină. Ridicați mâini curate și cereți Tatălui și Fiului și Duhului Sfânt vreme cu soare, cu cald și cu răcoare, cu adiere de vânt și cu glas de Duh Sfânt, cu slavă în cer și pe pământ și cu duhul păcii Mele în voi și între voi și între toți cei ce se vor aduna pe lângă voi ca să ia din izvorul Meu. Cereți lui Dumnezeu cer senin. Cereți să se strângă norii în cămărilor lor și fiți drepti cu Dumnezeu și veți primi. Amin. Fiți iubitori de Dumnezeu, fiilor, căci iubirii de Dumnezeu îi răspunde iubirea lui Dumnezeu. Nu lucrați numai lucrul cel cu mâna, ci mai vărtos adăugați lângă acesta mângâiere de Duh Sfânt, Duhul Cel ceresc între voi. Binecuvântat să fie duhul păcii și al iubirii Mele între voi, iar iubirea voastră să fie rodul Meu și nu al vostru în voi. Dați-Mi ajutor să pot veni mereu, mereu cuvânt între voi, și credeți tot ce vă învăț Eu din cer și de pe pământ prin cei cu care Mă sprijin să

vin cuvânt. Grăiesc cu voi și îndeosebi, ca să vă învăț ca pe fiii lui Dumnezeu, iar fiii lui Dumnezeu sunt cei ce ascultă crezând, și crezând au viață. Amin.

V-am spus mereu că vă învăț și din cer și de lângă voi, și Mi-e dor de lărgime în voi, de primire, fiilor, de credință de Duh Sfânt și nu oricum credință. Și iarăși vă spun: aveți grijă de cărarea Mea spre voi și fiți credincioși și primitori, ca să nu vă las în voi, și ca să vă pot mereu așeza în Mine, și apoi înaintea Mea, și apoi înaintea oamenilor, lumină a lumii, fiilor. O, nu așteptați unii de la alții. Cereți-vă vouă fiecare din voi, și apoi cereți-Mi Mie, și așa veți avea pe Duhul unii de la alții după ce Eu găsesc în voi locaș pentru El, că așa sunt cei născuți din Duhul, fiilor. Binecuvântat să fie sfârșitul lucrului fântâniei îngerilor în grădina întâlnirii, și vom pune peste ea pecetea Duhului Sfânt, Care sfințește toate, și această lucrare va fi desăvârșită în ziua de Rusalii, în ziua Duhului Sfânt, poporul Meu. Fiți curați, fiilor, în tot și în toate, peste tot și peste toate, și armonie să așezați între voi pentru gătitarea zilelor sărbătorii de Duh Sfânt. Amin.

O, copii din porți, aveți grijă de voi, că de Mine aveți dacă așa veți asculta. Prindeți puteri de Duh Sfânt, că pentru această lucrare ați fost voi așezați înaintea poporului. Voiesc să ia duh din duhul vostru poporul, așa cum voi stați în duhul lucrărilor Mele pe care vi le dau deslușindu-vi-le mereu. Nu stați în duhul poporului, ci stați în Duhul Meu așa cum Eu stau în duhul vostru, ca să învățați de la Mine, și tot așa să și grăiți, și să fiți primiți din partea Mea pentru viața Mea în cei ce cred în numele Meu și îl slăvesc pe el.

Dați de veste sărbătoarea. Sunați cu ea peste pământ și faceți chemare celor ce se vor strânge la praznic de Duh Sfânt. Și acum, să se gătească din timp tot duhul sărbătorii și să fie armonie în trupul Meu, în poporul cuvântului Meu, căci Duhul este Cel ce-i dă lui viață. Amin.

O, poporul Meu, vin din nou la tine cuvânt, și vin cu praznicul Înălțării Mele în Tatăl, și iarăși voiesc să te povățuiesc, să te țin de mână, și tu să stai așa. Nu uita însă că-Mi trebuie putere să vin, și tu să-Mi întărești spre tine cărarea așteptându-Mă, că așa este oricine este născut din Duhul. Amin. O, mângâie tu Duhul Meu Cel durut și dă-Mi putere în mijlocul tău, Ierusalime cu nume nou, că Eu sunt Mângâietor și Mă doare fără de mângâiere durerea Mea, și o împart cu cei în care Mă doare ca s-o pot duce, fiindcă e grea și o iau s-o duc din cei ce o au pe ea ca s-o poată duce ei, fiindcă e grea, poporul Meu.

O, ascultă de Mine, cerule și pământule, și tot și toate să asculte de Mine spre slujirea sărbătorii de Duh Sfânt pe pământ! Amin.

Duhul Sfânt Se așează deasupra grădinii în chipul Său cel tainic și care se descoperă celor ce văd prin El. Duhul Sfânt plutește pe deasupra ca să străjuiască peste cei ce vin să ia din slava Lui, din taina Lui care este slava Lui. Tatăl Mă privește cum te învăț, poporul Meu. Tatăl te privește cum Mă asculți, Ierusalime. Numai cei credincioși Mă ascultă, iar cei ce Mă ascultă Mă așteaptă ascultând și crezând și văzând. Amin.

O, Ierusalime, voiesc să te văd că plângi de dorul Meu, de dorul părtașiei tale cu Mine, de nestingerea Duhului Meu din mijlocul tău. Voiesc să te simtă cei care se strâng la izvorul Duhului Sfânt cum plângi tu după Mine, cum dorești tu de Mine, ca să pot prin acestea să Mă slăvesc cu slava Mea pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii și care este minunată, poporul Meu. Această taină voiesc să te fac

s-o pătrunzi și să te pătrundă ca să înțelegi cât am așteptat și cu cât dor am dorit să fiu Eu cu tine înaintea oamenilor pe pământ întru slava pe care o am de la Tatăl dată mai înainte de vecii și care dă să vină spre arătare. Te voiesc blând și smerit cu inima precum Eu sunt. Te voiesc cu duhul umilinței în ființa fiilor tăi. O, Ierusalime, ia din Duhul Meu, că Eu pe cei prin care te învăț de la Mine și nu de la ei i-am învățat și le-am spus că duhul umilinței este cel mai frumos duh prin care Eu Îmi găsesc plăcerea și iubirea și pacea și odihna în cei ce-l iubesc și îl trăiesc pe el. Cere de la Mine înțelepciune în toate ale Mele cu tine și în toate ale tale cu Mine, ca toate să iasă de la tine după plăcerea Mea, poporul Meu, și aceasta să fie plăcerea ta și așa să te înveți să poți, și să te bucuri că poți așa înaintea Mea.

Vin cei vii din cele cerești, vin sfinții și cei adormiți pomeniți de tine și se bucură de sărbătoarea Mea din mijlocul tău. S-a umplut grădina întâlnirii. E plină de slava celor ce nu se văd. E plină grădina de duh de sărbătoare a celor din cerul cel nevăzut, căci acestea stau în taină, Ierusalime. Îngerii au sunat și s-au adunat pentru sărbătoarea cea sfântă a fântânii îngerilor în zi de praznic de Rusalii, iar tu să pășești pas sfios, mers de Duh Sfânt, și inima ta să fie locaș ceresc gata de sărbătoarea Mea cu tine și cu toți cei ce se vor aduna la bucuria ei. Amin.

Tot și toate pe tine te așteaptă, Ierusalime nou, iar tu să fii nou, zi de zi nou să fii, că vreau să împlinesc peste cer și peste pământ Scriptura pe care Duhul Meu Cel Sfânt a grăit-o și a zis: «*Iată, noi le fac pe toate*». Amin, amin, amin.

3/16 mai 2004

Praznicul Înălțării Domnului

Domnul Își mărturisește pe poporul Său mireasă, mărturisindu-și durerea pentru locul coborârii Lui din satul Maluri.

Duhul Sfânt Se face cuvânt peste pământ și împărățește cu putere și face din tine unealtă a Sa, popor al cuvântului Meu. Amin.

Bat, și porțile Mi se deschid și intru în carte cu cuvântul praznicului Înălțării Mele din mijlocul ucenicilor Mei după ce am înviat dintre morți și am stat cu ei patruzeci de zile încă, și le-am vorbit despre împărăția lui Dumnezeu și le-am spus lor să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui și să fie botezați cu Duhul Sfânt nu după multe zile, și să-Mi fie apoi Mie martori începând de la Ierusalim și până la marginile pământului. Atunci îngerii înălțării Mele le-au spus lor și celor ce erau cu ei: «*Acest Iisus, Care S-a înălțat de la voi la cer, astfel va și veni, precum L-ați văzut mergând la cer*».

O, poporul Meu, i-am îmbrăcat cu putere de sus pe ucenicii Mei după zece zile de la înălțarea Mea la Tatăl, și ei Mi-au fost martori, căci Mi-au fost ucenici. Mi-am ridicat mâinile și i-am binecuvântat și M-am despărțit de ei, iar ei închinându-Mi-se au rămas în ei cu bucuria biruinței Mele, și nimic și nimeni nu a mai putut să-i mai despartă de Mine apoi. Așa și peste voi Îmi ridic mâinile trupului Meu cel înviat dintre morți și vă spun să stați în trupul Meu biserică nezdruncinată, locașuri ale Duhului Sfânt, martori ai întoarcerii Mele a doua oară de lângă Tatăl, căci Eu sunt cuvânt peste voi, și voi Îmi sunteți martori aici și până la marginile pământului, căci sunteți ucenicii Mei și nu au cum să vă iubească cei ce v-ar vrea sub stăpânirea lor. Voi însă să nu vă temeți de

nimic și de nimeni, căci Duhul Sfânt Mângâietorul împărățește cu putere și face din voi unealtă a Sa, unealtă a lui Dumnezeu și nu a oamenilor care nu cred în Dumnezeu și nu-L iubesc pe El. Am ieșit cu voi ca să fiți martorii Mei și rodul lucrării Mele înaintea locului în care Eu, Cuvântul Tatălui, acum cincizeci de ani Mi-am rostit prin trâmbița Mea Verginica primul cuvânt, și apoi am trâmbițat prin ea și Mi-am făcut un popor și Mi-am început atunci cartea cuvântului Meu, pe care și acum o scriu prin mânuțele voastre ca să fie ea de mărturie și de strigare a gurii Mele până la marginile pământului. Am stat cu voi înaintea celor ce s-au adunat ca să însemneze cu mâna lor acest loc de început al Meu pe pământ cu poporul Meu din zilele acestea și din neamul român zidit. Mi-ați fost martori, fiilor, și ați fost frumoșii Mei, căci sunteți grăul Meu cel agonisit cu trudă și pe vreme grea, și cu mâna aceasta de grâu Îmi însămânțez peste pământ veacul cel nou, cel ceresc, precum este scris în Scripturi. Amin.

O, copiii ai cuvântului Meu, Eu v-am spus vouă că cei care văd vă văd pe voi că sunteți ai Mei și vă iubesc ca pe ceea ce este de la Mine, iar cei ce nu văd nu vă văd, fiilor. Le spun celor ce nu Mă văd pe Mine cu voi și pentru voi, le spun că Eu sunt Cel ce sunt, și sunt cuvânt peste voi, și de la voi peste pământ, iar cuvântul Meu nu se poate lega și nici pe voi nu vă poate stăpâni nimeni în afară de Mine, iar cei ce se încearcă cu lucrul Meu de peste voi și din care vă am rod pe voi, aceia nu vor putea nimic și vor cădea sub sabia lor așa cum a căzut arhiereul care s-a luptat cu voi vreme de șapte ani, și apoi Eu am rostit că-l voi ridica dintre cei vii, și l-am ridicat precum am rostit cuvânt. Și iată, încă rostesc cuvânt și spun: cine se ridică să încurce pașii Mei cu voi, cine lovește în voi, cine viclenește despre voi, cine nu vă ia pe voi de pildă și de rod al Meu și de cuvânt al Meu, aceia se judecă cu Mine și nu cu voi, și vor păți aceștia ca toți cei care nu au putut nimic peste voi, ci numai împotriva lor. Amin, amin, amin. Vai celor ce nu vă iubesc pe voi ca pe ucenicii Mei din vremea aceasta, ca pe trimișii Mei spre oameni ca să se întoarcă ei la dragostea lui Dumnezeu!

Am mers cu voi în satul în care Mi-am început lucrarea prin trâmbița Mea Verginica în anul 1955. Cei care își vor nume și stat înalt au zidit casă de rugăciune ca să se laude cu numele lor și nu cu numele Meu, din dreptul locului însemnat de Mine, Domnul, și peste care am coborât și am grăit acum cincizeci de ani pentru întâia oară, și apoi pentru necredința celor ce au lovit în Mine și în cei pe care îi aveam servii Mei am surpat acest sat și am plecat cu lucrul Meu din mijlocul lui, și Mă uit cu durere peste cei puțini care au rămas, că nu se tem de Dumnezeu ca să nu Mă ridice asupra lor cu mânie, căci locul coborârii Mele cuvânt în acest sătuț nu este cinstit de ei ca un munte sfânt așa cum Moise și poporul lui cinstea muntele în care Eu am grăit cu el pentru Israel cel care nu a ascultat de glasul cuvântului Meu prin Moise. Toți cei care nu au ascultat atunci au pierit și nu au intrat în țara făgăduinței. Și tot așa lucrez și azi, dar omul cel străin de cer nu vede și nu cunoaște lucrările Mele. Eu însă rostesc și spun: vai celor ce nu Mă cunosc pe Mine, cuvântul cel din mijlocul vostru, ca să-l creadă pe el și să vă aibă pe voi de lumină din lumina Mea, căci cuvântul Meu cu voi este lumină a lumii, și atât cât sunt în lume, Lumină a lumii sunt, precum am spus acum două mii de ani, iar voi, cei ce umblați în lumina Mea, nu sunteți văzuți de cei ce nu văd și care s-ar încumeta să vă supună pe voi sub ei când voi sunteți ai Mei și nu ai lor. Eu, Domnul, îi voi încovoia pe ei curând, curând, precum pentru voi, ca să

vă ocrotesc ca pe cei mici ai Mei, i-am pierdut pe cei care vă pândeau ca să vă supună, ca să vă piardă ei pe voi. I-am pierdut și îi voi mai pierde, căci Duhul Meu Cel Sfânt este Împărat peste pământ și nu omul este împărat.

O, copiii ai Tatălui Meu, nu vă aplecați oamenilor cei fără Dumnezeu. Stați sub mâna Mea cea ocrotitoare și dați slavă Duhului Sfânt, Care suflă peste voi din gura Mea cuvânt și vă învață pe voi toate, căci din al Meu ia și vă dă vouă, iar cei păgâni cu viața și cu credința cea fără de Duh Sfânt lucrător din cer nu au putere peste voi, căci voi sunteți îmbrăcați cu putere de sus, din cer, prin botezul cu Duh Sfânt, și sunteți martorii Mei, vestitorii luminii cuvântului Meu din vremea aceasta, mărturisind despre ea peste pământ. Amin.

Mă uit cu durere peste locul coborârii Mele din sătuțul Maluri, care a rămas mititel de oameni din pricina necredinței lor și a prigoanei pe care Mi-au făcut-o când Eu pentru coborârea Mea cuvânt peste pământ am însemnat prima piatră care am grăit de pe ea. Mă uit peste timpul când eram vândut și prigonit Eu și cei ce se hrăneau din cuvântul gurii Mele. Am surpat acel sat, iar acum, cât mai e din el, nu vine pe cale. Ei mănâncă și beau, se însoară și se mărită ca în vremea lui Noe, Îl înjură pe Dumnezeu și îl cinstește pe diavolul, și nici vorbă să iubească lumina care s-a arătat în acest sat. Eu, fii ai cuvântului Meu, am mers cu voi pentru Mine, nu pentru cei ce s-au adunat la locul coborârii Mele ca să se vestească ei cu biserică zidită de ei. Am mers cu voi pentru cinstirea Mea, nu pentru cinstirea lor. M-am aplecat lor prin voi ca să vadă ei ce înseamnă calea și iubirea de pe ea, calea Mea cu omul și calea omului cu Mine și lumina Mea peste pământ, căci credința în Dumnezeu face viață sfântă din om și locaș pentru Mine. V-am avut martorii Mei, ca să rostesc apoi cuvânt pentru ziua aceea și să le spun celor ce ar vrea să vă supună, să le spun că voi sunteți cuvântul Meu cel împlinit, și voi face cale a Mea cu voi pe pământ și lumină a lumii, iar cel ce va bea din râul cuvântului Meu de peste voi, acela va afla pe Dumnezeu și Domnul îl va izbăvi pe el, iar celor ce ar voi să vă supună sub ei, le spun că Eu nu-i cunosc pe ei și nimănui din ei nu voi da slava Mea cu voi. Amin.

Așa a început să se ridice împotriva Mea și a voastră arhiereul cel de dinaintea acestuia și care a căzut în lupta aceasta cu cădere rușinoasă, iar Eu i-am spus acestuia de acum că-l voi birui și pe el dacă va ridica cuvânt de strâmtorare pentru calea Mea cu voi peste pământ, și iarăși îi spun așa, iar cuvântul Meu este împlinitor. Amin.

Mă voi judeca cu ei și îi voi birui, căci Eu sunt Cel ce sunt, iar omul necredincios nu este, căci ca să fie omul credincios, nu mai are pe pământ cine să-l învețe în afară de Mine, Cel ce sunt Cuvântul Tatălui, Domnul Care vine cu norii, precum S-a și suit în Tatăl și petrece în El și cu El în cer și pe pământ. Amin.

Acum, copiii ai slavei Duhului Sfânt, fiți harnici, fiilor, pentru gătirea praznicului Rusaliilor, că adun pe lângă voi inimi pline de dorul izvorului Meu dintre voi. Sunt în mijlocul vostru, și tot și toate câte lucrați pentru slava Mea au ajutorul Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, iar îngerii Mei vă slujesc. Amin. Nu vă temeți de oameni și nu vă lăsați sub ei. Eu sunt Cel ce sunt și nu ei, cei ce dau să vă supună. Eu mereu am biruit omul care s-a încercat în sabia aceasta a Mea, care se face cuvânt și îl biruiește pe cel necredincios. Stați sub mâna Mea cea tare, că numai Eu sunt Stăpân și Domn și Învățător peste voi, iar voi sunteți poporul Meu, fiii slavei Mele, rodul Meu cel dăruit Mie de Tatăl, mireasă din români. Amin.

Pregătește-te frumos, poporul Meu. Sunt în mijlocul tău și sunt Cel ce sunt. Sună, fiule, de sărbătoare și să ascuți numai de Dumnezeu, iar omul să tacă și să se supună puterii Mele, căci Eu sunt Dumnezeu și nu om, și dacă nu voiește să tacă și să se supună ca să nu vă tulbure pe voi, cei ce sunteți ai Mei, voiesc Eu să-l supun și să-i spun: taci, tu, cel ce te încumeți să te ridici cu rău asupra poporului Meu! Taci, îți spune Domnul Cel Atotputernic! Taci și te liniștește, că nu ești decât un om și nu poți întinde mâna ta asupra muntelui Meu cel sfânt peste care străjuiește mâna Mea! Taci, ca să nu te strivești în Mine, Piatra Cea vie! Amin.

O, poporul Meu, crești, fiule, din mana cuvântului Meu și așază-te acum înaintea celor ce se adună pe lângă tine în curțile Mele cu tine, așază-te pildă a împărăției cerurilor. Crești, poporul Meu, iar dragostea Mea să fie viața ta, slava ta în mijlocul unui neam stricat și fără Dumnezeu în lume. O, dacă s-ar apleca omul sub lumina care vine cu Mine din Tatăl și se face cuvântul vieții peste pământ, l-aș învălui pe el în dragostea cuvântului Meu și l-aș curăți și l-aș albi și M-aș face în el biserică de Duh Sfânt și izvor de apă curgătoare peste mulți pe pământ. Dar este scris în Scripturi: *«Cel ce este sfânt, să se sfințească încă, iar cel ce este spurcat, să se spurce și mai mult, căci vremea Mea este la uși pentru fiecare om, și voi da fiecăruia după cum este fapta sa»*. Amin.

Binecuvântată să fie sărbătoarea Rusaliilor în grădinile Mele cu voi, copiii ai slavei cuvântului Meu care curge din gura Mea peste voi ca să facă din voi viță de bun soi, căci via cea de pe pământ a rodit numai aguridă și Eu am lepădat-o. Cereți cu mânuțele întinse spre Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, cereți vreme dulce, vreme cu soare, duh mângâietor, pace și bunăvoință peste toți cei ce vin la sărbătoare de Duh Sfânt, iar Eu Mă voi deșerta peste voi cu izvorul cuvântului Meu și îi voi mângâia și îi voi îmbia și vă voi arăta negreșit slava Duhului Sfânt. Amin. Fiți rodul slavei Mele și nimănui să nu dați slava Mea de peste voi decât celor ce cred ca și voi în numele Meu care se slăvește peste voi, căci Tatăl Mă preaslăvește între voi, iar Eu vă dau mereu Tatălui ca să vă ocrotească și să Se slăvească în voi cu Mine, Fiul Său Cel Unul născut dintr-Însul mai înainte de vecii. Amin.

Pace vouă! Toată gătirea sărbătorii lucrați-o cu pacea Mea din voi și dintre voi. Aveți grijă de coborârea Mea la voi, fiilor, de cuvântul Meu din cer și de pe pământ, rostit peste voi, ca toate să fie ca Dumnezeu, copiii care trudiți pentru zilele Fiului Omului, pentru zilele voastre cu El, fiilor.

Pregătiți botezul fântâniilor îngerilor. Binecuvântarea ei va îndulci pe cei ce se adună. Fântâna sfinților arhangheli Mihail și Gavriil și a tuturor îngerilor Mei care slujesc după voia Mea lucrarea pe care ați lucrat-o pentru slava Mea, căci voi pentru slava Mea ați fost născuți de sus din cuvântul Meu care curge din gura Mea, și peste o clipă vom prăznuți cu har mare praznicul cincizecimii lui. Iar voi fiți fiii credinței celei lucrătoare prin iubire, că Eu trebuie să găsesc credință pe pământ acum când sunt întru venire ca să-i adun pe cei ce sunt ai Mei. Vreau prin voi să vânez lumea și să-i dau viața, căci ea petrece întru moarte. Fiți ucenici minuni, căci vrând-nevrând Îmi voi deșerta peste voi și apoi din voi slava Mea și a ei, numai să aveți grijă să stați de mână cu Mine, fiilor, și să stați deoparte de neamul cel păcătos de pe pământ.

O, copiii din porți, prindeți puteri, copiii oboșiți. Dați glas cuvântului Meu care suflă peste voi pentru poporul Meu. Luați Duh Sfânt și împărțiți și dați puteri din cer peste cei ce trudesă să-Mi gătească sărbătoarea, și atunci Eu Îmi voi arăta

slava Mea și pe poporul Meu și bucuria Mea, bucuria Duhului Sfânt, Care împărătește peste pământ și Se face cuvânt spre slava Tatălui și a Fiului Său și a poporului Său, că vine pe pământ veacul vieții ce va să fie, fiilor. Amin, amin, amin.

7/20 mai 2004

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi

Omul slujește la mulți stăpâni, iar cel fără Dumnezeu moare. Proorocie pentru dezbinarea din biserica lumii, și se vor alege cei credincioși venirii Domnului.

Dragostea Mea se face cuvânt peste pământ, iar inima Mea și gura Mea sunt izvorul cuvântului Meu. El vine cu norii, în șoaptă de vânt, cu glas de Duh Sfânt și mângâie, căci este Mângâietorul pe Care L-am făgăduit acum două mii de ani pentru ziua cea mare a sărbătorii Mele de Duh Sfânt peste ucenicii Mei. Amin, amin, amin.

O, ce frumos le-am spus Eu tuturor atunci când le-am vorbit despre făgăduința Duhului Sfânt și le-am spus așa: «*Cel ce crede în Mine, râuri de ape vii vor curge din pânțele lui*», și am zis aceasta despre Duhul Sfânt, pe Care aveau să-L primească toți acei ce vor crede în Mine după ce Eu aveam să fiu preaslăvit de Tatăl. O, ce frumos am vorbit Eu atunci, că până și slugile care au fost trimise de arhierii și de farisei să Mă prindă și să Mă aducă lor le-au răspuns lor: «*Niciodată n-a vorbit un om așa cum vorbește Acest Om*».

O, ce frumos este cuvântul Meu în cer și pe pământ peste cei ce au venit întru Mine după călătoria lor în trup și, iarăși, peste voi pe pământ, copiii ai poporului cuvântului Meu care naște de sus pe om prin credința lui în Mine, credință care lucrează prin iubire; și, iarăși, peste cei ce s-au adunat la strigarea Mea lângă voi acum, la zilele de sărbătoare ale Duhului Sfânt.

O, deschideți-Mi, voi, copiii care stați porți de intrare a cuvântului Meu în cartea sa de azi! Întăriți-vă inimioarele și puterea din ele și dați-Mi Mie putere să grăiesc peste voi și peste poporul cuvântului Meu și peste oaspeții veniți cu Mine din cer și peste cei de pe pământ care s-au strâns pe lângă Noi de sărbătoare, fiilor. Iată, suflu peste voi cu șoapta Duhului Sfânt, Care Se face cuvântul gurii Mele: lăsați puterea Mea să vă cuprindă și slujiți venirii Mele, că vreau să le grăiesc celor ce s-au adunat în grădinile Mele cu voi. Puterea voastră cea slăbită lăsați-o cuprinsă în puterea Mea, că niciodată n-a vorbit un om așa cum grăiesc Eu, Fiul Omului, Domnul și Învățătorul poporului Meu. Urechea voastră să stea deschisă, iar mâna să v-o lăsați în mâna Mea, și apoi luați și împărțiți. Amin, amin, amin.

Iată cum lucrez lucrarea Mea de Duh Sfânt și de cuvânt! Vuiet din cer, ca de suflare de vânt care vine repede și vă umple încăperea ca să vă umple de Duh Sfânt, și voi să-L împărțiți apoi. Grăiesc pe limba tuturor, iar faptele Mele sunt minunate ca și grăirea Mea. Amin.

O, auziți glasul Meu, voi, cei ce v-ați strâns lângă gura izvorului Meu! Vă întâmpin cu duhul păcii Mele, căci pacea pe care v-o dă duhul lumii nu este ca aceea pe care Eu v-o dau. Am pus pe poporul cuvântului Meu să se jertfească cu iubire și cu ascultare, căci de la iubire vine ascultarea. I-am spus lui să-Mi pregătească sărbătoare de Duh Sfânt, și apoi să vă chem și să vă învăț. Și ce să vă învăț? Voiesc să vă învăț să însetați și să veniți la Mine și să beți și să credeți că Eu sunt Hristosul Tatălui și că Tatăl Mă trimite cuvânt pe pământ ca să-i adun lângă El pe cei aleși ai Săi, pe cei ce se aleg pentru

Tatăl ca să-Mi fie Mie frați și ucenici. Amin. O, așa strângeam Eu acum două mii de ani mulțimile pe lângă Mine, și apoi le vorbeam despre împărăția cerurilor, ca să fac din cei ce ascultau glasul Meu împărăție a Mea. Așa și acum lucrez, și lucrez cu multă milă, cu multă iubire, și fericit este cel ce crede în cuvântul acesta care vine cu vuiet din cer ca de suflare de vânt repede, și vă împart din el prin cei care Mă împart vouă. Iar cei ce nu cred și nu vin, aceia nu se dau Mie, și de aceea nu cred și de aceea nu vin când Eu îi chem ca să-i aleg apoi dacă vin, și ca să-i fac credincioși prin învățătura Mea cu care nimeni nu poate vorbi vreodată pe pământ în afară de Mine, fiindcă puterea Mea este Tatăl, de la Care aud, și apoi grăiesc, căci Tatăl în Mine este, iar Eu în El sunt, și cine Mă crede pe Mine, crede și pe Tatăl, și acela este iubit de Tatăl, Care vine cu Mine, și apoi cinăm cu cel credincios venirii Mele și Ne arătăm lui, precum am făgăduit că vom împlini peste cei binecredincioși. Amin.

O, auziți glasul Meu, voi, cei ce ați venit la chemarea Mea! Luați și învățați să vă trăiți viața acum și pururea, ca să fie înghițită de vecie, și veșnici să fiți apoi, că nimic nu este la Mine cu neputință dacă omul crede în lucrarea Mea de peste el și care lucrează cu putere la credința lui în Mine, Cel ce pot totul. Amin.

O, omule născut din om, o, ce mulți stăpâni ai tu, ce mulți! Voiesc să te învăț să te iubești, că tu nu știi să te iubești. Iubirea e mai tare ca moartea, dar tu nu știi să iubești și să te iubești, iar ca să știi trebuie să urăști. O, omule născut din om, trebuie să urăști moartea, dar dacă tu nu știi care este lucrarea ei, tu o iubești și o trăiești în loc de viață, și pe Mine Mă doare moartea ta, Mă doare de șapte mii de ani moartea omului cea care l-a scos pe om din raiul pe care Eu i l-am dat să-l stăpânească bine și să-l trăiască frumos și să-l aibă dulce ca pe viața lui, căci omul fără de ascultare de Dumnezeu, este mort și nu este viu.

O, ce mulți stăpâni ai tu, omule, ce mulți! Șoapta Duhului Sfânt vine la tine pe suflare de vânt, căci faptele Mele sunt minunate și nimeni de pe pământ nu te învață împărăția Mea înăuntrul tău și faptele ei.

O, ce mulți stăpâni ai tu, omule! Casa cu mulți stăpâni peste ea se clatină, se surpă, și apoi nu mai este. Ai stăpâni mulți peste tine și peste viața ta. Ai stăpâni peste mâna ta, peste trupul tău, peste duhul tău. Ai gândurile tale, și apoi ai inima care te stăpânește și pentru care tu mult trudești și în zadar trudești, căci trudești pentru vânt. Ai stăpâni trupul și duhul, iar viața pe care ți-am dat-o când ți-am dat sufletul, plânge fără ca tu să știi ce este plânsul ei. Ai copiii stăpâni, căci le slujești lor. Ai adunătura ta stăpână peste tine. Nu tu o stăpânești pe ea, ci ea te stăpânește pe tine, și de aceea nu poți sluji vieții pe care Eu ți-am dat-o s-o trăiești. Slujești adunăturii tale după ce o aduni. Ai gusturile inimii tale care te stăpânesc și pentru care mult trudești și uiți că zadarnic trudești. Ai animalele de pe lângă casa ta care și ele îți stăpânesc timpul și mintea și inima. Ai slujba ta la stăpân străin de Dumnezeu și care te stăpânește și căruia îi slujești ca să-ți dea plată și ca să-ți faci gusturile după ce trudești pentru ele, iar ele se risipesc apoi și nu te bucură, chiar dacă tu crezi că e bucurie cea pentru care atâta trudești. Ai păcatul care te stăpânește și care te face să nu ascuți de Mine, Învățătorul Cel de la Tatăl venit pe pământ atunci și acum, iar tu hrănești din tine și din afara ta păcatul și n-ai cum să te ascunzi sub el, căci el te lasă gol de viață și de ascultare spre viață și te hrănește cu moartea lui, căci Eu am spus când am venit de la Tatăl că păcatul este moarte, și tu cu moarte te hrănești și ei îi

slujești. Și îți mai spun spre trezirea ta că omul nu poate păcătui decât după ce moare, după ce aruncă de la el viața pe care Eu i-am dat-o s-o trăiască pe pământ.

O, câți stăpâni ai tu, omule durut de la despărțirea ta de Duhul Meu Cel Sfânt, Care suflă de șapte mii de ani peste pământ ca să te cheme iar în duhul ascultării de Dumnezeu! O, Eu nu am tăcut nicicând pe pământ, și mereu am grăit din cer peste cei ce aud și împart grăirea Mea ca să-l chem pe om acasă, ca să-l iau în Mine, ca să-l adun sub mantia Mea cum își adună cloșca puii, dar greu îi este omului să vină la Mine și să bea, și apoi râuri de ape vii să curgă din gura pântecelui lui, din inima lui care este casa lui Dumnezeu, pântecul Meu în om.

O, ai mulți stăpâni, omule, și ei te stăpânesc și îți surpă viața. Numai pe Mine nu poți să vrei să Mă ai de Stăpân și să-Mi slujești ca să te povățuiesc ca pe un ascultător al Meu și să-ți plătesc apoi cu viață veșnică, cu cerul pe pământ să-ți plătesc, să-ți dau cerul în stăpânire pe pământ, dar nu să Mă scoți pe Mine din el așa cum M-a scos omul cel zidit de mâna Mea din pământ și din suflarea gurii Mele de M-a lepădat, și apoi și Eu l-am lepădat pe el, iar el a murit, căci omul care nu este cu Dumnezeu mereu pe pământ, moare, omule învățat de mila Mea care te cheamă spre ea. Moare omul și nu trăiește, căci ca să aibă omul viață în el, trebuie să Mă aibă pe Mine în el, căci Eu sunt viața, și tu știi că Eu am spus că Eu sunt calea, adevărul și viața. Pe tine însă viața nu te stăpânește, ci numai moartea, și de aceea tu mori, omule. Tu iubești bucuria ta, nu pe a Mea, iar bucuria ta Mă doare pe Mine, și într-o zi durerea Mea cea de la tine te va ajunge, și Eu n-aș vrea să duci tu durere mare de la bucuriile tale cele fără Dumnezeu, și vin și nu te las și te strig din cer și până pe pământ ca să Mă auzi că te strig și că te aștept să te faci împărăție a Mea. O, Eu nu ți-am dat viața ca să omori cu viața ta viața Mea din tine. Eu ți-am dat viața ca să ascuți de Mine apoi, dar tu iubești moartea și Mă doare că faci așa, și vin spre tine cuvânt pe pământ, vin pe suflare de vânt și grăiesc celor ce Mă aud, căci Eu îi fac să Mă audă ca să te pot învăța cu cuvântul Meu, omule, și să-ți arăt viața și calea ei cea dulce și frumosul de pe ea și bucuria vieții, căci viața înseamnă Dumnezeu, iar tu, omule, nu Mă iei de Domn și de Învățător și de Stăpân al tău. Eu însă te îmbrățișez și te înfășor în taina cuvântului Meu care suflă din Mine peste tine și te chem să iau din tine și de peste tine moartea care-ți ucide duhul și trupul, și de la care suferă sufletul tău, omule.

O, ce dor Îmi este să te văd că Mă iubești, și vin să te chem și să înveți să fii, și apoi să trăiești viața Mea, iar viața ta să n-o mai trăiești, că nu e bună viața ta care te umple de moarte, ci e bună cea de la Mine care-ți dă viață din viața Mea, omule risipitor de viață. Ți-am dat acest talant, ți-am dat viață ca să aduci cu ea alte vieți la Mine, și Eu să-ți dau plată pentru slujire și pentru rodul tău adus la Mine, ca apoi să intri în bucuria Mea, că nicăieri pe pământ nu găsești și nu vei găsi ce găsești aici, la izvorul cuvântului Meu care este râul vieții, iar învățătorii tăi de pe pământ te opresc să vii, că ei nu sunt învățători de viață, ci sunt lupi îmbrăcați în haină de miel ca să te înșele să nu vii la Mine și ca să le slujești lor și slavei lor deșarte, slava cea de la om, după ce Eu pe toți i-am învățat prin Scripturi că slavă de la oameni Eu nu primesc, ca să învețe prin acest cuvânt toți cei ce se așează să-l păstorească pe om ca să-l câștige pentru ei și nu pentru Mine pe om. Vai lor! Dar ei nu vor să creadă că Eu sunt Cel ce le spun lor așa, și de aceea pe neștire toți vor fi surpați, fiindcă ei nu Mă iubesc nici pe Mine, nici pe tine, omule fără de sprijin pe pământ. Ei

vor și pe poporul cuvântului Meu să-l supună lor, dar nu vor putea aceasta, fiindcă puterea învățurii Mele îl ține înviat și înțelept pe poporul Meu și îl hrănește pe el cu viață, și cu el Îmi împlinesc peste pământ și peste cer Scriptura venirii Mele cu sfinții și pentru sfinți, iar Eu sunt Păstorul Cel tainic așa cum eram cu omul cel zidit de mâna Mea, și așezat apoi de Mine în rai, unde tainic îi grăiam lui, și el Mă auzea.

O, omule așteptat de Tatăl ca să te întorci la viață! Când duhul tău îți lipsește, când mintea ta te poartă de capul ei, Eu cunosc cărările tale și cu lacrimi îți privesc rătăcirea și duhul ei, și iată, dau cu glas dulce să te trag spre Mine și să fiu Eu avuția ta, partea ta să fiu în pământul celor vii și să-ți scot sufletul din temniță, căci trupul și duhul tău sunt temnița sufletului tău pe care-l ai în dar de la Mine când tu te naști pe pământ om din om și când Eu îți dau în dar sufletul. Îți grăiesc cu cuvânt dulce, căci învățura Mea e cea mai dulce hrană și are în ea viață, numai să vrei să știi aceasta ce Eu îți spun. Mă doare când te văd stăpânit de cei ce-ți fură libertatea ta cea de la Mine, căci păstorii pe care îi ai, nu pot ei să te păstorească fără Mine, fiindcă este scris: *«Vai de cetatea peste care nu este cuvânt de la Dumnezeu, cuvânt de prooroc al lui Dumnezeu, că aceea este surpată de oameni»*.

O, fii ai oamenilor, vine ziua când cei ce vă păstoresc pe voi se vor ridica unii împotriva altora, iar cei din ei care vor rămâne se vor sui în acest munte să se închine Domnului Savaot și să-L slujească pe El, și Eu îi voi hrăni pe ei cu apele vii care vor izvorî din acest munte de cuvânt, și vor curge acestea spre răsărit și spre apus, și Eu voi fi Împărat peste tot pământul ca și în muntele acesta, căci scris este în prooroci: *«În vremea aceea va fi Domnul Unul singur, și tot așa și numele Său, unul singur, și toate popoarele se vor închina Lui»*. Amin.

O, fii ai oamenilor, auziți glasul Meu! Dragostea Mea se face cuvânt peste pământ. El vine cu norii în șoaptă de vânt, cu glas de Duh Sfânt și mângâie și povățuiește și hrănește, căci este Mângâietorul. O, ce frumos este cuvântul Meu în cer și pe pământ! Iar voi, cei ce cu glasul vostru v-ați strâns sub dragostea Mea care se face cuvânt ca să gustați bucuria poporului Meu și să aduceți Mie slavă și cântare, Eu vă voi dărui mila Mea, și apoi dragostea Mea dacă inima voastră va cunoaște viața și o va iubi pe ea și va pași pe calea ei. Amin.

Voi, copiii din porți, cei ce auziți glasul Meu, stați cu auzul sus spre Mine, că Eu iarăși îi voi hrăni cu Duhul Sfânt pe cei ce s-au adunat și încă se vor aduna la chemarea Mea, la slava Mea de peste voi. Vă dau puteri, vă dau din Mine, că sunteți plâpânzi, iar Eu sunt Dumnezeu mare și Mă aplec vouă ca să Mă împărțiți, căci Tatăl a făcut din Mine Mielul Care curăță păcatele lumii, ca s-o înnoiască pe ea prin cuvânt, și apoi prin Duhul Sfânt, Care Se face izvor din cei ce cred în Mine, din cei ce Mă iubesc cu dor și cu fior, căci dorul de Mine este viața Mea din om. Amin, amin, amin.

16/29 mai 2004

Praznicul Pogorării Duhului Sfânt. Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua

Se binecuvintează fântâna sfinților arhangheli. Tatăl și Fiul așteaptă raiul din om. Lumea a ajuns la sfârșit și trebuie să se întorcă la Dumnezeu. Întunericul este omul cel dinăuntru.

Glasul Meu este Duhul Sfânt, Care deschide cerurile și Se coboară pe pământ. Sunt Împăratul slavei. Amin, amin, amin.

Deschideți-Mi, voi, copii care-Mi stați porți de intrare a Mea cuvânt în carte, căci sunt Împăratul slăvilor cerești. Văzduhul grădinii întâlnirii e numai slavă în cete-cete de sfinți și de îngeri, iar cei adormiți și pomeniți pe jertfelnicul de foc de la ieslea cuvântului Meu sunt în uimire, sunt în fericire că vă au pe voi mijlocitori și salvatori din partea Mea.

Pace vouă! Toți cei adunați pe lângă voi în grădina întâlnirii, să ia din pacea Mea de peste voi și să se umple de taina ei. Amin. E praznic de Duh Sfânt și vi-L dau să-L așezați pe pământ cuvânt, căci cei din cer sărută pământul și urmele Mele dintre voi, copii ai slavei Mele din zilele voastre. Sărutare și Duh Sfânt așez Eu, Fiul Tatălui Savaot, pe creștetul vostru, căci ați trudit la porunca Mea și M-ați așezat cu sărbătoare de cuvânt înaintea celor chemați să bea de la Mine, căci fericiți sunt cei ce cred și vin și iau și se așează după voia Mea înaintea Mea acum când iarăși vin de la Tatăl pe pământ, iar Eu la toți le amintesc cuvântul pe care acum două mii de ani l-am rostit și am zis: «*Eu sunt Lumina lumii. Cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții*». Amin, amin, amin.

Iar acum, voi, fiilor unși de Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Dumnezeu vostru, ridicați spre Noi mânuțele și cereți pe Duhul Sfânt, Care sfințește toate, să binecuvinteze cea de a doua fântână scoasă de voi deasupra în grădina întâlnirii, căci Eu rostesc și spun: Se binecuvintează și se sfințește prin cuvânt și prin darul Duhului Sfânt apa aceasta spre tămăduirea celor ce vor bea din ea, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Îngerul Meu, arhanghelul Mihail, și lângă el arhanghelul Gavriil, și lângă ei toți îngerii slavei Mele care ascultă de Mine, să străjuiască de acum și pururea fântâna ieșită din pământ și din apele cele adânci în grădinile Mele cu voi. Amin. Iar voi să fiți mereu cei ascultători și numai de Noi să ascultați pe pământ, căci voi sunteți fiii lui Dumnezeu în mijlocul fiilor oamenilor, iar cei ce nu ascultă de Mine prin voi nu vin să-Mi urmeze Mie ca și voi, ci umblă în întuneric și nu au lumina vieții. Am făcut din voi viața Mea pe pământ, căci viața este lumina oamenilor, dar întunericul nu o cuprinde pe ea, iar cei ce nu o cuprind pe ea rămân în întuneric.

O, ce frumos este cel ce are viață, ce frumos! Iar cel ce nu o are pe ea nu este frumos, ci este în întuneric. Dar Eu vin cu duh de viață peste pământ, și el plutește pe deasupra gata să se așeze peste om, căci n-am venit cu el de la Mine Însuși, ci Tatăl M-a trimis ca să fac început de cer nou și de pământ nou pe pământ, și vă am pe voi martori ai venirii Mele cuvânt care vine la voi cu norii, vuiet din cer ca de suflare de vânt care vine repede așa cum și acum două mii de ani l-am adus peste ucenicii Mei, iar în cartea legii este scris că mărturia a doi sau trei oameni este adevărată.

Le-am zis acum două mii de ani fariseilor: «*Eu sunt Lumina lumii, iar cel ce-Mi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții*». Iar ei Mi-au spus: «*Tu mărturisești despre Tine Însuși, și mărturia Ta nu este adevărată*», dar Eu le-am răspuns și le-am zis: «*Chiar dacă Eu mărturisesc despre Mine Însuși, mărturia Mea este adevărată, fiindcă știu de unde am venit și unde Mă duc, iar voi nu știți de unde vin și nici unde Mă duc, fiindcă nu puteți să dați ascultare cuvântului Meu, căci voi judecați după trup, iar Eu nu judec pe nimeni, și chiar dacă Eu judec, judecata Mea este adevărată, fiindcă nu sunt singur, ci Eu și Tatăl, Cel Care M-a trimis pe Mine, iar în legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată*». Și iarăși le-am mai spus

așa: «*Voi sunteți din cele de jos; Eu sunt din cele de sus. Voi sunteți din lumea aceasta; Eu nu sunt din lumea aceasta, și dacă nu credeți că Eu sunt și că una cu Tatăl sunt, veți muri în păcatele voastre; și când veți înălța pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt și că de la Mine Însuși nimic nu fac, ci precum Tatăl Mă învață, așa grăiesc, și El este cu Mine și singur nu Mă lasă, fiindcă Eu pururea fac cele plăcute Lui*». Amin.

O, fiilor care-Mi stați porți de intrare în Ierusalim, se apropie praznicul cincizecimii cuvântului Meu care a suflat vuiet din cer ca de suflare de vânt și s-a scris pe pământ, și din el s-a născut popor de nou Ierusalim, căci cuvântul Meu a chemat și a ales, și apoi a făcut popor credincios. Amin. Mă las cu mângâiere de cuvânt și vă umplu de har ca să împărțim din Mine peste cei care cu dor în suflet au venit la izvor. În ziua care a trecut le-am grăit și i-am învățat că dorul de Mine este viața Mea din om, și încă îi învăț și azi și le spun că vreau ca dragostea Mea care se face cuvânt peste pământ și peste om și prin care toate s-au făcut și iarăși se fac în cer și pe pământ, să-i cuprindă pe ei în ea, iar ei să se lase cuprinși, căci fără ea nimic nu se face, ci numai prin ea. Amin.

Când am făcut la început cerul și pământul cu cuvântul Meu cel dintru început, cu dragostea Mea și a Tatălui le-am făcut, iar cuvântul acesta este dragoste, și toate prin el iarăși se fac, și fără el nimic nu este, și nici viață fără el nu este. Vă învăț și în ziua a doua a sărbătorii de Duh Sfânt pe voi, cei adunați la slava Mea cea din mijlocul poporului cuvântului Meu. Așezați-vă, vă spune Fiul Tatălui Savaot. Cuvântul Meu este viață, iar viața este lumina oamenilor.

Luați viață, luați lumină și faceți-vă sălaş al Duhului Meu, căci duhul omului Mă scoate pe Mine din om și Mă lasă afară. O, vă învăț să nu fiți din lumea aceasta, ci să ieșiți din ea așa cum au ieșit cei din care Eu Mi-am făcut popor ascultător de Dumnezeu acum, la sfârșit de timp. Lumea va bea curând din vinul aprinderii mâniei Mele, că de șapte mii de ani rabd plângând în Tatăl, și Tatăl plângând în Mine pentru omul cel rătăcit de rai, căci nu omul a fost cel care a pierdut raiul, ci Domnul l-a pierdut. Raiul este odihnă și viață fără de sfârșit, iar Eu și cu Tatăl Ne-am pierdut odihna acum șapte mii de ani când omul a călcat peste rai și l-a stricat prin păcat și l-a strivit prin semeție, căci s-a ridicat și s-a voit mai mare ca Dumnezeu, și atunci Dumnezeu a pierdut raiul, și de atunci umblă Dumnezeu pe pământ după om, umblă fără odihnă, umblă plângând, iar slava Lui este durerea, durerea și bucuria de a-l găsi pe om. Amin.

Omul a fost să fie raiul lui Dumnezeu, odihna lui Dumnezeu, și Dumnezeu l-a pierdut pe om. Dumnezeu a pierdut raiul, nu omul l-a pierdut. O, cum să-Mi găsec iarăși raiul? Hai, Tată, să punem în om dorul de Noi, Tată Savaot! Dorul de Noi este viața Noastră din om, Tată. Amin, amin, amin.

— **O**, Fiule Emanuel, o, copil al Meu, Cel Unul născut din Mine mai înainte de vecii! Cu lacrimi îl rugăm pe om să se întoarcă în Noi, și Te trimit cuvânt pe pământ, Fiule scump, dar lumea nu are nimic în Noi. Mi-e milă de Tine, tată. Ești Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit la început pentru om și, iarăși, acum două mii de ani și, iarăși, acum, la sfârșit de timp, copil al iubirii Mele pentru om, că Eu pentru om Te-am născut din Mine mai înainte de toți vecii, ca să fii Tu Unul născut precum Eu, Tatăl, Unul sunt, și întru Tine sunt, așa cum Tu întru Mine ești, și cine Te-a văzut pe Tine M-a văzut și pe Mine, Fiule durut după om, ca și Tatăl durut.

O, ce dulce cuvânt ești, Fiule, Cuvântule al Meu! Dar lumea și duhul ei nu știe, nu vrea să-L știe pe Cuvântul, căci Tu nu ești din lume. Mi-ai făcut popor, Fiule, și nici el nu este din lume, și lumea nu-l iubește pe el pentru că nici el nu mai este din lumea aceasta, ci este din Tine, Cel ce iarăși îl faci pe om și lucrezi la facerea din nou a lumii, și tot cu cuvântul lucrezi, ca și la început, și lucrezi prin fii nou-născuți din Tine, din cuvântul cel de sus care vine în mijlocul lor din gura Ta vuiet din cer, ca de suflare de vânt care vine repede și îi cuprinde pe cei ce Te așează în cartea Ta din zilele acestea, căci Eu, Tatăl, iarăși Te-am trimis după om. Cu lacrimi îl rugăm pe om să iasă din lume și să se facă dor, căci dorul de Noi este viața lui Dumnezeu în om, Fiule plin de dor după om, ca și Tatăl plin de dor. Iar acum, în a doua zi a sărbătorii Noastre din mijlocul poporului Tău și al Meu, învață-i Tu, Cuvinte al Meu, învață-i iar și iar dorul de Noi, ca să Ne facem casă Ție și Mie în cei ce au venit la chemarea Ta la izvor, căci dorul de Noi este viața din om. O, ce frumos îi înveți Tu din Scripturi credința în Tine pe cei ce s-au adunat la trâmbițarea Ta, că Tu prin poporul Tău cel micuț voiești să vânez lumea și s-o aduci la Tatăl Tău. O, mai sunt, Fiule scump și înlăcrimat și de dor zdrobit, că dor Ți este de om și de Tine în om, iar dorul Tău este din Mine, tată; mai sunt din cei ce nu stau aplecați sub Baal, și voiesc să Ți-i dau și să-i aduci la Mine și la Tine și să faci din ei sălaşe de Duh Sfânt, și omul să se întoarcă acasă, Fiule însuspinat după casă, căci omul este raiul Nostru de odihnă, omul care se face chipul și asemănarea Noastră, și apoi odihna Noastră. Amin.

Hai, cu cuvânt dulce, hai și iarăși învață-i pe cei adunați, că Tu ești cuvântul Meu, Fiule. Cuvântul Tatălui Savaot Tu ești, și Tatăl Se preaslăvește în Tine și în cuvântul Tău și Te preaslăvește, iar Tu preaslăvește-Te în cei prin care azi Te mărturisești, în cei ce Te mărturisească, Fiule scump. Amin.

— **O**, Tată, preaslăvește-Te întru Mine, ca să creadă lumea că Tu iarăși M-ai trimis, Tată. Fă cale cuvântului Meu peste pământ, că poți, Tată. Ajută-i pe cei mici și plâpânzi ai Mei și ai Tăi ca să poată ei să Ne dea lumii, și lumea să iasă din ea și din duhul ei și să Ni se dea de casă, căci lumea a ajuns la sfârșit și trebuie să se întoarcă la Noi, Tată. Amin.

Iar voi, cei ce sunteți ai Mei și ai Tatălui, rugați-vă pentru întoarcerea omului acasă, și să se facă omul casă lui Dumnezeu, raiul lui Dumnezeu, odihna Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt, pentru care omul a fost zidit. Amin.

O, omule venit la izvor ca să auzi de la Mine, și tu, omule care nu vii și nu auzi, și tu, cel ce auzind nu auzi! O, ce frumos te învăț din Scripturi ca să crezi tu apoi că Tatăl M-a trimis! Auzi glasul Meu, omule, și învață și te așează în dorul care te cheamă să-L iubești pe Dumnezeu cu duhul, cu trupul și cu sufletul tău. Dezleagă-ți încuietorile cu care ți-ai închis sufletul. Vino cu duhul și cu trupul la Mine, ca să aibă sufletul libertate, căci sufletul tău este de la Dumnezeu. Pace ție, că tu nu ai pace nici atunci când tu simți că o ai pe ea, că sufletul tău care este de la Mine plânge, și Eu îl aud și îți spun că plânge. Plânge Dumnezeu după tine, omule, și te cere de casă a Lui. Dă-te Lui de sălaş, că numai El va mai rămâne între cele ce vor fi iarăși noi toate; El și cu ai Lui care s-au dat și se dau Lui sălaş și împărăție a cerurilor Lui.

M-a trimis Tatăl, omule. Nu de la Mine Însuși îți grăiesc. Tatăl grăiește întru Mine, iar mărturia Noastră este adevărată, căci El este cu Mine și singur nu Mă lasă, fiindcă Eu fac cele plăcute Lui. Cel ce nu-Mi urmează Mie este în întu-

neric, și el nu cunoaște întunericul și nu are cine să-i spună ce este întunericul. Întunericul este omul cel dinăuntru, iar cel ce stă înăuntru nu se vede, și este în întuneric, iar lumina este cea care luminează din om în afara lui, și ea se vede, căci lumina vede și se vede, și întunericul nu o cuprinde pe ea.

Vai celor ce dau să Mă mărturisească pe Mine arătându-și odată cu aceasta prin cele din afara lor întunericul lor! Aceia nu pot fi lumină. Să se depărteze de pe calea Mea aceia, și dacă vor, să învețe mai întâi ce este calea, și apoi să se uite bine pe ea și în ea și nu oricum să se uite, și apoi să aleagă și să se aleagă. Cei ce grăiesc de capul lor în numele Meu, zic ei, aceia nu au învățator și nu se lipește de ei învățatorul, căci sunt îngâmfați aceia, iar învățatorul cel de la Mine nu trage la aceia, căci el are Duhul Meu cu Care el cunoaște pe cei ce sunt în întuneric.

Vin Învățător pe pământ, că Eu sunt Unul singur Învățător, iar omul este om, și dacă vrea să fie mai mult decât atât, să intre la învățat și să se facă ucenic ascultător și mărturisitor al celor ce Eu le rostesc cu însăși gura Mea peste pământ și peste om. O, e plin pământul de hristoși mincinoși care stau pe nisipul mării, iar Cel adevărat Eu sunt, și sunt Unul singur și fac cele plăcute Tatălui și de aceea Tatăl nu Mă lasă singur. Vai celui ce umblă singur, iar cel ce crede în Mine și Îmi urmează, să cunoască acesta că cel ce umblă singur nu este de la Mine și nu poate mărturisi singur pe Dumnezeu peste oameni. O, vine pe pământ adevărul și dreptatea, care vor lua la vale pe toți cei care se zidesc pe nisip, și adevărul va face curat și sfânt pământul și pe cei iubiți ai Tatălui Meu și care vor rămâne cu Dumnezeu pe pământ nou. Cu dragoste Eu și cu Tatăl am făcut lumea la început. Cu dragoste iarăși o vom face, căci adevărul este dragoste și toate prin el se fac între cele ce se fac ca să rămână. Eu și cu Tatăl căutăm de șapte mii de ani raiul pe care l-am pierdut, și îl vom face din nou pe om, și din Duhul Sfânt îl vom naște cu cuvântul, și apoi Ne vom odihni în el. Amin.

O, e praznicul Duhului Sfânt în cer și pe pământ, și e Domnul cu tine, poporul Meu cel nou și ascultător de voia Mea pe pământ. Mi-e dor de rai. Îi este și Tatălui dor, și dorul Nostru îl punem în cei ce Ne poartă cu el, în cei ce au viață în ei, căci viața este dorul de Dumnezeu în om.

O, sunteți obosiți, fiilor care trudiți venirii cuvântului Meu peste pământ. Sunteți osteniți, voi, copiii care puneți masă mulțimii care vine la izvorul Meu. O, nu veți rămâne nerăsplătiți. Fericiți sunt cei ce trudesă pentru ca Domnul să-Și găsească raiul, să-l găsească pe om și să-l facă rai pe om. V-am așezat cu mânuțele ridicate înaintea Mea ca să cereți voi vreme dulce și mângâioasă pentru sărbătoare, iar Eu v-am ascultat, că vă iubesc. Stați întru Mine, și dorul Meu să-l purtați și el să vă fie viața, că omul fără dor de Dumnezeu este om fără de cale și fără de viață.

Iar pe voi, cei ce ați venit cale lungă la izvor, vă slobozesc mângâindu-vă cu duhul învățării și aplecându-Mă ca să vă mulțumesc că ați venit la Mine, și vă doresc ai Mei dacă și voi doriți să fiți fii ai lui Dumnezeu. Vă voi plăti cu duhul înțelepciunii și al credinței dacă iubiți adevărul vieții, și vă voi aștepta să vă umpleți de dragoste de Dumnezeu, că dragostea Eu sunt, și sunt Fiul Tatălui și vă cer pentru Tatăl, nu pentru Mine, că Eu Îi sunt Fiu și pentru El slujesc. Amin. Pace vouă dacă veți avea dragostea cale spre Mine! Dragostea dintre om și om dacă nu este Dumnezeu, atunci nu este ea, și este omul cu cele ale lui. Dragostea este cerească, nu este din lumea aceasta.

Cei ce au venit cu daruri la izvor, la ieslea cuvântului Meu, cei ce Mi-au dat slavă cu harurile lor, Eu, Domnul, Mă aplec și le mulțumesc, și cu lacrimi îi cer ca să-i dau Tatălui să-i crească El pentru El prin cuvântul Meu, căci Eu sunt Cuvântul Tatălui. Bindecuvântată să fie înțelepciunea cea de sus în cei ce o primesc pe ea după ce beau din izvorul Meu de cuvânt! Eu sunt Mieluțul Tatălui, și fericiți sunt cei ce trăiesc viața Mea în viața lor, și lumină a lumii sunt aceia, precum Eu sunt.

O, copii care trudiți pentru slava Mea, Eu pentru slava Mea v-am născut. Fiți lumină din Lumină, precum Eu sunt din Tatăl. Fiți din Mine! Amin. Fiți sarea pământului, fiilor, iar Eu vă mângâi trupușoarele ostenite și vă cuprind, căci sunteți dornici de slava Mea peste pământ. Acum vom sta înfășurați în duh de Rusalii până ce ele vor sfârși de mărturisit peste mulțimi în aceste zile ale lor, și apoi vom slobozi pe cei vii și pe cei adormiți, și pe sfinți și pe îngerii, și Ne vom odihni și vom fi mereu raiul Tatălui, căci raiul pe pământ voim să-l așezăm Noi, copii trudiți pentru mila Mea de om.

Pace vouă! Pacea aceasta s-o ia de la voi toți cei care vor alerga să fie ca voi. Pace vouă! În duh de sărbătoare de Rusalii vă țin și vă cuprind și vă ocrotesc mereu. O, ce dulce este pacea, dar oamenii goi de Dumnezeu nu cunosc fructul ei și gustul ei. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Amin, amin.

17/30 mai 2004

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia

Omul nu mai știe să aibă pe Dumnezeu de Tată. Viața mincinoasă își va lua plată prin hristosul mincinos. Nașterea de sus e scumpă și trebuie păzită să fie.

Încă un pic de cuvânt, ca să lăsăm peste Noi și peste voi pacea Duhului Sfânt. În ziua a treia Noi și cu voi să-i bucurăm pe sfinți și pe îngerii și pe cei adormiți. Amin.

O, copii din porți, încă un pic de vlagă peste trupușoarele voastre pun Eu, Domnul, și unde Eu pun, se face după cuvântul Meu. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt stau așezați în Treime și binecuvintează acum odihna celor ce au trudit, și fericiți sunt cei care au luat și au gustat din masa de cuvânt a Treimii cerești, Care Se numește Dumnezeu. Amin.

Sfinții și îngerii v-au fost oaspeți cerești și au slujit cu voi Tatălui și Fiului și Duhului Sfânt. Cerul cel nevăzut s-a făcut hotar împotriva a tot răul care s-ar fi apropiat să tulbure și să neliniștească duhul sărbătorii de Duh Sfânt, că Eu, Domnul, v-am spus, fiilor, să vă rugați cu tot poporul pentru mângâiere și pentru ajutor ceresc și pentru armonie peste sărbătoare, iar sfinții și îngerii au vegheat așa, și acum ei dau slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și Îl cinstesc pe Dumnezeu, căci Cei trei una sunt. Amin.

O, ce mângâietor i-am învățat pe cei ce au bătut calea ca să vină să ia din cer! Mă doare că omul de pe pământ nu mai citește în Scripturi, nu se mai strânge om cu om să se uite în ele și să le înțeleagă, și apoi să primească peste om lucrarea lor împlinitoare. O, nu mai știe omul să aibă Tată așa cum Eu am, și să facă ce-i spune Tatăl să facă. Iată, Eu nu pot să fac nimic de la mine dacă nu văd pe Tatăl făcând, iar cele ce face Tatăl, acestea le fac și Eu, Fiul, întocmai. Le spuneam iudeilor care se luptau să-Mi caute vină pentru cuvântul Meu cu care Mă numeam Fiul Tatălui, și le spuneam așa: «Tatăl iubeste pe Fiul și Îi arată toate câte face, și mai mari decât

acestea îi va învăța, ca voi să vă mirați, căci precum Tatăl scoală morții și le dă viață, tot așa și Fiul, pe care voiește îl înviază, iar Tatăl a dat toată judecata Fiului Său, ca toți să cinstescă pe Fiul precum cinstesc pe Tatăl, iar cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel Care M-a trimis, are viață veșnică și la judecată nu va veni, căci s-a mutat din moarte la viață». Amin.

O, fiilor, cel ce crede în Mine și în Tatăl, acela nu vine la judecată, căci are viață. Fiul are viață în Sine ca și Tatăl, și iată ceasul când cei din morminte aud glasul Fiului, iar cei care-l aud înviază. Și iarăși vine ceasul ca toți cei din locuința morților să se scoale la glasul Meu pentru judecata faptelor lor, și judecata cea de la Mine este dreaptă, pentru că nu voia Mea, ci voia Tatălui Care M-a trimis o fac, iar Tatăl mărturisește despre Mine. Amin.

O, ce fericit este cel ce crede în Mine și în Cel ce Mă trimite cuvânt pe pământ! Dar omul nu mai știe să aibă Tată așa cum Eu știu. Cei ce se dau a fi păstori cu oi, iată ce le spun: voi, cei ce vă lăudați cu Dumnezeu, cercetați Scripturile, căci voi socotiți că în ele aveți viață veșnică, și acelea sunt care mărturisesc despre Mine, și nu voiți să veniți la Mine și să aveți viață, căci cuvântul Meu din ele și cel de azi rostit de gura Mea nu sălășluiește în voi, pentru că voi nu credeți în Cel pe Care Tatăl L-a trimis, și Acela mărturisește despre Mine, iar voi glasul Lui nu l-ați auzit vreodată, nici chipul Lui nu l-ați văzut. Voi pe Mine nu Mă primiți, și dacă vine un altul în numele Meu, pe acela îl veți primi, căci voi primiți mărire unul de la altul, iar mărirea Celui Unul Dumnezeu nu o căutați. Iar dacă cele scrise în Scripturi despre Mine nu credeți, cum veți crede în cuvântul Meu cel de azi, care vine cu norii cu vuet din cer ca de suflare de vânt care vine repede și se face învățător peste pământ?

O, poporul Meu, nu mai știe omul să aibă de Tată pe Dumnezeu. Vă grăiesc ca în Scripturile cele de acum două mii de ani și vă spun că dacă vine un altul în numele Meu, pe acela îl primește lumea și învățătorii ei care primesc mărire unii de la alții, și aceasta este judecata lumii. Cel ce a trăit viață mincinoasă, acela își va lua plata, căci îl va primi pe hristosul mincinos și împreună cu el va pieri, iar cel ce Mă primește pe Mine, Fiul Tatălui Savaot, acela cercetează Scripturile și în ele găsește viață veșnică și ele sunt care mărturisesc despre Mine. Amin.

Le-am dat, fiilor, învățătură de viață veșnică la toți cei care au venit la izvor, că de aceea îi chem când îi chem. Nu-i chem pentru hrana și odihna trupului, ci îi chem pentru ca să le dau cuvântul vieții veșnice, cuvântul care mărturisește despre Mine, căci Eu sunt Cel ce Mă fac cuvânt, precum este voia Tatălui. Amin.

Sfinții și îngerii se așează în odihna împlinirii cuvântului Meu care a întocmit sărbătoare de Duh Sfânt în grădinile Mele cu voi, iar cei adormiți care au stat în chip nevăzut la sărbătoare luând din bucuria ei și din împlinirea Scripturilor cele despre cei din locuința morților care aud glasul Meu cel de înviere a lor, stau și ei acum gata să se așeze în odihnă după ce cuvântul Meu îi slobozește odată cu liniștirea voastră după truda cu care Mi-ați pregătit popas cu voi pentru cei ce au venit la izvor. Eu le-am dat să aibă și să bea, și fericiți vor fi cei ce au băut spre învierea lor. Amin.

Duhul Sfânt rămâne cu voi, fiilor, iar voi lăsați-vă cuprinși de El mereu, așa cum ucenicii Mei au fost cuprinși acum două mii de ani când Eu L-am împărțit lor și când ei Mă mărturiseau pe Mine la toți cei adunați la Ierusalim și care toți

auzeau glasul apostolilor Mei, căci unde este Duhul Sfânt, El Se împarte la fiecare și pe limba fiecăruia, și așa de mare este puterea Lui și lucrarea Lui când El Se revarsă din Tatăl și din Mine pentru învierea omului, căci are în El viață veșnică. Amin.

Acum Ne odihnim, poporul Meu. În Duhul Sfânt să Ne rămână odihna. Unii în alții să Ne odihnim: Noi în voi, și voi în Noi, spre viață veșnică și mărturisind peste pământ pe Cuvântul Tatălui, Care cheamă pe om de la moarte la viață. Amin.

Din timp în timp vă așez la lucru cu greu și cu neodihnă pentru venirea Mea în cuvânt cu cei de pe pământ, că e vremea venirii Mele, și voi sunteți calea Mea. Pace vouă acum! Dați mulțumire pentru toate. Feriți-vă de cei ce despart pe om de Dumnezeu și aveți veghe peste cei ce s-au născut de sus, căci nașterea de sus e scumpă, fiilor, și trebuie prețuită în om și păzită să fie. Nici un dușman nu poate peste cel ce rămâne în iubirea Mea și înfășurat cu ea. Pace vouă! Rămâneți în iubirea Mea! Amin.

O, copii care-Mi sunteți porți pentru cuvântul Meu ca să vină și ca să se așeze în carte! Aveți grijă de viața Mea din fiii Ierusalimului. Viața este veșnică, și Eu să rămân viața poporului Meu. Aceasta am voit să vă spun, și voi așa să lucrați peste poporul Meu, iar el să rămână ca Mine, căci scris este despre cei ce Mă iubesc și Mă trăiesc: «*Vor fi asemenea Lui*». Amin, amin, amin.

18/31 mai 2004

Sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Cel ce are în el cerul, naște sfinți din oameni. Cei credincioși sunt cei ce nu se închină oamenilor și idolilor și plăcerilor. Cel neascultător îi alungă pe îngeri, și cad îngerii din lucrul lor.

Sunt Domnul Atotputernicul. Sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și Acești trei una sunt, precum este scris. Amin, amin, amin.

Sunt Dumnezeul cerului și al pământului și sunt în cer și pe pământ deopotrivă, și cine aude aceasta, să creadă așa, căci Eu, Domnul, adevăr adevărat grăiesc, și fericit este omul care este cu adevărat, că acela este, precum Eu sunt. Amin.

Cel ce se face așternut Mie, acela este pământ bun și Mă primește când Eu ies semănător, și sămânța Mea crește în el și se face în el împărăția Mea, iar cel ce nu este pământ bun, acela rămâne piatră și își dă viață împotriva sămânței pe care Eu o semăn peste pământ.

Eu sunt în cer și pe pământ, și spun să audă tot pământul și tot omul de pe el că Dumnezeu este în cer și pe pământ și este Cel ce a făcut cerul și pământul. Amin. Precum omul este în cer și pe pământ, așa este și Dumnezeu, Cel ce l-a făcut pe om după chipul și asemănarea Sa atunci când l-a făcut. L-a făcut atunci, și apoi nu a mai putut să-l facă, fiindcă omul se face de atunci din om, fiindcă omul a uitat că el este în cer și pe pământ, precum Dumnezeu este așa. Omul a lepădat credința în Dumnezeu Făcătorul și nu mai înțelege ce este cerul și pământul și Dumnezeu și omul.

O, poporul Meu, la cea din urmă sărbătoare a Mea cu tine, după ce am hrănit cu cuvântul gurii Mele mulțimea venită la izvor, la muntele Meu cel sfânt, ți-am spus apoi să te odihnești, ți-am spus să Ne odihnim, și în Duhul Sfânt să Ne rămână odihna și unii în alții să Ne odihnim, Noi în voi, și voi în Noi, spre viață veșnică, fiilor. V-am spus atunci vouă, copii care-Mi primiți cuvântul când el vă suflă la ureche ca să-l

auziți și să-l întocmiți pe pământ, v-am spus să aveți veghe peste cei ce s-au născut de sus. V-am spus că nașterea de sus e scumpă și trebuie prețuită de om și în om, și păzită să fie, ca nici un vrăjmaș să nu poată peste cel ce rămâne în iubirea Mea și înfășurat cu ea. V-am povățuit pe voi să aveți grijă de viața Mea din fiii Ierusalimului cel nou, din fiii poporului Meu de azi, și v-am învățat să țineți minte voi și ei că viața este veșnică, iar Eu, Cel veșnic, trebuie să rămân viața poporului Meu, iar el să rămână viața Mea și ca Mine să fie, căci cei ce rămân în iubirea Mea sunt asemenea Mie, așa este scris în Scripturile cuvântului Meu. Amin.

O, fiilor puși de veghe peste viața cea veșnică a poporului Meu! Iubirea care se naște din Mine în om, este nașterea cea de sus a omului, și omul trebuie să moară atunci pentru această naștere. Stau cu cuvântul nașterii de sus în mijlocul unui popor pe pământ ca să poată omul care voiește să învețe de la Mine că viața începe cu moartea și altfel nu se poate omul naște de sus. Iubirea care se naște de sus, din Mine, Cel ce sunt din cele de sus și nu din cele de jos, nu este iubire de pe pământ. Eu nu sunt născut de pe pământ. M-am născut pe pământ, că pe pământ este nașterea, dar M-am născut de sus pe pământ, și tot așa voiesc să-l nasc și pe omul cel din om făcut. Sunt Cel ce am făcut omul, dar sunt și Cel ce-l naște pe om, iar nașterea este de sus, nu este de pe pământ atunci când ea vine pe pământ peste om. Amin.

Eu, fiilor, de când n-am mai grăit cu voi prin carte nu M-am odihnit, ci am vegheat peste voi cu tot cerul sfânt, iar voi ați vegheat pentru Mine ca să vă fiu vouă Dumnezeu pe drumul Meu cel greu cu voi. Eu v-am spus că Ne odihnim, dar v-am spus că în Duhul să Ne rămână odihna și unii în alții să Ne odihnim, Noi în voi, și voi în Noi spre viață veșnică prin naștere de sus, căci nașterea de sus este scumpă și trebuie prețuită și trebuie trăită, fiilor, și trebuie păzită să fie. Amin.

Voi, cei puși la veghe pentru viața poporului Meu care s-a născut de sus, căutați să înțeleagă poporul Meu că Eu, Domnul, sunt cu el în cer și pe pământ. Oricât ați fi voi de umiliți, faceți-i pe toți să priceapă cuvântul cel rostit de Mine pentru ca să fie așezat în carte, și apoi să învețe carte poporul, nu să rămână neînvățat.

O, poporul Meu, o, copii ai nașterii de sus, am peste voi tălmăcitori pentru tot cuvântul Meu care vă naște de sus. Voi trebuie să nu uitați că după ce Eu rostesc peste voi cuvânt în carte pentru împlinirea cu ascultare a lucrărilor Mele cu voi, Eu aduc apoi spre lucru lămurit tot cuvântul, și vă grăiesc prin porți, fiilor. De prea multe ori însă Eu Îmi ascund cuvântul Meu cel cu deslușirea celor așezate în carte, ca nu cumva să găsesc între voi șovăitori, semeți, cârtitori, puțin credincioși, nemulțumiți sau chiar mândri peste cei ce sunt cuvântul Meu între voi. O, câtă grijă am de voi ca să nu păcătuiți! O, cât vă ocrotesc ca pe copiii mici și cât sufăr pentru ca să creșteți în duh și nu în trup; în faptele duhului, nu în faptele trupului! Scriptura grăiește că taina lui Dumnezeu este să ascundă lucrările, iar mărirea fiilor Lui este să le aducă la împlinire, la vedere, la lumină, și apoi să stea ei în lumina lor, și aceasta voiesc să vă văd lucrând, și de aceea vă las câteodată mai mult fără cuvânt în carte, ca să vă probez creșterea sau necreșterea, lucrarea sau nelucrarea, iar voi trebuie să fiți înțelepți și să aveți credință și iubire cu credință, că Eu sunt în cer și pe pământ, așa precum v-am spus că sunt.

O, nu vreau să-Mi înghit cuvântul, ci vreau să-l grăiesc ca să învățați de la Mine, din cer și de pe pământ, din Tatăl, dar și de lângă voi, fiilor, și să cunoașteți că cei ce vă dau de

la Mine nu vorbesc de la ei, ci de la Mine, și niciodată nu au grăit ei de la ei, dar vă trebuie credință și iubire pentru ea și pentru puterea Mea cea din om pentru voi, că voi nu trebuie să puteți prin voi atunci când puteți, ci Eu să pot prin voi, și să știu de voi ca să pot. Orice stăpân știe ce este al lui și păzește și însemnează cu semn sau cu sunet ce este al lui ca să nu piardă ce are, fiilor. Omul îi pune vitei lui talangă cu sunet cunoscut de el, ca atunci când vita paște pe lângă casa lui, să aibă el încredințarea că ea este lângă el și că nu este sfâșiata de fiare sau răpita de hoți, iar vita paște și înștiințează pe stăpân despre ea și nu este singură, ci este cu stăpânul ei pe care-l cunoaște de stăpân. O, fiilor, ce frumos este omul care are cerul în el, că acela nu se depărtează de Stăpânul său pentru Care omul mărturisește pe pământ. Omul care are cerul în el, acela naște sfinți din oameni, căci cerul are nevoie de sfinți, iar sfinții sunt cei mai deștepti de pe pământ, cei mai luminoși, cei mai mulțumiți, fiindcă ei nu au grijă de ei, ci de cei ce sunt pe calea Mea ca să stea aceștia pe ea, ca să-i păzească și să-i cunoască pe ei și să-i audă așa cum omul aude sunetul talangii vitei care paște aproape de stăpânul său, de ocrotitorul său, și apoi ea vine cu strânsura ei și o aduce stăpânului său spre trebuință, spre plata pe care o datorează celui ce poartă grijă de ea. Așa lucrau apostolii Mei care se duceau și culegeau agoniseală pentru Dumnezeu, și apoi ucenicii lor dădeau glas cunoscut, ca să știe învățătorii lor despre ei, despre locul și lucrul lor și despre strânsura lor. Cel ce aduce pe un om la Dumnezeu ca să fie omul născut de sus, acela se cunoaște că trăiește, se cunoaște că lucrează trăind, că sarează pământul cu Dumnezeu din el, iar rodul lui se face cer, și cerul rămâne, rămâne în cele ce nu se văd și se păstrează de plată pentru cel ce-și strânge în cer, că nimeni nu poate strânge în cer decât dacă este trimis să facă cer din om prin harul cel de sus, prin Dumnezeu, Care este în cei ce El îi cunoaște, iar altfel omul nu poate strânge în cer, ci strânge în el și strânge pe pământ, unde totul se arde ca să rămână pământul curat. Eu am spus că fericit este omul care ascultă pe Dumnezeu și își adună acolo unde molia nu strică și furul nu pierde pe cele strânse de om, dar cel ce nu ia aminte la cuvântul Meu nu poate să-l împlinească pe el, nu poate, fiilor. Omul a spus pe pământ că cine între oameni sădește pe pământ un pom, acela nu a trecut în zadar prin viață. Iar Eu tot pe pământ spun că cine între oameni este trimisul Domnului și naște om din cer dintre oameni luat, acela a trăit cu Dumnezeu în el și a cules în cer și are în veci lucrul său și rodul său. Amin.

I-am învățat pe ucenicii Mei duhul smerit pe care Eu îl aveam înaintea Tatălui Meu și din care-Mi hrăneam viața și umilința ei, și le-am spus lor așa: *«Voi să nu vă numiți „rabi”, că Unul este Învățătorul vostru: Hristos, iar voi toți sunteți frați»*. Nu știam cum să-i învăț mai frumos viața cea din cer, umilința care ține omul în viață și în Mine și lucrarea cea bineplăcută lui Dumnezeu, că iată, o mulțime de lucrări zice omul că face peste oameni în numele Meu, dar acestea nu sunt plăcute Mie când omul se numește pe sine „rabi” în numele Meu și când el nu seamănă cu Mine, că omul este păcătos pentru că nu este umilit, pentru că uită că numai Eu sunt Învățătorul celor ce vor să învețe viața cea veșnică, fiindcă numai Eu i-am arătat omului viața Mea și moartea Mea și învierea Mea, și omul nu vrea să învețe că viața începe cu moartea și că pentru viața lui și pentru învierea lui el trebuie să se dea jertfă bineplăcută Mie și nu lui și nu omului care-i dă lui slavă.

O, nu mai este om credincios în Dumnezeu pe pământ, că nu știe cum, că nu are cine să-l învețe cum să fie credin-

cios. Cei credincioși sunt cei ce nu se închină oamenilor și idolilor lor și plăcerilor omenești. Eu numai pentru așa oameni intru în cuptorul de foc care arde de nouă stâneni pe pământ și în care toți oamenii ard, dar după cei credincioși Eu Mă bag în cuptor când omul ațâță și mai vartos focul împotriva lor, Mă bag după cel credincios și Mă arăt Cel minunat întru cei sfinți ai Mei, iar numele Meu este slăvit în veci prin cei credincioși. Amin.

M-am coborât în cuptorul de foc la cei trei tineri care mergeau prin mijlocul văpăii laudând pe Dumnezeu și am prefăcut văpaia în răcoare pentru cei credincioși. Nu era atunci nici voievod, nici profet, nici stăpânitor, nici ardere de tot, nici jertfă, nici tămâie, nici loc de pârgă ca să afle omul har. Ei însă Mi-au adus în mijlocul focului inimă înfrântă și duh umilit pentru ei și pentru tot poporul lui Israel împilat din pricina păcatelor lui, și Îmi ziceau: *„Primește, Doamne, jertfa noastră înaintea Ta ca să îmbunăm fața Ta, fiindcă cei ce nădăjduiesc în Tine, nicicând nu vor rămâne rușinați. Poartă-Te cu noi după îndurarea Ta și mântuiește-ne prin faptele Tale minunate și dă slavă numelui Tău, Stăpâne, ca să se rușineze cei ce ne împilează și să ajungă de ocară puterea lor și să fie doborâtă virtutea lor, ca să cunoască ei că Tu ești singur Dumnezeu și Te slăvești în tot pământul prin cei credincioși ai Tăi.”* Amin.

O, poporul Meu, plâng cu Tatăl și cu sfinții după om credincios pe pământ. Nu mai știe omul să aibă de tată pe Dumnezeu. Dacă vine un altul în numele Meu, pe acela îl primește omul. O, fiilor, nu mai este sare pe pământ. O, cât aș vrea să vă spun multa Mea durere și s-o purtați, că este grea s-o port singur, fiilor. Fiți sare pe pământ, nu numai să mâncați sare și atât. Sarea nu este bună dacă nu sarează. Nu e sare sarea dacă nu sarează. Fiți voi sare, fiți și pentru voi și pentru cei de pe pământ, și veți înțelege atunci că tot ce dau Eu să vă dau prin cei ce-i am între voi cuvânt, e sare pentru voi ceea ce vă dau ei, nu sare de usturat, ci sare de sărat, dar dacă nu luați de la ei pentru voi sare, pentru gustul cel bun al vostru cuvântul lor, atunci voi nu veți săra niciodată pe pământ. Dacă nu veți ști să credeți ce este sarea, vă va judeca sarea pe care o mâncați când vă faceți cu ea gustoasă mâncarea cea pentru trup, fiilor. O, nu vă supărați pe Mine pentru ceea ce grăiesc Eu vouă. I-am luat pe cei ce-Mi stau porți și le-am arătat vorbirea Mea cu ucenicii pe care i-am format prin învățătură cu dulceață sau cu muștrare. O, fiilor, cei ce mănâncă sare nu mai sarează pământul, căci sarea întreține carnea ca să nu se strice sau ca să crească spre pierderea puterii sufletului care înseamnă Dumnezeu în om. Cei ce mănâncă sare sunt prinși de gusturi și de sete de cele de pe pământ, iar cei ce nu mănâncă sare sunt plini de suflet și nu de trup, și cresc în duh și în har și sunt împărăție care nu pier. Fiți sare pe pământ, și apoi fiți ascultători de Duhul Sfânt, Care suflă unde voiește, Care umblă cu voi ca să sareze pământul cu viitorul vostru cel de la Mine, fiilor. Nu fiți trup, ci fiți duh, ca să biruiască duhul asupra trupului și să fiți sare precum Eu sunt, căci altfel, puțin aluat dospește toată frământătura și nu se poate să fie așa, ci trebuie toți până la unul să fiți sălașe ale Mele în care Eu să-Mi sprijin hrana cea pentru viața omului care nu-L mai are de tată pe Dumnezeu pe pământ.

Eu sunt în cer și pe pământ și vă învăț împărăția Mea în voi și v-o deschid ca să se vadă. La unii cu dulceață bat, iar la alții cu muștrare bat. Nu vă temeți de Mine. Eu vă cunosc și știu cum să vă fac bine, numai să Mă primiți, căci v-am născut de sus și Îmi sunteți datori cu viața, fiilor. Muștrarea

nu vă stinge duhul, ci vi-l încercă și vă arată ce duh aveți, și vă învață să aveți Duhul lui Dumnezeu, căci scris este: «*duhul proorocilor se supune proorocilor*», și voi așa veți învăța și veți ști să scoateți din voi iubirea de sine, care alungă chipul cel frumos și seninul Duhului Sfânt din voi.

O, fiilor învățați de Dumnezeu, să știți că greșalele, chiar și cele care vă par vouă neînsemnate, tocmai acelea vă prind sub ele și vă dăunează încetul cu încetul mai mult decât cele mari care vă deschid mari ochii ca să vedeți spinii de pe cale. Am spus că cine este al tău, acela este cel ce te primește cu muștrarea, cu iubirea ta pentru el. Eu, pe cei care veneau la Mine cu toată iubirea lor ca să le-o fac pe ea din iubirea Mea, Eu lucrăm peste ei nu deodată, ci cu răbdare mare până ce vedeam că supunerea lor îi făcea să Mă primească. Numai rău își face omul care nu lasă, care nu vrea, care nu așteaptă în prag, care nu primește adevărul cel despre el și care se arată în afara lui dinăuntru lui, numai rău își face când nu deschide ușa pentru orice oaspete care-i aduce lui bine ca să învețe drumul spre el al îngerilor, ca nu cumva să pătească ce a pățit Adam, prin care, pentru el că nu a fost primit și cinstitor de Dumnezeu, au căzut îngerii, neavând ei unde să se mai odihnească, și apoi Eu, Domnul, am început lupta pentru câștigarea înapoi a bucuriei și a odihnei îngerilor Mei în om.

O, fiilor, o, fiilor, o, fiilor scumpi, scumpă este viața voastră înaintea Mea, iar voi trebuie să vă înțelegeți bine cu Mine, și Eu să Mă înțeleg bine cu voi, că altfel vă înțelegeți pe voi, iar pe Mine Mă scoateți din voi și vă simțiți neînțeleși și dați să vă înțelegeți voi între voi, iar Eu plâng afară dacă este așa. O, numai oamenii neînțeleși pentru cele din ei, numai aceia se înțeleg între ei, și este bine ca omul să fie sfânt și mulțumit întru Mine, fiindcă cei sfinți nu se bizuie pe ei înșiși, nu se înțeleg între ei, ci întru Mine. Amin.

O, e păcat să stea truște frații în obște, e păcat, fiilor. În obște trebuie să stea mai mult duhovnicește frații, că dacă ei nu stau așa, se bat între ei cu cuvinte pentru cele truște și firești și pământeste, iar Eu am învățat biserica și au învățat-o și apostolii Mei unitatea duhului întru legătura păcii, iar Eu să fiu Învățătorul Care toarnă viață în voi. Amin.

O, poporul Meu, am ridicat porțile și am intrat ca să te păstoresc. Le-am spus lor: ridicați, porților, pragurile voastre cele de sus, ca să intru, căci sunt Împăratul slavei, și ca să hrănesc neamul celor ce umblă după Domnul căutând fața Lui! Amin.

O, ce frumos e să faci tu, poporul Meu, tot ceea ce-ți spun Eu, și nimic din ceea ce-ți spui tu! Ce Dumnezeu fericit aș fi Eu pe pământ cu tine dacă aș fi Eu și voia Mea dorirea ta, și ce fericit copil ești tu când lucrezi așa, și apoi să-Mi spui: „*Ce scumpă este mila Ta, Doamne, și ce scăpare găsec în ea cei ce Te caută, și ce râuri de desfătări curg din Tine peste ei! Tinde Tu mila Ta celor ce Te cunosc, celor drepti cu inima, Doamne*”.

O, poporul Meu, ce frumos este cuvântul Meu! Frumos ca Mine este el, și tot așa trebuie și tu să fii, și să-L faci pe Domnul în tine cu tot ce este El, ca să afli fericirea pe care au gustat-o apostolii Mei după ce harul Duhului Sfânt i-a învăluit pe ei. O, e mult de când te-am lăsat fără Mângâietorul Cel de la Mine, dar dor Mi-a fost să Mă chemi, să Mă aștepti, să știi să aștepti pe Domnul și să stai în veghe și în neîncetată rugă și strigare după Mine. Te-am învățat să te odihnești și să-ți fie odihna în Duhul Sfânt, și unii în alții să Ne odihnim spre viață veșnică, cu răbdare și cu iubire, poporul Meu.

Ucenicii Mei cu care am călătorit pe pământ când am venit de la Tatăl și pe care i-am născut de sus ca să fie născuți

și nu făcuți de om, voiesc și ei să vă aline inimioarele și duhul din ele, căci Duhul Cel Sfânt face unire cu inima în om și atunci trupul și sufletul și duhul omului se fac sălaș pentru împărăție de cer. Amin. Vă las o clipă să vă hrăniți și să rumegați hrana ce v-am adus-o Eu, și veți mânca apoi din gura ucenicilor Mei, căci orice ucenic desăvârșit este ca Învățătorul său, Iisus Hristos, și cine-i primește pe ei, pe Mine Mă primește, și tot la fel lucrează și împlinesc și cei ce vă primesc pe voi din partea Mea, copiii vestitori ai cuvântului Meu peste Ierusalim. Ucenicii Mei stăruiesc la Mine pentru toată făptura ca unii care au cutreierat și cutreieră lumea, și se roagă Mie și spun ca în Scripturi și nu ca de la ei, și spun așa:

— **D**eschide, Doamne, urechea Ta spre cei ce Te strigă pe cale. O, dacă Tu ai ține seamă de fărâdelegile lor, ar mai putea sta cineva în fața Ta, Stăpâne? La Tine însă mai vărtos este să ierți, ca omul să-Ți dea apoi mărire și în Tine să nădăjduiască el, că în cuvântul Tău stăruiește cel ce Te cheamă așteptându-Te.

Iar tu, Israele nou-născut, pune-ți nădejdea în Domnul, că în mâna Lui stă milostivirea, și mult belșug de mântuire este întru El, și El te va izbăvi mereu, că minunat este El întru cei credincioși Lui. Amin, amin, amin.

— **O**, poporul Meu, așteaptă ucenicii Mei lângă Mine, lângă tine, ca să le dau grai în mijlocul tău, că Eu cu sfinții călătoresc și le dau bucuria unirii cu cei de pe pământ care au ajuns sfârșitul veacurilor și împărăția cerurilor prin credința care-i face pe ei moștenitorii harului cel de sus. Amin.

Învățați să stați la masă și să mâncați, și să aveți poftă de mâncare la masa Mea cu sfinții și cu voi, și apoi să creșteți prin hrana aceasta, că e hrană din cer și vă crește pentru veșnicie, fiilor. Dar cine mănâncă la masa Mea să învețe să nu o amestece cu cea din lume, căci voi nu sunteți ca lumea care amestecă totul ca într-un butoi, ci Eu v-am scos din lume ca nici voi să nu fiți din lumea aceasta precum nici Eu nu sunt, căci lumea nu are nimic în Mine. Iar când sunteți învățați din cer și îndreptați de Domnul, o, nu vă tulburați, ci bucurați-vă, fiilor, că tot ce vine de sus e de la Duhul Sfânt, și minunată este lucrarea Lui întru cei credincioși Lui. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2004

Soborul celor doisprezece sfinți apostoli

Ucenic este cel ce mărturisește lucrarea învățătorului său. Viața cea veșnică se vede dacă omul o are. Mărturisitorul se face cuvânt pentru Dumnezeu. Viața care nu doare este viață moartă. Știința vatămă credința și Îl alungă pe Domnul din om.

Râuri de ape vii să curgă din gurile voastre cele veșnice, o, ucenici ai uceniciei Mele cea de sub Tatăl, că Eu, deși Îi eram Fiu, M-am dovedit Lui ucenic desăvârșit, fiindcă orice ucenic desăvârșit este ca Învățătorul său, iar Tatăl a fost și este și va fi Învățătorul Meu, căci Eu de la El grăiesc și nu de la Mine Însuși. Amin.

V-am spus vouă când M-am așezat întru Tatăl ca să vă fac și vouă loc întru El dacă M-am dus întru El, v-am spus că Mă duc la Tatăl ca să vă pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi, și să fiți întru Tatăl. V-am spus că dacă Eu Mă duc, îi voi trage pe toți la Tatăl, și v-am spus să nu vă depărtați de cetatea pentru care Eu am pățimit până ce nu voi trimite Eu pe Mângâietorul Cel din Tatăl și Cel din Mine, și prin El să vă îmbrăcați cu putere de sus, și apoi să-Mi fiți Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în toată lumea, căci

Mi-ați fost ucenici. Amin. Ucenic este cel ce are de mărturisit și care mărturisește lucrarea Învățătorului său la toți oamenii. Lucrarea Mea este viața cea veșnică pentru om, iar voi nu ați avut de mărturisit oarecare lucrare, ci lucrarea Învățătorului vostru, Care are viață veșnică și pe care o dă celor ce cred în El, spre viața lor. Amin.

O, ucenicilor cei de atunci, și voi, ucenicilor cei de acum ai Mei! O, ce frumoasă este viața cea veșnică! Ea nu se vede decât dacă omul o are, iar cel ce o are nu poate s-o ascundă pe ea, ci se face frumos între oameni prin ea și vin oamenii spre el și îl întreabă pe el despre viața cea din el. Eu sunt atât de fericit cât nu se suie la mintea omului cel născut din om când am pe pământ om frumos, om după chipul și asemănarea Mea, mărturisitor al Meu în care Eu stau și cuvintez, căci mărturisirea se face cuvânt când omul este mărturisitor al Meu pe pământ, când omul este după chipul și asemănarea Mea. Amin.

O, ce frumoasă a fost viața Mea pe pământ! O, ce frumos L-am mărturisit Eu pe Învățătorul Meu, pe Tatăl Savaot, Care era întru Mine! Era întru Mine pentru că Eu eram întru El, căci fără El, Eu nu puteam să fac nimic, și așa v-am spus și Eu vouă, ucenici ai Mei: *«Fără Mine nu puteți face nimic»*. V-am spus așa ca să am peste ucenici aceeași lucrare pe care Tatăl o mărturisea prin Mine, iar Eu să lucrez asemenea Lui, să semăn cu Tatăl în lucru ca să-I fiu Lui ucenic desăvârșit. Amin.

O, ce fericit este învățătorul care are ucenici, iar dacă acesta este și ceresc pe pământ, ce fericiți sunt ucenicii unui așa învățător! Dacă un învățător nu este născut de sus, din cer, prin credința în Mine cea lucrătoare prin iubire, acela când dă să-și câștige viața, și-o pierde, precum Eu am spus, dar dacă el este născut de sus, din Fiul Tatălui, atunci el își dă viața pentru mărturisirea învățurii Mele de viață veșnică pentru om, și așa și-o câștigă, căci când viața cea veșnică este în om, acela Îmi face Mie ucenici, căci ucenic al Meu este cel ce poartă în el și dă din el viață veșnică, râuri de ape vii curgând din el peste cei fără de viață, și atunci apele vii adapă cu viață pe oameni, și oamenii sunt atrași spre viață, luptându-se cu moartea împotriva ei ca să dea loc în ei vieții. Amin.

O, ce frumoasă a fost pe pământ viața Mea și a voastră după ce și voi ați luat-o de la Mine, ucenici ai Mei! Viața cea frumoasă nu și-o poate face omul. Ea este cea care trăiește în om, și omul trăiește prin ea, și nimeni nu poate trăi decât prin suferință, o, ucenici ai Mei de atunci și de acum! Omul nu-și simte viața din el decât atunci când îl doare trupul și sufletul și duhul, și atunci el se luptă pentru ea și prin ea. Nimeni nu-L poate iubi pe Făcătorul vieții, pe Dumnezeu, nimeni între oamenii ieșiți din oameni, decât atunci când în ei îi doare viața. Viața care nu doare, aceea este viața moartă, căci omul slujește cu ea morții, faptelor morții, care nu au nimic în Dumnezeu. O, câtă viață, cât duh de viață ați mărturisit din voi când voi sufereți cu duhul, cu sufletul și cu trupul pentru viața Mea în voi, pentru mărturisirea vieții veșnice în om, când voi stăteți pe stânca vieții înaintea tiranilor de pe pământ care trăiau moartea și faptele ei, luptându-se ei cu puterea cea de sus, cu viața Mea cea veșnică din voi, și care mărturisea deșertăciunea celor fără de Dumnezeu, fără de viață pe pământul cel făcut de Dumnezeu!

Acum, după două mii de ani, când Eu am despărțit veacul cel pământesc de veacul cel ceresc și l-am trecut în veacul cel nou cu piciorul lui pe poporul cuvântului Meu, acum, la masa împărăției Mele cu el, stau cu sfinții și vă dau glas vouă,

o, ucenici iubiți, că vă sărbătoresc îngerii și sfinții ziua voastră de sobor în duh de biserică, cei din cer cu cei de pe pământ la masa Duhului Sfânt, Care Se îmblânzește la credința celor credincioși ca să fie purtat ca la sfârșit de timp, căci acum, la sfârșit de timp, Eu am avut credință de la cei ce sunt poporul Meu, și cu această credință am despărțit veacurile, cel ceresc de cel pământesc, pe omul cel ceresc de omul cel pământesc, și stau la masă de Duh Sfânt cu cei ce sunt acum poporul Meu, poporul veacului cel ceresc pe pământ, căci Eu pe pământ Îmi am lucrarea, și cu cerul lucrez pe pământ. Eu sunt în cer și pe pământ, și minunată este taina aceasta pe care Eu o descopăr și o deslușesc la cei mai mici, căci cei mici nu știu decât să creadă și să trăiască viața cea veșnică și nu cea vremelnică pe pământ. Eu sunt cuvânt în mijlocul lor și le dau viață din viața Mea și le dau darul credinței cea de sus, căci credința cea de jos este omenească, și de două mii de ani ea nu-Mi dă viață în om. Dar credința cea de sus Mă ține pe Mine în om și lângă om, și omul nu iese din Mine, ci trăiește întru Mine, precum Eu în Tatăl trăiesc, căci M-am dus la Tatăl ca să-i trag pe toți la Tatăl, ca acolo unde sunt Eu, să fie și ei, și acolo unde sunt ei, să fie și Tatăl, iar Tatăl este întru Mine, și Eu întru El, și toți un trup și o pâine suntem. Amin, amin, amin.

— **O**, Învățătorule Cel născut din Tatăl mai înainte de vecii! Cine între noi, ucenicii Tăi cei de acum două mii de ani, am cunoscut vremea acelor începuturi mici? Tu, Doamne, Tu, Paștele cel nou, Tu, Care Te-ai dat nouă în seara cinei cea de taină, cine dintre noi a cunoscut taina pe care cu mâna Ta ai frânt-o și ai împărțit-o nouă de viață veșnică? Tu erai Cel ce Te împărțeai, și apoi ne-ai spus că nu vei mai gusta cu noi taina aceea până ce ea nu va fi din nou între ucenici întru împărăția Tatălui Tău, Care Ți-a pregătit Ție mireasă și nuntă și masă de nuntă, Dumnezeule tainic, desăvârșit Învățător Care pecetluiește taina Sa între ucenici. Amin. Ai păzit totul în taină mare pentru zilele Tale cele mărețe, pentru zilele cele de apoi, după două mii de ani, căci Tu ai spus în cartea profețiilor, ai spus prin Duhul pentru zilele cele de apoi pentru toată făptura, și așa ai spus: *«Veniți să ne întoarcem cu pocăință la Domnul, căci El ne-a sfâșiat și El ne va vindeca; El ne-a bătut, și El ne va lega rănilor apoi, căci după două zile din nou ne va da viață, iar în ziua a treia ne va scula ca să fim iarăși vii în fața Lui, să cunoaștem și să ne sârguim spre cunoașterea Lui. Venirea Lui e sigură ca revărsatul zorilor; căci El va veni peste noi ca o ploaie timpurie și ca o ploaie târzie care înviorează pământul»*. Amin.

O, Învățătorule desăvârșit, dacă Tu nu ne-ai fi trimis după ce Te-ai așezat în Tatăl pe Duhul Sfânt Mângâietorul, am fi rămas orfani pe pământ, am fi rămas fără Învățător, fără călăuză, Doamne, și am fi bâjbâit prin întuneric ca și toți oamenii de pe pământ care nu au călăuzitor. Dar Tu L-ai trimis pe El peste noi, și El lua din Tine și ne aducea, și toate câte Tatăl Îți spunea El ne aducea și ne lucra pe noi ca să rămânem ai Tăi, ca să rămânem în iubirea Ta, precum Tu ne-ai poruncit mai înainte de a-Ți ascunde de noi fața Ta cu care noi Te cunoașteam pe vremea cât ai stat cu noi ca un om. Suntem ucenici fericiți la masa noii împărății, căci toate făcute-s-au noi, precum Duhul a proorocit pentru zilele cele de apoi. Stăm acum cu Tatăl și cu Tine și cu sfinții și cu îngerii și cu cei mici ai Tăi de pe pământ la masa Duhului Sfânt, căci Tu Ți-ai făcut venirea și Tu însuși le grăiești lor și nouă, celor trecuți în cele ce nu se văd. Stăm în uimire, și cu bucurie ne

hrănim și, apoi, Învățătorule scump, iarăși vom fi glas de cuvânt în mijlocul ucenicilor Tăi de azi. Cu binecuvântare arhierescă și cu voia Ta le binecuvântăm din Tine masa cea pentru ființă și stăm cu ei la masă și iarăși vom fi cuvânt, noi și cu ei, Doamne, și se va auzi peste pământ petrecerea cerului laolaltă cu pământul, învățătura Duhului Sfânt, Cel fără de hotar, și îi vom mângâia pe cei de sub povara venirii Tale și îi vom crește pe toți cei mici cu hrana cea de azi și îi vom îmbrățișa în dureri și în bucurii și îi vom umple de har peste har, că mare este vremea aceasta promisă de Tine încă de pe atunci când noi, ucenicii Tăi cei de atunci, nu înțelegeam vremea acelor începuturi mici, Doamne.

O, copiii ai Tatălui și ai Fiului și ai Duhului Sfânt, sunteți frații cei mici ai noștri. Durerile să vă fie bucurii, căci omul nu-și simte viața decât când ea doare în el. Durerea e cea mai dulce viață în om, cea mai trăită, și nimeni nu poate iubi pe Domnul vieții decât atunci când îl doare în el viața, când trăiește în el viața. Amin, amin, amin.

*

O, ucenicilor, am umblat cu voi trei ani și jumătate și M-am arătat vouă Dumnezeu adevărat și ați văzut cum fariseii și cărturarii veneau și Mă ispiteau, dar Mie mai ușor Mi-a fost să-l biruiesc pe duhul cel potrivnic care M-a ispitit după patruzeci de zile de post, după rânduiala Tatălui, și i-am spus apoi până în sfârșit: *«Mergi, satano, că scris este: „Domnului Dumnezeului tău să te închini și Lui singur să-I slujești!”*», și atunci diavolul M-a ascultat și M-a lăsat, și au venit îngerii și Mi-au slujit, și am făcut lucrarea Tatălui înaintea oamenilor, iar îngerii coborau și se suiau la Dumnezeu, se suiau și coborau peste Mine și lucrau la credința Mea, împlinind faptele ei. Amin.

O, poporul Meu, sunt în mijlocul tău cu soborul de ucenici, că mare este lucrarea de ucenic cu învățător. Voiesc și cu tine să lucrez fără de seamăn, așa cum lucrăm peste ei, și apoi prin ei dacă M-am dus în Tatăl ca să-I arăt Lui lucrul Meu de pe pământ, lucrul și fapta ucenicilor Mei. Amin. Ucenicii au avut de învățat de la Mine să nu ispitească pe Dumnezeu, dar dacă omul nu are de unde să audă și apoi să facă aceasta, el nu știe să facă așa, și de aceea am spus Eu că mai ușor Mi-a fost să-l biruiesc pe duhul rău spunându-i: *«Mergi, satano, de la Mine!»*, decât pe cei ce zi de zi Mă ispiteau și Mă încercau ca să-Mi pricinuiască prin cuvintele Mele moarte pe cruce. O, nu se teme diavolul nici de post, nici de rugăciune, nici de trup împovărat de nevoie în om, atât cât se teme de Dumnezeu din om. Când M-am lăsat dus de Duhul în pustie ca să Mă las ispitit de diavolul după ce am postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți după rânduiala Tatălui, atunci diavolul văzând că Eu sunt Fiul Tatălui Mi-a spus: *«Iată, Îți este foame, și acum să zici ca pietrele să se facă pâine și să mănânci»*, dar Eu i-am răspuns cu duh dumnezeiesc că *«Omul nu numai cu pâine trăiește, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu»*. Amin. Iată-i, fiilor, pe cei ce trăiesc numai cu pâine! Dacă pe ei nu poate să-i ridice nimeni din această cădere, aceia numai așa trăiesc, dar trăirea și viața ei nimeni nu o poate iubi decât atunci când aceasta doare în om.

Duhul cel potrivnic lui Dumnezeu a învățat Scriptura cerurilor de pe pământ, și cu ea pe mulți, pe prea mulți îi ispitește, căci M-a ispitit pe Mine satana cu ea. Mi-a spus din ea: *«Tu ești Fiul lui Dumnezeu; aruncă-Te jos de pe aripa templului, căci Domnul le va porunci îngerilor pentru Tine și*

Te vor ridica pe mâini și nu vei izbi de piatră piciorul Tău». Atunci și Eu i-am răspuns din Scripturile Tatălui și i-am spus: *«Este scris: „Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău”, iar lumii și împărăției ei și strălucirii ei nu Mă închin; și tu mergi acum înapoia Mea, căci Eu îți spun din Scripturi că trebuie lui Dumnezeu, Lui singur să-I slujești, Lui singur să te închini»*. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu de azi, sunt fericiți ucenicii Mei în mijlocul tău. Ți-au binecuvântat ei ție, din Mine și din Tatăl, pâinea cea spre ființă, pentru că Domnul ți-o dă, dar când Eu eram în pustie pentru ca să-l biruiesc pe diavolul, atunci când am flămânzit după ce am postit, i-am spus lui: *«Omul nu numai cu pâine trăiește, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu»*. Ucenicii Mei stau la masă cu tine, Ierusalime de azi, și se hrănesc cu tot cuvântul care iese din gura Mea peste ei și peste tine, căci aceasta avea să fie hrana pe care trebuia s-o aibă omul cel zidit de mâna Mea din pământ dacă el ar fi voit să rămână întru Mine, iar Eu întru el cuvânt, precum și sunt. Așa am fost la început, și așa sunt și la sfârșit, și voiesc să-l deprind pe om să mănânce din cer mai întâi, și apoi de pe pământ pe cele de la Mine. Amin.

Am zis tuturor acum două mii de ani: *«Dacă voi ați avea credință cât un grăunte de muștar și nu mai mult de atât, ați zice muntelui să se mute, și s-ar muta»*. O, necredința omului în Dumnezeu s-a făcut munte împotriva credinței în Dumnezeu a omului, căci credința este muntele cel înalt de pe care Eu cuvintez ca să-l hrănesc pe om cu cuvântul gurii Mele mai mult decât cu pâine. Amin. Bobul de muștar încolțește și își dă trup și se face mare și crede crescând chiar dacă e sămânță mică. Cuvântul Meu însă nu crește în om, căci omul nu este pământ bun, omul nu știe să creadă în cuvântul Meu, și se face piatră omul și își dă viață și crește de piatră, iar Eu nu pot să-Mi las în el sămânța cuvântului Meu.

Am făcut înaintea ucenicilor Mei minuni fără de seamăn, ca să Mă vadă ei că sunt Dumnezeu adevărat, fiindcă venise vremea să-L preaslăvesc pe Tatăl în Mine. Lucrarea credinței omului în Dumnezeu îl face pe om făcător de minuni, și nu este o mai mare minune ca aceea de a-L lăsa omul pe Dumnezeu să trăiască în el, și să-I primească apoi cuvântul și să se hrănească cu el pentru ca să trăiască. Amin.

O, poporul Meu, cuvântul Meu de peste tine e har mare, iar cel ce-l mănâncă pe el mai mult decât pe pâine, acela se umple de har și se face locaș al lucrării harului, precum ucenicii Mei cei de acum două mii de ani s-au făcut. Amin, amin, amin.

— O, cum să nu ne fi făcut noi templu al harurilor Tale, Doamne, dacă Tu ne hrăneai din gura Ta cu cuvântul lui Dumnezeu? Fariseii și cărturarii care Te ispiteau în fel și chip, fiind iudei necredincioși lui Dumnezeu, semănau cu diavolul care Te-a ispitit pe Tine în pustie, iar Tu îi răspundeai ispitirii lui cu cuvântul Scripturilor, Doamne, ca și fariseilor, ca și cărturarilor, Învățătorule Doamne. O, ce căzut este omul care nu citește Scripturile ca să le înțeleagă și nu ca să Te ispitească cu ele pe Tine și pe toți cei care nu au credința cea din Scripturi! Credința cea din Scripturi, Doamne, nu este aceea de a crede omul în Tine și în jertfa Ta cea de pe cruce, ci este cea lucrătoare prin iubire, iar iubirea este să fie omul după chipul și asemănarea Ta pe pământ, așa cum Tu ne-ai învățat pe noi să fim, și numai după aceea ai făcut din noi trimișii Tăi peste pământ, ca să lucrezi Tu prin noi, Tu și nu noi din noi, și ne-ai zis așa: *«Mergiți în toată lumea și vestiți viața Mea la toată făptura, iar*

celor ce vor crede le vor urma aceste semne: în numele Meu demoni vor scoate din oameni, în limbi noi vor grăi, șerpi vor lua în mâini, și chiar de vor bea ceva dătător de moarte nu-i va vătăma; pe bolnavi mâinile vor pune și se vor face sănătoși». Crediței celor ce cred, Doamne, îi urmează semne minunate prin cei trimiși de Tine să vestească împărăția cerurilor, dar omul nu crede, așa cum n-au crezut cei mai mari ai lumii, care Te-au judecat mai înainte de moartea Ta pe cruce și căroră Tu le-ai spus: «De acum veți vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului». Amin.

O, credința celor ce nu cred prin iubire, și lucrătoare ea prin iubire, nu poate să Te vadă pe Tine și să Te audă pe Tine venind pe norii cerului peste om. Noi însă am înțeles taina Scripturilor venirii Tale pe norii cerului, chiar dacă atunci când ai spus așa celor ce Te-au răstignit apoi, noi nu am știut să credem așa atunci. Dar Tu ai împlinit apoi toată taina Scripturilor pentru care venisei de la Tatăl pe pământ, și ne-ai trimis apoi pe Duhul Sfânt, și de la El am luat de la Tine și am văzut și am mărturisit, așa cum regina din Saba, după ce a auzit toate câte se vesteau peste lume despre înțelepciunea lui Solomon, a venit la el și a văzut și a crezut mai mult decât auzise ea despre aceasta, și apoi a fericit ea pe poporul lui Dumnezeu și i-a dat împărăției lui Solomon daruri, Doamne.

O, copii ai Tatălui și ai Fiului și ai Duhului Sfânt, grăim vouă, căci Îi suntem Domnului ucenici în cer precum I-am fost pe pământ. Deschideți Scripturile și învățați din ele cum să ascultați, cum să trăiți împărăția lui Dumnezeu pe pământ, ca atunci când oamenii științei pământești aud de la voi și vin să vă vadă, să-și plece aceștia capul înaintea împărăției Domnului de la voi așa cum regina din Saba când a venit să vadă pe cele auzite despre înțelepciunea lui Solomon, și-a aplecat capul și s-a închinat ea Domnului Dumnezeului lui Israel. Amin.

Ascultați de înțelepciunea cea din cei ce îi are Domnul cârma voastră, ca să se minuneze lumea de împărăția Domnului de la voi. Păziți fără pată tot cuvântul Domnului, căci Domnul la vremea cuvenită Își va face arătarea peste toată făptura, numai voi să păziți bine tot ceea ce vi s-a încredințat, stând în toată vremea departe de deșartele vorbiri, care sunt lumești și nu cerești, căci cine-și leagă sufletul de știința din lume, mincinos numită așa căci aceea nu este știința, acela calcă peste credință chiar dacă el crede că merge alături cu ea. Domnul este Cel ce aduce totul la viață, Domnul și nu omul științei căreia în chip mincinos i se spune așa în lume.

Iubiți viața care doare în voi, că fără durerea ei în voi nu veți învăța calea, adevărul și viața. Nu vă tulburați pentru durerile voastre. Ele sunt cursă pentru calea vieții ca să nu mai iubiți durerea vieții din voi, durerea Domnului în voi, că Domnul este viața voastră, și aveți în mijlocul vostru pe fiii înțelepciunii cerești, care vă pot ține pe drumul vieții, căci este peste ei mai mult decât a fost lucrul înțelepciunii lui Solomon, care făcea minunată orânduială peste țara lui Israel, peste purtarea și îmbrăcămintea lui Israel și peste toată statura poporului ales, căci Domnul în mijlocul vostru a lucrat și a așezat mai mult, o, copii ai Domnului, iar voi trebuie să vă deprindeți cu lucrarea de ucenic desăvârșit, fiindcă vă hrăniți cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu, Care vine pe nori, așa cum El a spus mai înainte de învierea Sa, mai înainte de arătarea Sa peste cei credincioși din Israel. Amin.

Scuturăm peste voi harurile noastre, iar voi fiți temple ale Duhului Sfânt, ca să locuiască El în voi precum în cei pe care Domnul i-a pus între voi măsura Lui. Un lucrător al

Domnului care are ogor, are pe ce semăna sămânța cuvântului lui Dumnezeu, și apoi are rod pentru Dumnezeu, dar trăiți ca Domnul și lucrați ca El, împotrivindu-vă diavolului, care fuge de cei ce nu-L ispitesc pe Domnul, ci cred în El temându-se de El și neispitindu-L întru nimic. Amin.

Trăiți împărăția Domnului pe pământ, că ea de două mii de ani se vestește, dar nu se trăiește, căci învățătorii care s-au așezat în numele Domnului peste oameni nu sunt buni nici pentru ei, nici pentru oameni, fiindcă ei se hrănesc din știința cea din lume, care nu este știință, ci este deșartă vorbire, căci pe toate Domnul le-a zidit, și e păcat ca omul să-L ispitescă pe Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **O**, ucenici iubiți, care ați crezut în Mine mai vârtos în ziua coborârii harului Duhului Sfânt peste voi! Este scris în Scripturi să nu ispitescă omul pe Dumnezeu pentru el însuși, pentru credința lui în Dumnezeu, pentru calea lui, pentru adevărul cel din Scripturi. Este scris că pe toate ale Lui Domnul le pecetluiește între ucenici, și n-a fost nicicând altfel cu tainele Mele între cer și pământ, căci este scris: «Domnul va fi stâncă de poticnire, cursă și laț pentru Ierusalim, și mulți se vor sfârâma; și va lega Domnul taina Lui și descoperirea Lui și va pecetlui învățătura Lui pentru ucenici, între ucenici, căci El Își ascunde fața, pentru credința celor ce nădăjduiesc în El». Amin.

O, ucenici iubiți ai Mei de azi, e mare taina de ucenic. Cel fără învățător nu face nimic nici cu trupul, nici cu sufletul, nici cu duhul, nici cu fapta. O, mare este iubirea celor ce se fac ucenici ai Mei, iar la aceștia nu încap decât credința lucrătoare prin iubire și nu prin ispitirea asupra Domnului. Cei ce ispitesc pe Domnul, aceia capătă știință de pe pământ, știință omenească, și cu ea Îl chinuie pe Domnul, Îl alungă pe Domnul, și apoi Îl pierd pe Domnul, căci Eu diavolului i-am spus: «Mergi, satano, că este scris să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău!». Dar cei ce ca Petru plâng apoi și se arată Domnului când Domnul îi cheamă pe ei, aceia pot să-și înnoiască darul credinței și să facă rod la Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, cercetează-te, fiule. Am spus în cuvânt că Eu nu am venit să ghicesc, ci am venit să grăiesc, și vai celor ce ispitesc pe Dumnezeu! Uită-te la viața cea răzleață a celor care ispitesc pe Dumnezeu și pe om și pe diavol, și învață să fii ucenic al Meu prin credința cea care lucrează prin iubire. Minciuna îl înșală pe om, ca s-o folosească omul, dar cine este cel ce-și poate face înveliș din minciună? O, cercetează-te mereu, Ierusalime! Învață viața care doare în tine, că Eu sunt îndurerat. Trăiește ca Mine și nu ca tine. Trăiește-Mi durerea și dați-vă unii altora viața Mea, durerea care doare în Mine, dorul Meu după om, căci omul nu mai este învățat cu adevărul, nu mai este învățat cu Domnul și cu dragostea Lui în el, cu durerea Lui după om.

Cei ce-și pierd înțelepciunea, aceia să o ceară înapoi de la Dumnezeu, și El o va da lor. Să audă tot omul de pe pământ cuvântul Meu și să se hrănească cu el mai mult decât cu pâine. El este durerea Mea care se face bucuria omului, viața omului, Dumnezeu în om, căci omul nu-și simte viața decât atunci când ea doare în om. Cuvântul Meu e numai durere. Să-l ia omul de viață, căci durerea e cea mai dulce viață în om, cea mai trăită, cea mai scumpă, și este împărăția Mea în om până la arătarea Mea când Eu voi aduce omului și Tatălui bucuria de a-i strânge pe toți în Tatăl, după ce voi suferi până la capătul ei iubirea Mea care așteaptă după om. Amin, amin, amin.

30 iunie/13 iulie 2004

*Sărbătoarea de treisprezece ani de la punerea pietrei
de temelie a Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim*

Viața cea din cer este mărturisitoare înaintea Domnului și a oamenilor. Cel ce nu se arată pe el însuși, acela nu este prieten. Numai pomul singur în câmp este doborât de furtuni. Porunca dragostei este împlinirea vieții omului.

Mâna Mea dumnezeiască binecuvintează din Tatăl, cu putere și cu lucrare de îngeri și de sfinți, sărbătoarea așezării pietrei de temelie a Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim de pe pământ. Mâna Mea stă neclintită acoperind cu toate puterile cerești locul Meu de prăznuire întreită a Paștelui cel nou, iar ucenicii Mei cei de acum două mii de ani lucrează cu puteri arhieresti mereu, mereu la masa cea de Paști nou pe care Eu, Domnul, le-am promis-o că o voi așeza nouă și vom bea și vom mânca la ea Paști nou întru împărăția cea nouă a Tatălui Meu, căci Îi dau Tatălui Meu toată agoniseala, toată lucrarea, și pe Mine Însumi Lui mereu Mă dau, căci El Mi-a supus Mie toate, iar Eu lucrez întru El, și tot ce lucrez Îi supun Lui, și Eu Însumi Mă supun Lui, căci Îi sunt ucenic desăvârșit. Amin, amin, amin.

Ascultați glasul Meu și așezați-Mi-l în carte, copii care-Mi stați porți de intrare a Mea în Ierusalim și în carte, fiilor. Vreau să-Mi hrănesc pe poporul Meu care a părăsit lumea ca să se facă moștenire a Mea, împărăție a Mea, și Eu să-l păzesc pe el prin îngerul Meu și să Mă slăvesc peste el cu semne mari, cu ocrotire mare, căci Îi sunt Mângâietor de la Tatăl, și cuvântul cel de peste el sunt. Amin.

Eu sunt Cel Atotputernic, iar omul este slab și este neputincios, și numai Eu port grijă de poporul Meu și îl învăț să-L iubească pe Făcătorul și să rabde așteptându-L, căci omul de pe pământ nu este învățat să aștepte, să rabde și să iubească pe drumul Meu cel greu după om, și de aceea am suferit Eu și am plâns cu tot trupul sânge și apă pentru tot omul care nu este învățat să aștepte pe Dumnezeu și să meargă cu răbdare pe calea Lui precum sfinții au răbdat lucrând pentru cununa lor cea de la Mine, pentru cununa răbdării sfinților. Amin.

Eu sunt Cel îndurător și Îmi păzesc via Mea și moștenirea Mea, iar pentru această biruință tu trebuie să stai așezat bine în duh de răbdare și să-Mi slujești numai cu duh de ascultare între Mine și tine, între tine și cei ce te călăuzesc pe tine pentru Mine, poporul Meu Ierusalim. O, e zi de mare sărbătoare în cer și pe pământ pentru Tatăl și pentru Fiul și pentru Duhul Sfânt și pentru toate puterile cerești de sfinți și de îngeri, poporul Meu. Te îndemn la rugăciune cu dor și cu dulce în ea înaintea Mea, căci omul cel fără rugăciune fierbinte și mereu și bineplăcută Mie este prins de diavolul, iar Eu de aceea le-am spus prin Duhul la apostoli și la ucenici: «*Țineți din răputeri la dragostea dintre voi*», iar aceasta nu este altceva decât lucru de Duh Sfânt între frate și frate, între ucenic și ucenic, căci numai așa omul rămâne întru Mine, și Eu întru el, iar cel ce nu învață în el fața Duhului Sfânt, cine nu Mă hrănește pe Mine din el cu lucrare de Duh Sfânt, acela se ridică și Mă doboară pe Mine pentru el. Dar Eu pe tine te învăț să fii împărăția Mea, poporul Meu, căci Eu te hrănesc cu ea mereu, iar tu să ții din răputeri la dragostea pe care o așez Eu în mijlocul tău pentru ca să ai viață prin ea, fiule, căci vai omului care se hrănește numai cu pâine, și de aceea îi dau Eu omului din masa cuvântului Meu, care s-a făcut dragostea Mea în tine, Ierusalime de azi, iar masa Mea cu tine nu a

putut-o birui din mersul ei nici împăratul, nici judecătorul, nici păstorul cel lumesc, nici vânzătorul, nici neîmplinitorul și nici vreun alt duh străin care nu are nimic în Mine, căci Eu sunt Cel Atotputernic și pot cu toți cei ce stau acoperiți de mâna Mea fără să se teamă de cel ce desparte pe om de Dumnezeu, fără să se aplece omului străin de Dumnezeu.

O, copii hrăniți cu viață din cer și cu calea ei! Viața cea din cer are o cale cu mare taină în ea, iar lucrarea ei se mărturisește, și aceasta este taina vieții, ca în gura a doi sau trei martori să stea toată mărturia cea adusă înaintea Mea. Amin.

O, ce lucrare frumoasă! Lucrarea cea mărturisitoare omoară toată puterea diavolului, iar turma Mea este în siguranță și ținută de mână, căci Eu sunt în cer și pe pământ deopotrivă, și să știe toți cei de până acum care nu au lucrat lucru cu ascultare și cu știre precum între cei din cer, să știe aceștia că Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru, și dacă sunt, sunt adevărat, și spun tuturor celor nepricepuți și neînțelepți pentru cele cerești, spun că răzvrătirea, precum și căința cea fără de putere și de inimă curată, sunt de nefolos la Dumnezeu și sunt de folos la diavol, și fericiți sunt cei duhovnicești care se împlinesc în duhul cel lucrător prin iubire și care din iubire se aleg și se văd prin roadele lor, și Eu le spun lor să se întărească în duhul cel mărturisitor, să se întărească și mai mult, căci acest popor este scris în cer împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Amin, amin, amin.

Eu, după ce M-am așezat în Tatăl ca să fac în El sălaş celor care Mă iubesc mărturisind lucrarea Mea cea din Tatăl, Mi-am lăsat ucenici mărturisitori, iar Ioan cel iubit mărturisea despre Mine: «*Viața s-a arătat și am văzut-o, și mărturisim și vă vestim viața cea de veci, care era la Tatăl și s-a arătat nouă, și ce am văzut și ce am auzit mărturisim, ca cei ce cred să aibă împărtășire cu noi, iar împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, și acestea vi le spunem ca bucuria noastră să fie deplină, și vă vestim că Dumnezeu este Lumină, și nici un întuneric nu este întru El*». Amin.

O, poporul Meu, e sărbătoarea cerului pe pământ cu tine. E ziua cea de sărbătoare când Eu, Domnul, am despărțit veacurile, cel ceresc de cel pământesc, și am făcut în loc ales de Mine dintru început cer nou și pământ nou, împărăție a cerurilor. Amin.

E zi de învățat și de mărturisit. Umblați în lumina Mea ca să aveți împărtășire unul cu altul și ca să fiți curățiți de orice păcat prin Sângele Meu, căci Eu sunt credincios și drept în tot cuvântul Meu și șterg păcatele și toată nedreptatea pe care Mi-a făcut-o cel ce se întoarce cu iubire și cu mărturisire pentru calea lui cu Mine. Cel ce păzește căile Mele, acela este cel ce Mă cunoaște. Cel ce păzește cuvântul Meu, întru acela după adevăr dragostea Mea este desăvârșită, și prin ea Eu îi cunosc pe ai Mei. Amin.

Cel ce zice că este al Meu, acela este dator să umble precum Eu am umblat și să se arate precum Eu M-am arătat ca să fiu cunoscut, căci nu poate fi nimănui prieten sau frate acela care nu se arată cine este și ce face. Am spus vouă, copii ai poporului Meu, că lucrul cu știre, lucrul cu ascultare este paza vieții și moartea duhului rău care sapă la rădăcina pomilor tari. Dar pomii tari se întăresc în furtuni, căci sunt solidari prin rădăcină mai întâi, și apoi prin partea lor cea văzută. Rădăcinile lor se unesc între ele, căci ei stau unul lângă altul și stau tari în furtuni întezindu-și mai adânc rădăcina, și nu sunt doborâți. Numai pomul singur în câmp este doborât, dar cei alăturați stau uniți și străjuiesc în furtuni; în furtuni și nu

pe vreme blândă, fiilor. Amin. V-am învățat pe toți, căci pentru toți grăiesc când grăiesc, și am spus să vă binecuvinteze Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt cu înțelepciunea, și prin ea, cu duh blând și smerit ca al unui copil, căci vai omului mare, și ferice de copii, că de copii are grijă Tatăl. Amin.

Iată sărbătoare de cuvânt, zi de aducere-aminte când Eu, Domnul, cu mână tare am întins cerul ca un cort peste voi, copii unși peste vremea aceasta de mâna Domnului și a sfinților Lui. Eu sunt Cel ce am norii suire și coborâre, umblând pe aripile vânturilor și făcând pe îngerii Mei duhuri, și pe slugile Mele pară de foc. La început am întemeiat pământul pe temeliiile lui și nu se va povârni în veacul veacului. La sfârșit întemeiez cer nou și pământ nou și Ierusalim nou, precum este scris, iar ceea ce este nou face să treacă ceea ce este mai înainte, și Mi-am întemeiat tron, și din tron, glas de cuvânt peste pământ, și fac vânturile trimișii Mei, iar flăcările de foc, slugile Mele, precum am lucrat pe munte înaintea lui Moise cu flăcări de foc scrierea poruncilor vieții. Așa lucrez și la sfârșit cerul și pământul și Mă mlădiez cu lucrarea Duhului Sfânt ca s-o puteți purta, fiilor. Dar tot flacăra de foc este și azi duhul cuvântului Meu, și este credință în cei ce-l au pe el lucrător de la Mine peste cei ce se sfințesc, și fericiți, de șapte mii de ori fericiți sunt cei ce cred și se sfințesc pentru Mine, Cel ce am norii suire și coborâre și umblu pe aripile vânturilor cu îngerii și cu car de foc. Amin.

O, copii înțelepțiți de cuvântul vieții, viața este o poruncă, fiilor, și am spus vouă să îndemnați pe fiii poporului ales să fie flacăra de Duh Sfânt și să fie ca împărăția cerurilor poporul și nu ca pe pământ, căci cu flăcări de foc am scris Eu poruncile vieții, iar viața trebuie să fie împlinirea poruncilor vieții. Amin. Grăiți zi de zi poruncile vieții și tainele lor și lucrarea lor în voi și peste tot lucrul vostru, copii ai noii împărății. Vreau să fac din voi peste pământ norii suirii și ai coborârii Mele pentru inima omului și să fim purtați de vântul Duhului Sfânt, și flăcări de foc să ne arătăm între oameni, că Eu de aceea am întemeiat Ierusalimul și l-am numit nou, l-am numit așa ca să treacă cele de până acum, fiindcă cele ce nu se văd sunt, iar cele ce se văd nu sunt. Amin.

O, nu iubiți pe cele ce nu sunt, ci pe cele ce sunt, fiilor, și învățați ce taină sunteți voi, și credeți în taina aceasta, și să străluciți cu ea peste pământ de șapte ori mai mult ca soarele, căci Duhul Sfânt și templele Lui de pe pământ sunt soarele și luna care străjuiesc cerul cel nou și pământul cel nou, după cum scrie în Scripturi despre cetatea cea nouă care n-are trebuință de soare, nici de lună ca să o lumineze, căci slava lui Dumnezeu a luminat-o, și făclia ei este Mielul, și neamurile vor umbla întru lumina ei, iar regii neamurilor vor aduce la ea mărirea lor. Amin.

Grăiesc cu putere de Duh Sfânt, că e sărbătoarea Sfinței Sfințelor Noului Ierusalim, iar voi, cei ce stați sub sarcina Mea ca să dați ființă în carte cuvântului Meu, aduceți-Mă pe pământ când Mă dau vouă cuvânt, că vă numesc pe voi suirea și coborârea Mea, aripi de vânt și flăcări de foc cu care-Mi scriu cuvântul vieții veșnice pe pământ. Amin. Stau cu voi la masa împărăției cerurilor și am cu Mine toate puterile cele cerești, toți sfinții și toți îngerii, și binecuvântăm ieslea cuvântului și pe voi, cei ce-Mi stați ca un chivot în care Eu am strâns izvorul cuvântului Meu pentru oamenii care se împărtaşesc din el spre viața lor. Amin.

Binecuvintez din Tatăl pe cei unși cu mână tare pentru jertfa cea întreită în grădinița cuvântului Meu, și nici un vrăj-

maș să nu se atingă de ei, oricât de grea ar fi peste ei crucea Mea cea de azi. Toți vrăjmașii să-și găsească sfârșit răutății și invidiei lor, că nu este păcat mai aspru, mai aprig și mai stricător ca și invidia care hrănește cu mândrie și cu îngâmfare spre orbirea lui pe cel ce nu Mă are pe Mine în el, ci se are pe el. Toate duhurile potrivnice mersului Meu cu cei unși de mâna Mea cea tare în vremea aceasta, să fie sfărâmate, să se ducă în locuri neumblate de cei ce s-au ales ai Mei, iar poporul cuvântului Meu și unșii Mei cei din mijlocul lui pentru el, sunt biserica Mea, moștenirea Mea, și porțile iadului nu o vor birui pe ea. Amin.

Îl mângâi în taină și pe arhierul Meu prin care a rămas pe pământ mărturisirea ivirii pietrei cea de nou Ierusalim, și îl îmbrac pe el în armura îngerului Meu Mihail, îngerul poporului Meu care este moștenirea Mea. Îl păzesc pe el de toți câinii care latră la el, căci câinii care latră nu mușcă, și îi dau lui pic cu pic cununa răbdării până la plinirea ei când sfinții și îngerii îl vor împodobi pe el. Îl mângâi în taină și îl fac să simtă pe Mângâietorul Cel de la Mine și îi grăbesc vremea iubirii și a împodobirii lui, că Mi-e tare milă de toți cei fără de viață în ei, iar cei ce stau așezați peste oameni sub nume de slujitori ai Mei sunt antichriști, nu sunt păstori și nu au milă de om, ci au numai slavă deșartă și vorbire deșartă care nu se prinde de nimeni, precum nici viața Mea cea veșnică nu se prinde de ei. Voi începe să Mă ating de ei și să le dobor mândria și să-i așez în umilire, că Mi-e milă de cei fără de viață în ei, și voi ridica păstor după inima Mea, și totul se va înviora la glasul lui cel sfânt. Amin.

O, Ierusalime al începutului veacului cel nou, viața este o poruncă, poporul Meu. Am scris cu flacăra de foc pe piatră poruncile vieții, iar cine le trăiește pe ele se face flacăra de foc. Rostește poruncile vieții, și mai vărtos împlinește porunca cea care pe toate le poartă în ea, și să iubești cuvântul Meu cel dat ție de cei ce-l iau de la Mine precum Moise a luat poruncile vieții și le-a adus lui Israel cel ce a uitat de Dumnezeu pentru el însuși.

Sfințește zilele venirii Mele la tine cuvânt și sfințească-se numele Tatălui Meu întru tine, cel ce faci voia Lui pe pământ ca și în cer. Fă-o, poporul Meu, și iartă-l pe fratele tău precum și Tatăl te iartă, și nu vei cunoaște ispita, ci vei cunoaște de-a pururi izbăvirea pe care El, Domnul Dumnezeu, ți-o pregătește și te ține mereu în ea. Amin. Fă-te sărbătoarea Mea și odihna Mea, Ierusalime, și binecuvântată să fie de Mine și de tine ziua când Eu și cu tine și cu martorul Meu cel din biserica lumii, arhierul Irineu, am scris pe pământ, pe piatră, veac nou, împărăție a cerurilor, cer nou și pământ nou pe pământ, căci împărăția lui Dumnezeu și mântuirea și puterea și stăpânirea Hristosului Său prin cei ce au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor, a biruit și biruiește pentru plinirea răbdării sfinților, precum scrie în Scripturi, poporul Meu. Amin.

Viața Mea în om este porunca lui Dumnezeu scrisă cu foc pe pământ. Arată-te în Mine, că e vremea arătării slavei lui Dumnezeu! Arată-Mă în tine, că mare și slăvită este taina vieții Mele în om, taina de ucenic al Mielului lui Dumnezeu, și îndeletnicește-te, poporul Meu, cu viața în toată clipa, căci moartea înseamnă tot ceea ce nu este viață, iar tu numai viață cerească să fii pe pământ, numai cuvânt de Duh Sfânt, numai întreg întru Mine și Eu întru tine, că e vremea arătării Domnului peste pământ, poporul Meu, popor al veacului cel nou pe pământ. Am despărțit veacurile cu tine, Ierusalime nou, și

le spun neamurilor pământului această taină, iar tu să fii semnul tainei vieții veșnice și să trăiești așa înaintea Mea, și mereu, mereu să-Mi faci venirea în mijlocul tău, ca să fac Eu din tine venirea Mea și să Mă arăt tuturor cu tine și să vadă cerul și pământul cu tine venirea Mea, copil mărturisitor al vieții și al tainelor ei pe pământ. Amin, amin, amin.

Acum, fiilor de la ieslea cuvântului Meu, ascultați și împliniți pregătire de praznic pentru sărbătoarea marelui prooroc Ilie, înaintemergătorul celei de a doua veniri a Mea de lângă Tatăl. Strângeți poporul vestindu-l de această sărbătoare și prăznuiți cu rugăciuni scumpe, cu cântări de slavă, cu duh dumnezeiesc între Mine și voi, între voi și voi, iar Eu să fiu Mângâietorul între voi, dimpreună cu sfinții care vor prăznui în cer și pe pământ, în cele ce nu se văd și în cele ce se văd de la voi, pe marele Ilie proorocul, care însoțește mereu venirea Mea, calea venirii Mele, că mare este lucrarea lui între cer și pământ pentru coborârea Mea cuvânt din Tatăl. Întețiți tot mai mult privegherea și rugăciunea cea fierbinte pentru voi și pentru tot trupul care are suflet în el. Însoțiți-vă cu cereri mari și mici pentru tot ce aveți voi și Eu trebuință pe pământ. Iubiți cel mai mult petrecerea cu Mine, și toate cele de trebuință vouă și Mie cu voi pe pământ vor fi din destul, căci lucrul Evangheliei Mele are mare plată, fiilor.

Fiți cumiți în toată vremea. Fiți cerești și rugători cerului și nedespărțiți de Dumnezeu și de sfinți. Fiți blânzi și nu uitați duhul umilinței, care-l face pe om frumos înaintea Mea prin îngerii care-l slujesc pe cel blând și smerit cu inima. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2004

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Focul slavei Domnului se slăvește prin lucrarea harului. Domnul a venit să arunce foc pe pământ, și lucrează cuvânt de foc. Ilie proorocul aduce Domnului rugăciune.

Slava Mea este deasupra ta, Ierusalime al venirii Mele. Eu pentru slava Mea te-am zidit, căci este scris că *«Domnul va zidi Sionul și Se va arăta întru slava Sa și va lua aminte la cererea celui sărac și umilit și nu va dispregui rugăciunea lui»*. Amin, amin, amin.

Eu sunt Dumnezeu mare și stau pe heruvimi. Nori și negură Mă împresoară. Dreptatea și judecata cea dreaptă sunt temeliiile cele tari ale tronului slavei Mele. Din Mine iese foc și curăță calea înaintea Mea, iar fulgerele Mele brăzdează lumea și o luminează, și pământul vede și se cutremură de spaimă în fața Stăpânului a tot pământul. Amin. Slava Mea este ca focul, și cu ea M-am lăsat văzut de ucenicul cel credincios al proorocului Meu Ilie. Car de foc M-am făcut în ochii lui, și cu slava Mea l-am învăluit pe învățătorul lui și l-am luat pe el în cele ce nu se văd, l-am luat cu carul cel de foc al slavei Mele, căci din Mine iese foc și merge înaintea Mea și Îmi curăță mergerea de toți vrăjmașii din văzduh și de pe pământ și din adânc atunci când fulgerele slavei Mele taie văzduhul și luminează lumea, și tremură pământul de fața Mea, căci sunt Stăpânul a tot ce e pe el. Amin.

Focul slavei Mele nu este foc care arde ca focul cel de pe pământ, care se mistuie pe sine când arde. Slava Mea este foc care luminează și înțelepțește și supune lumea și pe împărății ei, căci *«Dumnezeu este foc mistuitor»*, după cum este scris. De două mii de ani focul slavei Mele se face har de Duh Sfânt peste omul cel credincios care umblă după Mine,

care trăiește în Mine, și fericit sunt Eu în omul în care trăiesc și din care luminez cu slava și cu fapta slavei cuvântului Meu, căci Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit în cei ce au văzut mărirea Mea ca a Unuia născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. Amin. O, de două mii de ani Mă fac har și adevăr în cel în care Mă sălășluiesc și Mă slăvesc între oameni ca să-Mi fac sfinți pe pământ prin lucrul slavei Mele cea de peste om. Focul slavei Mele nu se mistuie, ci se slăvește înaintea omului prin lucrarea harului, așa cum în zilele lui Moise rugul sub care Eu Mă ascundeam cu glasul Meu nu se mistuia de focul de peste el când Eu grăiam lui Moise, iar pe piatră se scria cu foc cuvântul gurii Mele, ca să rămână el pe pământ poruncă de viață veșnică și plină de har. Amin.

Mă revărs peste tine cu râu de cuvânt, și mare este cuvântul Meu, poporul Meu, și râuri să se facă el în tine, și râurile să bată din palme, precum este scris, și să slujească Domnului cu bucurie, căci zice Duhul: *«Veniți la porțile Domnului cu cântare de slavă; intrați în curțile Sale cu mulțumiri și cu laude, și numele Lui să fie binecuvântat, că Domnul este bun, și mila Lui ține în veci, căci El Își arată credincioșia din neam în neam»*. Amin.

O, poporul Meu, Mă slăvesc în mijlocul tău cu sfinții și te îndemn la râvnă pentru Dumnezeu, la har din har, căci râuri de har voiesc să fiu Eu din tine peste pământ, ca să-Mi ajungă Mie și Tatălui și cerului de sfinți și de îngerii lucrarea ta de har, căci din har iese lucrare minunată pentru cer, poporul Meu. V-am învățat și Eu, fiilor, v-am învățat și prin sfinți să iubiți viața care doare în voi, căci omul nu-și simte viața decât atunci când ea doare în om, și atunci durerea ei e cea mai scumpă, căci în ea se cuibărește împărăția Mea cu omul. Când apostolul Pavel Mă ruga să-i vindec suferința, Eu i-am spus lui: *«Îți este de ajuns harul Meu, care se desăvârșește în suferința cea din om, în neputința cea din om»*.

O, cât har și câtă lucrare de har a curs peste oameni din inima proorocului Meu Ilie! Harul Meu din om îl face pe om să Mă iubească, și apoi să-Mi slujească cu mare râvnă, cu mare dor, cu mare milă de rana Mea cea pricinuită de pierderea omului, de rătăcirea omului. Plâng în cer și pe pământ după om cu har, după om cu durere în el pentru Dumnezeu, pentru rana Mea cea de la om, și de aceea te hrănesc Eu mereu cu cuvânt din gura Mea, poporul Meu, și voiesc să te văd împărțindu-l omului cel care Mă caută și nu știe să Mă caute și să Mă afle, căci omul care Mă caută în afara lui, acela nu poate să se facă locaș al împărăției Mele și izvor de har prin durerea lui cea după Dumnezeu. Ilie proorocul își mistuia viața de dor de Dumnezeu și se ruga să vadă fața lui Dumnezeu, și a văzut fața slavei Domnului, și harul lucra din el cu putere pentru fiii lui Israel ca să-i întoarcă pe ei la dragostea de Dumnezeu.

O, poporul Meu, e mare și multă lucrarea harului, iar omul care dă să lucreze peste om cu dragostea lui de Mine nu poate să lucreze bine fără de învățător, fără Duhul Sfânt, prin Care Eu fac peste oameni prooroci. Omul care dă să lucreze în numele Meu peste om nu știe că nu este de ajuns numai să-l ajuți pe om să creadă că este Dumnezeu și să vină de pe calea cea lumească după Dumnezeu. Omul trebuie apoi să învețe calea și viața ei și lucrarea de pe ea și rodul acestei lucrări care se învață de la Dumnezeu și nu de la om, iar Eu sunt Cel îndurerat de când l-am făcut pe om și până azi, căci omul nu mai învață de la Dumnezeu ca să știe apoi.

O, nu mai folosește omul viața care doare în el, harul și izvorul cel de la Mine în om, ca să Mă fac Eu din om apoi

povătuitor de la Mine peste om, făcător de semne și minuni peste cei necredincioși de la care se molipsește de duh de lume tot omul. Nu pot să mai povățuiesc pe om cu cuvântul, că nu vine spre Mine dacă nu fac semne și minuni pe pământ ca să-l fac pe om să creadă că este Dumnezeu și că așteaptă Domnul pe urma omului ca să se întoarcă omul la viață și să urască moartea, căci viața care nu doare în om, nu doare pentru că omul stă în moarte.

M-am rugat la Tatăl să Mă scoată semănător și secerător peste pământ. Mă rog Tatălui pentru voi să-Mi fiți sprijin tare în lucrarea Mea cea grea peste om. Ridicați-vă în ziua aceasta de pomenire a proorocului Ilie și rugați-vă fierbinte și cu har prin toate cuvintele de rugăciune pe care Eu, Domnul, vi le-am dat să le aduceți pentru voi și pentru tot omul înaintea Mea. Harul Meu să se înflăcăreze în voi, căci viața cea plină de har e viață dulce, și în ea Eu Mă slăvesc din om, fiilor. Marele prooroc Ilie își mistuie duhul între cei din cer, ca și pe pământ când era în trup, și râvna lui cere la Mine izbăvirea Mea de omul necredincios de pe pământ.

Eu, poporul Meu, aștept învierea morților și, iarăși, aștept pentru tot trupul care a fost și care este, viața veacului ce va să fie pentru cei ce se sfințesc înaintea Mea. Eu plâng cu Tatăl și cu sfinții, plângem după odihnă, iar omul stă în nepăsare pe pământ. M-am rugat Tatălui să Mă scoată semănător peste pământ. Mă rog Tatălui să am lucrători, să am rugători, să am mijlocitori pentru om, dar nu are Tatăl de unde să-Mi dea, căci lumea și învățătorii ei sunt o apă și un pământ, și nu e om să vrea, nu e nimeni să râvnească cu râvnă după Mine, nu are omul de unde să știe și să creadă că Eu sunt calea, adevărul și viața și că nu omul este.

O, fiilor unși din grădinița cuvântului Meu, fiți rugători fierbinți pentru biruința Mea peste pământ și cereți să vă dau mereu în lucrul vostru cu Mine râvna proorocului Ilie, care plângea de mila Mea înaintea Mea. Cereți la Mine, și lucrați tot ce cereți, și cereți nedespărțiți când cereți, și un duh să fiți, căci scris este: *«Dacă se unesc doi și trei în numele Meu ca să ceară de la Mine cu credință că vor primi, aceia vor avea împlinirea cererilor lor»*. Amin.

Slava Mea este ca focul. Cuvântul Meu de peste voi este foc, fiilor. Mâncați-l mai mult decât pe pâine, și veți simți în voi arsura Mea, jalea Mea, și vă va dura în voi durerea Mea și veți înmulți în voi harul Meu, viața care doare în om, și veți căuta vindecarea Mea. Amin. Eu am venit să arunc foc pe pământ, și el să se aprindă. Eu v-am făcut pe voi unșii Mei din zilele acestea ca să am pe pământ lucru din cer. Cereți cu foc, cu inimi de foc, cereți mângâierea Mea în om. Lucrați cu duhul și cu puterea lui Ilie proorocul, și binecuvântată să vă fie credința, și de la Mine să fie ea în voi, și prin ea Eu să-Mi împlinesc tot ce am de săvârșit pentru împărăție de cer pe pământ. Tot ce v-am spus să lucrați nu lăsați neîmplinit, iar ceea ce nu v-am spus Eu, voi să nu lucrați, fiilor, căci pe pământ e ca pe pământ, și în cer e ca în cer, iar voi să nu faceți pe pământ voia omului, ci să faceți voia Mea. Amin. Dacă vă uitați pe pământ peste o casă mare când vine peste ea întrebare dacă a lucrat ea după legea cea de pe pământ, atunci mai-marii casei dacă nu au răspuns bun pentru toată împlinirea, ei dau daruri la cei ce întrebă despre împlinirea legii, și aceia îi păsuesc pe ei, căci așa e pe pământ. Iată, pe pământ e ca pe pământ, iar în cer e ca în cer, unde dreptatea și judecata cea dreaptă sunt temelilele cele tari ale scaunului Meu, și din gura Mea iese foc care curăță calea Mea înaintea Mea ca să fie ca în cer pe pământ. Amin.

Ilie, proorocul Meu, se hrănește cu slava Mea din mijlocul tău, poporul Meu. Eu pentru slava Mea te-am zidit, căci scris este: *«Domnul va zidi Sionul și Se va arăta întru slava Sa și va lua aminte la cererea celui umilit și lipsit și nu va disprețui rugăciunea lui»*. Amin, amin, amin.

— **O**ia aminte, Doamne, la cererea mea, că mă unesc în rugăciunea celor ce se roagă Ție pentru poporul Tău, ca să Te faci prin ei cunoscut Dumnezeu al veacurilor, Doamne. Înălță-Te cu poporul Tău și cu mâna Ta deasupra neamurilor, ca să vadă ele tăria Ta. Înnoiește minunile și dovedește prin ele puterea Ta și brațul Tău cel drept, ca nimeni să nu mai zică: *„Nu este nimeni afară de noi“*. Miluiește pe poporul Tău pe care l-ai închipuit ca întâiul născut al Tău, și Te îndură de cetatea Ta, de casa Ta, de locul slavei Tale, pe care umple-l de strălucirea Ta. Întărește pe pământ adevărul lucrării Tale din zilele acestea și împlinește tot cuvântul Tău, răsplătind pe cei ce răbdători și încrezători așteaptă; și dă, Doamne, crezământ proorocilor Tăi și ascultă cererile celor ce strigă la Tine pentru poporul Tău, ca să Te faci cunoscut peste pământ Dumnezeul veacurilor, Doamne. Amin.

O, vă dau din râvna mea cea pentru Domnul Dumnezeul meu, pe Care L-am iubit mai mult decât toți cei care L-au iubit pe pământ, o, copii din urmă! Nu uitați unirea mereu cu Domnul. Întăriți-vă în El de câte ori simțiți lipsa voastră din El, iar dacă nu simțiți, primiți-vă unii pe alții precum Hristos v-a primit pe voi, căci voi aveți peste voi lucrarea așteptată de șapte mii de ani de toți sfinții. Stați în El nedespărțiți. Căutați odihna Domnului în voi. Nu are Domnul în cine să Se odihnească de dureri pe pământ. Fiți alinarea Domnului, fiți focul durerii Lui și cereți Tatălui mângâierea Fiului Său, Căruia eu Îi pregătesc mereu calea spre voi și calea voastră cu El peste pământ și unirea voastră cu El, căci El pentru slava Lui v-a zidit. Amin. Traiți întru El și pentru El, căci El pentru El și nu pentru voi v-a zidit acum. Harul Domnului este cu voi, căci scris este: *«El celor smeriți le dă har»*. Amin.

O, dă-le, Doamne, dă-le mereu iubirea Ta de Tatăl, ca s-o poarte ei ca și Tine, și să fie fii iubitori și miloși de Tatăl ca și Tine, și le dă ajutor în nevoi și le dă înțelepciunea pe care Tu o dai celor ce Te iubesc, celor ce se bizuie pe Tine împlinindu-Te în ei cu harul Tău. Amin.

— **O**numai pe ei îi mai am pe pământ, iar pe voi, în cer, o, sfinți ai Mei care vă rugați pentru Mine și pentru ei! Ascult de pe pământ rugăciunea cea cu unire și sunt împlinitor prin har. Amin.

O, poporul Meu, înțelepciunea Mea din tine să sporească, și să dai din ea ca să sporească și ca să se desfacă ea ca izvoarele care se desfac atunci când ele curg. Eu pentru slava Mea te-am zidit, și iau aminte la rugăciunea ta, dar îmbrățișează-Mă cu toată durerea din Mine și fă-te tron și așternut Mie, ca să pot din locul slavei Mele să păstoresc pământul, căci Eu, Ierusalime, pentru slava Mea te-am zidit, pentru ca să fiu din mijlocul tău Păstor după inima Tatălui, căci Tatăl te așteaptă cu Mine și Mă așteaptă cu tine, și așteaptă Tatăl tot mai mult să Se arate peste tot pământul cu slava Mea din mijlocul tău, ca să Mă fac cu tine cunoscut pe pământ Dumnezeu al veacurilor și al vieții veacului ce va să fie. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2004

Sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor
Pantelimon

Domnul stă în cuvântul Său cel tainic întru venirea Sa. Plânge pământul sub păcatul omului, cântărind pe cele deșarte de pe el. Omul este rușinat de cele lucrate de el și nu se poate tăinui înăuntrul lui.

Îmi întăresc cărarea Mea spre tine, poporul Meu, și aceasta fac de câte ori cobor din Tatăl în mijlocul tău cuvânt. Și de ce cuvânt? Vin cuvânt pentru ca să pot să vin, că altfel nimeni, nimeni pe pământ nu M-ar primi, nu M-ar crede, și ar pieri toată credința de pe pământ și n-aș mai fi primit de om dacă Mi-aș folosi văzut trupul atunci când vin cuvânt pe pământ. Vin cuvânt, căci am unit începutul cu sfârșitul și lucrez ca și la început. Amin, amin, amin.

La început Eu am fost cuvânt, și la Dumnezeu Tatăl eram, și fără Mine cuvânt nimic nu s-a făcut, precum nici omul nu poate să le facă pe ale lui până ce mai întâi nu face cuvântul celor făcute de el. Amin.

O, poporul Meu, trebuie de câte ori vin la tine să-Mi repar cărarea, ca să Mă poată ea purta spre tine, căci ea și pe tine te poartă spre Mine, și de atâta greu de pe ea se subrezește ea, iar Eu mereu o repar, așa cum omul își repară mașina după ce duce cu ea greu după greu.

O, Eu v-am învățat pe voi, fiilor, să nu folosiți sculele care Mă poartă pe Mine între voi decât pentru Mine, ca să fie și numai al Meu din toate ale voastre, și fără Mine să nu plecați pe nici un drum când folosesc cu voi ce este pentru Mine. Iată, voi, fiilor scumpi, trebuie să învățați din această pildă să nu vă faceți rost de nici o sarcină grea de dus de voi, ca atunci când folosiți cărarea Mea ca să veniți spre Mine pe ea, ca să vin pe ea spre voi, să nu stea ea sub sarcină grea, ca să pot Eu în mijlocul vostru și să puteți voi pe pământ, că fără Mine pe pământ cu voi și între voi e greu de voi. E greu tot ce este pe pământ, fiilor, și plânge pământul cu geamăt dureros spre Mine de sarcina de pe el, și voi pe pământ fără Mine nu puteți nimic, și de aceea v-am povățuit cu mare iubire să vă iubiți unii pe alții prin trăiri cerești, ca prin ele să fiu Eu cu voi și să nu vă fie greu pe pământ și să nu vă doară pe voi de la cele ce sunt pe pământ, căci păcatele și deșertăciunile de pe pământ care ies din om, din mintea și din inima omului, nu se pot pune de om pe cântar, dar de Dumnezeu se pun, căci cântarul cel pentru cele deșarte de pe pământ e pământul, fiilor, și de atâtea ori se clatină el și se cufundă el de cele de pe el făcute de oameni. Eu i-am spus omului că jugul Meu este ușor, și tot așa și sarcina Mea, iar când am spus așa, am spus de mila pământului care cântărește tot ce e pe el, și Eu văd aceasta, dar dacă omul nu vede ca Dumnezeu, el moare după ce-și face rost pe pământ de greutate, căci scris este: «Oamenii socot că sunt veșnice casele lor și că ele vor dăinui din neam în neam; ba și țarinilor lor le dau numele lor, ca și la toată agoniseala lor, și aceasta pentru că omul, în cinste fiind și nepricepând, se aseamănă animalelor care pier, și așa sunt oamenii întru nebunia lor și așa este și soarta celor ce urmează cuvintelor lor, și de aceea ca niște oi stau închiși în însuși iadul lor, și moartea este păstorul lor, iar după ce puterea lor piere, drepții calcă peste ei» precum este scris că «Eu grăiesc cu cuvântul și chem tot pământul de la răsăritul soarelui și până la apusul lui, și din Sion Îmi arăt minunat frumusețea, și din el vin, și nu vin tăcând, ci vin cu foc mistuitor înaintea Mea, iar împrejurul Meu, vânt curățitor, și chem cerul de sus și pământul și grăiesc poporului Meu și

Îmi adun la masă slugile Mele care au făcut cu Mine legământ, și vor vesti cerurile dreptatea Mea, iar acest Judecător este Dumnezeu». Amin.

O, poporul Meu, Eu cobor mereu în mijlocul tău cu sobor de sfinți și cu sărbătoare, și când cobor, Îmi fac lucrarea cuvântului Meu cu care măsoar și cântăresc pe cele lucrate și puse de om pe pământ și peste om, și te învăț ca tu să porți jugul Meu, căci jugul Meu este ușor și sarcina Mea este bună și înflorește pământul și viața Mea pe el când Eu odrăslesc pe el fiind vii în care Eu trăiesc și Mă odihnesc, și de aceea te-am învățat și te învăț mereu să te așezi și să stai mereu în trăiri cerești pe pământ, ca prin ele să fiu Eu pe pământ cu tine și să te fac de deasupra pământului temeliiile lui și hrana de pe el pentru el, iar el să fie masa de praznic a lui Dumnezeu și așternutul lui Dumnezeu, precum el este sortit să fie. Amin.

Vin în mijlocul tău cu sărbătoare de sfinți, și bucuria sfinților întru venirea Mea cu ei se face lacrimă, poporul Meu, și dulce este pentru Mine lacrima sfinților Mei, lacrima care curge de bucuria venirii lor cu Mine cuvânt pe pământ. O, dacă n-aș veni cuvânt n-aș mai veni, că altfel nu pot veni pe pământ, că pe pământ e omul care umblă pe pământ și pe cer, și tot ceea ce vede el, este al lui apoi, și Tatăl nu M-ar mai avea al Lui dacă aș veni trup și nu cuvânt pe pământ.

Din veac și până în veac omul face ce vrea cu trupurile celor curioși ai Mei și Îmi stârpește locașurile Mele și face el zidire pământească, din lut și din piatră și din fier și din aur locaș, și apoi își zice că Eu sunt în locașul cel făcut de el, și crede așa. Și iată, mai credincios este omul de rând care ia de la om învățătură și se duce în locaș făcut de mână de om și se închină în el lui Dumnezeu, dar omului în care Eu stau pe pământ nu se închină omul Mie, și grele s-au făcut pe pământ cele făcute de mâna omului ca să-i strângă pe oameni în ele și să-i înșele că acolo este calea, adevărul și viața. Dar Eu am spus că vine vremea când cei ce se vor închina lui Dumnezeu, se vor închina în duh și în adevăr, și fericiți sunt cei ce află Duhul și Adevărul lui Dumnezeu pe pământ, și de aceea Eu vin cuvânt pe pământ, și Mă sprijin în mijlocul tău când vin, poporul Meu, și dau glas martorilor Mei cei cerești, sfinților Mei care s-au închinat Mie pe pământ în duh și în adevăr, poporul Meu. Amin, amin, amin.

— **N**e închinăm Ție, Doamne, în cer și pe pământ în duh și în adevăr, căci este scris: «Domnul va chema cerul de sus și pământul ca să judece pe poporul Său și să adune pe cei ce a făcut legământ cu ei, și vor vesti cerurile dreptatea Lui, căci Domnul este Judecător». Amin. Ne închinăm cuvântului venirii Tale, că Tu ești Cuvântul, și toate câte sunt, prin Tine s-au făcut și se fac, iar toate câte nu sunt, sunt cele ce se fac de om, căci omul deșertăciune s-a făcut și moartea îl paște pe el și nu Tu, Doamne. Ne doare de la cele făcute de om pe pământ, dar venim cu sărbătoare, și bucuria venirii Tale cu noi se face lacrimă, și dulce este ea pentru noi. Amin.

O, dacă n-ai veni cuvânt atunci când vii, n-ai putea să vii, Doamne, n-ai putea să-Ți faci venirea despre care ai vorbit Tu acum două mii de ani, iar credință pentru venirea Ta n-ai mai găsi în calea Ta. E prea mărginit omul care se uită peste pământ și care mănâncă de pe pământ, dar fericiți sunt cei săraci cu duhul, și fericit ești Tu de la ei și mare mângâiere găsești cu ei, că aceia Te primesc și Te iubesc, căci lor le ajungi Tu, fiindcă Tu nu Te sfârșești în ei, căci numai Tu ești fără de sfârșit. Amin. O, în zadar ai spus Tu prin duhul cel

proorocesc că mulți se laudă cu căruțele și cu caii lor, iar cei ce cred în Tine nu se laudă decât cu Tine și cu numele Tău, Doamne, și mărturisesc ei că Tu ești Dumnezeul lor și lauda lor.

Eu, cel sărbătorit de cetele de sfinți, Pantelimon, mucenic pentru lauda numelui Tău, mă laud în ceata sfinților cu numele Tău în cer și pe pământ, că Tu iei sfinții cu Tine în coborârea Ta cuvânt, împlinindu-Ți Scriptura care spune că «*Domnul va veni cu zecile de mii de sfinți și va sta pe heruvimi, și nori și negură Îl va împresura*». Amin.

O, ce ar fi cu cerul Tău și cu temeliiile lui dacă Tu l-ai descoperi văzut înaintea oamenilor, Doamne? Oamenii cred pe toți cei ce vin în numele Tău, și care se văd, căci omul crede ce vede, și atât ține credința lui și atât înseamnă ea. Și pentru că cele văzute de om nu sunt veșnice, de aceea omul care crede în ele nu e veșnic, și ne doare ca și pe Tine necredința omului.

O, ce credincioși erau, Doamne, cei de demult care aprindeau opaițul ca să citească la luminița lui rugăciunea de mulțumire către Tine pentru viața lor cu Tine, Doamne! Dar acum, omul care apasă pe buton și se face lumină în casa cea zidită de el, ca să citească la lumina aceasta pe cele de pe pământ făcute și vestite, cum să mai aibă omul închinare Ție în duh și în adevăr, Doamne? O, rușinat a fost omul de azi, rușinat de cele făcute de el și în care el crede, Doamne, și prin care el și-a pierdut viața cea de la Tine venită pe pământ și lumina care Tu ești, căci viața Tu ești, și viața este lumina oamenilor, lumina care luminează în întunericul care nu o cuprinde pe ea, iar Tu nu mai ești iubit de om, căci omul este înfășurat în întunericul luminii făcute de om și căreia omul i se închină și fără de care omul nu mai poate, și omul își are moartea de păstor, și Tu nu mai ești crezut de om și nu mai este credință pe pământ, Doamne. O, plânsul sfinților Tăi e lângă plânsul Tău, e ca plânsul Tău. Așteptăm ca și Tine pe oameni să ne cheme să le dăm în ajutor credința în Tine ca să le ajute ea lor atunci când toate vor pieri de pe pământ. Dar Tu ești încă bun, și lungesti timpul omului și îl aștepti pe om, și Îți grăbești timpul Tău care trece pe lângă om, și omul nu-l vede, Doamne.

O, împărăția Ta nu este văzută de omul care nu vede cu ea, căci omul vede cu cele ce împărătesc în el, Doamne. Dar vremea Ta se grăbește și nici un trup nu va mai râde sub soare, și va plânge tot omul și va vedea că Tu ai fost și că el nu Te-a cunoscut, iar durerea aceasta îl va zbciuma cu adânci păreri de rău pentru vremea Ta cea nevăzută cu ochii omului care vede prin cele ce împărătesc în el și nu prin Tine, Cel ce ești Lumina oamenilor, căci întru Tine și nu în om este viața. În om este întunericul, iar în Tine este lumina, căci viața cea din Tine este lumina oamenilor, și aceasta voiești Tu să așezi ca lumină pe pământ, Doamne. Amin.

O, popor al venirii Domnului în cuvânt pe pământ! Pricepi tu din toate cele ce pune Domnul în mijlocul tău că El voiește să facă din tine lumina oamenilor ca să strălucească ea de șapte ori mai mult ca soarele pe pământ și să vadă oamenii această slavă a Domnului? Slava Domnului este foc mistuitor care merge înaintea Lui și Îi curăță mergerea de necredința vrăjmașilor Lui, și fulgerele Lui taie văzduhul și luminează lumea, iar pământul se va cutremura din zi în zi mai mult de fața slavei Lui, căci Domnul stăpânește pe pământ. De două mii de ani focul slavei Lui se face har de Duh Sfânt ca să ia omul de la Dumnezeu și să poarte și să creadă și nu să aibă de-a gata fără de muncă har și rod din har.

Noi, sfinții Lui care suntem acum asemenea Lui, ne-am făcut slava Lui și stăm cu El, și cu voi stăm învăluți în nor. Fiți credincioși ca Dumnezeu și nu ca omul, că noi am suferit după Domnul și ne-am bucurat în suferințele cele pentru mărturisirea Lui în trupurile noastre și nu în alte bucurii și nu în de-a gata, căci pentru toate cele de la El omul cel credincios Lui trebuie să nu-și iubească viața, căci cine și-o iubește și-o pierde prin iubirea de ea, iar cine și-o dă Lui și-o câștigă prin iubirea de El, și cine nu se dă Lui, acela nu se dă pentru că nu-L iubește. El este viața omului, și omul nu pătrunde cu mintea lui taina aceasta, taina care nu se vede, dar prin care omul are ființă văzută de el și de om. Omul prin Dumnezeu se vede unul cu altul și uită să-I dea Domnului slavă pentru viața cea din el, căci omul nu este sfânt, nu este asemenea Domnului ca să-L vadă pe Domnul și să-L creadă și să-L înțeleagă din fapte.

O, Doamne, dă poporului Tău înțelepciunea și iubirea care stau înaintea scaunului Tău, și apoi ochii lui să înțeleagă pe deplin slava Ta care-l învăluie pe el. Dă-i lui harul trăirilor cerești, ca prin ele să fii Tu cu putere în mijlocul lui, și el să guste această fericire și să nu-l atingă pe el durerile de la cele ce sunt pe pământ, căci deșertăciunile care ies din om nu se pot pune pe cântarul omului ca să vadă omul prostia și măsura ei, dar de Tine se pun pe cântar, căci cântarul e pământul care abia mai are puteri de la Tine să nu se clatine, să nu se răstoarne, să nu se scufunde, Doamne. O, până când? O, până când răbda-vei de mila omului care nu are milă de Tine, Cel ce ai făcut cerul și pământul pentru slava Ta și nu pentru a omului?

O, Doamne, nu mai zăbovi! Pentru cei puțini ai Tăi de pe pământ Te rugăm așa. O, Doamne, să nu rămâi fără popor pe pământ! Să nu ne uiți așteptarea! Fă din poporul Tău punte pentru noi, și să ne țină puntea, căci pământul și marea nu mai sunt. Întărește cerul cel nou și pământul cel nou, și să fie pe ele ca în cer, ca cerul pe pământ, ca să avem loc pentru răscumpărarea noastră, Doamne. Amin, amin, amin.

— **O**, voi, cei care plângeți din cer și până pe pământ, rupeți hotarul dintre cele văzute și cele nevăzute, și cu har din har învăluți pe poporul cuvântului Meu ca să avem în el trăiri cerești. Amin. Cei ce se iubesc unii pe alții prin trăiri cerești, aceia vor fi biruitori prin împărăția cerurilor din ei, căci numai ea este ceea ce se vede din om, și nu se poate ea tăinui înăuntrul trupului omului. Amin.

O, poporul Meu, de câte ori cobor cuvânt în mijlocul tău Îmi repar cărarea ca să Mă poată ea purta spre tine, căci ea și pe tine te poartă spre Mine, și de atâta greutate de pe ea, ea geme, ea se clatină, iar Eu o repar mereu, așa cum un om își are grijă de barca cea care-l trece apa și cu care el își cară greul cel pentru viață. Învață-te să fii drept și blând și ușor și neînsărcinat cu ale tale, poporul Meu, ca să te poată duce ușor scula Mea care te poartă spre Mine, care Mă poartă spre tine cu cele pentru viața ta, poporul Meu. Ai grijă de cărarea Mea ca să Mă poți avea cu tine, căci vai de cetatea peste care nu este Dumnezeu, că aceea este ca și lumea care este păstorită de moartea cea din ea. O, cât de mult te învăț și cât de mult te aștept cu rod bun de la învățat! O, cât de mult te învăț și sfinții Mei și cât se roagă ei să te îngrijesc ca să nu te pierd, ca să nu piardă ei plata biruinței lor cea de la mărturisirea lor pentru Mine înaintea oamenilor!

O, poporul Meu, arată-te credincios și statornic înaintea sfinților Mei, ca să le șterg lacrima cu puterea credinței tale, că n-am cu ce le-o șterge, și să ți-o ștergă și ei pe a ta,

și să ți-o dea pe a lor, că dulce este la Dumnezeu lacrima de dor pentru cele de sus și nu de jos. O, poporul Meu, dacă aș putea să-ți grăiesc mult tot ce Mă doare, nu M-ai putea purta, dar poartă ceea ce ți-am dat până acum din durerea Mea, că nu pot singur s-o port, fiindcă e grea durerea de la om. Poartă durerea Mea, Israele nou ales, și nu vei mai purta durerea ta sau durerea omului. Durerea Mea în om înduioșează pe om, și omul se face asemenea Mie, chipul și asemănarea Mea, așa cum am spus Eu când le-am spus celor duruți ca Mine: «*Sunteți așa de frumoși când plângeți și Îmi sunteți atât de dragi când sunteți îndurerați!*».

O, fiilor, cel ce stă sub sarcina cea grea a venirii Mele, acela are în el duh iubitor de oameni, duh care vine de la înțelepciunea care-și are loc înaintea și în jurul scaunului Meu de domnie și de slavă.

O, fiilor, aduceți-Mi iubire. Fiți duhovnicești, și din aceasta fiți cerești pe pământ și între voi. Amin. Folosiți-vă gurițele pentru slava și mărturisirea Mea, ca să nu vă mai doară pe voi cele ce s-ar naște din voi. Și acum, pace vouă! Vreau să iau din pacea dintre voi. Aștept de la voi cum așteaptă omul de la Dumnezeu ajutor pentru cele ale lui. Fiți sărbătoare de slavă pentru Dumnezeu între voi și înaintea Mea. Fiți pacea Mea, și Eu voi fi Dumnezeu între voi, și pacea va fi cu voi. Amin.

Ajutați-vă unii pe alții să fiți asemenea lui Dumnezeu, fiilor, ca să-L vedeți pe Dumnezeu, și El să vă vadă pe voi și să Se sprijinească pe voi. Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2004

Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Viața binecuvântată stă în lumină cu toate ale ei. Fapta cea cu ascultare este păzită de îngeri. Prin pocăință mărturisită poate să fugă omul de mânia Domnului. Cel bolnav de sine se vindecă prin umilință de duh.

Sunt Domnul slavei! Slava Mea Mă ascunde în ea, că nimeni pe pământ nu poate purta vederea slavei Mele când ea se aude venind ca să Mă fac cuvânt peste pământ, stând acoperit de slava Mea. Amin.

Când Eu Mă arăt omului ales de Mine pentru slava Mea ca să Mă vestească apoi cu ea prin cuvânt de trimitere, acela trăiește și nu moare sub lucrarea slavei Mele, dar când el vestește slava Mea pe care zice că o vede și că vorbește cu el, acela moare precum este scris, căci se umple de mândrie și de dor de slavă și de bucurie și nu știe că slava Mea este înfricoșătoare peste om, și Eu abia îl pot ține pe om sub ea când vin cuvânt pe pământ ca să Mă știe oamenii și să cunoască slava Mea și viața Mea în ei.

E zi de praznic sfânt, poporul Meu. E praznicul aducerii-aminte a slavei Mele când fața Mea s-a făcut alta, și cămașa Mea, strălucitoare, iar cei doi martori cerești, Moise și Ilie, care s-au arătat în slavă, vorbeau cu Mine sfârșitul pe care aveam să-l împlinesc în cetatea Ierusalimului, căci Eu îi vestisem pe ucenici că voi pătimi mult, lepădat de mai-marii preoților, de bătrâni și de cărturari, și apoi voi fi omorât, și a treia zi voi învia, și le-am spus: «*Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine și în fiecare zi să-și ia crucea și să-Mi urmeze, căci cine va voi să-și mântuiască sufletul, îl va pierde, dar cine-și va pierde sufletul său pentru Mine, și-l va mântui*». Le-am spus acestea mai înainte să Mă arăt slăvit în fața lor, după ce le-am vorbit de moartea Mea cea slăvită,

ca atunci când vor vedea slava Mea, și în ea pe Moise și pe Ilie vorbind cu Mine înaintea lor pe cele ce voi pătimi, să creadă ei, căci Eu omului ales de Mine îi ajut credința prin faptele cele doveditoare prin slava Mea. Amin.

O, fiilor, slava Mea e grea de dus de om, iar vederea ei îl înspăimântă pe om. Când i-am luat pe cei trei ucenici și M-am suit cu ei în munte ca să-L rog pe Tatăl să le arate lor slava Mea cea de la El și să Mă mărturisească lor Tatăl că sunt Fiul Lui, ei au fost cuprinși în slavă și s-au spăimântat, căci un nor i-a umbrit, și din nor Tatăl cu glas le-a spus: «*El este Fiul Meu Cel ales, de El să ascultați!*». Iar ei auzind glasul au căzut de spaimă cu fețele la pământ, dar Eu i-am atins și le-am spus: «*Ridicați-vă și nu vă înspăimântați!*», căci slava Mea trecuse și rămăsesem doar Eu în ochii lor. Le-am spus apoi să nu se povestească la nimeni cu slava Mea văzută de ochii lor până ce Eu nu Mă voi scula din morți. Dar ei, înțelegând venirea zilei Domnului și știind că înaintea ei trebuie să vină Ilie să le spună tuturor de venirea Mea, M-au întrebat: «*De ce zic cărturarii că trebuie să vină Ilie mai întâi?*». Eu atunci le-am spus lor că vine cu adevărat Ilie și pe toate le va așeza, și le-am mai spus că el a și venit, dar ei nu l-au cunoscut, și au făcut cu el câte au voit, și așa va să pătimească de la ei și Fiul Omului. Atunci au înțeles ucenicii că Ioan a fost cel care a venit înaintea Mea cu vestea împărăției cerurilor pe care Eu venisem s-o așez peste om și să fie omul împărăție a Mea. Amin.

O, poporul Meu, nu înțeleg cititorii Scripturilor Domnului ce este împărăția lui Dumnezeu. Cerul și pământul sunt ale Mele, și pentru om le-am întocmit, și apoi l-am făcut pe om ca să fac din el împărăția Mea și să împărătesc din el peste pământ, având cerul împărăție în om, dar n-am putut să-Mi fac stat în om cu împărăția cerurilor pe pământ și nu înțeleg cititorii Scripturilor ce este împărăția lui Dumnezeu. Dar tu ești cel învățat de Dumnezeu, poporul Meu, să știi ce este împărăția Mea și locul ei înăuntrul trupului tău care o acoperă pe ea ca să iasă din trupul tău faptele ei înaintea oamenilor, iar ei să-L slăvească pe Dumnezeu și să înțeleagă slava Lui din mijlocul tău. Mai vârtos decât oamenii însă trebuie să știi tu slava Mea în care ești învățat, și din norul căreia Tatăl Se slăvește în Mine cu cuvântul, ca să-l iei tu pe el apoi, și cu duhul și cu puterea lui Ilie să-l împarți oamenilor și să-l împarți fiilor lui Israel, ca să se întoarcă și ei cu inima și cu fața lor către părinții lor cărora le-am dat făgăduințele, și să-și întoarcă părinții lor inima către ei ca să-i mântuiesc pe ei, că Eu Mântuitor am venit pe pământ și stau învățat în slava cuvântului Meu, iar Moise și Ilie sunt în slava Mea și Mă sfătuiesc cu ei în toată venirea Mea, iar Tatăl cuvintează prin Mine tot cuvântul Său. Amin.

O, copii care-Mi stați cărare ca să vin pe ea la poporul Meu și ca să-i țin inima și mintea și trupul și sufletul împărăție a cerurilor și nu împărăție a lor! Cine voiește să vină după Mine, acela se leapădă de sine și în fiecare zi Îmi urmează făcându-se asemenea Mie. O, copii căzuți la pământ de mărirea slavei Mele și de greul sub care voi vă pierdeți pentru Mine puterea sufletului și viața lui ca să-l mântuiți pe el, ca să mântuiți pe poporul Meu! O, copii zbuciumați și sleiți de puteri! Lucrați, fiilor, cu duhul și cu puterea lui Ilie pentru așezarea în om a împărăției Mele care strălucește din om, și învățați pe cei pe care Eu îi povățuiesc din cele cerești și nu din cele pământești și trupești, învățați-i să petreacă înaintea Mea cu viața binecuvântată în fiecare zi, aducând-o pe ea înaintea Mea după plăcerea Mea, căci Duhul spune prin Scrip-

turi despre cei fericiți care locuiesc împreună și unde Domnul a hotărât binecuvântarea Lui. Amin.

Viața binecuvântată este viața care stă înaintea Mea cu credincioșie, și în lumina ei toate ale ei stau și se văd, căci Eu am spus, și iarăși spun: «*Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea și să-Mi urmeze în fiecare zi, că cine va căuta să-și mântuiască sufletul spre bucurii fără Dumnezeu și spre viață ușoară și fără dureri, acela și-l va pierde în acestea, dar cine-și va pierde sufletul său pentru Mine în fiecare zi, acela și-l va mântui*». Și de ce și-l va mântui? Și-l va mântui de moarte, fiilor, căci moartea și șoapta ei stau mereu la ușa inimii și a cugetului omului ca să-i câștige omului sufletul, dar cel ce ia crucea, acela să știe că ea este viață, iar viața este cea care doare în om, nu cea care se bucură în om și pentru care omul nu se leapădă de sine.

O, fiilor călăuzitori ai poporului Meu, cel ce se leapădă de sine iubind crucea în fiecare zi și nu viața cea făcută din bucurii nălucitoare, acela nu-i trebuie multă dovadă din cer pentru credința lui și pentru viața lui cea de sub cruce. Acela își pierde mereu sufletul pentru Mine și nu pentru sine, căci vai celui ce trăiește pentru sine! Și cine poate să învețe și să trăiască în fiecare zi pentru Mine și nu pentru sine? Cel ce învață aceasta este acela care duce viață binecuvântată între pământ și cer, este acela care iubește iubirea care se vede când ea este în om. Amin. Omul fără Dumnezeu, omul fără de iubire se ascunde în sine cu el însuși, dar omul cel de sub cruce stă mereu cu viața lui sub binecuvântare, și orice gând și faptă a lui el o aduce lui Dumnezeu ca să i-o vadă și să i-o știe Dumnezeu, căci nimeni, fiilor, nimeni nu se poate ascunde ca să nu-l vadă Dumnezeu. Iar voi țineți-Mi treaz poporul și dați-i viață binecuvântată, să am Eu viața Mea în fiii Ierusalimului, iar ei să-și piardă sufletul pentru Mine și nu pentru ei, căci Eu sunt sfânt, fiilor, și trebuie să am popor cu viață binecuvântată, și altfel nu. Amin. I-am învățat mereu să lucreze, i-am îndemnat să lucreze toți, și sub lumină să lucreze ca să-i primesc pe ei. Cine nu-și lucrează în fiecare zi cruce, acela nu face aceasta pentru că nu se leapădă de sine, pentru ca să trăiască pentru sine și nu pentru Mine urmându-Mi Mie.

O, fiilor călăuzitori și luminători peste poporul Meu, fericit este omul cel plin de cruce, cel plin de dureri pentru Dumnezeu, că acela are în Mine sufletul său și primește viață binecuvântată din cer și de pe pământ, și așa stă cu ea în Mine, căci și-o câștigă de la Mine și nu de la el.

O, fiilor, pierdut este omul cel plin de dureri pentru el, cel plin de nemulțumiri în el! Acela are în el și nu în Mine sufletul său și nu duce viață binecuvântată pe pământ, căci cine stă în el, nu are cine să-i binecuvinteze din cer și de pe pământ viața și faptele ei, și nu-și câștigă viața de la Mine, ci numai de la el, și mare durere se face el pentru Dumnezeu și pentru cei ce stau pe pământ înaintea Mea cu viață binecuvântată. Viața binecuvântată este cea care se binecuvintează peste om, iar Eu te-am învățat, poporul Meu, că nu te primesc dacă nu ești binecuvântat în toate ale trăirii și ale vieții tale și ale lucrărilor ei. Iar când te învăț pe tine, pe tot omul îl învăț, ca să știe și să audă tot omul că cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și să-Mi urmeze în fiecare zi cu crucea lui, cu viața lui cea de sub cruce, cea de sub ascultare, căci fapta cea cu ascultare este păzită așa cum crucea îl păzește pe om când omul o iubește și o cinstește și stă sub semnul ei cu trupul, cu sufletul și cu duhul său. Amin. Omul care duce viață binecuvântată pe pământ, acela este cel ce o pune

pe ea înaintea Mea, așa cum Eu, ducând viață de fiu, aduc în toată clipa viața Mea și fapta ei înaintea Tatălui Meu, și nimic nu fac decât ceea ce-Mi dă Tatăl să port și să lucrez și să grăiesc și să iubesc. Am spus cu cuvântul Meu cel din Tatăl că cine nu-și are trupul luat din cer, de sus, nu poate să aibă în el împărăția lui Dumnezeu, nu-l poate avea pe el împărăția lui Dumnezeu.

Omul trebuie să-și aibă trup din cer, fiilor. Trupul cel din cer nu mai este trup născut de pe pământ, din nelepădarea de sine a omului care se iubește pe sine și care așa își naște fii. O, fiilor, cel ce este născut din trup, trup este, și face faptele trupului, dar cel ce este născut din Dumnezeu, de sus, acela este duh și nu mai este trup, și așa face el faptele duhului și așa iubește el pe pământ viață binecuvântată, făcând din ea cruce, așa cum am făcut Eu viața Mea.

O, fiilor, Eu nu pot să binecuvintez viața omului dacă el nu și-o pune înaintea Mea, iar Eu v-am îndemnat pe voi spre trăiri cerești care să vă hrănească cu viață, care să vă facă să vă lepădați de voi, să nu stați în voi, ci să stați în lumină. V-am îndemnat să stați sub călăuză, ca să vă pot primi pe voi, ca să vă pot avea pe voi. O, ce ați face voi dacă nu v-aș învăța mereu, dacă n-aș grăi cu voi ca să vă învăț darul grăirii și roadele ei cele pline de binecuvântarea Mea pentru voi, pentru grăirile voastre cu Mine? Ați înțeles voi, oare, de ce v-am spus Eu că nu vă pot primi fără de călăuză Mea de peste voi? A înțeles omul care aude învățătura Mea de peste voi, a înțeles el că trebuie să se lepede de sine pentru viață sub cruce, pentru trăire cu ascultare, și care-l duce pe om sub binecuvântarea Mea, sub viață binecuvântată pe pământ?

O, fii ai oamenilor, și voi, copii cu care grăiesc pe pământ ca să audă fiii oamenilor durerea Mea de la om! O, numai hoțul nu spune fapta sa, numai acela nu vrea să fie prins, să fie cunoscut, căci acela se iubește pe sine și caută să-și câștige de partea lui sufletul, dar cel ce cu adevărat știe ce este sufletul său, acela se leapădă de sine și Îmi dă Mie viață în el în fiecare zi și, stând sub cruce, așa iubește, așa își păzește sufletul de viața care-l pierde pe om. O, fii ai oamenilor, acum două mii de ani Mi-am acoperit în norul slavei Mele ucenicii, iar glasul Tatălui Meu ascuns în nor a mărturisit ascultarea Mea de El numindu-Mă Fiu al Său de Care să asculte ucenicii Mei, și așa a spus din nor Tatăl: «*El este Fiul Meu; să ascultați de El!*». Amin. O, fii ai oamenilor! Fericiți ați fi voi dacă ați asculta de fiii lui Dumnezeu care umblă în lumină înaintea Mea pentru ca să aibă viață binecuvântată și nu ascunsă de la fața Mea, că nu e om care să se poată ascunde sub învelișul lui ca să nu-l vadă Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul pentru om.

O, voi, copii care dați ființă cuvântului Meu, voiesc să-i dați și viață în oameni cuvântului cu care Mă așez peste voi. Mergeți cântând cântare de viață binecuvântată, și binecuvântată cu știrea lui Dumnezeu să vă fie prânzirea cea din ziua aceasta de praznic sfânt, căci Eu am spus: «*Nici un măr să nu mâncați, nici apă să nu beți fără Mine, ca să fiți binecuvântați și nu fără Mine peste voi*». Și apoi, fiilor de sub povara venirii Mele, intrăm din nou cuvânt în carte pentru tot ce Eu am de înscris în ea pentru praznicul Meu de azi cu voi, pentru viața voastră întru Mine, pentru fața voastră înaintea Mea, căci Eu Mi-am schimbat fața în lumină strălucitoare înaintea ucenicilor Mei, iar voi în zilele acestea trebuie tot mai mult să vă schimbați înfățișarea înaintea Mea, pe cât de mult veți iubi să umblați în lumină, căci Eu lumină am venit să vă dau, și în ea să vă țin și să vă învăț să fiți ziua Mea, în-

tâia între zile, căci Eu am făcut mai întâi de toată facerea, de toată fapta, lumina, fiilor.

Cântați cântarea „Mântuiește, Doamne, poporul Tău“, cântați cântarea crucii și prânziți binecuvântați, ca să fiți în lumina Mea și să fiți mai întâi de toate mereu, mereu lumină, fiilor. Amin, amin, amin.

*

O, poporul Meu, cât de mult ar fi să țină zilele Mele de praznic pe pământ cu oamenii! O, poporul Meu, cât de mult ar trebui să asculte de tine și de la tine fiii oamenilor cuvântul venirii Mele! Când slava Mea se aude venind spre voi, copiii care stați acoperiți în norul slavei cuvântului Meu când el vine, voi apoi îi dați glas peste poporul Meu, și Eu stau cu zile de praznic în fața lui.

O, fiilor copii, fericit este cel ce cu adevărat știe ce este sufletul său, că acela se leapădă de sine și Îmi dă Mie viața lui în fiecare zi și stând sub cruce așa iubește, așa își păzește sufletul său de viața care-l pierde pe om. Pe vremea Mea Ioan Botezătorul le spunea celor ce voiau să scape de cruce: «*Pui de vipere, cine v-a îndemnat să fugiți de mânia cea viitoare? Faceți roade de pocăință și nu vă bizuiți că aveți de tată pe Avraam, că Domnul poate și din pietre să-și facă fii, că iată, acum securea stă la rădăcina pomilor, și orice pom care nu face roade de pocăință se taie și se aruncă în foc. Eu vă botez cu apă spre pocăință, dar Cel ce vine după mine vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*». Amin. O, fericit este cel ce cu adevărat știe ce este sufletul său, că acela face roade de pocăință și altfel el nu vine spre Mine. Omul nu știe ce înseamnă să vină el spre Dumnezeu și să fie el cu Dumnezeu, și Dumnezeu cu el. El știe doar să fugă de mânia lui Dumnezeu, dar ca să-și ia iubitor crucea și să-Mi urmeze în fiecare zi, nu știe omul ce înseamnă aceasta. Mă uit pe pământ și văd mereu cât de mult s-a făcut tot omul mai mare ca Dumnezeu, cât se iubește pe sine omul fără să știe că prin aceasta el caută să-și câștige sufletul, și așa și-l pierde. O, cine să-l mai învețe pe om pocăința spre iertarea păcatelor lui, ca să nu se mai așeze mereu mai mare ca Dumnezeu, mai mult ca Dumnezeu? O, câtă masă de praznic așez Eu mereu pe pământ pentru viața omului, pentru pocăința omului, ca să facă el roade vrednice de pocăință, prin care să se lepede de sine și să vină după Mine în fiecare zi sub crucea sa, dându-I lui Dumnezeu sufletul său. Amin.

O, nu se poate omul ascunde sub învelișul lui ca să nu-l vadă Dumnezeu. Când am voit să-l aduc spre pocăință pe Cain, care și-a urât și și-a ucis fratele, el a dat să se ascundă în el, dar fața lui posomorâtă l-a scos în afara lui, căci omul stă în afara lui cu cele din el și nu poate să se ascundă în el omul. Îl îndemn pe om spre pocăință, spre iubire, spre încopilărire, spre aplecare, spre răbdare cu înțeleptire și spre neosândirea nimănui pentru scăparea sufletului său, căci sufletul nu trebuie să și-l câștige omul, ci trebuie să și-l piardă ca să-l pot Eu afla pe om sub crucea sa și să-l învăț împărăția umilinței, împărăția cerurilor cea plină de umilință pe pământ în om, căci slava Mea înaintea oamenilor a fost duhul umilit, iar fața Mea a fost umilința, care Mă slăvea pe Mine în mijlocul celor îngâmfăți de pe pământ. Amin.

O, copiii care stați sub cruce cu sufletul, cu trupul și cu duhul vostru când Eu vin cu praznic de cuvânt ca să vi-l dau și să-l împărțim la cei ce știu slava iubirii de Dumnezeu împotriva iubirii de sine a omului! Voiesc să dați viață cuvântului Meu în oameni, și fericiti vor fi fiii oamenilor care vor asculta

de voi, căci cine vă primește pe voi, pe Mine Mă primește, și plată de prooroc va lua cel ce Mă primește de la voi spre viața lui cea pierdută pentru viața Mea în el. O, ce frumos ar trebui să înțeleagă oamenii bolnavi de la duhul de sine din ei chemarea Mea care pe tot omul îl îndeamnă spre vindecare de sine! Cei ce sunt bolnavi cu trupul, se duc la spital și în fiecare zi așteaptă pe medic la patul lor de suferință, iar vizita medicului este așteptată, căci omul își caută alinare suferinței sale înfiptă în trupul lui. Așa ar trebui omul să primească și venirea Mea cuvânt pe pământ, și să ia de la Mine alifie pentru suferința lui, pentru nepocăința lui care se face suferință în el și nu dreptate, căci dacă ar fi dreptate, ea l-ar vindeca pe om de suferința lui și l-ar învăța pe el duhul iubirii de Dumnezeu, duhul care-l îndeamnă pe om la pocăință și nu la fuga de mânia care vine peste om de la nepocăința pentru păcate.

O, fii ai oamenilor, de este cineva între voi bolnav, voi chemați medicul ca să dea vindecare bolnavului, dar Eu prin Duhul Meu Cel din ucenicii Mei am spus altfel; am spus lor: «*De este între voi cineva bolnav, chemați preoții Domnului, care au alifie și untdelemn pentru uns, și rugăciune către Dumnezeu pentru vindecare, că mult poate rugăciunea dreptului prin umilința sa, și de va fi făcut bolnavul păcate, îl va ridica pe el, îl va mântui de el pe cel bolnav și îl va îndemna spre viață binecuvântată*». Amin.

O, fiilor, cel bolnav de sine și care se pocăiește primind duhul umilinței de duh, acela se face om frumos prin cele frumoase din el, prin roadele pocăinței lui, căci sufletul lui se face casă a Mea, biserică a lui Dumnezeu. Voiesc prin învățătura Mea de peste voi să dau viață cuvântului Meu în oameni, căci venirea Mea pe pământ cuvânt este doctorie pentru om, fiilor, și fericit este omul care ascultă sfatul Meu pentru boala sufletului lui așa cum bolnavul ascultă de sfatul medicului pentru suferința trupului lui. Vin vindecător pentru fiecare om care voiește vindecare de sine. Vin așa cum vine medicul din ușă în ușă intrând la cei bolnavi ca să le dea doctorie de vindecare. Cei ce știu ce înseamnă durerea, aceia Mă primesc, dar cei ce nu știu cu adevărat ce este ea, aceia se primesc pe ei, iar pe Mine nu, și nici pe cei trimiși ai Mei care și-au schimbat fața prin slava umilinței care vine de la ascultare de Dumnezeu ca să-i scape ei de mânia care vine peste cei ce nu știu să vină la Dumnezeu atunci când dau să vină pe calea cea cu umilință pe ea, pe calea cea cu slava care vine de la Dumnezeu și nu de la oameni. Amin.

O, fiilor care Mă așezați în carte, am cu Mine pe copilul pe care-l pomeniți înaintea Mea după șapte ani de la chemarea lui la Mine, căci pe pământ el s-ar fi despărțit de Mine, dar în cer Eu l-am unit cu cei ce slujesc ziua și noaptea înaintea Mea aducând ei rugăciuni Mie pentru cei de pe pământ. El grăiește cu voia Mea și așa spune el celor ce l-au avut de fiu:

— **V**oi nu mă mai aduceți pe mine spre voi! Fiți cumiți, fiți umiliți prin Duhul Domnului și lăsați-mă pe mine să vă aduc eu pe voi înaintea Domnului, Care m-a făcut rugător pentru voi, căci eu ascult de cei ce m-au trimis spre Domnul mereu, mereu pe pământ ca să ascult de El, și tot așa și în cele cerești mi-au dat intrare tot ei ca să mijlocesc pentru voi, iar eu ascult de ei, de cei ce mi-au semnat intrarea în cele cerești atunci când Domnul m-a chemat.

Eu ascult de Domnul în cer, iar voi pe pământ mai vărtos trebuie să ascultați de El, că pe pământ e greu de Dumnezeu și nimeni nu se trezește cum se cade atunci când dă să

se pocăiască de viața cea deșartă, și sunt mulți între aceștia care nu au cunoștință de Dumnezeu așa cum s-ar cuveni să aibă, și aceasta este spre rușinea lor, fiindcă ei nu știu ce este învierea morților pe pământ și în cer, de pe pământ și din cer. Nimeni nu mai știe pe pământ că un fel este trupul oamenilor și un fel este trupul dobitoacelor, că alta este mărirea celor cerești și alta a celor pământești, iar stea de stea se deosebește în strălucire când e vorba de cele cerești și pământești; și cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; și cum este cel ceresc, așa sunt și cei cerești, și vai celor ce nădăjduiesc în Domnul numai pentru viața lor de pe pământ, că aceia sunt de plâns între toți oamenii. Dar voi stați treji cum se cade și nu vă lăsați înșelați, căci tovarășii rele strică obiceiurile cele bune, iar voi trebuie să aveți cunoștință de Dumnezeu de la Dumnezeu, Care este cu voi, că învierea morților este să dea omul trupul cel stricicios pe trupul cel nesticicios; trupul cel de necinste pe cel de mrire, căci așa este scris de la Domnul: *«Se seamănă trupul întru slăbiciune, și înviază întru putere, căci dacă este un trup firesc, este și un trup duhovnicesc, căci omul cel dintâi a fost făcut cu suflet viu, iar cel de pe urmă, cu duh dătător de viață, fiindcă mai întâi este firescul și după aceea cel duhovnicesc. Căci precum omul cel dintâi a fost luat din pământ, omul cel de al doilea este din cer, iar noi, după cum am purtat chipul celui pământesc, purta-vom și chipul celui ceresc»*.

Fiți treji cum se cade, căci cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; și cum este cel ceresc, așa sunt și cei cerești, și așa să învățați voi învierea, căci mulți sunt pe pământ între cei ce cred care nu au cunoștință de Dumnezeu, și nu trupul ce va să fie se seamănă, și de aceea nu înțeleg oamenii cum înviază morții și cu ce trup au să vie, și de aceea oamenii care nu înțeleg nu înviază. Să ia oamenii de la voi tot ce vă spun eu din locuința mea cea din cer, și să se gătească pentru cele ce va să fie pe pământ și care nu se pot vedea cu ochii celor pământești, ba chiar nici de ochii cei duhovnicesci, ci se văd numai cu ochi cerești acestea ce nu se văd. Amin. Iar voi nu mă mai aduceți pe mine spre voi, ci fiți cuminiți și umiliți prin Duhul Domnului, ca eu să vă aduc pe voi înaintea Domnului, Care m-a făcut rugător între cei din cer pentru voi prin știrea celor ce Domnul îi are puncte a Sa între cele cerești și cele pământești. Amin.

— **O**, poporul Meu, Eu, Domnul, Eu, Cel ce am grăit prin Scripturi acum două mii de ani, Eu sunt Cel ce le împlinesc, căci am spus că vine vremea și a și venit când toți cei din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și aceia vor învia întru nesticiciune și vor mărturisii pe Dumnezeu. Amin.

Binecuvântată să vă fie jertfa cea de iubire pentru cel pomenit între cei din cer de voi, cei de pe pământ mijlocitori între cei de pe pământ și cei din cer. Amin. Căutați să aveți cunoștință de Dumnezeu cum se cade să aveți ca să fie înviere pe pământ, că dacă nu faceți așa, mai greu Mă doare de la voi decât de la lumea care nu are cunoștință de Dumnezeu. Dar Eu am venit la voi cuvânt pe pământ ca să fiți vii și să vă vadă cei morți și să învieze la vederea voastră care are în ea slava umilinței, slavă ca a Mea și nu ca slava omenească, vindecare din cer și nu de pe pământ.

Ascultați tot cuvântul Meu pus peste voi, fiilor. Ascultați de tot cuvântul cel pus peste voi de cei ce sunt pe pământ cuvântul Meu între voi și nu cuvântul lor, și primiți-i deschizându-le, căci orice doctor grăiește și se poartă cu cel neputincios după neputințele lui și îi dă doctorie după cum

sunt slăbiciunile lui, ca să-l aducă spre întregire de trup, de suflet și de duh. Auziți-Mă când bat și învățați să fiți primitori, căci trimișii Mei dintre voi sunt cei ce vă poartă pe voi spre Mine, și pe Mine spre voi, fiilor, și fericiți veți fi voi dacă veți înțelege cum se cuvine taina învierii, trecerea mereu de la moarte la viață atunci când greșiți și când cei trimiși ai Mei deschid mormintele voastre ca să vă scoată mereu la lumină, și mereu, mereu să fiți vii, și în lumină să iubiți să fiți și să umblați înaintea Mea schimbați din slavă în slavă. Amin, amin, amin.

6/19 august 2004

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Cine nu iubește să fie copil nu poate să se facă împărăție a cerurilor. Cel ce fuge de durere, acela fuge spre durere. Umilința cu durere este leacul durerii.

Vă întăresc pe voi, copii de sub sarcina venirii Mele cuvânt pe pământ, căci sunteți neputincioși și sub dureri de duh și de trup. O, dacă ar ști fiii Ierusalimului cu câtă trudă din cer și de pe pământ îi hrănesc pe ei cu cuvântul Meu cel dătător de viață ca să nu moară în vremea aceasta în ei credința și puterea ei cea lucrătoare, ar căuta să lucreze cu multă durere de duh tot cuvântul Meu, căci Eu cu multă durere îl storc din Mine și tot așa îl și așez înaintea celor ce-l împart pe el spre viața lor. Eu sunt Cel ce am duh dătător de viață, căci așa l-a făcut Tatăl pe om la sfârșit, și mult aș vrea să am ucenici de un lucru cu Mine, căci Eu sunt milos, și de aceea am spus că milă voiesc și nu jertfă, fiindcă mila poartă jertfa. Amin.

Și acum, în zi de praznic împărătesc, Mă las cu mila Mea peste voi, copii de sub greul venirii Mele, și peste tot poporul cel cu jertfă și cu durere hrănit. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, e praznic împărătesc în mijlocul tău, iar Eu stau în cele ce nu se văd cu tot cerul în sărbătoare, și cu tine și nu fără tine, că e mama Mea serbată în cer și pe pământ. O, poporul Meu, am grăit în mijlocul tău că omul trebuie să-și aibă trup din cer și nu de pe pământ, căci altfel el se face păcat. O, poporul Meu, e mare minune să am Eu pe pământ popor cu trupuri cerești, căci este scris în Scripturile apostolilor Mei: *«sunt și trupuri pământești și sunt și trupuri cerești, dar alta este slava celor cerești și alta a celor pământești»*; alta este slava celor ce-și au trupul din cer, *«căci cum este cel ceresc, așa sunt și cei cerești»*, precum este scris.

O, Ierusalime hrănit din cer, tu trebuie să ai slavă ca în cer pe pământ, căci cerul te hrănește ca mama pe pruncul ei cel mic, iar pământul îți vine în ajutorul trupului tău, ca să am Eu trupuri cerești înaintea Mea pe pământ, să am popor ceresc în mijlocul oamenilor care nu știu să fie cu cerul pe pământ. Te îndemn mereu, mereu spre trăiri cerești, și fericiți sunt cei ce împlinesc tot cuvântul Meu, iar tu, poporul Meu, dacă vrei să-ți fie împlinit cuvântul tău și voia ta cea bună spre zidire, fii fericitul Meu și pune peste tine tot cuvântul Meu, așa cum am lucrat Eu înaintea Tatălui, și am lucrat tot cuvântul Lui pe pământ, iar cei ce și-au luat trup din cer pe pământ au luat peste ei tot cuvântul Meu și au luminat peste cei ce stau în moarte și au văzut cu ochi buni, căci trupul lor era din cer, și scris este: *«Dacă ochiul tău este bun, tot trupul tău este bun, iar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău este rău»*. Tu însă trebuie să fii ceresc pe pământ, iar ca să fie omul cu trup ceresc pe pământ, el trebuie să aibă Tată din cer,

și să facă voia Tatălui lui pe pământ ca și în cer, și să aibă de la Tatăl pâine și să fie milos ca Tatăl. Amin.

Leția smereniei de duh voiesc Eu s-o iei tu în ziua aceasta de praznic sfânt de la mama Mea Fecioară, poporul Meu. Ea a fost și este plină de milă, plină de răbdare, plină de Dumnezeu, căci își avea trupul din cer și nu de pe pământ, și strălucea cu Mine în ea între oameni, iar Eu și cu Tatăl o păzeam de tot ce este rău pe pământ, și tot trupul ei era bun, precum ochiul ei era. Amin, amin, amin.

— **O**, Fiule al Tatălui și al meu, Tu ești Păstorul pentru oi, și cât aș vrea să fii bogat de oi, Fiule al milei, Fiule nemiluit de om! O, cei ce ne țin în ziua aceasta de praznic sfânt sunt neputincioși, sunt duruți cu duhul și cu trupul și mi-e milă de ei, căci sarcina coborârii Tale cu sfinții e grea peste ei, iar noi avem trupuri cerești și ochi cerești și buni. Dă-le, Fiule, alinare și puteri de duh! Să avem grijă de ei din cele cerești și să-i învățăm prin ei pe toți fiii poporului Tău să aibă grijă de noi și de ei cu cele cerești din cele cerești purtate de ei, copil al durerii lui Dumnezeu după om. O, dacă Tu n-ai veni la ei mereu cuvânt pe pământ, Tu n-ai mai avea popor în vremea aceasta, că e vreme grea și nevăzută este ea de om, și omul nu vrea să creadă și să se teamă de cele ce aude din gura Ta și să se ascundă de vremea cea grea și să Te ia de scut, Fiule.

O, cum să aibă omul milă de Tine dacă nici de el nu are?! O, Tu nu găsești milă de la om. N-a învățat omul să se lepede de sine ca să aibă milă de Tine urmându-Ți cu duh blând și smerit, Fiule. O, ce minune mare se vede din cer și până pe pământ că mai ai și Tu popor acum, în zilele venirii Tale! Învăță-l să fie copil, Fiule copil al Tatălui, căci cine nu iubește să fie așa, nu poate purta în el frumosul împărăției cerurilor pe pământ.

O, nu știe omul că cel mai mare păcat al lui este că nu citește Scripturile ca să le așeze peste el, ca să se așeze mereu în ele cu viața lui. Și acum îi dai mereu omului cuvânt nou și iubitor ca să Te aibă pe Tine și nu pe sine în el, și mare păcat face omul că nu împlinește tot cuvântul Tău, ca apoi să-Ți nască ucenici scumpi, plătiți cu jertfa milei lui, cu jertfa iubirii lui, căci iubirea este cea care nu-și pierde răbdarea pentru nașterea de fii, și omul trebuie să se întoarcă la această lucrare, și omul trebuie să-și ia trup din cer ca să poată avea ucenici pe pământ așa cum Tu ai avut, Fiule ascultător de Tatăl, ucenic desăvârșit al Învățătorului Tău, Tatăl Savaot.

Hai să-i slobozim de sub sarcina coborârii Tale pe cei de sub ea! Să le dai binecuvântare pentru prânzire, și apoi să-i alini de neputințe, și numai apoi să ne apropiem cu tot lucrul de azi. Sunt mamă miloasă, iar eu pe ei nu-i văd să-Ți ceară să le iei durerile, căci cuvântul meu Te-a rugat să nu le iei, să nu le ștergi durerile, ca să semene ei cu noi, Fiule, ca să nu uite ei de Tatăl și de mila de El. Amin, amin, amin.

— **O**, mamă, omul născut din cer e om al durerilor, mamă, așa cum am fost Eu. Fericit este poporul care nu poate fără Dumnezeu pe pământ, că acela se uită la Mine și așa își face duhul și inima, și este blând și smerit cu inima, și aceasta este taina celor născuți de sus, cea mai dulce povară a omului pe pământ.

O, mamă, duh iubitor de oameni este viața Mea în om, și ea este însoțită de înțelepciunea Mea cu care am spus tuturor: «*Învățați de la Mine, că Eu sunt blând și smerit cu inima*».

O, poporul Meu, rumegă bine taina vieții Mele în om și uită-te la mama Mea Fecioara, la iubirea ei cea plină de

răbdare, căci iubirea plânge în om și e dulce taina ei, taina vieții Mele în om, mintea Mea în omul care se leapădă de sine ca să fie el sălaș al Meu. Amin. Binecuvântată să-ți fie hrana cea pentru ființă și rugăciunea ta spre Dumnezeu, și fă-o împlinită peste tine, poporul Meu. Amin.

O, fiilor de sub povara cuvântului Meu, ne întoarcem încă în carte pentru sărbătoarea de azi. Întăriți-vă trupușoarele și duhul, și să lucrăm apoi tot lucrul zilei, fiilor. Amin, amin, amin.

*

O, poporul Meu, când știi că Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul, te îndeamnă mereu să fii al Lui, să stai al Lui, să poți ca El și ca toți cei care au fost asemenea Lui pe pământ, tu trebuie să înveți tot mereu, tot mai adânc taina vieții. Eu când l-am făcut pe om l-am făcut după chipul și asemănarea Mea, și așa am dorit să rămână omul. El însă a dat de altă voie decât voia Celui ce l-a făcut pe el, și așa a uitat el de taina vieții, iar cine uită de ea, uită de Dumnezeu, uită că omul trebuie să fie după chipul și asemănarea Mea.

O, poporul Meu, omul care-și are naștere din cer, din taina vieții, acela este om al durerilor așa cum am fost Eu. Cel ce fuge de durere, acela la durere fuge, la durerea care vine după bucuria cea fără de viață în ea, dar fericit este omul care după ce suferă după taina vieții iubind-o și trăind-o, capătă după aceasta cununa cea nebiruită a măririlor cerești pe pământ și în cer și se arată moștenire a cerurilor. Amin.

Smerenia de duh, Eu cu ea voiesc să te încununez, poporul Meu, căci fața ei în om îi strălucește omului fața, și frumos este locul în care locuiesc împreună frații smereniei de duh care-l face frumos pe om. De pe pământ și până în cer e scump omul care are ca podoabă a vieții smerenia de duh, și minunat sunt Eu cu împărăția Mea în el, împărăție care nu este din lumea aceasta. Amin.

O, fiilor hrăniți cu taina vieții, voi la toți cei care aud de Mine cu voi și de voi cu Mine, la toți cei care vin să vadă lucrurile Mele cu voi și pe voi, să le spuneți lor că împărăția Mea din om nu este din lumea aceasta, și de aceea lumea nu-i cunoaște ai Mei pe cei ce sunt în lume ai Mei, și de aceea lumea le pune nume rău, zice ea, dar ea fără să știe ce face le pune nume bun, nume care nu este din lumea aceasta. Mama Mea Fecioara chiar și după ce lumea a aflat că ea este mama lui Dumnezeu Fiul, a stat sub slava smereniei de duh, a stat plină de Dumnezeu, căci își avea trupul din cer și nu de pe pământ, și de aceea a văzut ea atât de ușor pe îngerul care L-a adus pe Dumnezeu Fiul în ea numai cu cuvântul, și cuvântul s-a întrupat în trupul ei. Amin.

O, poporul Meu, cât cuvânt de la Dumnezeu ai tu venit la tine prin mijlocirea îngerilor Mei! O, poporul Meu, ia pildă de viață din cer de la mama Mea Fecioara, căci cuvântul Meu cel prin îngerul Meu s-a întrupat în ea și s-a făcut Om cu duh dătător de viață, Om cu duh blând și smerit în inimă ca și mama Lui. Amin, amin, amin.

— **I**ți este dor și drag, Fiule al Tatălui și al meu, Iți este dor să mă auzi cum stau cuvânt din Tine peste poporul Tău, iar mie îmi este dor să văd întrupat în ei cuvântul Tău, ca să fie ei trup al Tău, trup din cer și nu de pe pământ, Fiule cresc. I-ai învățat să rumegă bine taina vieții, cuvântul cu care Tu stai mereu peste ei ca să-i ai pe ei ai Tăi. Ar fi fost să strângem creștini mulți și oameni mulți în ziua mea de praznic ca să le dăm de la izvor și să bea și să Te

simtă o clipă oamenii cu strigarea Ta după ei, dar acum sunt neputincioși și lipsiți cei ce Te poartă prin lume ca să audă lumea cum Tu vii, și Te așteaptă aceștia ce sunt ai Tăi din lume ca să le ajuți Tu cu multul să-Ți pregătească praznicul cincizecimii cuvântului Tău cel de la sfârșit de timp peste om, Fiule Cuvântule. O, ajută-i, că Tu ești voia Tatălui și cuvântul Lui, și Însuși Tatăl îi iubește pe ei, fiindcă sunt ai Tăi. Amin. Dar acum cu dor și cu mare iubire îi învăț pe ei taina întrupării cuvântului Tău în ei, ca să-i ai pe ei trup al Tău pe pământ, trup din cer și nu de pe pământ, Fiule întrupat în om prin taina pe care Tu ai lăsat-o peste ucenici. Amin.

O, popor al cuvântului lui Dumnezeu, Tatăl este în Fiul Său când El Se face cuvânt în inima ta, iar poarta cuvântului este credința ta, și este urechea ta, și este inima ta, și apoi tot trupul tău se face odihna lui Dumnezeu, sălașul împărăției Lui care nu este din lumea aceasta. Ai grijă, ca mama pe prunc te învăț să știi și să nu uiți nici o clipă că împărăția lui Dumnezeu cu tine și în tine nu este din lumea aceasta, și lumea nu are nimic în ea, și tu așa să întrupezi în tine cuvântul Fiului meu și al sfinților Săi. Nu poți însă să iubești și să trăiești așa dacă nu stai pe deplin în baia nașterii de sus, în smerenia de duh cea plină de milă și de răbdare și de Dumnezeu. Amin. Eu I-am fost Fiului meu și mireasă, și mamă, și iubită, și slugă, și soră, și tot ce este să aibă Dumnezeu de la om și omul de la Dumnezeu, și pe toate le-am purtat cu duhul smerit, cu umilința inimii care nu-l lasă pe om să se înalțe și să cadă, iar răbdarea mea mi-a fost ca și pâinea care-i ține omului ființa, căci am dorit și cu dor doresc mereu să aibă oi Fiul meu, să-I câștig oi prin răbdarea mea și să le oblojesc ranele și să le vindec ciupiturile de la lup și să le păstrez Fiului meu prin întruparea în ei a cuvântului Lui pe care-l știam prin viața mea și pe care o trăiam în al Său cuvânt. Amin.

Taina întrupării Lui în voi s-o știți prin viața voastră trăită în cuvântul Său, copii ai Fiului meu, iar smerenia de duh să vă țină inimile întru una îmbrățișate, căci frumos este locul unde locuiesc împreună frații smereniei de duh care-l face frumos pe om, și scump este omul care are ca podoabă a vieții smerenia de duh, împărăția care nu este din lumea aceasta în om. Amin.

O, Fiule Care îi ții în viață suflând mereu peste ei! Înminunează-Te în ei cu Duhul și cu puterea Ta ca să fii Tu și să nu mai fie ei, căci omul lesne se înalță și lesne cade, și apoi cu greu se scoală ca iarăși să fie.

O, Fiule al Tatălui și al meu, să nu mai fie moarte a Ta pe pământ, căci când omul cade, cazi și Tu, și ești numai răni de la om, căci Tu nu poți să-l lași singur pe cel ce Te alege de viață a sa, iar când el se lovește, suferi Tu mai mult ca el, și nici un om de pe pământ nu poate să înțeleagă multele Tale rane, multele Tale căderi în om și de la om, și grea Îți este crucea și Te sfărâmi de durerea de sub ea în cei cărora Te arăți și în care Te așezi ca să Te doară în ei, în trupușorul lor cel plin de milă de Tine, Dumnezeule miluit de cei ce-Ți poartă durerile de la om.

Te doresc în om, Fiule, și de aceea grăiesc aceste taine nepricepute de om. Te așez întrupat în fiii cei din urmă ai cuvântului vieții Tale, căci taina întrupării cuvântului Tău e încă nepătrunsă de om, și încă voi veni cu praznic de mamă a Ta, și încă le voi grăi lor despre taina aceasta. Amin, amin, amin.

— **O**, mamă, smerenia de duh și răbdarea cea dumnezeiască dorești tu să fie sărbătoarea cea de-a pururi a poporului Meu, iar în Mine arde de șapte mii de ani acest dor după om.

O, poporul Meu, întruparea cuvântului Meu în tine e slava pe care o aștept Eu în fiecare zi în mijlocul tău, că Eu voiesc cu tine și în tine în toate ale tale, în tot lucrul tău, ca lucrul tău să fie lucrul Meu, și lucrul Meu să fie lucrul tău, și una să fim în tot ce suntem și mișcăm. Amin. O, fiilor, e dulce cuvântul Meu. Mâncați-l dulce, și iubiți-l și doriți-l mai înainte de orice dor al vostru. O, fiilor, Mă dau vouă trup și cuvânt ca să fiu mereu în voi. Fiți, dar, mereu locaș al Meu și păziți-Mă cu veghe iubitoare, căci Eu vă dau mereu viața ca să fiți voi mereu pe pământ viața Mea. Amin.

O, copii de sub greu și prin care Mă aduc poporului Meu! Iubiți smerenia de duh și lacrima ei cea dulce, că de pe pământ și până în cer e scump omul care are această podoabă și minunat sunt Eu cu împărăția Mea în el, împărăție care nu este din lumea aceasta, fiilor copii. O, Mi-e milă de voi, că Eu v-am făcut pe voi să nu puteți pe pământ ca pe pământ, și Mi-e milă de voi pe pământ și vă mângâi sub durerile Mele din voi, vă mângâi cu ele, fiilor copii, iar voi fiți blânzi și smeriți cu inima, ca Eu și nu voi să trăiți în voi și înaintea poporului Meu. Amin, amin, amin.

15/28 august 2004

Sărbătoarea Tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Slujitorul lui Dumnezeu trăiește viața lui Hristos și nu viața lui. Domnul privește omul prin ochi de prooroc. Nu este iad mai adânc ca iadul din om. Ucenicii Domnului sunt dulci pentru cer, sărați pentru omul vremelnic și amari pentru diavoli.

Să fii atent, poporul Meu, să fii atent la învățătura Mea de peste tine, căci cine este atent la ea, acela o ia numaidecât și o pune peste el ca s-o aibă de veșnicie, fiindcă rodul ei cel împlinitor se face veșnicie fericită, rai și sărbătoare în om, pentru Dumnezeu și nu pentru om. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, dragostea și bunurile ei, dacă își trage omul din ele pentru el, ele nu mai rămân pentru Dumnezeu, și rămân pentru vremelnicia omului. Inima omului, dacă ea nu este plină de Dumnezeu și de sărbătoarea Domnului în ea, ea este plină de dragostea omului și nu de dragostea Mea în om, din care Eu să iau și să fiu iubit de om. O, slab este omul în iubirea cea pentru Dumnezeu, dar tu să fii atent la învățătura Mea de peste tine, poporul Meu, și la rodul ei în tine, căci Eu am murit și am înviat pentru ca să trăiască omul în Mine, și să învețe bine ce înseamnă aceasta ce am făcut Eu pentru omul păcătos, căci cel ce nu se naște de sus nu are în el împărăția lui Dumnezeu, iar apostolul Pavel, pentru ca să trăiască Eu în el și nu el, spunea la ucenici și făcea așa cum spunea, căci spunea: «*Mor în fiecare zi ca să viez lui Hristos*». Amin.

Omul înviat este cel ce-L lucrează pe Dumnezeu, iar acela trebuie să învețe de la Mine cum să Mă lucreze în el, ca să Mă vadă apoi în el cel ce se uită la el, căci dragostea și bunurile ei în om nu ia omul însuși din ele, ci ia Dumnezeu, și numai apoi Mă poate lua omul pe Mine din cel în care Eu trăiesc. Amin.

O, poporul Meu, Eu sunt fericit în mijlocul tău numai când am dragostea Mea trăind în tine și între frate și frate, iar mama Mea Fecioara ți-a făgăduit în cel din urmă cuvânt al ei de peste tine că te va învăța încă taina întrupării cuvântului Meu în trupul, în sufletul și în duhul tău, ca să fiu Eu Dumnezeuul tău, iar tu, poporul Meu, așa cum Eu te numesc înaintea neamului omenesc de pe pământ.

Cei ce sunt adevărații fii ai bisericii Mele, aceia cred și împlinesc cuvântul iubirii de Dumnezeu în iubirea dintre ei care are drept țintă să-L mărturisească pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt, căci altă țintă iubirea de Dumnezeu nu are, poporul Meu, dar oamenii sunt fără învățător peste ei și nu știu să se adune în jurul Meu când se duc la biserică dacă preotul nu este duhovnicesc ca să-L slujească pe Dumnezeu și nu pe el însuși. Se supără preotul când îi zice lumea „popă”. O, să nu se mai supere dacă el are viața lui și nu viața Mea, căci preotul trăiește viața lui Hristos pe pământ și nu viața lui, și numai așa poate el cu umilință să spună: „Fă-mă, Doamne, vrednic să-ți aduc jertfă duhovnicească pentru iertarea greșalelor mele și pentru cele din neștiință ale poporului, ca să ne învrednicești de harul Duhului Tău Cel bun peste noi, și să ne iubim unii pe alții ca într-un gând să Te mărturisim pe Tine, Doamne, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Treimea Cea de o ființă și nedespărțită”. Amin.

O, poporul Meu, dragostea și bunurile ei îl fac pe om să Mă mărturisească, îl umplu pe om de iubire, de iertare, de pace, căci omul este mic și nu trebuie să facă altfel decât am făcut Eu pentru om, decât l-am învățat Eu pe om prin însăși viața Mea și prin viața sfinților Mei care pe Mine și nu pe ei s-au avut în ei. Ioan, botezătorul Meu, pe Mine M-a avut în el, căci s-a născut om pe pământ din făgăduința lui Dumnezeu adusă de Gavriil arhanghelul, așa cum și mamei Mele Fecioara a adus-o apoi pentru nașterea Mea cea din făgăduință. Ioan prin darul cel lucrător al proorociei a dat să-l despartă pe regele Irod de dragostea cea cu păcat, căci Irod stătea rege peste Israel, dar n-a primit regele să se despartă de năluțitoarea iubire, și a dat poruncă să fie omorât Ioan.

O, nu știe omul să Mă primească să-i fac bine și să alung de la el răul care vine de la vederea de sine, de la iubirea de sine a omului. O, nu Mă cunoaște omul când vin spre el cu binele lui, nu Mă vede orbul când vin spre el să-i vindec ochii, și dacă nu Mă vede nu-Mi deschide să-i aduc doctorii. Dragostea și bunurile ei numai de la Mine vin în om, dar e prea mare omul ca să se aplece să-L primească pe Dumnezeu când El stă ascuns în om așa cum a stat în Ioan, botezătorul Meu, pentru salvarea de la moarte, de la păcat a regelui Irod. O, nu vede omul cu ochii lui dacă nu primește de la Mine vedere sănătoasă pentru ca să se uite la sine și să se vadă el, și să-L primească apoi pe Dumnezeu de doctor peste el, de văzător al celor din om.

Poporul Meu, nu cumva să te apleci să te uiți la tine prin ochii tăi, căci Eu pe om îl privesc prin ochi de prooroc și îl învăț și pe el să se privească tot la fel, și îl învăț că darul proorociei este scara pe care Eu cobor la om pe pământ și Îmi fac prooroci din cei ce iubesc duhul blând și smerit și care au în duhul lor dragostea și bunurile ei prin care omul Îl mărturisește pe Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, omul păcătos Îmi spune Mie: „*orbul*”, iar lui își spune: „*Nu știe, nu vede Dumnezeu pe cele din mine și pe cele din afara mea*”. Dar Eu la tine am venit prooroc pe pământ și te învăluiesc în învățătura Mea și te învăț prin ea să-ți faci cămășuță de veșnicie, căci firul ei este țesut cu lacrimi de dor din cer și până pe pământ, și pânză de soi fac din ea pentru cămășuța trupului tău și a vieții lui, numai să Mă primești și să Mă cunoști ca pe Împăratul tău, ca pe Cel nevăzut și înconjurat de cetele îngerești așa cum tu mărturisești că sunt atunci când împreună cu îngerii cânti cântările cinei tainice prin care Eu, Domnul, Mă fac pe masa ta pâine și vin, Trupul și Sângele Meu, hrană de viață veșnică pentru cei ce Mă iubesc. Amin.

Aștept și Eu ziua de pomenire a nașterii pe pământ a mamei Mele Fecioară și mireasă a Mea, când ea îți va da ție învățătura cea despre taina întrupării cuvântului Meu, poporul Meu. Aștept s-o aud cum ea îl învață pe om, că mare este darul mărturisirii lui Dumnezeu prin om, darul proorociei, care-l ferește pe om de pierzare și de el însuși, căci omul nu-L poate omorî mai mult pe Dumnezeu de peste el ca și atunci când nu-L primește pe Domnul prin darul proorociei, scara pe care Eu cobor la om ca să-l scot din sine și să-l iau în Mine ca să-i dau viață omului, căci viața înseamnă Dumnezeu și nu omul. Amin.

— **O**, mare este darul proorociei, Doamne! M-ai îmbrăcat în el încă din pântecele mamei mele, și apoi am crescut prin Tine și prin el și am împlinit peste creștetul Tău înfricoșătoarea taină, botezul Tău cu apă prin mâna mea cu care am turnat peste Tine apă ca peste un om care venea spre pocăință și spre iertarea păcatelor lui, iar Tu erai Cel ce aveai darul botezului cu Duhul Sfânt și cu foc, Doamne, botez pe care omul nu-l vede, căci Tu ești Împăratul Cel nevăzut și ești înconjurat de cetele îngerești. Amin.

O, nu mai vede omul nimic, Doamne. Botezul cel cu apă peste prunci a rămas fără de har, de vreme ce omul nu știe și nu vede botezul cel cu Duhul Sfânt al harurilor Tale cerești. O, nu mai vede omul! O, nu mai sunt preoți pe pământ, nu mai sunt văzători pe pământ, căci oamenii îi nimicesc prin dorul lor de viață vremelnică. Dar vino Tu cu sărbătoarea nașterii mamei Tale, ca să audă tot pământul că nu mai este dragostea și bunurile ei pe pământ, și de aceea nu mai este darul proorociei între oameni și nu are cine să-i mai oprească pe oameni și să-i întoarcă de pe calea lor cea largă lor, și să le arate calea cea cu viață pe ea, și pe care oamenii nu o mai străbat, iar ea s-a astupat ca și o cărare pe care dacă oamenii nu mai merg, ea nu se mai cunoaște de cărare.

Pe vremea trupului meu nu mai știa Israel cărarea spre Tine, Doamne, și m-am dus la regele Irod și i-am spus să părăsească păcatul cel strigător la cer, dar el era orb de la duhul de femeie și era mort pentru viață și viu pentru moarte, pentru că se iubea pe sine și nu se rușina nici de rangul lui de rege. Am lovit în gol cu cuvântul adevărului pe care l-am luat și l-am pus în fața regelui ca să-l scap de ușurătate, de nebărbăție, de iad să-l scap, că nu este iad mai adânc ca iadul cel din om, care este acoperit cu carne și cu sânge și cu care omul se luptă trupește împotriva duhului care plânge în el fără de salvare, Doamne. Și mi-a tăiat Irod capul din pricina dragostei lui de femei, și eu m-am coborât în iad la cei morți, și aceia m-au primit cu mare bucurie văzând de la mine lumina mărturisirii Tale peste cei din iad. M-au primit cei morți, dar cei vii cu trupul nu m-au primit, căci trupul omului lovește în duhul lui, și duhul plânge pentru om, negrăit și nevăzut, Doamne. Și acum le spun celor hrăniți de Tine în zile de mare strâmtorare cum n-a mai fost de când veacurile și nici nu va mai fi o atât de mare strâmtorare, le spun lor că cel ce iubește pe Dumnezeu, acela vorbește cuvintele lui Dumnezeu, și acesta este semnul dragostei de Dumnezeu în om și din om. Amin.

O, luați în voi durerea Domnului. Luați în voi pe Domnul, ca să nu fiți voi, ci El să fie în voi. Iubiți Duhul Domnului și ascultați tot cuvântul Lui ca să fiți vii prin el, că nu este iad mai adânc ca omul care nu are pe Dumnezeu în el și în care nu pătrunde cuvântul proorocilor care sunt glasul Domnului pe pământ. Aprindeți între voi duhul proorociei care așteaptă la hotarul dintre voi și Domnul, căci Dumnezeu e Tatăl vos-

tru, și pe care fiu nu-l ceartă tatăl său? Fiți fii ai Tatălui, căci vați celor fără de certare peste ei! Fiți fii! Fiți fii! Fiți fii ai Tatălui Savaot! Amin, amin, amin.

— **O**, popor al cuvântului Meu cu care pătrund în locuința morților când îl rostesc peste tine! Tu ești unealta cu care Eu pot grăi pentru cei din morminte ca să audă ei glasul Meu care grăiește cu tine. O, fiilor hrăniți cu învățătura Mea, luați în voi durerea Mea. Uitați-vă la cei prin care vă hrănesc cu cuvântul proorociei. Ei numai în durerea Mea stau și nu mai au durerea lor. Voi să nu zâmbiți în zadar, voi să nu glumiți, să nu vă loviți, să nu vă tăiați unul în altul, ci să fiți înțelepți ca Mine, Domnul și Învățătorul vostru, și să vă lăsați vindecați de toate cele din voi care v-ar dezbrăca pe voi de haina luminii. Cel ce iubește pe Dumnezeu, acela vorbește cuvintele lui Dumnezeu, și Îl face apoi adevărat pe Domnul în el și peste el. Luați în voi durerea Mea, că sfântul mucenic Mina a părăsit deșertăciunea în mijlocul căreia trăia și, fugind de lume și de duhul ei, a luat în el durerea Mea, jalea Mea care a făcut din el sfânt făcător de minuni, om care înviază morții, căci durerea Mea din om Îl face pe Dumnezeu fericit, Îl face casă lui Dumnezeu în om, și omul se face sălaş Mie, și apoi el vorbește cuvintele Mele mărturisindu-Mă oamenilor Dumnezeu adevărat. Amin.

Luați în voi durerea Mea și nu fugiți de ea. Ea vă va face dulci, ea vă va face sărați, ea vă va face amari. Vă va face dulci pentru cei din cer și de pe pământ sfinți și vii; vă va face sărați pentru cei ce nu au gustul vieții veșnice în ei și învățătura ei, și vă va face amari pentru diavolul, fiilor, și diavolul va fugi de voi, fiindcă el nu poate să-l caute pe omul care are în el durerea Mea, durerea care biruiește moartea și lumea și iadul din om. Amin.

O, copii duruți ca Dumnezeu, o, copii care Mă luați și care Mă dați poporului Meu! Spuneți poporului Meu să fie frumos ca voi și nu ca omul. Stați cuprinși în duhul și în harul proorociei, ca să nu calce Israelul Meu de azi cuvântul lui Dumnezeu de peste el. Prindeți din vreme în vreme puteri pentru vindecarea de bucurii a poporului Meu, și să iubească el durerea, fiilor copii, căci fericirea nu se face din bucurii, ci din dureri, și ea numai după dureri vine și cu multe dureri se pregătește, căci e prea scumpă, și scump se plătește ea pentru ca s-o aibă omul de veșnicie a lui. Amintiți-i poporului că cine nu lucrează împărăția cerurilor în fiecare clipă, acela se face vinovat de deșertăciune și de viclesug. Iar Eu cu greu tânjesc după voi, după putere în voi, ca să nu-Mi lăsați poporul fără de învățătură, fără de veghe peste viața lui, peste duhul lui, fiilor copii, și nu știu cum să mai lucrez, cum să mai suflu peste voi ca să puteți voi împlini cuvântul Meu peste voi și peste poporul Meu care poartă între pământ și cer numele Meu, numele lui Dumnezeu, copii ai nădejzii vieții veșnice, pe care Eu, Domnul, voiesc să o fac împlinită pe pământ. Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2004

Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Slava sărbătorii cerești coborâtă pe pământ. Calea către cer s-a astupat, căci oamenii nu o străbat. Preotul fără de învățătură peste el, slăbește în har. Viața pilduitoare a apostolului Iacob cel drept. Duhul proorociei îl ferește pe om de pierzare. Cine caută bucurii nu-L mai caută pe Dumnezeu. Fiecare va rămâne în ceea ce va fi găsit.

Cuvântul Meu cel cu putere în el binecuvintează sărbătoarea cea de azi și a cărei pregătire s-a

asezat la lucru încă de câteva zile pentru încununarea ei apoi cu glasul cuvântului Meu. Cerul cel nevăzut de ochii trupului s-a așternut cu toată slava sa în grădina întâlnirii Mele cu omul, la izvorul cuvântului Meu. Acum însă e numai cerul de sfinți și de îngeri și toate frumusețile lui așezate în grădină spre sărbătoarea amintirii zilei nașterii pe pământ a mamei Fecioară, care M-a născut apoi pe Mine, Fiul Tatălui Savaot, când M-am făcut Om ca să pot muri cu trupul pe cruce pentru viața omului, și apoi să înviez cu trupul, după cum am și împlinit, și să Mă sui apoi din nou de-a dreapta Tatălui în cerurile cele nevăzute, și iarăși să vin, după cum și lucrez, să judec pe vii și pe morți și să împărătesc fără de sfârșit, căci Eu sunt fără de început și fără de sfârșit precum Tatăl Meu este. Amin, amin, amin.

Slavă și binecuvântare peste slava acestei zile de sărbătoare! E praznicul nașterii mamei Mele Fecioara, iar cerul cel nevăzut de ochi trupești s-a așternut cu mare slavă, cu dulce petrecere în grădina în care Eu îi dau omului întâlnire cu poporul Meu ca să-l hrănesc și pe om când Îmi hrănesc cu cuvântul poporul, căci l-am chemat mereu pe om cu dulce chemare la izvorul Meu de cuvânt ca să-i arăt calea cea cu mântuire pe ea, împlinirea cuvântului vieții în viața omului, și M-a durut mereu, mereu că omul venea și se bucura de la sărbătorile Mele din grădină, dar ca să Mă bucur și Eu apoi de la viața lui cea închinată Mie, Eu nu Mă pot bucura. Îmi era milă de sfinți și de îngeri că nu vedeau să vină omul după Mine după ce Eu îi dădeam lui chemare prin cuvântul Meu. Puneam masă pentru om, puneam și pentru trup, puneam și pentru suflet, și omul venea ca la o sărbătoare cerească, dar Eu îl voiam să vină la înviere, și viu să rămână apoi, și puțini din cei ce veneau au făcut așa, puțini din ei își așezau în ei înviere și viață, ca apoi să ceară mereu de la izvor și să li se dea lor la cererea lor, merindea cea vie, cuvântul Meu, care se face sul și se împarte celor ce iau din el înviere peste ei. Amin.

O, copii care dați ființă în carte slavei cuvântului Meu, de câteva zile v-am așezat față în față cu slava cea sărbătorească coborâtă cu sfinții și cu îngerii în grădină, și așa fi voit ca și cei alăturați vouă de Mine să intre mai din vreme în sărbătoarea care s-a așternut din vreme în grădina întâlnirii, căci v-am îndemnat să mărturisiți despre ea și să rămâneți în duhul ei măcar voi. V-am învățat să nu vă îngrijorați ca pe pământ de hrana și de statul oaspeților veniți, căci ei sunt din cer, și cu vistieriile cerului sunt veniți, și au de toate și nu vă trebuie pentru ei ca pentru cei de pe pământ veniți. Cei de pe pământ sunt neputincioși și pentru cele pământești, dară pentru cele cerești. Dar cei din cerul cel nevăzut au câștigat bunătățile vieții în care intră toți cei care M-au iubit și Mă iubesc cu iubire cerească pe pământ. Mărturisesc Eu, că voi abia aveți curaj să deschideți gurița pentru mărturisirea slavei coborâtă în grădina întâlnirii. Iată câte flori și frumuseți! Vă e milă de flori să nu fie călcate și culcate. O, cei din cer nu strivesc nimic, și împodobesc cu venirea lor în grădină frumusețile coborâte la vedere în ea, căci voi aveți de la Mine vedere pentru cele ce nu se văd cu ochi trupești. V-ați întrebat ce să le dați să mănânce din ale voastre, iar Eu v-am spus numaidecât să nu vă îngrijiiți ce vor bea sau ce vor mânca sau cum se vor așeza, ci doar să priviți cum se așează mesele și toată slava sărbătorii la care iau parte păsările cerului mâncând din hrana de pe mese; mese din cer, nu de pe pământ, ștergere albe și lungi din loc în loc, lăvicere și velințe pentru așternuturi printre pâlcuri de flori fără de număr, și care se apleacă și se ridică nefiind strivite de statul sfinților și al îngerilor. O, vă e

milă de flori ca să mergeți și să pășiți prin grădină! Fiți cuminiți și priviți. Fiți cuminiți! Să lăsăm pentru sfinți și pentru îngeri toată bucuria, toată petrecerea, iar Noi și cu voi s-o mărturisim că este și fără stingherire stă așternută peste cele binecuvântate de cuvântul Meu care se slăvește între voi în zilele venirii Mele de lângă Tatăl cuvânt pe pământ.

Iată ce frumos se petrece o sărbătoare de către cei din cer. Nu e pe pământ așa muzică, fiilor copii, așa semnale pentru orice mișcare și lucrare, așa voie cerească nestingherită de voia și de înțelepciunea cea omenească. Dar omul nu se umilește pentru toată facerea sa de pe pământ, pentru tot ce face el sub cer, și nu-și vede neputința față de cele ce sunt mai presus decât orice dă el să facă și să dea oamenilor cei ca și el. Cu mare durere Mă doare că nu pot să-i arăt omului bogăția care nu se vede dar este. Nu se vede pentru că ea este, și mereu i-am îndemnat pe oameni să învețe pildele împărăției cerurilor, și le-am spus lor: «*Adunați-vă comori unde molia nu le strică și furii nu le jefuiesc, căci unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră*». Iată însă unde este inima omului. Ea este acolo unde își adună el, și pe pământ rămâne inima lui, și Mă doare că nu pot să-i arăt omului bogăția cerului, care nu se vede dacă omul este trup și numai atât.

O, iată câtă frumusețe de bogăție cerească! Iată sărbătoare cu largime în grădină! Nu vă uitați după creștini. Acum sunt cei din cerul cel nevăzut cu sărbătoare în largime și numai ca în cer. Bucatele de pe ștergare nu sunt ca pe pământ, chiar dacă ele se mistuie de pe masă luând din ele toți cei care le înconjoară pe ele.

Îngerul Meu și cu mama Mea Fecioară sunt bine distinși în tot duhul sărbătorii, și sub mersul nici unora iarba și florile nu rămân culcate, ci iarăși se ridică și stau în frumusețea lor, ca și toate câte sunt așternute în grădină. E dulce mama Mea, și fără îngerul Meu ea nu umblă, și e gata să ia grai pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ. Amin.

O, fiilor copii, ce mult aș vrea să poată mai mult poporul pentru cele cerești pe pământ! L-aș vrea mult mai cresc pe pământ, iar mama Mea Fecioara i-a fâgăduit lui că-l va învăța mai mult pentru înțelepciunea lui taina întrupării cuvântului Meu în trupul, în sufletul și în duhul lui, căci Eu îl numesc pe el înaintea neamului omenesc de pe pământ, îl numesc poporul Meu. Amin.

Cel cu adevărat iubitor de cer pe pământ, acela este atent la învățătura Mea și o ia numaidecât și o pune peste el ca s-o aibă de veșnicie a lui, că așa și nu altfel se adună omul în cer cu toate ale lui. V-am învățat pe voi să prindeți din vreme în vreme curaj pentru ca să învățați poporul spre vindicarea lui de bucurii care nu țin veșnic, și să iubească el durerea, fiilor copii, căci fericirea nu se face din bucurii, ci din dureri, iar omul dacă își caută bucurii nu-L mai caută pe Dumnezeu, după cum vedeți, fiilor copii.

Am spus că am așteptat ziua de pomenire a nașterii pe pământ a mamei Mele Fecioară și mireasă a Mea ca să dea ea învățătura de viață veșnică poporului Meu și la tot omul care va lua de la voi cuvântul cel din cer coborât peste pământ ca să-l curețe pe el de răul din om. Aștept s-o aud cum ea grăiește, că mare este darul mărturisirii, darul proorociei, care-l ferește pe om de pierzare și de el însuși îl păzește. Dragostea și bunurile ei, Dumnezeu înseamnă acestea în om, iar duhul proorociei este scara pe care Eu vin spre om cu bunurile dragostei, cu cele cerești ca să le așez peste om, dar nu mai sunt văzători pe pământ, nu mai sunt preoți pe pământ, căci oamenii îi nimicesc prin dorul lor de viață vremelnică, și omul

nu mai vede nimic. Eu însă am pregătit sărbătoare mare de cuvânt ca să ia tot pământul din el și să audă neamurile de pe el că nu mai este dragostea și bunurile ei pe pământ, și de aceea nu mai este darul proorociei între oameni și nu mai are cine să-i întoarcă pe oameni de pe calea lor cea largă lor și să le arate calea cea cu viață pe ea și pe care oamenii nu o mai străbat, iar ea s-a astupat ca și o cărare care dacă oamenii nu mai merg pe ea, ea nu se mai cunoaște că este.

O, copii care stați la gura cuvântului Meu ca să-l așezați în carte, cel mai dureros nu este că omul nu vrea să se facă asemenea Mie. Mai dureros decât aceasta este că omul Îl face pe Dumnezeu asemenea lui, iar taina întrupării cuvântului Meu în om este străină de tot pe pământ, fiindcă dragostea și bunurile ei, care se fac cunoscute prin cuvântul Meu, prin darul proorociei care-l încununează pe om cu viață din cer, nu mai încap acestea pe pământ, nu mai vrea omul ca Dumnezeu nici la vreme de necaz, ci vrea ca el și atunci, și vrea să fac și Eu, Domnul, ca el, și să Mă fac ca el, și grea este în cer durerea aceasta când omul dă să-L facă pe Dumnezeu asemenea ca și pe el.

Toți sfinții și toți îngerii au auzit de la Mine și de la mama Mea Fecioara că așteptăm ziua sărbătorii ei, și te va învăța ea încă pe tine taina întrupării cuvântului Meu în trupul, în sufletul și în duhul tău, poporul Meu. Dragostea și bunurile ei sunt păstrate peste om prin darul proorociei, iar Eu te-am învățat pe tine și ți-am spus: «*Nu cumva să te apleci să te uiți la tine prin ochii tăi ca să nu Mă primești, căci Eu pe om îl privesc prin ochi de prooroc, și îl învăț și pe el să se privească tot la fel, și îl învăț că darul proorociei este scara pe care Eu cobor la om pe pământ, și Îmi fac prooroci din cei credincioși care iubesc duhul blând și smerit și care au în duhul lor dragostea și bunurile ei*». Amin.

O, mamă Fecioară, dulce este ziua ta de sărbătoare în grădină, căci am dat s-o împărtășim spre vedere cu cei ce Ne poartă în mijlocul poporului ales, mamă. O, dulce Îmi este Mie viața când pot să Mă arăt cu ea pe pământ, când pot să găsesc loc smerit, cărare pe care să vin și să pun masă de cuvânt și să Mă arăt, mamă, și mereu l-am îndemnat pe poporul acestei coborâri de cuvânt să nu aibă o mai înainte grijă ca aceea pentru cărarea Mea spre el, ca și acum când i-am adus îndemn să se așeze din vreme în sărbătoare, căci i-am spus din vreme că tu vei face peste el popas și îl vei învăța încă, și el să se așeze ca să-l înveți, ca să-l hrănești cu dragostea și cu bunurile ei, mamă. Dragostea de Noi nu e dragostea de el, dar să-l facem să priceapă și să înțeleagă acest popor cât de mult stăm în calea lui, în fața lui ca să Ne cunoască și ca să Ne primească și ca să aibă peste el dragostea și bunurile ei, mamă. I-am spus lui ce frumoasă e sărbătoarea ta în grădina întâlnirii și că sfinții s-au așezat nestingheriți cu sărbătoarea ta, iar poporul este deoparte acum, și voiesc să-l învățăm pe el să Ne țină aproape, să se țină aproape de Noi, mamă, și să se întrupeze în el cuvântul Meu și să nu se învețe cu el ca să slăbească el în împlinirea lui, mamă, și să asculte de Mine poporul. Amin, amin, amin.

— **O**, Fiule al Tatălui Savaot și al meu, și Dumnezeu al poporului Tău cel ascultător al cuvântului Tău! Cel mai dureros nu este că omul nu vrea să se facă asemenea lui Dumnezeu, ci este că voia lui este să-L facă pe Dumnezeu asemenea lui, Fiule ceresc. O, dacă și cu cuvântul care iese din gura Ta se învață cel ce îl aude ca să-l îplinească după ce-l aude, dară să Te mai vadă cu trupul Tău cel dumnezeiesc, cum nu s-ar învăța tot la fel, Fiule tainic, și

Care rămâi ascuns sub chipul pâinii și al vinului ca să Te doarească și să Te iubească așa cum Te-am iubit eu văzându-Te mereu sub taina chipului pâinii și al vinului atunci când apostolii Tăi Te dădeau mie prunc tainic, om și Dumnezeu desăvârșit. Amin.

O, nu mai sunt apostoli și nu mai sunt preoți pe pământ, căci cei care se încumetă fără chemare cerească să se bage sub lucrarea preoției, aceia de două mii de ani slăbesc în har și în putere prin cei care au luat de la ei Trupul și Sângele Tău, Dumnezeule tainic. Pe vremea trupului meu, înainte și după suirea Ta în Tatăl, nu era așa cu biserica Ta cea adevărată, căci fiecare familie își avea din ea preot de al Tău peste ea pus prin darul proorociei, și nu era slăbiciune peste el, căci era pus cu orânduială pentru casa lui cea întreagă, și era cuminenție de duh și de fire, și era iubire numai pentru Tine, și era har, Fiule, și unde nu este orânduială așa, preotul alunecă și nu poate să aibă grijă și orânduială nici pentru casa sa și nici pentru rudenția sa cea după trup și cea după duh, așa cum a fost și cu trupul Tău și al meu, puse în orânduială de rudenție, și tainică a fost lucrată această iconomie a lui Dumnezeu pentru venirea Ta pe lume, pentru venirea mea pe lume, și pentru lucrarea cinei apoi, Doamne, căci legăturile făcute de la Dumnezeu peste om prin cuvânt așezate, sunt legături după duh, așa cum a fost și cu Ilie proorocul pe care l-ai trimis Tu la femeia văduvă ca să-i înviezi fiul și să-l faci prooroc și să înmulțești în casa aceea pâinea și untdelemnul, hrana și harul pentru vreme de strâmtorare de la Dumnezeu, Fiule tainic. O, de două mii de ani mă uit pe pământ și văd apostoli și preoți striviți ca și pe vremea primilor creștini, căci dacă nu este mereu învățătură peste mintea preotului, el slăbește în dragoste și în bunurile ei. Uită apostolul și preotul că nici Tu n-ai putut duce crucea cea făcută de om, dară preotul, cum poate s-o ducă? El însă nu știe ce este când își zice că e preot. Când mulțimea Te îmbulzea și s-a atins de Tine femeia cea bolnavă, Tu Ți-ai pierdut puterea și ai întrebat: «*Cine s-a atins de Mine?*», iar ucenicii n-au știut ce spui Tu și s-au mirat că ai întrebat așa, și au spus cu mirare nemulțumită: «*Mulțimea Te îmbulzește și Tu întrebi cine s-a atins de Tine?*». Tu însă erai adevărat preot al Tatălui și Ți-a slăbit puterea trupului din pricina celei ce prin atingere de Tine lua din puterea Ta ca să se vindece cu ea. Dar preotul de azi nu-și mai pierde puterea, că e puterea lui în el și nu puterea Ta care simte greul de la om. Cel ce-l hrănește cu adevărat pe om cu Trupul și cu Sângele Tău, acela slăbește de la om dacă este cu adevărat preot, căci el dă din puterea Ta cea din el și e mereu în strâmtorare, pentru că este om din care omul trage pentru el, nu pentru Tine în om, Fiule slăbit de la om.

O, dacă Tu nu-i puneai deoparte pe cei unși de Tine în grădina cuvântului Tău, demult, demult nu-i mai aveai mijlocitori pentru tot neamul omenesc înaintea Ta, și de aceea i-ai învățat mereu ca viața lor să fie Dumnezeu și să nu-și dea de pe ei puterea, ca să poți rămâne cu ei și nu fără ei, și să fie ai Tăi, nu ai omului cum sunt preoții lumii, căci Tu ai nevoie de preoți pentru tot neamul oamenilor până la Adam și până la venirea Ta, și i-ai învățat mereu să fie cumiști și să stea ai Tăi ca să ai minte în ei, Doamne.

O, mă uit peste tot timpul de după suirea Ta în Tatăl. Acolo unde era smerenie și iubire pentru cina Ta, pentru paza ei, acolo era tot cerul, căci preotul avea unul, doi sau câțiva ucenici și păstra puterea cea pentru Tine în el și în ucenici, dar acolo unde era mulțime fără har, fără duh, preotul nu mai știa de taina cinei, de Duhul Sfânt, și își citea cartea slujbei de

preot și se bucura de slavă de la popor și nu de la Tine, Doamne. Taina întrupării cuvântului Tău în om îl face pe om împlinit cu viața lui în viața Ta, în durerea Ta, și acela îl ajută de la Tine și pentru Tine pe cel de la care el ia Trupul și Sângele Tău, și cu această învățătură voiesc eu să-l învăț azi pe poporul Tău de azi. Amin.

Îi spun poporului Tău de apostolul Tău cel împlinit în Tine, de Iacob cel sfânt și drept, căci el Te-a cunoscut că ești Fiul lui Dumnezeu și de aceea ne-a însoțit pe noi pe tot drumul crucii Tale, care a început încă de pe când Irod, omorând pe prunci ca să Te omoare și pe Tine, Te-a scăpat de sub mâna lui prin plecarea noastră în Egipt cu Iosif și cu Iacob, copilul lui cel din căsătoria lui mai înainte să mă dea Tatăl pe mine sub ocrotirea lui pentru taina nașterii Tale.

O, cât de mult Te-a iubit pe Tine acest copil, Iacob, căci Te-a cunoscut că ești Fiul lui Dumnezeu pentru că el Îl iubea pe Dumnezeu. De mic s-a dat spre trăire îngerească și nu și-a iubit trupul, ci doar l-a îngrijit cu pâine și cu apă și cu nimic mai mult, și iubea pe Dumnezeu fără de odihnă în iubire ziua și noaptea. Noaptea lui erau tot o rugăciune cu genunchii plecați și cu mâinile ridicate, iar harul curatei feciorii a fost fără de prihană în el până la sfârșitul lui. Când el Te-a văzut cum înveți în templu, și apoi popoarele, s-a făcut ca focul sub cuvântul Tău, iar dragostea de Tine se mistuia în el și își asprea viața ca să trăiască el numai pentru Tine pe pământ. A învățat de la Tine, Doamne, dragostea și bunurile ei, și mult l-ai iubit, și Te-ai sprijinit pe el mai mult decât pe oricare alt ucenic al Tău, iar după ce ai înviat, el a fost întâiul între ucenici căruia Te-ai arătat înviat. Atâția iudei Te cunoșteau prin el cine ești, căci el era arhieru, și nimeni nu știa dintre cei necredincioși ai templului că el este întru Tine și Tu întru el și că Tu l-ai învățat și l-ai pus spre dumnezeiasca lucrare a tainei sfinte Liturghii prin care Tu Te făceai pâine și vin pentru el și pentru mine și pentru Ioan cel iubit, și că apoi el i-a învățat pe ucenicii Tăi cum să Te lucreze și cum să lucreze cu Tine taina aceasta după ce Tu le-ai dat-o lor la Cina cea de taină cu trei zile înainte de învierea de după patima Ta de pe cruce când cu adevărat Te-ai împlinit jertfa cea de-a pururi pentru răscumpărarea omului de la căderea lui cea de șapte mii de ani. Pentru dragostea și bunurile ei din el toți îi ziceau lui: „*Iacob cel drept*“, căci iubea dreptatea cea pentru Tine, și de aceea a scris el celor douăsprezece seminții ale bisericii Tale povața lui cea plină de viață și de învățătură împotriva păcatului, și mulți căutau să atingă măcar poala hainei lui pe care cu atâta sfințenie de duh și de iubire eu i-am lucrat-o ca să slujească Ție în ea, Doamne, Fiule al meu. O, câtă putere de iubire avea! Iubirea biruiește teama, iar arhierii templului nu-l opreau pe el să intre în Sfânta Sfințelor de câte ori el voia să se roage așa, chiar dacă acolo nu se intra decât o dată în an și nu fără de sânge prin jertfă de dobitoc. O, cât de mult ai propășit cu taina Ta între popoare prin el, Fiule al meu, și nu știau mai-marii iudeilor cum să surpe credința în Tine a noroadelor, și l-au îndemnat pe el la praznic de Paști să se suie pe aripa templului, unde diavolul Te-a suit pe Tine să Te ispitească să Te arunci jos ca să Te sprijinească îngerii, și pe care Tu l-ai alungat zicând: «*Mergi, satano, că este scris să nu ispitești pe Dumnezeu*», și l-au rugat mai-marii templului pe el să spună noroadelor să nu mai creadă în Tine, Cel răstignit. Dar când mulțimea l-a văzut și l-a întrebat cum să creadă în Tine, el a spus: «*Mă întrebați de Fiul Omului, Care a pățimit de bunăvoie și S-a îngropat și a înviat a treia zi? El este în ceruri, de-a dreapta puterii Celui Preaînalt, și va veni iarăși*

pe nori și va judeca viii și morții». Iar când mulțimea a zis: «Osana, Fiul lui David!», mai-marii iudeilor și-au zis și ei: «Dreptul s-a înșelat!» și, prinzând pizmă și mânie în ei, l-au aruncat în jos, dar el, încă viu, se ruga și spunea: «Iartă-le lor păcatul acesta, că ei nu știu ce fac, Doamne». Atunci, bătut cu pietre, a fost trimis la Tine, Fiule Doamne, rugându-se Ție pentru iertarea lor. Tot drumul crucii Tale de la nașterea și până la înălțarea Ta la Tatăl el ne-a însoțit, și cu mare taină el a fost jertfa dragostei, și cu mare taină grăiesc atât cât pot să grăiesc după credința și după necredința oamenilor, dar eu Te-am avut pe Tine cină de taină prin mâna lui, căci a fost arhierul Tău încă din pânțele, căci Tu așa alegi, și de aceea l-ai învățat lucrarea cinei Tale cea tainică și l-ai pus la lucrul ei, și eu am avut pe Fiul meu lucrat prin mâna lui, și apoi prin mâna lui Ioan, și voiesc să grăiesc poporului Tău învățatură și să-i deslușesc lui taina întrupării cuvântului Tău așa cum a fost ea în Iacob, fratele și ucenicul Tău, vestitorul și preotul și mucenicul Tău, Doamne. Amin.

O, e atât de frumoasă sărbătoarea mea de azi cu sfinții în grădina întâlnirii, și voiesc să las peste poporul Tău harul învățaturii și nu voiesc să-l obosim, căci el este mic și slab. Să-i dăm să stea și el la masa lui cea pentru trup, și să-l învățăm încă apoi taina întrupării cuvântului Tău, Fiule Doamne. Iau de pe masa sfinților și tainic le ating din ea pe masa lor, și apoi duhul sărbătorii se va face iar dulce torent peste ei, ca să crească ei și nu să scadă, Doamne. Amin, amin, amin.

— **O**, mamă, mama Mea dulce, slăvită sărbătoarea Ție am pregătit, și mărturisită și adusă la arătare, mamă! Cei ce o văd le este milă să meargă prin grădina, ci doar privesc cu uimire și cu durere, mamă, și dau ei să învețe și pe poporul Meu taina durerii după Dumnezeu, taina vieții, mamă. Mare bucurie ar fi în cer și pe pământ să știe cum să-i primească pe ei poporul din partea Mea, mamă, și să crească el în jertfa dragostei, căci dragostea și bunurile ei nu le poate învăța nimeni pe pământ din sine, căci omul este iubitor de sine și nu de Dumnezeu, și greșește omul, mamă, fiindcă el nu știe de unde este și ce este și ce face în om și din om dragostea și bunurile ei. Omul dă să-și ia el din ele, dar apostolul Meu Iacob, pe care M-am sprijinit Eu cel mai mult, este pilda celor ce vor să împrumute de la Mine și pentru Mine dragostea și bunurile ei. Ca pe un stâlp tare M-am sprijinit pe el, și apoi pe Ioan, și apoi pe Petru, și Mi-au fost ei cei mai apropiați pentru tainele cele dumnezeiești, iar acum l-am luat pe el și l-am pus în fața poporului pildă a împărăției cerurilor în om, sămânță semănată pe pământ ca să rămână rodul ei de-a pururi, mamă. Amin.

O, poporul Meu, mare este în cer și pe pământul întâlnirii Mele cu omul sărbătoarea nașterii mamei Mele. Frumoasă la vedere am făcut sărbătoarea aceasta și Ție-am mărturisit-o Eu ca să te ajut să crezi mărturisirea.

O, poporul Meu, ce dulce te-ai face tu Mie dacă ai ști cum să te uiți la Mine! Să știi de la Mine că ochii care nu se văd se uită, poporul Meu. O, ce mare și minunat s-ar face în tine harul Meu dacă ai ști să te folosești de cei ce văd de la Mine în tine, să te folosești de Mine prin ei și nu de ei pentru tine, căci Eu sunt ceresc și sunt duh și trup, căci l-am făcut pe om după tiparul Meu când l-am făcut, după trupul Meu l-am făcut, dar el a lepădat acest har, căci n-a iubit Duhul Meu, și așa a ajuns omul să stea în duhul lui.

O, poporul Meu, așează-te în Duhul Meu, că vine în curând vremea să-ți trebuiască Duhul Meu. Învață-te bine cu El, căci stau cu El în mijlocul tău, dar să am loc și nu strămtorare cu El în mijlocul tău, în duhul tău. Amin, amin, amin.

*

Hai, copii veghetori, încă un picuț de trudă de la voi pentru coborârea Mea cu tot cuvântul sărbătorii mamei Mele Fecioara. Hai, fiilor copii, că Mi-e duhul tot un foc, și dacă M-ar vedea poporul M-ar aștepta din zori în zori cu această mângâiere de cuvânt, că vine curând clipa ca fiecare să rămână în ceea ce va fi găsit. L-am îndemnat pe poporul cuvântului Meu să nu aibă o mai înainte grijă ca aceea pentru venirea Mea spre el cuvânt, și l-aș fi vrut mai cu dor pentru venirea Mea cu sărbătoarea mamei Mele, atât de mare sărbătoare, ca să nu treacă fără împlinire cuvântul Meu cel ce trebuia să se îplinească așa cum Eu voiesc să se așeze el pe pământ, și la vremea sa.

O, fiilor copii, o, ce mult aș vrea, cu tot cerul aș vrea să poată mai mult și tot mai mult poporul pentru cele cerești pe pământ cu el, că mare este, și bucurie mare în cer este darul mărturisirii, darul vestirii cuvântului Meu, darul împărțirii Mele cu voi și între voi, darul proorociei, care-l ferește pe om de pierzare, și de el însuși îl păzește. Amin.

O, copii care stați sub truda venirii Mele, dacă omul își caută bucurii nu-L mai caută pe Dumnezeu, iar nuca seacă nu e bună de făcut ceva cu ea, ci rămâne coajă fără miez și sună a gol și este dată deoparte. Dacă omul stă gol de Dumnezeu și de mărturisire, el nu-și mai adună nimic în cer, nici pentru el, nici pentru altul, și dacă darul proorociei nu mai e pe pământ, nu mai are cine să-l întoarcă pe om de la moarte, de la viața sa cea fără de viață. O, nu-L iubește omul pe Dumnezeu pe pământ, iar Tatăl Meu Savaot și mama Mea Fecioară Mă prind în brațe și Mă spală în lacrimile lor, căci am venit și M-am făcut Fiul Omului și nu Mă cunoaște omul, că dacă M-ar cunoaște s-ar face el fiu al lui Dumnezeu și n-ar mai căuta să-L facă pe Dumnezeu ca pe el nici în bucuriile, nici în necazurile lui.

Hai, mamă! Hai cu cuvântul sărbătorii tale ca să crească prin Noi poporul, să asculte poporul și să crească și nu să scadă, mamă. Amin, amin, amin.

— **H**ai, Fiule Mântuitor, dar Tu trebuie mai întâi să mântuiești de lume mintea și inima omului, și numai apoi să crești în el ca să Te bucuri de el, dar omului îi trebuie atinsă inima, Fiule, căci Baraba, după ce Tu ai murit în locul lui, aceasta i-a atins inima, și Te-a iubit numai pe Tine apoi, și pe el nu s-a mai iubit, și așa l-ai găsit când l-ai luat lângă Tine în veșnicie.

O, Fiule cu timp și fără timp peste om și peste pământ! O, nimic nu este trecător, nimic, și totul este luat de veșnicie din tot ce face omul, și el le va purta după cum și le va strânge, fie prin pocăință și prin umilință ca să nu-l pedepsească cele rele ale lui, fie prin nepăsare de suflet și prin iubire de vremelnice pe pământ, și pentru care omul stă cu semeție în el însuși ca să nu-i pese de suflet pentru veșnicia lui, și după cum își adună omul să aibă, așa are și așa lucrează el. Dar eu aș vrea, cu toată durerea trudesă să vreau, și lângă Tine trudesă să ai om pe pământ cu duh blând și smerit ca al Tău, și apoi să faci cu el ca și cu Enoh, ca și cu Ilie, ca să aibă cine să Te aștepte, să Te întâlnești cu omul în văzduh și așa să petreci cu el mereu între cer și pământ la jumătate, și apoi să împlinești cu el totul, și apoi să Te arăți cu el pe pământ nou, Fiule Care trudești după om.

O, nimic nu este trecător pe pământ, chiar dacă omul știe că trece cu acest trup, căci cine nu învață nu știe că nimic nu este trecător și că totul se face înapoi pentru mărturisirea a toate câte au fost și iarăși sunt și vor fi.

O, ce bine e de cel mic, căci cel mare se dă că e mare, Doamne al umilinței și al celor umiliți, iar Ție Îți este dor de tămăduirea Ta, de sănătatea Ta în om, căci omul e bolnav de el însuși, și sufletul lui, cel de la Tine dat lui, plânge fără mângâiere în el, căci omul trăiește trupește și nu știe ce face, Fiule Doamne. O, ce dor îmi este să găsim om cu dragostea și cu bunurile ei în ea! Îi amintesc omului de mirele de la nunta din Cana Galileii, unde eu Te-am chemat să Te arăți că ești Dumnezeu din Dumnezeu, ca să Te urmeze apoi numai pe Tine mirele nunții, și el așa a făcut. Câți miri ar face ca el dacă Te-ar zări, dacă Ți-ar zări puterea Ta lucrând? O, nici Adam nu a putut să facă ce a făcut el, și nici azi nu vrea, Doamne îndurerat de când l-ai făcut pe om și până azi.

O, de nimic nu fuge omul ca de musturarea care-i aduce lui moartea cea spre viața Ta în el, dar omul nu Te iubește pentru că nu Te cunoaște. Mereu, mereu vii cuvânt pe pământ și îi dai omului pâine ca să se învețe să trăiască din ea, îi dai cuvântul Tău, dar el este învățat cu pâinea pe care și-o face el și cu care-și mănâncă bucatele. De cincizeci de ani îi dai omului duhul învierii și al vieții veșnice, și el nu știe ce înseamnă vorba pe care o spune el când spune că „*Dumnezeu îi dă omului, dar nu-i bagă în traistă*“. El spune bine când spune așa, dar el la pâine și la bunătăți pământești se duce cu mintea când spune așa, și iată, Tu îi dai omului tot ce-i dă lui totul apoi, dar el nu ia în el, căci este plin de ale lui și nu știe să bage în traistă când Tu îi dai ca să fie el ca Tine apoi.

O, Fiule Doamne, i-am auzit pe cei ce Te poartă cuvânt din cer pe pământ că Te-au întrebat cum de nu Te primește, cum de nu Te vede, cum de nu Te iubește omul când Te aude venind, iar Tu le-ai spus lor că ochii care nu se văd se uită. Omul nu mai are minte ca s-o dea Duhului Tău cu Care ar putea omul vedea ca Tine, Doamne, ca Tine în toate și peste toate. Omul nu mai are credință, pentru că nu mai are iubire, căci unde este iubirea Ta în om, acolo ești și Tu cu fața Ta, cu răbdarea Ta, cu blândețea Ta, Doamne. Omul nu mai are călăuză, iar cei ce-l călăuzesc pe el, îl poartă spre ei și nu spre Tine. Nici cel ce se roagă la Tine cu lacrimi și cu jertfă, nici acela nu mai are minte, căci dacă omul nu-și asprește pentru Dumnezeu viața, în zadar face el această jertfă, și nu se numește jertfă, căci jertfă, numai lui Dumnezeu poate omul să-I aducă prin ne iubirea trupului și prin iubirea sufletului care primește de la trup jertfă de împăcare cu Dumnezeu când trupul este pentru Dumnezeu și nu pentru om.

O, Fiule uitat de om, de tare multe ori greșește omul într-o zi și nu se îngrijește de curățirea lui dacă el nu Te iubește, dacă lui nu-i este milă de Tine, și în zadar Te crede el pe Tine că Tu ești Dumnezeu dacă nu Te și iubește miluindu-Te cu viața lui cea după viața Ta trăită pe pământ. O, unde să se ducă omul să Te găsească, să Te cunoască, să Te ia apoi? Unde, Fiule Doamne? El se duce, săracul, la preoți, și preoții nu Te iubesc, căci ei nu trăiesc viața Ta între oameni, și trăiesc viața lor, iar cuvintele lor sunt ca ale oamenilor și nu sunt ca ale Tale, și fac oamenilor pe plac și nu Ție, Doamne, înaintea oamenilor, și oamenii se duc la păcat prin cuvântul preoților și nu fac ce a făcut mirele din Cana, care s-a lepădat de păcat și s-a făcut mărturisitor al puterilor Tale cele spre sfințenia oamenilor, căci sfințenia este plata vieții iubitoare de Dumnezeu și încununarea omului și frumusețea omului, Doamne. Nu are cine să-i trezească pe cei ce s-au făcut preoți și s-au așezat peste oameni fără să aibă ei viața Ta în ei, și de aceea ei hulesc numele Tău cel bun prin viața lor fără de viața Ta în ea.

— **O**, mamă, cine să-i învețe pe oameni că nu e frumos să stea omul aproape de trupul preotului rugător și sub veșmântul lui? Preotul prin cuvânt e frumos să lucreze, nu prin gesturi peste oameni și mai ales peste femei. Eu prin cuvânt am lucrat, și avea putere cuvântul Meu, dar preotul lumesc face gesturi, se atinge și atinge și nu-și simte puterea stoarsă, putere care să se consume ca și a Mea sub cruce și pentru cei atât de necăjiți și neputincioși cu trupul și cu credința pe pământ, și care nu aveau nădejdi și bucurii, și puterea Mea slăbea când cineva căuta la Mine vindecare, și Eu tainic lucrăm de-l vindecam pe om, și apoi îi spuneam: «*Du-te și te arată vindecat preoților*»; dar puterea de vindecare de la Mine luca și nu de la preot, mamă. Preotul prin cuvânt e frumos să creadă și apoi să lucreze peste om, nu prin gesturi fel de fel, căci punerea mâinilor, cum face el peste om, e prea mare lucrare, și nu peste oricine trebuie așezată lucrarea aceasta, și iată, în lume preotul dă ce are, și așa este și cel ce ia de la el, căci el nu trăiește viața Mea ca să dea din ea, ci dă din viața lui când dă, mamă.

I-am spus omului îngâmfat în duhul lui, i-am spus: «*Cine nu mănâncă și nu bea Trupul și Sângele Meu nu are viață în el*», și atunci M-au părăsit mulți ucenici. Dar Eu îl aveam pe Iacob și pe Ioan, care Mă lucrau prin harul Meu cel de la Mine, harul preoției pe care l-am pus Eu Însumi peste creștetul lor, și le-am spus, tainic să facă aceasta, și să lase apoi spre moștenire lucrătura acestei taine peste cei cu care Eu am împlinit-o la cina cea de taină mai înainte de patima și de învierea Mea, și să fie taină, nu trâmbițare, nu masă la îndemâna oricui, căci cine nu este sfânt ca Mine, acela îl omoară pe preot când Mă ia de la el, dar cine este sfânt îi dă viață preotului dacă preotul este credincios și iubitor de oameni.

O, ce să fac Eu cu cel ce zice că Mă iubește, iar de cel iubit de Mine zice: „*N-am nimic cu el, dar nu pot să-l suport*“? O, tu, cel care-ți spui așa și tot așa și faci! Spui așa pentru că te așezi mai drept ca acela, iar tu ești cel ce nu știi inima omului, ci Eu o știu pe ea. Înțelepciunea cea de la Mine este duh iubitor de oameni, nu este duh iubitor de sine, care-l face pe om să se vadă pe sine mai drept împotriva celui drept la Mine.

O, mamă, l-aș învăța pe om când stau în sfat cu poporul Meu, dar nu ia omul, și voiesc să-l cresc pe poporul Meu ca să nu scadă el înaintea Mea și înaintea oamenilor, mamă. Hai iarăși! Cuvântul tău să-l învețe pe poporul Nostru întruparea cuvântului Meu în duhul, în sufletul și în trupul lui, ca să avem rod în popor, mamă. Amin, amin, amin.

— **I**ată, dulce Fiu al meu, cât de frumos îl înveți Tu pe el! Au nevoie de viața și de rugăciunea lui sfinții din cer pentru încununarea lor, Fiule, căci și ei au mai greșit pe pământ chiar și prin umilință, și mare este învățătura Ta de azi de peste poporul Tău de azi, iar sfinții primesc ușurare prin ea de tot ceea ce n-au apucat să vadă în ei în viața trupului lor. I-ai spus poporului Tău că dulce s-ar face el Ție dacă ar ști cum să se uite la Tine și cum să Te vadă ca să nu Te uite, Fiule, căci ochii care nu se văd se uită. Le-ai spus că s-ar face minune mare harul Tău între ei dacă ar ști să se folosească ei de cei ce văd de la Tine și cu Tine în ei, dacă s-ar folosi ei de Tine prin ei și nu de ei pentru ei, și Tu ai fi atunci întrupat în ei prin cei prin care Tu Te deșerti în mijlocul lor. Dar poporul Tău e mic, și voiesc să-l întăresc în lucrarea și în credința că înțelepciunea Ta în om este duh iubitor de oameni și că pentru această taină omul trebuie să se creadă mic și nu mare, căci cel mare nu-L mai iubește pe Dumnezeu, nu-L mai

primește de lângă el pe Dumnezeu și pe fratele lui Dumnezeu, ci se primește numai pe sine, Fiule. O, spune-le Tu lor cum să asculte! Amin, amin, amin.

— **O**, fiilor care Mă dați cu cuvântul Meu poporului ca să se întrupeze el în toți cei ce sunt poporul de la masa Mea! O, fiilor umili și umiliți înaintea poporului! La Dumnezeu unul și cu unul fac un popor întreg, numai să cunoască poporul calea Mea spre el. Unirea cu care Eu v-am așezat pe voi la lucrul cel greu al venirii Mele pentru ca să-Mi culeg un popor mireasă, aceasta este să se strângă pe lângă izvorul înțelepciunii Mele din voi toți cei care au gustat din el și au văzut că bun este Domnul față de ei, și să trăiască ei dumnezeiește apoi, și să Mă împartă între ei cu tot cuvântul Meu și cu toată viața lui în ei. Unul și cu unul nu fac doi la Mine, ci fac un popor întreg de ucenici și de apostoli iubitori de Dumnezeu și de întruparea cuvântului Meu în ei. Căutați prin puterea cu care Mă las în voi să călăuziți spre dragostea Mea și spre bunurile ei poporul. Amin.

O, copii mereu îndurerați, mereu slăbiți de la poporul cel mic și slab, mereu răbdători, mereu așteptându-i pe ei spre ceea ce voi iubiți prin iubirea Mea din voi! Păcat de duhul vostru cel bun și dulce și cel stors de la orice fel de stare a poporului care nu a învățat încă ce este viața cea de după moarte! Cel ce știe ce este aceasta, acela moare ca să învieze și ca să trăiască în el viața Mea. O, cel ce nu este un duh cu voi, acela stă în duhul lui și nu poate ca voi, iar duhul vostru cel bun și dulce și scump se stinge dinaintea lor, se stinge ceea ce Eu am pus și pun în voi dacă voi nu aveți cui împărți din el. O, cum să fac să vă am aprinși? Aș pedepsi cu spaimă poporul, dar nu puteți voi purta întoarcerea lui cu spaimă la iubirea Mea și la duh iubitor de oameni sfinți și scumpi Mie, și dacă Eu nu-l întorc, el nu se mai întoarce la Mine și la voi, căci voi sunteți lipsiți de popor, lipsiți de tot poporul, și tot poporul lipsit de voi, iar voi stați umiliți, pentru că Eu v-am văzut neputința și v-am povățuit să stați cuminiți, fiindcă multe inimi din cei îngrijiți și răbdați de Mine au în ele numai ce vor ele, și se cunosc ce au prin ceea ce dau din ele în lături. Mă frâng în voi când vă arăt omul cel ascuns în sine, iar voi nu-i puteți spune nici de Mine, dară de statura lui!

Când am fost cu voi urcat pe dealul Gorgota de v-am vorbit cu martori prin șuierat de vânt, v-am povățuit să mai căutam peste pământ din loc în loc de lucru, din când în când peste om, ca să mai puteți lucra lucrul Meu cu care aștept în voi. O, nu uitați că sunteți scriși la Mine călăuză pentru poporul Meu spre Mine și a Mea spre el, și pentru omul care dacă M-ar cunoaște bine M-ar urma, fiilor, dar nu poate nimeni să lucreze peste om și să-l facă să Mă creadă și să Mă iubească așa cum voi lucrați peste om. Nimeni nu lucrează ca voi, nimeni, copii ai durerilor Mele, căci Eu în dureri v-am născut și în mari dureri ați crescut, și dureros suspinați, și singuri, copii cu pieptul plin de multa Mea lacrimă din voi, și care așteaptă și strigă din voi rugă la Dumnezeu și la sfinți pentru întruparea cuvântului Meu în fiii cei hrăniți mereu cu el, și în omul care aude de la voi pe Dumnezeu. Amin.

O, popor bogat, tu ai pe Dumnezeu Cuvântul. Nu îngropa acest cuvânt în mijlocul tău, și adu-Mi rod cu el. Apleacă-te sub îndemnul Meu și sub lucrul Meu din cei ce stau înaintea ta călăuză din partea Mea, căci cine nu-i primește pe ei, pe Mine Mă alungă și nu pe ei.

O, poporul Meu, Eu așa te numesc pe pământ și în cer. Nu la numele tău caut, ci la tine, poporul Meu. Mă caut pe Mine în tine. Caut dragostea Mea și bunurile ei în inima ta.

Nu căuta să fii găsit ca nuca fără miez în ea și care sună a gol. O, poporul Meu, câtă viață te-am învățat să iei și să ai de la Mine! Arată-Mi-o, că Mă cere Tatăl cu tine înaintea Lui lucrând. Vai celui ce tace la masa Mea de nuntă, la întoarcerea Mea din Tatăl! Acela tace de lipsa hainei. Eu haină ți-am dat și tot ți-am dat, și vine în curând clipa ca fiecare să rămână în ceea ce va fi găsit. Amin.

O, mamă, mama Mea cea dulce și în dureri ca și cei ce Ne poartă cu durerea din Noi! Și Eu și tu i-am învățat taina întrupării cuvântului Meu în ei, și se cunoaște cine a luat învățătură și cine n-a luat, mamă.

O, poporul Meu, mare și bună este pentru om umilința lui, dar mai mare ca ea este lucrarea ei cea văzută, cea cu rod și nu cea fără miez în ea. O, poporul Meu, să nu te superi pe Mine și pe cei ce Mă așează cuvânt față în față cu tine dacă Eu le poruncesc lor să scoată pe masa ta multa Mea învățătură de peste tine, iar tu să nu-Mi arăți umilința ta, ci să-Mi arăți lucrarea ei și rodul ei în tine, ca să te gădesc așa când venind voi rosti: «*Toate sfârșitu-s-au!*», și apoi Eu și cu cei ce Mă iubesc cu dor să-i încununăm pe sfinți în cer și pe pământ sfânt. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2004

Praznicul Înălțării sfintei cruci

Calea cu cruce și calea fără cruce se resping una pe alta. Cel ce umblă singur se ascunde de Domnul și este scris de diavol pentru duh de trufie. Viața de sub cruce este slava umilinței.

Cu voi sub crucea Mea de azi Mă port și în ziua aceasta de sărbătoare spre poporul cuvântului Meu de azi, copii care Mă așteptați să vin cu toate împlinirile care mai sunt să se vadă. O, voi Mă purtați cuvânt către poporul Meu și către tot omul care ia din glasul cuvântului Meu cel de sub crucea venirii Mele din cer pe pământ, și vă băgați sub crucea Mea când luați din gura Mea cuvântul, căci venirea Mea e grea chiar dacă Eu v-am spus că jugul Meu este ușor ca și sarcina lui. Dar voi v-ați învățat cu greul Meu și numai sub el stați și nimic nu vă este mai ușor de dus ca și greul Meu de peste voi, ca sarcina Mea care stă peste voi acum când Eu Mă căznesc din greu să împlinesc tot mai văzut pe pământ Scripturile venirii Mele cu tot ce stă în ele scris. Amin, amin, amin.

Scripturile, poporul Meu, învăluie în taina cuvântului lor toate împlinirile lui, căci Eu acum două mii de ani am fost vestit de Tatăl și de îngerul Meu că voi veni, și când am venit, am împlinit toate Scripturile cele despre venirea Mea Dumnezeu din Dumnezeu și Om desăvârșit între oameni, și toată această minunată vreme a Scripturilor Mele, a cerului pe pământ și a împărăției lui, a fost învăluită în mare taină și minunat s-a împlinit, iar neamul cel de atunci de pe pământ a trecut pe lângă împlinirile Scripturilor și n-a știut puterea și lucrarea lor pe pământ, și omul de atunci și-a văzut înainte de ale omului, și a fost neamul oamenilor de atunci ca mulțimea care iese de la vederea și de la auzirea acelor împliniri, și apoi ea se întoarce în ale ei de zi cu zi. Eu însă am lucrat atunci pentru toate veacurile care au fost înainte și după vremea aceea, și am rămas în cer și pe pământ Dumnezeu Cel adevărat și dovedit așa prin împlinirea Scripturilor celor dinainte vestite pentru venirea Mea prin care M-am făcut om ca să sufăr în mijlocul oamenilor, ca să fiu disprețuit de ei, și odată cu aceasta să fiu de mulți cunoscut prin credința lor, și apoi prin

cele mai presus de fire lucrări ale Mele în mijlocul lor, de la nașterea și până la înălțarea Mea iarăși întru Tatăl. Amin.

Toată viața Mea, toată calea Mea a fost cruce, poporul Meu, căci Eu pentru aceasta Mă făcusem om pe pământ de la Tatăl prin Fecioară, și eram Fiul Tatălui Savaot și eram sub cruce pe pământ. Îți spun ție în ziua sărbătorii crucii Mele cea din lemn și pe care cu greu am putut s-o port pe trupul Meu cel biciuit și cel rănit, îți spun ție, poporul Meu, că e putere de la Dumnezeu crucea. Ea este o prostie pentru cei de pe căile deșertăciunii lumești, care-i numesc nebuni pentru ei pe cei ce au cruce din cer, dar ea este puterea lui Dumnezeu în om și îl face pe om după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, se resping una pe alta aceste două căi, una cu cruce și una fără cruce peste om, una cu slavă și una fără slavă pe ea. Ușurătatea este deșertăciune a deșertăciunilor, și aceasta nu poate avea loc pe calea omului care are cruce din cer, căci omul care are cruce este din cer, nu este de pe pământ, ci este născut de sus, din cer, și are ca semn al nașterii de sus crucea, căci Eu sunt Cel ce M-am coborât din cer și M-am arătat că sunt venit pe pământ din cer, iar taina celor născuți din cer este crucea cea de pe umărul lor, poporul Meu. Amin.

Am spus acum două mii de ani că nimeni nu s-a suit în cer decât Cel ce S-a coborât din cer, și iată cât de adâncă este taina nașterii de sus și pe care omul nu se căznește să o pătrundă. Dar pe tine te rog, cu tot cerul de sfinți și de îngeri te rog; te rog să o pătrunzi în toate ungherele ei, poporul Meu, ca să iubești cu toată puterea sufletului și a trupului tău taina crucii și lucrarea ei peste tine, că nu este slavă în cer și pe pământ ca slava omului cel de sub cruce din cer. Amin.

O, poporul Meu, nu e bună pentru tine cruce de pe pământ. Ia cruce din cer, și prin ea să mori și să înviezi, căci numai prin cruce din cer poate omul să moară și să învieze apoi. Eu ți-am arătat ce slavă mare îi aduce omului suferința cea pentru cer. Eu și nu omul ți-a arătat aceasta, ci Dumnezeu ți-a arătat, fiule învățat de Dumnezeu pe pământ. Nu mai vorbesc cu omul de taina crucii, căci pentru omul de rând cerul și crucea lui de pe pământ este nebunie, este prostie, ci vorbesc cu tine și îți spun să nu-ți ai cruce de pe pământ pe umeri și pe inimă, ci din cer să ai aceasta, căci vai omului care nu are crucea slavei cerești pe pământ, și apoi în cer!

Te învăț, poporul Meu, așa cum Îmi învățam ucenicii acum două mii de ani, că din multele mulțimi care se purtau pe urma Mea ca să vadă slava crucii Mele pe pământ, Mi-am putut aduna câțiva ucenici, și pe aceia cu mare răbdare, cu mare grijă, cu adâncă pildă i-am învățat taina vieții, viața sub cruce și slava ei peste om. Te învăț taina vieții slăvite, iar tu să fii silitor pentru învățătura cea de la Mine ca de la Cel ce a purtat între oameni crucea slavei cerești. Amin.

La școală pe pământ, unde omul este învățător peste om, acolo cine nu învață rămâne repetent, rămâne în urmă cu mersul și cu slava cea de pe pământ. La cruce, cine nu stă în genunchi și intrat sub ea, rămâne păcătos, rămâne în urmă cu mersul și cu slava cea din cer, căci crucea este din cer și se face omului cale spre slava cea nepieritoare și care cu trudă și cu dureri se dobândește pe drumul spre ea. Amin.

Eu l-am iubit mult pe om. L-am iubit cel mai mult pe om în vremea Mea cea de sub crucea Mea cea de la om pentru Mine lucrată. L-am iubit pe om, și iubirea de el Mi-a sfârșit cu totul puterea Mea cea de sub cruce, ca să vadă omul și să

vină să Mă ajute, și apoi Eu să-l învăț pe el să vină sub crucea Mea cu crucea lui, cu viața lui, cu mersul lui, cu trupul lui sub cruce. A venit Simon din Cirena și Mi-a dus crucea ca să vadă omul că poate să ducă crucea Mea pentru iubirea Mea de el, iubirea care Mi-a sfârșit cu totul trupul, așa cum omul ar trebui să-L iubească pe Dumnezeu slăbindu-și trupul și dând putere iubirii cea pentru Mine în el, căci trupul omului poftes-te mereu împotriva iubirii cea pentru Mine în om, așa cum iubirea Mea în om uită de om și numai la Mine se suie din om, și cu mare suferință iubește ea pe Dumnezeu în om, umplându-l pe el de chipul pocăinței și al umilinței prin care omul iartă și este iertat.

O, poporul Meu, pocăința și lucrarea ei cea plină de darul cel dulce și cel frumos al umilinței îl face pe om să se vadă și să se simtă, să se vadă în afara lui de cei din jurul lui, și un așa om nu poate niciodată singur, pentru că este umilit, și umilința este binefăcătoare în jur dinăuntru omului și lucrează ea pentru om și peste om. Eu de aceea v-am spus și vă spun mereu, fiilor: să nu umblați singuri. Nu vă ascundeți de la fața Mea, căci diavolul vă scrie la el aceasta, vă scrie că nu aveți umilință și că aveți duhul trufiei, și apoi el are grijă să vă ia din fața Mea, iar dacă voi nu vă îngrijiți să vă întoarceți către Mine cu toate cele ale umblatului singuri, rămâneți prea mult în cartea lui, iar Eu v-am învățat mereu, mereu să vă scrieți în cartea Mea, Cartea Mielului Cel junghiat, ca să Mă scăpați de înjosirea pe care Mi-o aduce diavolul pentru umblatul vostru fără înger, fără fața Mea cu voi, fără pază, fiilor, căci omul de șapte mii de ani s-a învățat să se ascundă de Dumnezeu și de omul lui Dumnezeu, ca să le lucreze el pe cele ascunse în el.

O, fiilor cu călăuză peste voi, aveți în fața voastră cuvântul Meu și pe cei ce Mă poartă cu el spre voi, și cu voi spre Mine. O, nu lăsați pe mâine viața voastră cea de azi, căci voi trebuie să vă răscumpărați viața și nu s-o amânați de azi pe mâine. Să audă tot omul de pe pământ că acest mâine pe care omul îl folosește mereu pentru ca să se tot amâne cu venirea lui la lumină și la cruce, este iadul care nu-l lasă pe om să învieze astăzi pentru mâinele cel ceresc și nu cel vremelnic, pentru învierea cea atât de așteptată de toți cei care au amânat pentru tot mereu mâine viața lor cea de sub cruce, viața cea slăvită la Dumnezeu din om.

O, e zi de sărbătoare a crucii pe care Eu am fost bătut în cuie pentru slava Mea cea de sub cruce și cea de pe cruce și cea de după cruce. E ziua sărbătorii lemnului crucii pe care Eu M-am așezat jertfa cea de-a pururi și care, scoasă din pământ unde aștepta ziua mărturisirii ei, a fost arătată la noroade ca să se întărească peste ele și peste timp adevărul cel despre dumnezeirea Mea în trupul Meu luat pe pământ din Fecioară prin rânduiala cea din veci a Tatălui Savaot, Tatăl Meu.

Iar tu, popor al credinței care se mărturisește de două mii de ani prin cruce și de șapte mii de ani prin prooroci, adună-ți viața sub slava crucii Mele, că pentru tine crucea ta se face rușine înaintea Mea, iar tu ai suferința cuvântului Meu care curge ca râul peste tine ca să te învețe să stai sub crucea aceasta care se face slavă a Mea și a ta înaintea Mea, precum este sortit să fie cel care este scris de la întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului Cel junghiat. Amin.

O, înalță-te deasupra trupului tău prin umilința Mea din tine, fiule care iubești slava crucii Mele, căci Eu sunt Cel umilit și Mă așez cu toată slava umilinței Mele în cei ce se dau Mie casă pe pământ între oameni. Amin. Vreau să am

popor cu totul în Mine, și Eu cu totul în el pe pământ. Vreau să am viață în cei ce Mă iubesc, și vreau să fiu văzut în ei cu slava umilinței Mele care lucrează mult, golindu-l pe om de el însuși și umplându-l pe el de slava Mea cea plină de umilință. Amin.

O, copiii care pătrundeți cu darul Meu din voi tainele cele mărturisitoare când ele trăiesc în om! Deschideți cu slavă gurițele, căci voi iubiți suferința Mea în voi, și ați făcut din ea slava Mea în voi, și din voi în mijlocul poporului Meu. Așezați această slavă în cei ce iubesc slava lui Dumnezeu pentru dragostea de Dumnezeu. Dați înviere lui Dumnezeu în om, că vreau să fac din poporul cel iubitor de cruce din cer, zi de înviere a omului de pe pământ și împlinirea Scripturii învierii celor ce așteaptă în morminte slava Mea din voi, slava suferinței cea pentru venirea Mea cu sunet de trâmbiță, cu glas de arhanghel, căci îngerul Meu este cu Mine în tot cuvântul Meu, în tot mersul Meu dintre cer și pământ cu voi spre poporul Meu cel mărturisitor, iar slava crucii Mele este cea mai dulce și cea mai de sus mărturisire pe care cel iubitor de cer o poate arăta oamenilor pe pământ. Amin.

Slavă crucii Mele cea purtată de om, căci crucea Mea nu are slavă pe pământ decât când omul intră sub slava ei, sub suferința ei cea plină de slavă, de slava umilinței ei care așează pe chipul omului chipul pocăinței, semnul împăcării omului cu Mine, Cel ce am purtat slava crucii. Amin.

Eu prin suferința Mea din tine te păzesc de moarte și de toată fața ei, poporul Meu cel credincios venirii Mele cu Scriptura învierii prin cruce a celor morți și a celor vii. Eu prin așa cruce te privesc cu drag, căci vai celui ce face pe trupul lui semnul crucii fără să știe ce lucrare are crucea Mea peste om!

Eu prin suferința Mea din tine te scap de lume și de duhul ei. Eu prin crucea Mea din tine și de deasupra ta te ocrotesc și te fac ca și pe Mine. Eu prin slava crucii Mele voiesc să te fac să cunoști lucrarea slavei cerești și plata ei cea de sub cruce și îmbrăcarea ta mereu în slava Mea, slava împăcării Mele cu omul și a împăcării omului cu Dumnezeu, poporul Meu. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2004

Cuvântul Domnului în zi de pomenire a celor adormiți

Taina învierii se învață numai la școala învierii omului. Cel ce crede în Tatăl se arată prin mărturisire și crede prin prooroci, căci Duhul Tatălui este prin prooroci.

Eu sunt Cel ce am făcut cerul și pământul și sunt viu în vecii vecilor și am cheile iadului, iar pe diavolul, cel ce a înșelat și înșeală toată lumea, îl țin sub stăpânirea Mea, și el Îmi cere Mie voie când îl încearcă pe omul cel Mie plăcut, și pe cel așteptat de Mine ca să fie pe placul Meu.

Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, și glasul Meu umple cerul și pământul și locuința morților când grăiesc, iar cei din morminte aud glasul Meu și vin la chemarea Mea, și Mă doare, cu durere dumnezeiască Mă doare că cei vii cu trupul nu dau să audă glasul Meu care-i cheamă pe ei de la moarte la viață, de la ei la Mine, ca să fiu Eu bogat de oameni cu iubire de Dumnezeu în ei și să Mă bizui pe credința lor și pe viața lor cea dulce cu inima, cu trupul și cu mintea și cu fapta lor cea urcătoare spre cer, spre Dumnezeu, și care nu se întoarce niciodată la om fără plata ei, fără îndumnezeirea omului după

care Eu strig ca să se întoarcă el cu inima sa de la idoli la dragostea cea desăvârșită, care-i dă omului fericirea cea fără de sfârșit, căci Eu sunt fără de sfârșit, și în om voiesc să fiu așa. Amin.

O, fiilor copiii care vă așezați înaintea Mea punte a cuvântului Meu când el grăiește ca să-l auziți voi și să-l așezați în cartea Mea de azi spre mărturia venirii Mele a doua oară de la Tatăl! O, glasul Meu se aude în locuința morților mai mult decât pe pământ atunci când vouă vă grăiesc. Am adus la voi pe cei pomeniți de voi înaintea Mea, și îi așez la masă cu voi spre bucuria lor cea de la Mine și cea de la voi adusă lor, căci Eu peste cele ce-Mi cereți nu trec, ci împlinesc, căci v-am pus mijlocitori înaintea Mea pentru tot neamul oamenilor care a fost și care este sub pământ și pe pământ, ca să fie iarăși cele două lumi una, fiilor. Dar Eu sunt Împăratul Cel nevăzut, căci sunt înconjurat de cetele îngerești, iar acestea sunt fără de trup, și de aceea pământeni nu le văd și nu Mă văd pe Mine, Cel acoperit de îngerii cei nevăzuți. Eu însă sunt Cel ce sunt, și Îmi fac minunat și tainic lucrarea, căci sunt Dumnezeul Cel tainic, iar când îi chem pe cei din morminte când voi îi pomeniți, aceștia, ca și Mine, înconjurați de cetele Mele de îngeri, stau nevăzuți de om cu voi la masa lor de pomenire, căci ca locul Meu de la voi și cu voi, nu este altul pe pământ și în cer. Amin. Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternut picioarelor Mele, și când sunt cu voi cuvânt, de pe tron grăiesc vouă, și cerul cel nevăzut de om este aici cu voi, și le spun și celor ce vin și vă înconjoară pe voi pentru că sunteți ai Mei, le spun lor că Eu sunt Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute. Iar acum vin la voi, căci am zis că iarăși voi veni să judec viii și morții, și împărăția Mea nu are și nu va avea sfârșit, și împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, Care a grăit și grăiește prin prooroci, sunt închinat și slăvit. Amin.

Mă închin omului și îl rog să creadă că Eu sunt Cel ce sunt și că sunt Făcătorul celor văzute și nevăzute, și îl învăț pe el să se închine și el Mie, și unul altuia să ne slujim, că Mă doare că l-am făcut pe om și că el nu se închină Mie și că numai Eu Mă închin lui și îl strig prin prooroci să vină de la moarte la viață, de la păcat la sfințenie, că Eu sunt sfânt în cer și pe pământ, și am stat în pantece de Fecioară umilindu-Mă ca să Mă nasc din om pentru ca să-l ajut pe om să se nască și el din cer și nu din păcat, căci păcatul este chiar moartea omului care naște și care se naște, iar Eu voiesc să-l nasc din cer pe cel născut din om, din păcat de om, și să fie omul apoi coborât din cer, din mâna Mea născut prin primirea credinței în Mine și prin lucrul Meu din el pe pământ apoi. Amin.

O, iată, perdeaua care stă între cele două lumi s-a dat deoparte pentru cei pomeniți, și ei stau cu voi la masă, căci cel pomenit ia cu el tot neamul lui cel adormit, așa cum este el pomenit pe altarul Meu de foc din locul slavei cuvântului Meu care se slăvește în zilele acestea peste pământ împărțindu-se oamenilor care pot să creadă în Mine, căci am zis acum două mii de ani că vine ceasul când cei din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și se vor scula la glasul Lui. Dar cei de pe pământ nu au avut grijă să-și facă credință și ochi pentru cei ce așteaptă de la facerea omului învierea lor la glasul Meu, așteaptă să-i strig afară. Amin.

Când a intrat moartea în om și peste om după ce le-am făcut pe toate cele văzute și nevăzute ale cerului și ale pământului, i-am spus lui Cain, care și-a ridicat mâna și l-a ucis din răutatea inimii lui pe fratele său, i-am spus: «*Ce ai făcut?*».

El și-a ascuns de Mine fapta sa, iar dacă a făcut așa, i-am spus: «*Ce ai făcut? căci glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ la Mine*», strigă la Mine viața lui Abel, căci viața nu piere în veac, și va pieri numai moartea precum este scris. Amin. O, așa strigă cei din morminte ca să-i scot și să le dau iertarea și viața înapoi, și fericiți sunt cei ce sunt în trup și învață de la Mine cum să-i scoată dintre morți pe cei ce așteaptă viața lor cea de la Mine pusă în ei la nașterea lor din om. O, mare taină și mare lucrare este pomenirea celor ce așteaptă în locuința morților ca să se scoale la glasul Meu căruia se roagă cei iubiți de Mine pe pământ și de pe pământ.

Binecuvântată să fie pomenirea și amintirea pomenită pentru cei ce stau la masă cu cei din cer și cu cei de pe pământ mijlocitori înaintea Mea pentru cei ce așteaptă Scriptura învierii morților și viața veacului ce va să fie, și pentru care omului de pe pământ îi trebuie credință din cer și vedere din cer și viață din cer prin nașterea lui din cuvântul Meu de azi, care umple cerul și pământul când el grăiește din Mine. Amin. Binecuvântată să fie întâlnirea Mea în grădina întâlnirii Mele cu omul. Binecuvântată să fie masa și întâlnirea Mea cu voi la masă și cu cei ce vă privesc pe voi pentru că sunteți ai Mei și numai ai Mei, copii mijlocitori pentru om înaintea Mea.

Binecuvântată să fie inimioara care iubește cu atâta dor lucrarea cuvântului Meu și pe voi, pentru mântuirea lui și a celor ce-i voiește din nou cu el și cu Mine pe cei ce au fost ai lui după trup. O, fiule care iubești cerul, iubirea pentru cer se învață din cer și nu de pe pământ, dar greu înțelege aceasta omul care aude de coborârea Mea de azi cuvânt pe pământ. Să învățăm noi, cei ce iubim pe Tatăl Meu și al vostru, să învățăm noi mereu din cer iubirea cea pentru cer, și îi vom vedea venind după noi pe cei ce stau în cerurile noastre, în inimile noastre cele pline de cer, ca să umplem cerul și să golim locuința morților cea din pământ și cea de pe pământ, și să se umple cerul de cei ce iubesc ca în cer pe Dumnezeu și nu ca pe pământ. Amin. Stai sub iubirea celor ce au iubirea Mea în ei, și stai cu inima în cer, că pe pământ e omul, și multă iubire de oameni ne trebuie, căci înțelepciunea Mea în om este duh iubitor de oameni ca să-i tragem pe oameni de la moarte la viață. Amin. Eu, Domnul, îi iubesc mult pe cei ce Mă iubesc cu dor, pe cei ce nu se mai iubesc pe ei pentru iubirea lor de Mine și de cei ce așteaptă, fără să știe ei, pe pământ învierea. Învierea este mare taină, iar taina ei trebuie învățată de la Mine, numai să am școlari la școala învierii omului. Amin.

Și acum, pacea Mea cerească să se sălășuiască cu lucrarea și cu rodul ei peste voi, copii mijlocitori la Mine pentru om și peste cei ce ca niște copii ca și voi așteaptă de la Mine pe pământ învierea morților și viața veacului ce va să fie pe pământ. Amin. Fiți copii cu Tatăl și nu fără Tatăl pe pământ și în cer. Fiți copii, căci numai copiii au Tatăl, iar cine nu mai sunt copii au altceva pe pământ. Fiți ai Tatălui Meu, copii ai Tatălui, și Tatăl va purta grijă de voi, căci voi lucrați cu Mine și cu Tatăl taina învierii morților și a vieții veacului ce va să fie și care este cu cei ce cred ca și Mine în toate câte Eu am cuvântat cu gura Mea pentru împlinirea lor peste pământ și peste om. Amin.

Cel ce crede în Tatăl nu mai crede în om, iar în Tatăl se crede prin mărturisire, se crede prin prooroci, căci Duhul Tatălui prin prooroci grăiește pe pământ. Amin, amin, amin.

20 septembrie/3 octombrie 2004

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Domnul S-a făcut Fiul Omului ca să-L vadă omul pe Dumnezeu. Dragostea și bunurile ei trebuie prețuite. Simbria păcatului este moartea, iar darul Domnului este viață veșnică. Cel ce crede în Domnul, crede prin mărturisire și prin prooroci.

Eu, Domnul, Cel blând și smerit cu inima, Mă arăt vouă așa cum sunt, așa cum spun că sunt, copii din porți și mereu zdrobiți în porți, căci voi sunteți porțile Mele ca să intru în Ierusalim când vin cuvânt, și să-l hrănesc pe el, și să-l sprijinesc pe cel curat cu inima înaintea Mea și înaintea voastră, iar pe cel nestatornic să-l povățuiesc, să-l aștept, să rabd de la el, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, precum Mă vedeți că sunt și că lucrez. Amin, amin, amin.

O, fiilor copii cu care grăiesc înaintea Ierusalimului! M-am făcut Fiul Omului ca să vadă omul că Dumnezeu, Cel ce a făcut omul, este blând și smerit cu inima și nu este ca omul, și cât aș vrea să-l fac și pe om blând și smerit cu inima, curat cu inima, căci inima ascunsă e grea și tot mai grea, și Eu voiesc cu Duhul Meu Cel Sfânt, din Tatăl purces, să-l înseinez pe cel greu la inimă, căci acum, la sfârșit de timp, voiesc să fie lumină de la Dumnezeu, și sub ea să pălească tot ce înseamnă dușman de suflet, iar oamenii și sufletele lor să umble apoi în lumină și să se bucure de bunurile ei. Amin.

O, copii în care Eu am pus Duhul Meu, ochiul Meu, iubirea Mea, răbdarea Mea, blândețea Mea și umilința Mea pe care o am înaintea omului de șapte mii de ani, de când omul s-a ascuns de Dumnezeu! O, fiilor copii, l-am învățat pe poporul acestui cuvânt, și l-a învățat și mama Mea Fecioară, l-am învățat Noi pe el dragostea și bunurile ei, și l-am îndemnat din vreme să nu facă păcatul neascultării, căci i-am spus să citească Scriptura și s-o împlinească pe ea, și dacă socotește cineva că e om duhovnicesc, să cunoască bine că ceea ce spun este porunca lui Dumnezeu, iar cine nu voiește să știe, să nu știe.

O, poporul Meu, Mă așez din nou cu sărbătoare pentru mama Mea Fecioara în mijlocul tău și te rog să nu uiți cuvântul vieții, învățătura pe care am pus-o Noi peste tine în ziua de serbare a mamei Mele cea plină de milă pentru lucrarea Mea, pentru truda Mea de azi cu care Mă lupt, ajutat cu tot cerul de sfinți și de îngeri, să am un popor credincios și să nu-l strivească pe el cele ce au să vină peste pământ pentru păcatele de pe el, și să aibă poporul Meu acoperământ darul Meu, căci simbria păcatului este moartea, iar darul lui Dumnezeu este viață veșnică întru Mine, Domnul vieții, precum este scris în Scripturi.

O, poporul Meu, nu pot prea mult să te călăuzesc azi, că îi am plâpânzi pe cei prin care Eu vin până la tine ca să nu mori tu fără hrana Mea, dar îți amintesc să nu uiți învățătura Mea, dragostea și bunurile ei care se fac Duh Sfânt în om, căci scris este: «*Roadele Duhului sunt: dragostea, bunătatea, cumpătarea, răbdarea, blândețea, pacea, îndelunga răbdare, credincioșia, înfrânarea, curăția și toate câte înseamnă Duhul Sfânt lucrător în om, iar împotriva unora ca acestea nu este lege*», ci este Dumnezeu cu chipul și cu asemănarea Sa în om și lângă om. Amin.

O, poporul Meu, toate cele ce sunt roade ale Duhului îl vădesc pe om dacă este el după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Cel ce crede în această lucrare de cuvânt, acela este vădit cu credința sau cu necredința sau cu necredincioșia lui prin roadele Duhului, care-l probează pe om, poporul Meu.

Când am fost cu dulce sărbătoare așternută în grădina întâlnirii pentru sărbătoarea nașterii mamei Mele Fecioara, am spus că vine în grabă, vine în curând clipa ca fiecare om de pe pământ să rămână în ceea ce va fi găsit, și voiesc să-ți amintesc, poporul Meu, să te lași probat de roadele Duhului ca să te așezi apoi bine în ele, și voiesc să-ți amintesc de vâpaia cuptorului în care cei trei tineri curați la inimă prin pocăința lor pentru tot neamul lor au fost scăpați din foc, căci Eu le-am trimis pe îngerul Meu, care s-a arătat preamărit și prealuminat cu chipul și asemănarea Mea și a suflat în văpaie răcoare ca să-i ocrotească de foc pe cei pedepsiți de împăratul cel necredincios din vremea lor. Așa voiesc Eu să-i ocrotesc pe cei ce se lasă în mâna Mea, pe cei ce Mă lasă pe Mine să stau în ei cu roadele Duhului și să-i adun spre scăpare și să-i ridic spre ocrotire când pământul va primi pe el botezul cu foc ca să-l curățe de păcatul omului așa cum am curățat de negustori templul când am pus mâna pe bici și i-am scos pe ei de pe loc închinat lui Dumnezeu, ca să nu fie batjocorit de diavoli locul cunoscut al Domnului între toate cele de pe pământ. Și le-am spus pentru paza lor cea tare, cea de la Mine, le-am spus ucenicilor Mei: «*Feriți-vă de aluatul fariseilor, care este fățarnicia*», căci ea este lucrarea lor, aluatul lor. Le-am spus așa ca să-i deprind din zi în zi mai mult cu loc larg în ei pentru roadele Duhului și să-i păzesc pe ei ai Mei, mărturisitori ai Mei și prooroci ai Duhului Sfânt.

Iar vouă, copiii așezați de Mine în calea cuvântului Meu când el vine să-l învețe pe poporul Meu cel ascultător, vouă vă spun altfel. Vă spun așa: fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii și stați în roadele Duhului, copiii învățatori, și învățați-Mi poporul și puneți frână oricărei urme de întuneric din mijlocul poporului Meu, că vine clipa ca fiecare să rămână în ceea ce va fi găsit. Îndemnați-i pe toți, îndemnați-i de lângă Mine, nu de lângă ei, să se facă ei locaș al roadelor Duhului și să umble duhovnicește înaintea Mea în toată clipa, că nu vreau să suferim de la neascultarea de cuvântul Meu, ci vreau să învățați de la Mine poporul, copiii învățatori. Amintiți-i de la Mine, nu de la voi, că faptele trupului se împotrivesc faptelor Duhului și sunt dușmane între ele, iar Eu întăresc statul vostru între Mine și poporul Meu și îi spun lui că cine nu vă primește pe voi, pe Mine Mă alungă și nu pe voi, și cine vă vorbește pe voi de rău, vorbește de rău legea lui Dumnezeu și este dușman faptelor Duhului dragostei și bunurilor ei. Mă zdrobesc în voi cu toată durerea Mea, și mult aș vrea măcar o parte din popor să ia și el să poarte durere din cer, că voi sunteți mici, și mici stați înaintea poporului ca să mai puteți sta lângă el, iar durerea Mea cea de șapte mii de ani e mare, fiilor copiii, și voi sub ea, zdrobiți, căci casa Mea e omul, și fericit este cel ce știe să Mă ia în casa lui așa cum M-au luat Luca și Cleopa, și apoi Eu am rămas în ei, și ei în Mine, căci darul Meu a prins rod în ei prin credința lor în Hristos, trimisul Tatălui, fiilor copiii.

Mama Mea Fecioară se lasă cu mila ei, cu acoperământul ei peste voi, peste ranele voastre, și mereu vi le vindcă, și mereu vi le leagă, că nu are cine de pe pământ, și vă spune ea așa:

— **S**unt mamă a Fiului Tatălui Savaot, și cine este mamă nu cunoaște altă mângâiere decât durerea cea pentru Dumnezeu. Vă mângâi cu ea, copiii care purtați pe Fiul meu de la Tatăl și până la urechea poporului și până la inima lui deschizându-le inima prin bătaia Lui la ușa lor. Luați poporul, și cu durere cântați cu el cân-

tarea Fiului meu Cel călător prin lumea de păcate cerându-i la orice om inima de locaș pentru El și ușa ei descuiată și nu încuiată, căci cel ce nu deschide Domnului ușa, acela stă în întuneric cu cele din el și nu iubește lumina și plata ei și nu se face fiu al zilei, ziua cea dintâi între zile când Dumnezeu a făcut lumina. Amin.

Sunt mama Fiului lui Dumnezeu Savaot și mi-e milă de Fiul meu când Îl văd așa de disprețuit, și mi-e milă de cei ce s-au dat Lui ca să-L ajute să bată la porțile inimilor și nu se îndură să le zdrobească, ci așteaptă ei ca și Fiul meu, Cel blând și smerit cu inima, înaintea omului încuiat în însuși trupul lui.

O, popor al milei dumnezeiești, ți-a spus Fiul meu să ascuți de poruncile Lui, dar să le știi ți-a spus. O, deschide-Lui și nu uita că El ți-a spus că cel ce crede în El nu mai crede în om, iar în El se crede prin mărturisire înaintea Lui și a oamenilor, și se crede prin prooroci, căci Duhul Domnului și Domnul Însuși prin prooroci este și grăiește omului pe pământ, și așa stă lângă om și nu cum nu vrea omul să știe că așa stă Domnul lângă om. Amin.

Iar voi, cei de sub greul venirii acestui cuvânt, fiți înțelepți ca șerpii, că mare este strămtorarea pentru Dumnezeu și pentru voi, și fiți blânzi ca porumbeii și lucrați ca Fiul meu și așa cum El vă îndeamnă, și căutați să nu lăsați pe poporul Lui spre duh de fățarnicie. Nu vă temeți sub greu și sub liane, nu vă temeți, căci îngerul Domnului nu vă lasă singuri nici ziua, nici noaptea, dar puțin de tot se mai vede prin noaptea ziua, fiilor cu pieptul zdrobit de durerea Domnului din voi. Sunt mamă, iar mama e numai din dureri ieșită și numai în dureri ținută, și altceva nu înseamnă mamă.

Luați masă de cuvânt cu poporul cel așa de firav și dați-i lui din Duhul Domnului din voi. Iar Tu, Fiule al durerilor Tatălui și al durerilor mele după om, întărește-Ți mersul și calea și suflă putere peste ei ca să învețe ei poporul roadele Duhului, împotriva cărora nu este oprire în cer și pe pământ. Amin.

— **O**, mamă, le dăm masă de cuvânt, dar să le dăm și viață a cuvântului Meu în ei, mamă, că dacă în ei nu ia viață cuvântul Meu, îi frângem pe cei de sub durerea venirii Mele, mamă.

O, poporul Meu, nu uita ce ai mâncat după ce mănânci. Nu uita să strigi tare la Dumnezeu, dar să înveți bine să strigi, pentru Dumnezeu și nu pentru tine, poporul Meu. Rugăciunea sfântă din om nu cere decât pentru Dumnezeu în om, nu pentru om, și de aceea voiesc iarăși să te învăț cu tot cuvântul zilei.

O, poporul Meu, voiesc să te străbat cu cuvântul Meu, dar cel mai fericit pentru Mine și pentru tine este să-l străbați tu pe el și să poți bine și cu lumină să lucrezi înaintea Domnului Dumnezeului tău roadele Duhului, împotriva cărora nu este oprire, nu este capăt, ci este așteptarea lui Dumnezeu pentru ele din om, poporul Meu. Mănâncă, Ierusalime chemat, mănâncă din roadele Duhului ca să știi gustul lor și lucrarea lor și plata lor, dar ca să mănânci din ele, nu uita să-i spui omului și să-ți spui și ție că vinul nou se așează în vase noi ca să se păstreze, ca să se formeze și ca să nu se piardă fiind pus în burdufuri vechi.

O, poporul Meu, toate să se facă noi! Amin. Toate curate să fie pentru împărăția Mea în om! Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2004

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Tot omul de pe pământ Îl va căuta pe Domnul și nu-L va găsi. Plânsul fără minte e plâns fără Dumnezeu. Iubirea de Dumnezeu în om nu mai iubește lumea. Smerenia este mai mare ca dragostea, căci unde nu este ea, nu poate dragostea.

Să nu te plictisești, popor al cuvântului Meu, de prea multul Meu cuvânt cu care dau să te țin treaz în vremea aceasta de noapte grea, de vreme rea. Să nu te sature și să-l dai deoparte, că vine vremea ca fiecare om de pe pământ să nu mai caute nimic decât pe Dumnezeu, și nu-L va găsi, căci cine nu știe ce este și ce înseamnă Dumnezeu, acela caută mereu și nu găsește ce caută, fiindcă omul are mintea lui și nu ia din cer, și ia numai de pe pământ când are ce lua, dar când nu va mai avea ce să ia de pe pământ și ce să facă cu cele de pe pământ, va căuta omul în sine și se va afla gol de Dumnezeu și va plânge fără de minte, căci plânsul cel fără de minte e plâns fără Dumnezeu chiar și când omul crede în el însuși că spre Dumnezeu plânge și spre El caută.

O, poporul Meu, i-am găsit în veghe înaintea Mea pe cei ce iau din gura Mea ca să-ți pună pe masă pe Dumnezeu. Să nu te plictisești de cuvântul Meu, că dacă Eu nu M-aș mai zbate să vin să te păstoresc, să te țin în trezie pentru viața ta cu Dumnezeu, tu ai adormi ca și tot omul cel apăsător de timp și ai uita că viața înseamnă Dumnezeu în om, dragostea lui Dumnezeu în trupul, în sufletul și în duhul omului. Amin.

O, Mi-e tare milă de Mine, poporul Meu! O, ce lesne îi este omului să cadă din Dumnezeu! O, ce mult Mă dă omul din el pentru toate câte face el pe pământ! O, ce puțin însemn Eu în viața și în purtarea omului și ce mult e omul în el! Cine nu știe ce este și ce înseamnă Dumnezeu, acela stă el în el, iar Eu, afară, disprețuit de om, căci scris este în Scripturi: *«Disprețuit era, și Cel din urmă dintre oameni, Om al suferinței și deprins cu durerea, disprețuit și socotit ca nimic, Unul de Care să-ți acoperi fața când Îl vezi, fără chip și fără frumusețe ca să ne fie drag. Dar El cu bolile și cu durerile noastre S-a împovărat, și cu cei făcători de rele a fost numărat și a purtat fărădelegile multora»*.

O, fiilor copii cu care-Mi scriu cartea venirii Mele la capătul veacurilor! Durerea Mea cea mare e cartea aceasta. Om al durerilor și deprins cu suferința pe pământ, așa stau Eu lângă om pe pământ și nu Mă vede omul, pentru că Eu sunt Dumnezeu, și omul este om, că așa vrea el să fie cu Mine și cu el când e vorba să fiu Eu cu el, și el cu Mine, și iată, omul este cu cel văzut de el, cu omul și cu lucrurile lui, iar cu Mine nu, și Mă uit plângând în Tatăl, și Tatăl în Mine, și plâng cu sfinții când văd cât de mult îi dă omul loc diavolului în el, diavolului cel căzut din cer pe pământ, iar Mie nici la necazul lui nu-Mi dă omul față și loc în el; ba, din contra, Mă judecă și stă supărat pe Mine de parcă Eu îl pun pe el să-și facă rău, să-și facă parte de pedeapsă, să stea fără pază de la Dumnezeu peste el.

Plâng cu Tatăl Meu Savaot și cu mama Mea Fecioara și cu sfinții plâng ca Cel din urmă dintre oameni, căci sunt deprins cu durerea și socotit ca nimic de om, și fără chip ca să-I fiu drag omului, dar Eu sunt împovărat cu bolile și cu durerile și cu fărădelegile lui și stau fără putere lângă om, căci omul stă în el, iar Eu, afară și fără de chip, și omul nu are minte și nu știe ce este și ce înseamnă Dumnezeu pe pământ. Uită omul că cerul e scaunul Meu de domnie, iar pământul e așternut al picioarelor Mele. Uită omul că și el este și în cer și pe pământ cu trupul său și cu picioarele sale, și plâng cu

sfinții că uită omul taina vieții lui, sufletul lui, care este de la Dumnezeu și care-i ține trupul în viață.

O, ce mult au înțeles sfinții de pe pământ taina Mea în om! O, ce mult M-au iubit pe pământ sfinții de pe el! Când dragostea lui Dumnezeu își are sălaș în om, ea îl învață pe el toate, și omul este sfânt lui Dumnezeu prin dragostea Mea din el și e prietenul Domnului, și Domnul pune în el lucrul Său peste pământ, și rămâne pe pământ lucrul Domnului din sfinți, căci numai Domnul este Cel ce rămâne pe pământ, și de aceea rămân sfinții pe pământ și în cer, fiindcă Domnul a locuit și locuiește în ei. Amin, amin, amin.

— **T**u, Doamne, cu sfinții lucrezi în cer și pe pământ, iar cu cei ce lucrezi Tu, cu aceia vii când vii pe pământ. Te-am iubit pe pământ cu dragostea Ta din mine, nu cu dragostea mea de Tine, și le spun celor ce iubesc pe Dumnezeu că iubirea de Dumnezeu nu este iubirea lui Dumnezeu. Iubirea lui Dumnezeu în om nu mai iubește lumea și duhurile ei, ci ea urăște pentru ca să iubească adevărul, iar cel ce nu iubește adevărul, care-l face liber de sine pe om, acel om este vrăjmaș lui Dumnezeu și este anatema, căci scris este: *«Cel ce nu iubește pe Dumnezeu, să fie anatema»*.

Îi spun omului, Doamne al sfinților, că cel mai mare adevăr în om este smerenia minții și a inimii, și ea îl câștigă pe om lui Dumnezeu. Ea este acum mai mare ca dragostea, că unde nu este ea, nu poate dragostea Ta în om și pentru om, Doamne îndurător.

Mă bucur în Tine cu sărbătoarea pomenirii mele între cei ce iubesc adevărul și viața lui în ei, căci dragostea Ta din mine m-a ridicat din lume și m-a așezat deasupra ei, și eu am stat în Tine apoi cu trupul, cu sufletul și cu duhul meu, pe care Ți le-am dat Ție sălaș pe pământ, și apoi Tu Te-ai slăvit în trupul meu cel sfânt și Te-ai arătat nestrucăciune a lui. Nu eu, ci Tu Te-ai arătat așa în trupul meu, căci când dragostea lui Dumnezeu își află sălaș în om, ea îl învață pe om toate, și omul este sfânt lui Dumnezeu prin dragostea lui Dumnezeu din el, și dragostea rămâne, Doamne, și se mărturisește ea în locașurile ei. Amin, amin, amin.

— **O** clipă, poporul Meu, glasul sfinților a grăit, că e vremea Mea cu ei pe pământ. Sfânta Parascheva, piatră scumpă pe fruntea acestui neam încoronat de Mine și de sfinți pentru slava Mea de acum, slava pentru care Eu l-am creat pe el; sfânta cea plină de mărturisire a smereniei minții și a inimii ei care a purtat în ea dragostea Mea. Smerenia sfinților îi face pe ei să ia asupra lor păcatele lumii, ca să sufere ei pe pământ cu trupul, osândind fărădelegea și duhul lumii în însuși trupul lor, chiar dacă lumea îi socotește pe ei pedepsiți de Dumnezeu.

Smerenia, poporul Meu, este mai mare ca dragostea. Așa spun sfinții care s-au lăsat smeriți cu totul sub darul dragostei Mele cu care Mă sălășluiesc în sfinți pentru smerenia lor care-i face pe ei să ia asupra lor osândirea păcatului, ispășirea păcatelor lumii, căci sfinții plâng mult pentru Mine, Cel înțepat mult și îndurerat mult de la păcatele lumii.

Smerenia este cea care se așează din om înaintea Mea, ca să fac Eu apoi spre el cale pentru dragostea Mea în el, dragostea care nu este decât jertfă, jertfa dragostei Mele care se mistuie în sfinți pentru iertarea păcatelor lumii, căci sfinții sunt asemenea Mie, fiindcă ei Îl văd pe Dumnezeu așa cum este El, mereu îndurerat, mereu rănit, mereu plângând în urma omului, pentru că omul nu se dă lui Dumnezeu sălaș. Mai mare decât toată înțelepciunea veacurilor este înțelepciunea sfinților cerului Meu, căci Eu am spus: *«Mai mari decât toate*

lucrările de până la ei vor lucra sfinții care cred în Dumnezeu dându-se Lui sălaş pe pământ, și apoi în cer».

Smerenia este mai mare ca dragostea, căci fără ea dragostea nu-și are sălaş în om și nici lucrare. Dragostea lui Dumnezeu este în cei ce nu au slava oamenilor, fiindcă nu iau din ea, precum nici Eu nu am luat, ci le-am spus celor ce căutau moartea Mea: «*Eu slavă de la oameni nu iau, și v-am cunoscut că nu aveți în voi dragostea lui Dumnezeu*».

Smerenia, poporul Meu, iubește-o împotriva oricărei ispite care vine să-ți încerce ție fața înaintea celor ce-ți văd fața. Fața ta te vedește dacă ai în tine darul cel tainic al smereniei și lucrarea ei care face loc în tine dragostei lui Dumnezeu, fiule, și îți voi spune ție din Mine și din sfinți lucrarea smereniei de duh, care umblă la inima omului ca să se facă ea în om sălaş al slavei Domnului, Cel blând și smerit cu inima, căci omul fi-va să fie ceresc pe pământ, și numai omul ceresc va rămâne pe pământ. Amin.

Vai omului care-și pierde vremea și nu și-o câștigă, care-și pierde viața fără să și-o câștige pentru Mine și pentru Evanghelia Mea de acum, cu care Eu umblu în locuința morților de pe pământ și de sub pământ ca să fac învierea făpturii care a fost și care este!

Iar tu, poporul Meu, să nu te plictisești de prea multul Meu cuvânt cu care dau să te țin treaz în vremea aceasta de noapte grea când tot omul doarme. Să nu te superi, ci să fii mulțumit și să-Mi mulțumești pentru cât te iubesc, căci pentru iubirea Mea cu care te hrănesc ca să nu mori tu trebuie mult să-Mi dai, fiule. Trebuie să-Mi dai loc cu smerenie în el în trupul tău și în duhul tău și să te uiți la cei prin care te hrănesc cu cuvântul Meu, că Eu stau cu dragostea Mea în ei, și tot așa stau și ei în Mine, cu dragostea Mea, nu cu dragostea lor, fiindcă dragostea Mea e durere, e lacrimă a Mea după om ca să-l scap pe om de durerea, de suspinul și de lacrima lui, căci cine plânge după viața lui în el, acela și-o pierde și nu știe să plângă, și va căuta în sine și se va afla gol de Dumnezeu, căci plânsul cel fără de minte e plâns fără Dumnezeu chiar și când omul crede în el însuși că spre Dumnezeu plânge și la El caută. Smerenia nu mai plânge în om. Ea îi face locaș lui Dumnezeu și dragostei Lui în om, căci împărăția Mea în om nu este omul cu dragostea lui de Mine în el, ci sunt Eu, Domnul, cu dragostea Mea care-l face pe om împărăția a cerurilor pe pământ, locaș care luminează prin cei ce sunt frați în Hristos și care iubesc cu iubirea lui Dumnezeu în ei pe tot aproapele care vede în cel îndumnezeit iubirea lui Dumnezeu, umblând el în lumina ei și veselindu-se de ea. Amin.

Te voi învăța curând, poporul Meu, cum să înțelegi tu porunca cea de căpătâi prin care Eu spun: să iubești, omule, pe Dumnezeu cu toată inima ta, cu tot cugetul tău, cu tot sufletul tău și cu toată virtutea ta, iar pe aproapele tău să-l iubești ca pe tine însuși și să nu ridici mărturie mincinoasă împotriva aproapelui tău, căci Eu sunt Dumnezeu și nu tu, omule, și Eu știu pe aproapele tău și nu tu, iar aproapele tău să Mă vadă în tine așa cum sunt Eu, și aceasta este cea mai mare între porunci, cea mai mare dragoste, dragostea Mea în om și între frații cei de un nume cu Mine înaintea aproapelui lor în toată vremea. Amin.

O, când împărăția lui Dumnezeu se vede în voi și între voi, copii ai Ierusalimului, toți cei ce sunt aproape de voi o văd pe ea, și așa puteți voi mult să-i iubiți pe ei cu dragostea Mea din voi, cu împărăția Mea din voi, văzută de ei. Amin, amin, amin.

O, copii slujitori ai cuvântului Meu cel de foc, îndeltniciți-vă bine cu înțelesul lui, și numai apoi să-l dați po-

porului, că Eu sunt pom bun și cu roade bune, și tot așa voiesc să rodesc în cei ce aud de la voi cuvântul Meu bine grăit, așa cum Mă auziți voi că-l grăiesc Eu. Dați-vă mai spre liniște față de cele ce sunt de trebuința de zi cu zi ale poporului atunci când Eu vă vestesc că vin cuvânt, ca să avem vreme din destul pentru buna împărțire a cuvântului Meu peste cei ce-l ascultă pe el de la Mine, și peste cei ce-l și împlinesc apoi, dacă iubesc aceștia smerenia care se face în ei locaș al dragostei lui Dumnezeu în om. Am spus poporului Meu să nu aibă o mai înainte grijă ca aceea pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, ca aceea pentru voi, pentru așezarea voastră înaintea Mea, dar și pentru a lor, căci dacă unii sunt cu trupul și numai voi cu duhul înaintea Mea când vin cuvânt pe pământ prin voi, atunci învățătura cu care Eu am învățat poporul să treacă din trup în duh, cum și când se mai așează ea peste popor?

Vă doresc, copii ai Ierusalimului nou, să treceți mult din trup în duh, căci nu e greu, și de aceea vă îndemn la dragostea Mea în voi, la împărăția cerurilor în voi, pentru voi și pentru tot aproapele care are ochi să vadă, și apoi să mărturisească el pe Domnul Dumnezeu vostru, Dumnezeu adevărat în fiii Lui. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2004

Sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir

Adevărata carte după care să învețe omul carte, este cartea Domnului. Cel ce ispitește ca să creadă este scris cu necredincioșii. Cei curați cu inima sunt curați și cu credința. Credința se face iubire, și iubirea se face credință în cei sfinți. Voia omului este vrăjmașă Domnului.

Intru prin porți. Amin. Intru cuvânt de facere a omului, intru în carte, iar cartea Mea este adevărata carte după care omul trebuie să învețe carte, căci dacă omul are carte și viață nu are, atunci el nu este un om învățat, ci este un om fără de cale, fiindcă Eu am spus: «*Eu sunt calea, adevărul și viața, și cine umblă după Mine nu va umbla în întuneric, ci se mută de la moarte la viață*». Amin, amin, amin.

Pace vouă de la Domnul Învățătorul, copii care vegheați în calea cuvântului Meu când Eu vin cu el să-Mi cresc și să-Mi țin treaz poporul, iar pacea Mea pe care v-o dau ca să vă întăresc porți ale Mele, să se răsfrângă ea din voi mereu peste tot poporul Meu cel care iubește ca și voi venirea Mea și venirea lui la Mine și la voi, la izvorul învățăturii și al trăirii cu cerul pe pământ, la învățat carte, fiilor copii. Mai e puțin timp, și voi învăța din Mine și din voi pe mulți care se vor aduna în jurul vostru porunca dragostei de Dumnezeu și de aproapele, căci a iubi pe Dumnezeu și pe aproapele e mare taină și mereu taină și mereu lucrare a cerului pe pământ prin omul care iubește pe Dumnezeu. Acum însă Mă slăvesc în voi cu sfinții, iar cuvântul Meu și al lor este carte de învățat după ea pentru fiecare om care vrea să știe de la Dumnezeu cum să-L iubească pe Dumnezeu.

Omul nu trebuie să Mă învețe pe Mine cum să-l iubesc, ci trebuie să Mă lase pe Mine să-l învăț cum să Mă iubească. Omul se iubește pe sine, și așa dă el să Mă iubească, pentru sine, nu pentru Mine, dar Eu i-am spus lui prin Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani că cel ce-și iubește viața, acela și-o va pierde, iar cel ce și-o pierde pentru Mine, pentru vestirea lui Dumnezeu între oameni, acela va avea viață, și

din belșug va avea, căci viața se învață de la Dumnezeu și nu de la om. Amin.

O, poporul Meu cel mult hrănit, cel mult învățat de cuvântul Meu, de Duhul Meu Cel dătător de viață! Eu sunt Cel ce vin să te învăț și să te așez la școala învățaturii. Eu și nu tu te așezi înaintea Mea. Vin la tine ca să fii tu poporul cel învățat de Dumnezeu și să audă neamurile de pe pământ că Eu în mijlocul tău sunt Învățătorul lumii, numai să vrea fiii veacului acesta să audă glasul Fiului lui Dumnezeu, căci duhul lumii îl ține pe om în întunericul lui și în pierzarea lui de oameni, iar Duhul Meu este duh dătător de viață, și apoi este Duhul Sfânt Mângâietorul, așa cum Eu L-am numit când L-am pus în apostolii Mei ca să fie El împărțit peste cei ce iubesc să creadă de la Dumnezeu toate câte Eu aduc pe pământ pentru înnoirea lumii și pentru viața veacului ce va să fie pe pământ. Amin.

Am durere peste durere de la cei ce dau să vină sub învățătura Mea și nu știu aceștia cu mintea lor să se așeze înaintea Mea, iar Duhul Meu este Învățător, dar nu e frumos să se vrea omul dădăcit sau să-l dădăcească pe om, căci la Dumnezeu este bună credința omului, nu altceva; credința care lucrează așa cum a lucrat din Avraam, care nu s-a vrut dădăcit de Mine, ci s-a vrut credincios fără de prihană în credință, fără de ispitire, căci credința cea prin ispitire se ia de la om, și omul este scris cu cei necredincioși, fiindcă omul care ispitește ca să creadă, acela nu-L iubește pe Dumnezeu și nici nu cunoaște jertfa prin care omul se dovedește credincios ca Avraam.

Nu poate omul să fure când e vorba de credință pentru viața lui. Nu poate omul să creadă și să i se socotească credință dacă ispitește pentru credință, iar Eu am spus: «*Credința nu este a tuturor*». Cel ce fură se ascunde înăuntru și în afara lui față de cei ce nu vrea el să fie știut că fură. Cel ce înșală, la fel face, dar fața omului poate fi citită cu ascunderea de sub ea, iar omul cel cu Duhul Meu în el știe această lucrare și o lucrează pe ea, ca să fiu Eu îndreptățit întru cuvânt și biruitor când grăiesc și când judec fapta omului, căci cel ce crede în această lucrare de cuvânt învățător peste om și face ca el în el și în ea, această lucrare îl vâdește pe el prin cuvântul ei, prin ceea ce este ea și prin ceea ce este omul. Cel credincios nu caută să fie dădăcit pentru ca să creadă, ci caută să fie lucrător prin iubire și prin învățatură, și unul ca acela nu dădăcește pe om ca să-l facă să creadă în această venire a Mea, ci crede înaintea oamenilor și se desăvârșește prin credința cea cu dar în ea, cea cu învățatură în ea, fiindcă ea este a acelora ce învață prin credință să fie după chipul și asemănarea Mea, și aceasta este adevărata dragoste a lui Dumnezeu în om. Amin, amin, amin.

— **O**, Doamne, să caute această dragoste cei ce se alipesc prin credință de muntele acesta. Amin. O, Doamne, din ceata mucenicilor care prin credință au dobândit loc lângă Tine și în Tine, eu grăiesc poporului Tău cel mult așteptat de noi, sfinții Tăi, care ne-am pierdut viața pentru viața Ta în noi pe pământ și în cer, și grăiesc la tot omul care se numește pe sine credincios lui Dumnezeu, și spun așa: fericiți cei curați cu inima, că aceia sunt curați și cu credința, și aceia vor vedea pe Dumnezeu, fiindcă așa cred ei. Amin.

Eu, ucenicul și, apoi, mucenicul Tău, așa am crezut și așa am văzut roadele credinței mele, ale inimii mele curate pentru Tine, Doamne. I-am rușinat pe cei necredincioși Dumnezeului meu, căci iubirea mea pentru Tine a rodit credință în

mulți, și apoi aceia au crezut în mine ca și în Tine, iar cei ce cred fără de ispitire se biruiesc și biruiesc pentru slava Ta înaintea oamenilor, Doamne. Când Nestor a văzut în mine că Te am pe Tine minunat cum ești în sfinți, a venit și mi-a cerut putere de biruință asupra vrăjmașilor Tăi, și eu i-am dat, că aveam, și eram darnic cu Tine și Te dădeam celor ce credeau în Dumnezeul meu, iar el, umilit cu duhul și tare cu credința în Tine, Dumnezeul meu, a spus așa: „*Dumnezeul lui Dimitrie, ajută-mi să-Ți biruiesc vrăjmașii!*“. Amin.

O, ce minunată este credința și faptele ei în cei ce cred neîndoios! Cei credincioși după dar și după adevăr nu au nevoie să-i biruiască pe vrăjmașii lor, ci biruiesc aceia pe vrăjmașii Tăi, ca să crească în oameni credința în Tine, nu credința în cei ce cred în Tine, căci aceia își dau viața lor pentru ca să creadă în Tine oamenii, pentru ca să rodească în oameni credința în Tine, Doamne, și prin ea să poată ei totul pentru Tine și nu pentru ei, și plâng sfinții cei de lângă Tine, plâng după om cu credință ca a lor pe pământ. Plâng pentru Tine sfinții care Te-au iubit cu credință mai tare ca moartea, căci credința se face iubire în sfinți și nu iubirea se face credință în ei. Dar mai întâi decât acestea este smerenia, care-Ți face Ție loc în sfinți, Doamne, și credință în Tine, și apoi credințioșie până la sânge, și ce poate fi iubire mai mare ca aceasta în sfinți, Doamne al celor plini de statornicie pentru mărturisirea Ta ca Dumnezeu adevărat ce ești pe pământ și în cer și în sfinți, Doamne?! Toți cei ce-și pierd lucrarea credinței prin grijile cele pentru viață, aceia sunt mici și nu sunt mari cât Tine, nu sunt cât vrei Tu să fie ei în Tine și Tu în ei chiar dacă Tu ai spus când Te-ai rugat Tatălui Tău și al sfinților Tăi și ai zis: «*Tată, voiesc să fiu în ei, și ei în Mine, ca să știe lumea că Tu M-ai trimis*».

O, Doamne atât de lipsit de om și de credință în om! Nu are lumea de unde să știe că Tu ești trimisul Tatălui după om dacă Tu nu ai mărturisitori înflăcărați și asemenea cu Tine, blânzi și smeriți cu inima mai ales înaintea vrăjmașilor Tăi și nu ai lor. O, Doamne Care plângi cu sfinții așteptând învierea cea mare, făcă-se voia Ta pe pământ! Amin. Întoarce înapoi în om voia Ta, căci omul fără Dumnezeu în el nu poate avea vrăjmași mai mari ca el însuși pentru el, ca voia lui care nu lasă voia Ta să se așeze în el. Făcă-se voia Ta de-acum pe pământ! Amin. E timpul la sfârșitul lui. Întoarce-l pe om la dragostea lui Dumnezeu, ajută-l să creadă ca sfinții, și apoi să Te iubească prin credință așa cum scrie în Scripturi despre sfinții care prin credință Te-au iubit și s-au jertfit cu iubire pentru credința în Tine a celor de după ei. Amin.

O, bunule Doamne, flacăra mistuitoare Te-ai făcut în inimioara mea în toată vremea mărturisirii Tale prin mine. Așa să Te așezi și azi în cei ce Te împart nedespărțit de ei, în cei ce Te mărturisesc în ei, văzut și cunoscut făcându-Te în ei Dumnezeul lor spre credința celor ce Te văd în ei cale, adevăr și viață a oamenilor, cale a Ta spre oameni și salvator al celor ce plâng după răscumpărare. Amin, amin, amin.

— **B**inecuvintez dragostea cea din credință a sfinților care împodobesc coborârea Mea la tine cuvânt, popor de la care omul trebuie să învețe carte de la Domnul Învățătorul. Amin.

Și acum, în zi de serbare de sfinți în mijlocul tău, din cer și până pe pământ, de pe pământ și până în cer, Eu, Domnul Dumnezeul tău, Eu, ocrotitorul și bunul tău ajutor, rostesc și spun că Eu, prin cei ce Mă poartă pe Mine spre tine și pe tine spre Mine cu putințele și cu neputințele tale, îți port de

grijă ca un bun, ca Cel ce pot pentru grija de tine, că îi am pe ei cuvântul Meu peste pământ și cu ei Mă port, și pe ei îi am pentru întărirea temeliei credinței multora, poporul Meu, căci prin această lucrare de cuvânt, împărțită de ei peste pământ, Eu îndrept spre tine binefacerea Mea ca să poți tu să rămâi voia Mea, și dator pentru ea, poporul Meu. Ai grijă de cei prin care Eu te ocrotesc și te dăruiesc cu ajutorul Meu. Ai grijă să-i iubești pentru Mine și pentru tine și nu pentru ei, căci pe ei îi iubesc Eu, fiindcă ei Mă iubesc, și fiindcă ei te iubesc și te îngrijesc. Te-am povățuit mereu să nu fii popor fără călăuză între tine și Mine, căci Eu pe om nu pot altfel să-l primesc și să-l cunosc decât după orânduiala Mea. Amin.

Iar acum, binecuvintez prin cuvântul cererii de rugăciune pentru venirea Duhului Sfânt, Care sfințește toate, binecuvintez din cer și de pe pământ, prin cuvânt rostit de cei unși în grădina cuvântului, corăbiuța cea dăruită poporului Meu spre trebuință binecuvântată, și spun: Se binecuvintează și se sfințește prin venirea, prin lucrarea și prin stropirea cu Duhul Sfânt și cu apă, corăbiuța cea acum dăruită vouă prin lucrarea cuvântului Meu care lucrează credință în cei dăruitori din partea Mea, și așez peste ea înger tare, înger veghetor și binefăcător pe sfântul mare mucenic Gheorghe, purtător de biruință, iar pentru mângâierea sărbătorii de azi așez cu el spre veghea acestei corăbiuțe și pe cel azi prăznuit, pe cel asemenea mucenicului Gheorghe, pe sfântul mare mucenic Dimitrie izvorător de mir, iar miresele sfinților să răsplătească mereu credința voastră cea lucrătoare ca și a lor în tot timpul vostru cel de vestire a întoarcerii Mele cea de la Tatăl a doua oară după om. Amin.

Binecuvintez cu Duhul Meu Cel mângâietor pe cei ce vă iubesc pe voi pentru că sunteți a Mei. Îndemnați-i cu dulcea inimă din voi, copiii lucrători și împărțitori de Dumnezeu, îndemnați-i pe cei ce vă iubesc și vă ocrotesc pentru lucrul vostru cu Mine nestingerit de greutatea peste el, să aibă jertfă curată, să aibă inimă curată înaintea Mea și în ei, căci cei cu inima curată vor vedea pe Dumnezeu cu ei cum îi va smulge din foc, cum Își va aduce aminte de ei în vremi de încercări a celor credincioși pe pământ, și ca pe tinerii din cuptorul de foc îi voi ocroti pe ei prin îngerul Meu cel de foc, și care răcorește toată văpaia de pe pământ acolo unde am Eu ocrotitori de ai Mei, căci cei ce Mă primesc pe Mine prin voi, aceia plată de prooroc vor primi, plată ca pentru cei credincioși lui Dumnezeu. Amin.

O, copii care Mă împărțiți nedespărțindu-Mă de voi, ascultați cu credință multă tot cuvântul Meu ca să-l împliniți, și împărțiți-Mă peste pământ făcându-vă vreme pentru mărturisirea Mea peste oameni, și atunci toate cele de trebuință lucrului Meu cu voi vă vor fi adăugate, căci Eu sunt credincios prin tot cuvântul rostit de gura Mea. Amin.

Iar tu, popor credincios, slăvește-Mă ca pe Împăratul tău și arată-te cu împărăția Mea înăuntrul tău. Cel ce dorește de împărăția Mea în el, acela se face locaș al ei și mărturisitor al ei prin roadele ei care Mă mângâie pe Mine și nu pe ei, căci Duhul Sfânt Mângâietorul Se împarte și nu Se desparte de cei ce-L au pe El înăuntrul lor ca rod al credinței lor în Mine, Cel ce L-am trimis pe El de la Tatăl pe pământ după om ca să-l mângâie pe om, și apoi omul să se țină după mireasma Lui și să se facă omul asemenea Mie, cu duh dătător de viață, cu darul Duhului Sfânt, Care sfințește toate în om și pentru om, ca să am Eu locaș în om. Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2004

Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Cel ce plânge pentru viața lui, acela și-o pierde, căci plânsul fără minte este plâns fără Dumnezeu. Deslușirea poruncii dragostei de Dumnezeu și de aproapele. Domnul îl iubește pe om ca să se mântuiască omul. Smerenia de duh se face sălaș Domnului. Cel mai iubit post este ascultarea.

Ia aminte, popor al cuvântului Meu din zilele cele de acum, ia aminte la cuvântul Meu cel de peste tine, căci Eu din mijlocul tău sunt Învățătorul lumii, iar tu din mijlocul ei ești poporul de la care omul trebuie să învețe carte de la Domnul Învățătorul, căci cartea Mea cu tine este adevărata carte după care omul trebuie să învețe carte, că dacă omul are carte învățată de pe pământ și nu face roade pentru veșnicia lui, atunci el nu este un om învățat, ci este un om fără de cale, căci calea Eu sunt; Eu și nu omul, și cine umblă după Mine nu va umbla în întuneric, ci se mută de-a pururi de la moarte la viață și, părăsind păcatul cel întunecat, se sfințește și înțelege apoi că el nu poate avea vrăjmași mai mari ca el însuși pentru el, ca voia lui care nu lasă voia Mea să se așeze în el. Dar azi cobor cu dragoste mare în cuvânt, cu hrană tare pentru viața cea de veci a omului, și pe car de heruvimi și de serafimi Mă port pe deasupra însoțit de îngerul Meu, arhanghelul Mihail, și lângă el, însoțitorul lui, Gavriil, și lângă ei, toți cei ce sunt căpeteniile îngerilor după cele nouă cete de îngeri care Mă slujesc, căci cea dintâi ceată între cele zece cete îngerești de la început de veșnicie, și de facere apoi, s-a prăbușit din cer prin semeție și se războiește cu Dumnezeu pentru căderea ei, pentru semeția ei care nu o lasă pe ea să-și ridice peste ea pe Creatorul ei, pe Domnul îngerilor și a toate stăpânii și domniile și scaunele cele cerești care-L slujesc pe Dumnezeu purtându-L pe car de îngeri și de slavă nevăzută, precum îngerii, fără de trup fiind, nu se pot vedea decât de cei cerești, în cer și pe pământ cerești, cu trup și fără de trup în cer și pe pământ. Amin.

O, copii veghetori în calea venirii cuvântului Meu pe pământ, deschideți-vă pentru intrarea Mea în carte cu sărbătoarea îngerilor, fiilor copii. Luați din cele cerești toată alinarea pentru greul vostru, pentru sarcina sub care stați, căci venirea Mea cuvânt pe pământ e sarcină grea pentru voi, și voi sunteți mici și plâpânzi sub slava Mea, iar cuvântul Meu purtat de voi între cer și pământ umple lumea ca s-o înnoiască, fiindcă Eu am scris o Scriptură care făgăduiește prin ea nașterea din nou a lumii, și apoi viața veacului ce va să fie apoi pe pământ, și puțini din cei de pe pământ tânjesc cu adevărat după împlinirea Scripturilor venirii Mele a doua oară după om, căci ca să fie după adevăr această dorire în om, omul n-ar mai plânge pe pământ pentru el, și ar plânge pentru Mine, iar Eu am spus că cine plânge pentru viața lui în el, acela și-o pierde și nu știe să plângă, și se va căuta în sine și se va afla gol de Dumnezeu, căci plânsul cel fără de minte e plâns fără de Dumnezeu chiar și dacă omul crede în el însuși că după Mine plânge și spre Mine caută. Eu însă îi spun lui că smerenia nu mai plânge în om, ci ea Îmi face Mie și dragostei Mele locaș în om, căci împărăția Mea în om nu este omul cu dragostea lui de Mine și de aproapele lui în el, ci sunt Eu, Domnul, cu dragostea Mea, care-l face pe om sfânt pentru împărăția Mea în el. Amin.

Smerenia de duh umblă la inima omului ca să se facă ea în om sălaș al slavei Mele, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și așa îl învăț pe om să treacă din trup în duh, și îi spun lui că nu e greu aceasta ce-i spun Eu omului. V-am spus vouă,

copii care vegheați pentru Mine și care stați în inima Mea ca să știți care este voia ei și să auziți iubirea ei pentru om, v-am spus că voi aduna pe mulți și îi vom învăța din Mine și din voi porunca dragostei de Dumnezeu și de aproapele, căci a iubi pe Dumnezeu și pe aproapele e mare, mare taină și lucrare a ei pe pământ, și mereu, mereu taină și lucrare a cerului pe pământ cu omul, prin omul care iubește pe Dumnezeu, căci omul nu trebuie să Mă învețe el pe Mine cum să-l iubesc, ci trebuie să Mă lase pe Mine să-l învăț cum să Mă iubească, și de aceea am spus Eu că fericiți sunt cei curați cu inima, că aceia sunt curați și cu credința, și aceia vor vedea pe Dumnezeu, fiindcă așa este credința lor, fiindcă ei se biruiesc, și biruiesc apoi pentru slava Mea înaintea oamenilor și cred biruind pe vrăjmașii Mei, nu pe vrăjmașii lor. Amin.

O, fiilor copii care Mă aduceți pe pământ prin credința voastră în Scripturile Mele, și prin Mine, Cel ce am găsit sprinjin în voi! Spuneți voi celor iubiți de Mine și de voi că Noi nu iubim pe om pentru că merită, ci pentru ca să se mântuiască omul, fiilor. O, dacă omul nu ar uita aceasta nu s-ar mai semeți, ci și-ar birui trupul și ar cunoaște cu duhul lucrarea smereniei de duh, și nu și-ar birui trupul cu post de mâncare și de păcate, că nu este post mai mare ca și ascultarea de Dumnezeu, dar cine să-i arate omului această desăvârșită cale spre Mine, Cel ce sunt Învățătorul lumii și de la Care lumea toată ar fi să învețe carte și nu de la om, copii care cunoașteți pe Dumnezeu cu iubirea Mea din voi!? Și de aceea iubi-vă-voi pe voi cu toate ale Mele cele din cer și cele de pe pământ și vărsa-Mă-voi în voi cu dragostea Mea ca să-l învățați pe om să Mă iubească cu dragostea Mea din el și nu cu dragostea lui de Mine, că rău Mă rănește omul care-și mărturisește dragostea lui de Dumnezeu când el nu are ascultare de porunca dragostei care spune așa: *«Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău și din toată puterea ta și, apoi, să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși»*.

O, fiilor copii care purtați peste voi sarcina venirii Mele pe pământ Învățător al lumii! Dacă din toată inima și sufletul și cugetul și puterea lui L-ar iubi omul pe Dumnezeu, i-ar mai rămâne din acestea și pentru el? Și ale lui, oare? Iată, în această de căpătâi poruncă trupul nu folosește la nimic, căci duhul este cel ce dă viață, dar omul nu are învățători peste el, fiilor învățători de la Mine peste om. Ridica-vă-voi pe voi peste toate înălțimile de pe pământ cu învățătura Mea și înnoi-voi lumea cu ea, și voi aduce pe pământ apoi viața veacului ce va să fie după învierea morților care aud glasul Meu din locuința lor gata pregătiți să asculte porunca Mea pentru ridicarea lor, pentru plinirea Scripturilor cele de apoi și în care oamenii nu se mai uită ca să le dau înțelepciune să le priceapă pe ele, și apoi să creadă în ele cu smerenie, căci smerenia este mai mare ca dragostea. Așa spun sfinții care așteaptă venirea Mea, spun că cel mai mare adevăr în om este smerenia minții și a inimii, căci ea îl câștigă pe om lui Dumnezeu și ea este acum mai mare ca dragostea, căci unde ea nu este, nu poate dragostea Mea în om și pentru om. Amin.

O, poporul Meu, te-am înconjurat cu toate cetele îngeresti, că este serbarea îngerilor lui Dumnezeu. Am strâns lângă tine pe mulți în casa întâlnirii Mele cu omul, iar lângă cei cu trupul stă tot neamul omenesc pomenit azi în mijlocul tău, neamul cel de la Adam și până azi, și care așteaptă glasul Meu din mijlocul tău și pomenirea lui pe numele fiecăruia și după ceata fiecăruia. O, poporul Meu, fericirea celor pomeniți e fericire nemărginită și care nu se suie la mintea omului. Sunt

mulți coborâți lângă tine cu Mine din sânul lui Avraam cel credincios, din cel mai frumos loc din cerul cel nevăzut, și mai mare fericire simt aceștia aici unde Eu cu tine petrec cu cuvântul Meu care se împarte peste pământ pentru înnoirea lumii și pentru învierea morților. O, fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el cu smerenie, cu duh blând și smerit, care se face rai în om, rai pentru Dumnezeu și pentru sfinți, fiilor. O, voi trebuie să arătați oamenilor fața Mea din voi, că numai așa puteți voi împlini porunca cea care spune: *«Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși»*; numai așa și nu altfel, fiilor.

O, dacă omul ar împlini porunca dată lui de Dumnezeu, atunci el s-ar face asemenea lui Dumnezeu din toată inima și sufletul și cugetul și puterea lui, și așa l-ar vedea pe el vecinul lui aproapele lui, și așa ar fi omul mărturisitor de Dumnezeu, purtător de cruce, urmându-Mi.

O, poporul Meu, adu-ți aminte cum îl probez Eu pe omul care spune că împlinește poruncile care ar fi să se cuprindă ele în dragostea cea pentru Mine și nu în cea pentru el însuși sau pentru slava lui și nu a Mea. Când l-am încercat pe tânărul bogat care îplinea poruncile și i-am spus apoi că dacă vrea desăvârșirea lui, să se lepede de sine, să-și dea agoniseala la cei lipsiți ca s-o aibă de comoară în cer, și apoi să vină să se facă ucenic al Meu, căci numai așa se desăvârșește întru totul omul care iubește cu totul pe Dumnezeu, atunci el a plecat întristat, căci avea multe avuții. Iată, omul nu iubește pe Dumnezeu din tot sufletul și inima și cugetul și puterea lui. Iată, omul nu poate să se lepede de sine ca să se facă ucenic al Meu, dar am spus ucenicilor care s-au temut când M-au văzut vorbind cu tânărul bogat că ceea ce este cu neputință la omul cel neputincios în iubirea cea desăvârșită, este cu puțință la Dumnezeu, Care are grijă să-i pregătească omului inima și sufletul și cugetul și puterea pentru ca să I le dea cu totul lui Dumnezeu și pentru ca să fie al lui Dumnezeu omul și nu al lui însuși, căci trupul nu folosește la nimic, iar omul, bietul de el, numai pentru trup trudește, uitând de veșnicia sufletului și a trupului lui care nu se pot despărți așa cum omul ar da să creadă că se poate când el este numai trup, săracul.

Iubirea de aproapele, nimic nu știe omul de această taină și despre lucrarea ei. Nu știe omul ce trebuie să-i dea aproapelui, și face cu aproapele său ceea ce face și cu el însuși, căci omul este numai trup, ca și aproapele lui căruia îi dă omul ajutorare în nevoile lui care nu au nimic legat acestea cu mântuirea omului și a aproapelui său. Cel mai mare adevăr în om este smerenia minții și a inimii, căci ea îl câștigă pe om lui Dumnezeu, și omul se face ardere de tot înaintea Mea, împlinind din toată inima și sufletul și cugetul și puterea lui iubirea lui Dumnezeu în el, iubirea care arde în om. Iubirea omului arde în om pentru om, iar iubirea Mea în el arde în om pentru Mine și îl câștigă pe om pentru viață desăvârșită și veșnică, și altceva nu înseamnă viață veșnică decât iubirea lui Dumnezeu în om, iubirea care iubește arzând pe om, ca să rămână numai Dumnezeu și să-L vadă tot aproapele omului pe Dumnezeu arzând ca focul în cel ce se lasă locaș al Meu în el. Amin.

O, nu este iubire de aproapele decât în omul care iubește pe Dumnezeu și care tot așa, tot ca pe sine însuși îl iubește și pe aproapele, făcându-l pe acesta să-L vadă și să-L iubească pe Dumnezeu din toate cele ale lui care nu sunt din trup, ci de la Dumnezeu și pentru Dumnezeu în om. Amin.

Locaș al slavei Mele între oameni îl face pe om smerenia de duh, și omul se face asemenea Mie, blând și smerit

cu inima, ascultător și împlinitor a tot cuvântul Meu, care este viața și lumina oamenilor. Amin.

O, stau sfinții și îngerii și stau cete-cete cei ce așteaptă învierea, stau toți aceștia în uimire, și mai fericiți ca în raiul desfătărilor cerești stau toți acum aici cu voi sub fericirea lor care este cuvântul Meu, sărbătoarea Mea pe pământ cu Tatăl, cu sfinții și cu îngerii, fiilor copii care Mă dați cerului și pământului cuvânt, căci M-am promis că Mă voi da cu Duhul Sfânt Mângâietorul, și cu El pe toate le voi înnoi, le voi curăți, le voi lumina și le voi schimba în slavă, în nestricăciune, fiilor împărțitori de Dumnezeu.

Îngerii își lasă glasul peste voi și vă spun așa:

— **S**lavă întru cei de sus lui Dumnezeu și jos pe pământ ca și în cer, și pace de la Dumnezeu peste oameni și nu cum îi dă omului lumea cea goală de viață, lumea care pe noi, îngerii lui Dumnezeu, nu ne vede, căci noi suntem în Domnul, Cel ce stă nevăzut. Amin.

Iubește viața cu îngerii, popor al milei lui Dumnezeu! Cheamă-ne ca să te desăvârșim în iubire ca și a noastră, căci într-un glas și într-un cuvânt cuvântăm, în față cu căpetenia de peste noi, Mihail arhanghelul, care ne-a poruncit nouă să ascultăm de Domnul și nu de om, și să lucrăm din El pentru om.

Iubiți postul cel mai desăvârșit, voi, cei ce locuiți pe pământ, căci cel mai iubit post înaintea Domnului este ascultarea de El, de porunca iubirii Lui care-l învață pe orice om să-L iubească pe Dumnezeu din toate roadele Duhului și cu ele să-l iubească pe tot aproapele, făcându-se pentru el cale spre Dumnezeu, lumină pe cale și gust al vieții cu Dumnezeu în om. Amin.

Să stăm bine, să stăm cu frică, și cu iubire să luăm aminte, Doamne, la cuvântul Tău cel dătător de viață peste om, și de înviere peste cei ce dorm în țărâna pământului și care așteaptă lumânarea cea sfântă din mâna celor ce-i pomenesc pe ei înaintea Ta cu inima curată, căci cei curăți cu inima sunt cei cu credința curată și împlinită prin roadele ei, prin minunile ei care înseamnă Dumnezeu, Cel minunat întru sfinții Săi. Amin, amin, amin.

— **O**, Doamne al milei și al îndurării, vino cu ziua nesfârșitei învieri când va cădea perdeaua care desparte cele două lumi! Așa Te rugăm noi, cei ce așteptăm lumânarea cea din urmă a învierii celei mari, mânuța cea care va scăpăra pentru cea din urmă oară amnarul pentru lumânarea care din mâna Ta apoi va împărți lumina Paștelui cel nesfârșit al celor ce Te așteaptă cu suspin prelung, cu ziua Ta cea mare pentru noi, Doamne, Care ai cheile unde noi Te așteptăm și când Tu vei spune blând și duios: „*Veniți afară! Veniți de primiți lumină și înviați prin ea și prin cuvântul învierii!*”. Amin, amin, amin.

— **O**, așa voi împlini, că mare este credința cea care stă înaintea Mea pentru toate aceste împliniri. Amin.

O, fiilor copii care ați deschis cerul ca să curg Eu ca râul cuvânt peste pământ, mare este credința voastră, și ea s-a întins de la margini la margini și la ea Eu voi adăuga, dar stați în smerenia de duh care-Mi face sălaş în voi și mângâiați pe cei ce Mă așteaptă și creșteți-i mici și blânzi și smeriți cu inima pe cei ce s-au făgăduit să asculte de Dumnezeu. Umiliți-vă ca Mine și pentru cei săraci cu duhul și pentru cei bogați cu duhul, dar aduceți-i și pe ei la smerenia de duh fără de care nu poate în om dragostea Mea.

Dați slavă zilei de pomenire a îngerilor, fiilor, și binecuvântată să fie ziua sărbătorii biruinței prin cruce a ivirii

chivotului Sfintei Sfințelor care a fost așezată între pământ și cer acum treisprezece ani cu mare biruință asupra vrăjmașilor Mei care nu iubesc tainele Mele. Dar voi ați biruit cu Mine biruindu-vă pentru numele Meu, și acum suntem în sărbătoarea după treisprezece ani de la împlinirea proorociilor pentru taina de nou Ierusalim peste pământ. Amin.

Mă las cu duhul slavei cuvântului Meu peste voi, peste cei ce cu dor și cu duh s-au adunat la izvorul vieții. Mai-marii cetelor îngerești au de la Mine mir pentru frunțile celor ce iubesc pe Dumnezeu venind și ascultându-I cuvântul ca să se desăvârșească prin el. Amin.

Pace vouă! Și de la voi să ia din pacea Mea cei ce Mă iubesc așa cum Eu l-am învățat pe om porunca iubirii. Amin.

Binecuvântate să vă fie bucatele cele puse înaintea Mea pentru binecuvântarea lor, pentru masa de pomenire a îngerilor și a sfinților și a celor ce așteaptă lumina învierii. Amin.

Iar vouă, celor trudiți, vă dau pacea Mea. Luați din ea, luați din ea, luați din ea! Dați-vă unul altuia din ea și vor vedea toți cei ce sunt aproape vouă că voi știți să iubiți pe Dumnezeu din toată inima, din tot sufletul, din tot cugetul și din toată puterea voastră, învățând prin aceasta pe toate neamurile pământului porunca iubirii de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2004

Praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

De șapte mii de ani așteaptă Domnul la ușa inimii omului. Iubirea cerească trebuie meritată. Viața are bărbăție și fuge de lașitatea cea de sub haina umilinței. Cel mai mare învățător pentru viață este copilul. Domnul a fost cel mai copil dintre copii.

Dorul Meu de om ar da să Mă țină tot într-o strigare peste pământ, ca să-l fac pe om să Mă audă și să nu aștepte să Mă vadă ca să creadă apoi că Mi-e dor de el. Dar cel ce crede, din cea mai mică sămânță semănată din gura Mea peste pământ el ia, căci numai prin dor se poate, numai așa crește în om iubirea lui Dumnezeu, iar dorul se naște din pocăință, și pocăința este calea omului spre Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Glasul Meu se face cuvânt și lucrează zi de sărbătoare pentru mama Mea Fecioară, care s-a făcut ca un copil, împărăție a cerurilor, căci cine nu se face sau nu stă copil cu viața lui și cu ascultarea lui de Dumnezeu, Care este Tată, acela nu poate afla gustul cel bun al împărăției cerurilor care își are sălaşul ei în om, copiii care Mă aduceți cuvânt din cer până la inima omului. Inima omului e ușa la care aștept Eu de șapte mii de ani, căci pentru Dumnezeu, îi trebuie omului iubire cu dor ca să nu-L facă pe Dumnezeu să aștepte după inima lui închisă, în care Dumnezeu voiește să Se lase cu împărăția Sa și cu bogățiile ei pentru care Domnul nu are plată pentru om, ci îi cere omului inima, fiilor copii.

Cuvântul Meu cel neîmplinit de cel ce-l aude, este Dumnezeu Care așteaptă la inima cea închisă pe dinăuntru a omului, căci inima cea rece pentru Dumnezeu, este încuiată, și Mie nu-Mi place să stau în recele omului, și Îmi place să stau în om când omul este cald cu Mine împlinindu-Mă și slujindu-Mă în el. Amin.

E sărbătoare pentru mama Mea cea pruncă cu inima și cu credința și cu iubirea care așteaptă în prag așa cum numai pruncii înțeleg să stea așa. Cel ce este prunc este acela care așteaptă adevărata mângâiere, iar cel ce este om mare nu

cunoaște adevărata bucurie, căci bucuria se naște din credință, iar credința cea închinată lui Dumnezeu se face așteptare, se face dor, și omul crește prin dor, iar dorul se naște din pocăință, și ea are nevoie de mângâiere, și de aceea ea îl învață pe om calea spre Dumnezeu, spre izvorul mângâierii. Amin.

Eu, Domnul mângâierii, M-am născut în inima mamei Mele prin dorul ei de Dumnezeu. Tot un dor după Mine a fost viața ei până ce ea M-a născut Om pe pământ. S-a hrănit cu dorul, și dorul s-a făcut în ea cât Dumnezeu și s-a sălășluit în ea cu tot rodul lui, cu toate frumusețile lui. O, numai prin dor crește în om iubirea Mea ca să Mi-o dea apoi omul, iar dorul se naște din pocăință, și apoi omul Îi face lui Dumnezeu cale spre el, și apoi se face omul împărăție a Domnului. Împărăția Mea în om a fost mama Mea Fecioara, și ea a rămas pruncă pentru împărăția Mea, a rămas ascultătoare așa cum numai pruncii cei scumpi ascultă bucurându-se de darurile prunciei.

O, poporul Meu, am spus că cel ce nu primește ca un prunc împărăția cerurilor, acela nu este vrednic de ea, acela nu stă prunc și nu se pocăiește de acest păcat ca apoi să nu mai stau Eu la ușa lui pentru ca să intru. Nimeni nu poate să știe că Eu aștept la ușa lui dacă nu se pocăiește, ca apoi să dorească după Mine și să iasă din sine și să Mă găsească așteptând la ușa lui și să se facă prunc prin pocăință, și să se dea apoi împărăție a lui Dumnezeu. Cel ce este împărăție a Mea pe pământ, acela este prunc, fiilor copii, și voiesc să învățăm pe tot omul taina care-l face pe el să deschidă împărăției cerurilor care se face dor și bucurie în om, și apoi omul se face ca Dumnezeu, fiindcă Eu am ascultat mereu de Tatăl și mereu am fost copil și mereu împărăție a Tatălui. Amin, amin, amin.

— **O**, Fiule Care stai la ușa inimii așteptând! O, ce fericiți sunt pruncii, Fiule copil și Dumnezeu desăvârșit prin Tatăl, Care sălășluiește în Tine! O, fericiți sunt cei ce Te au, că aceia stau prunci și de aceea ai în ei împărăția Ta. Eu Te-am dorit cu dor de copil și ca un copil am stat așteptându-Te să vii, și când ai venit, eu m-am supus și am făcut după cuvântul lui Dumnezeu cel prin îngeri și m-am făcut împărăția Ta și voia Ta și cer și pământ al Tău, și așa Te-am sfințit eu în trupul meu, în inimioara mea cea de copil.

Cel ce intră în împărăția lui Dumnezeu este cel ce se face locaș al ei, iar eu am fost copil adevărat, Doamne al celor mici. Cei ce m-au născut cu trupul m-au dat Ție locaș, și apoi eu m-am supus și am ascultat de părinții pe care Tu mi i-ai dat, și eu i-am iubit mult, căci ei erau împărăție a Ta, Doamne, și cu ea m-au crescut, și pentru Tine m-au crescut. Dar eu am rămas pruncă cu ascultarea și cu iubirea, că mare este la Tine cel ce se păstrează prunc prin ascultare cu iubire și cu credință pentru aceste mari și cerești lucrări.

O, zbuciumat e omul mare în el însuși, iar eu nici în vremea dureroaselor Tale patimi, care au fost și ale mele, nu am fost zbuciumată, ci am așteptat cu răbdare ca un copil izbăvirea și cortul ei cel sfânt. Te-am așteptat pe Tine să înviezi, căci erai Cel fără de moarte și erai izbăvirea celor ce Te așteptau de Mântuitor prin moartea și prin învierea Ta, și care ca niște copii credeau și știau toate de la Duhul Tău Cel Sfânt, Care pe toate le știe și le nădăjduiește cu credință, ca pruncii care nu se tem când au ocrotitori, când stau prunci pentru ca să aibă ocrotitor. Voiesc să-l învăț iarăși pe poporul Tău taina de copil și tot lucrul ei cel plin de liniște și de darurile cele cerești pe pământ, și să ia tot omul din cuvântul nostru cel ziditor de om, Fiule copil al Tatălui și al meu și al tuturor celor ce Te cresc în ei așa cum Tu ai fost și așa cum ești, căci nimeni nu se poate face Dumnezeu prin har, sălaş

dumnezeiesc, dacă nu crede cu dor și cu aplecare, dacă nu stă mic pentru sălășluirea în el a măririlor cerești, care se apleacă spre cei ce stau prunci pentru Tine pentru ca să crești Tu în ei, iar ei să stea mici, Doamne al celor vii. Amin.

O, să le dăm binecuvântare pentru hrana cea spre ființă și să-i luăm din nou pe brațele învățaturii vieții veșnice, Fiule copil al Tatălui și al meu, și să înțeleagă ei tot mai adânc că taina de copil este taina împărăției cerurilor în om, ca să crească ei mici și să fie copii ai Tăi, precum Tu ești copilul Tatălui și al meu, Fiule copil Care Te-ai făcut pildă pentru cei ce cred că numai prin dor poate crește în om iubirea lui Dumnezeu, numai prin lucrarea dorului care-l mistuie pe om, ca să rămâi numai Tu apoi în el cu împărăția Ta care este viața omului, taina vieții, Fiule copil. Amin, amin, amin.

— **O**, ce dulce duh de copil ai, mamă! Dulce voiesc să stau în cei ce cu pocăință și cu umilință lucrează în ei înaintea Mea taina și lucrarea de fiu-copil. Îi am pe cei ce s-au făcut punte a Mea spre om, îi am sălaş al Meu între oameni, și mult aș trece spre om prin ei dacă omul ar iubi să se facă copil, mamă. Aș curge cu cuvântul gurii Mele prin ei și aș face din pământ cer, și l-aș face pe om îngeraș, mamă, așa cum ai fost tu când îngerul Meu te-a aflat supusă lui pentru taina nașterii Mele din trupul tău cel fecioresc, și l-aș hrăni pe om cu cuvântul așa cum pe tine te-am hrănit prin înger, că ai fost cuminte, și așa ai stat împărăție a Mea între oameni până ce ea s-a descoperit în toată slava ei prin Fiul tău, Fiul smereniei tale înaintea Tatălui și a îngerilor Lui, o, mamă-copil! Binecuvântat să fie poporul Meu, și copil să fie, căci împărăția Mea este în cei mici, și cu ei petrece ea. Și Ne vom așeza din nou în carte cu sărbătoarea ta de azi ca să Mă crești tu în ei, mamă, ca să-i crești pe ei pentru Mine și să știe ei să crească mici, ca să fie pentru ei împărăția cerurilor, și ei pentru ea, mamă. Amin, amin, amin.

*

O, poporul Meu, împărăția Mea este cu cei mici, căci cei mari nu știu să înțeleagă ce este ea. O, poporul Meu, fericit este cel ce are peste inima lui ziua facerii lui de către Dumnezeu. Cine însă nu s-a lăsat iertat de Dumnezeu când Dumnezeu l-a chemat pe el, acela nu a cunoscut dragostea, căci mai întâi omul trebuie să simtă dragostea lui Dumnezeu, facerea lui de către Dumnezeu, și chiar dacă apoi acela cade lovindu-se, el se poate ridica, dar numai dacă el a trăit ziua dragostei, numai dacă el are scris pe viața lui dragostea dintâi, facerea lui Dumnezeu când Dumnezeu cu dragoste l-a iertat după ce omul s-a arătat Lui, căci dacă omul nu se arată Domnului ca să ierte Domnul pe toate cele rele ale lui, el nu se poate lăsa apoi făcut de Dumnezeu, Care-l face pe om ca și pe El după ce omul se arată Lui cu totul, și numai după aceea omul poate fi iubit de Dumnezeu, căci ca să fie omul iubit, trebuie să merite să fie iubit, căci iubirea înseamnă Dumnezeu, și omul trebuie să-L iubească pe Dumnezeu și nu pe om, fiindcă Dumnezeu este Cel ce iartă păcatele omului ca să-l facă apoi pe om, iar facerea e lucrare mare, nu este iertare și atât, căci precum pomul se cunoaște după roadele pe care le face, la fel și omul, se cunoaște ce fel de om este după ce fel de fapte face.

O, fericit este cel ce are parte de înviere, de dragostea dintâi, de ziua facerii lui cea de la Dumnezeu făcută și nu de însăși dragostea lui de Dumnezeu! Una este să-i slujească omul omului cu dragostea lui de Dumnezeu, și alta este să-i slujească omul omului cu dragostea lui Dumnezeu din el, dra-

goste care nu cere camătă, căci atunci omul Îl slujește pe Domnul și nu pe om, și ca pentru Dumnezeu lucrează nece-rând înapoi, și așa poate vedea aproapele omului iubirea lui Dumnezeu iubind în om. Amin.

O, poporul Meu, o, fiilor, zidiți-vă unii pe alții cu Dumnezeu atunci când vă adunați spre zidire, și adunați-vă ca să vă zidiți, căci facerea cea de la Dumnezeu peste om e lu-crare mare, nu este iertare și atât, și ea se cunoaște după roa-de, ca și pomul, și se cunoaște după duhul din om. Dacă omul stă la făcut sau dacă nu stă la făcut, așa se cunoaște duhul din el, așa se cunoaște dacă are peste el ziua facerii lui de către Dumnezeu.

Cu mare dor, cu mare dragoste v-am spus demult, copiii ai poporului Meu, că voiesc să fac din voi prinți și prințese, crai și crăiese, neam împărătesc, ca să semănați cu neamul lui Dumnezeu și să aveți inimi ca ale Lui, ca ale fiilor Lui, fire ca a Lui, purtare ca a Lui, ca să vă dovedeți neam împărătesc, cu finețe mare în purtare, în simțire și în vorbire, și nu altceva am dat Eu să vă spun când am spus ce voiesc să fac din voi, ca apoi voi din lăuntrurile voastre să vă arătați că sunteți de neam împărătesc și că așa purtare aveți și tot așa și cinste între oameni. Cu mare dor, cu mare dragoste v-am spus Eu aceasta ce v-am spus, ca atunci când vă întâlniți spre bucurie, să vă fie spre mai mare zidire prin învățătura din care vă hră-niți voi, și să fiți voi slava numelui Meu, slavă văzută din cer și de pe pământ, și să fiți precum în cer, și să fiți așa pe pământ, fiilor. V-am învățat prin fiii prin care-Mi strecur cuvântul și învățătura Mea peste voi, v-am învățat că nu trebuie să fie între voi iubiri, ci trebuie iubire să fie între voi, ca să fiți voi una, ca să fiți voi ca unul, fiilor. V-am învățat ca iubirea să vă fie hrana și liniștea și nesomnul pentru ea, că fără ea nu este putere pentru Mine între voi; ba, din contra, dau să-și facă loc cu voi certuri pe cuvinte, și acestea strică duhul iu-birii. Cuvântul iubire trebuie să-l puneți sus, căci este taină mare, și cu ea Eu Mă dau vouă cu Trupul și cu Sângele Meu spre viața voastră, spre taina Mea dintre voi, frați mai mici ai Mei. O, nu trebuie să umblați cu nepăsare față de această tai-nă, căci Eu cu ea lucrez la facerea voastră, la facerea celui ce stă la facere, și cu ea plâng pentru cel ce nu stă la facerea cea de la Mine facere. O, fiilor, viața, când ea este de la Mine fă-cută în om, ea are bărbăție, și mai ales prin greu, și în cine ea trăiește, ea nu trădează pe Cel ce a făcut-o în om, ci moare mereu pentru ca să trăiască, fiindcă viața nu are nimic comun cu lașitatea care ar da să îmbrace până și haina umilinței pe deasupra ei.

O, ce frumoasă este la Mine adunarea celor smeriți pe care sfinții o aseamnă cu adunarea serafimilor, fiilor! O, ce mult a învățat din Mine apostolul Pavel, cel din urmă chemat pentru zidirea bisericii Mele! El s-a lăsat de Mine făcut într-o clipă când l-am chemat, și a trăit din plin ziua facerii lui cea de la Mine și a rămas în ea, în dragostea dintâi, și nu s-a mai despărțit de el ziua aceea, și nici el de ea, iar Eu, Domnul, i-am dat lui cel mai mare har, și har peste har i-am dat peste tot pe unde el Mă zidea sau zidea biserici pentru împărăția Mea, surpând din om împărăția lumii ca să pună în locul ei împărăția care nu era din lumea aceasta, și pentru care omul trebuie să se facă copil. Amin.

O, poporul Meu, cel mai mare învățător pentru viață este copilul, pe lângă care se strâng cu toată iubirea și tata și mama și frații și rudele lui și toți cei ce-l văd pe el copil fru-mos și scump, copil atrăgător, așa cum a fost Pavel, apostolul Meu, căruia i se închinău căpetenii și regi gata-gata să pri-

mească mărturisirea lui cea despre împărăția Mea care nu era din lumea aceasta, și era mai presus de ea.

Eu am spus că cine nu va primi ca un copil împărăția Mea nu va putea intra în ea. Cine nu gustă din ea nu poate cu ea. Cine nu gustă din duhul de copil nu dorește după această taină care înseamnă om-copil. Iar acum Eu spun că cine nu Mă primește pe Mine ca pe un prunc în el, așa cum M-am născut și așa cum am crescut, acela nu va putea să fie prunc, ci va rămâne om mare, care nu știe ce este taina prunciei, taina vieții și gustul ei. Mă doare după tot omul, iar durerea Mă împinge să strig după om, că Mă doare de la om, și el nu știe durerea Mea de la el.

O, omule, o, omule, o, omule ieșit din om și care nu ai facere de la Dumnezeu și iubire de la El! Nu ai pentru că tu ai iubiri, ai multe iubiri, și ele sunt din lumea aceasta și cu ea seamănă. O, tu nu știi să-ți măsoari iubirea pe care zici sau simți că o ai pentru Mine. O, ce vei face tu când Eu, Domnul, ți-o voi arăta cum a fost când îți voi arăta cum l-ai avut în inima ta pe cel de lângă tine pe care zici că-l iubești, pe cel ce l-ai așezat în tine spre durerea lui, spre clătinarea lui când le vei vedea pe acestea? Ce vei face când îți voi arăta cât te-ai iubit, cât de mult ai ținut la vederea ta ca la un dar neprețuit de cei din jur, și pentru care tu ai suferit și ai fost departe de iubirea cea pentru cel de lângă tine, și aceasta pentru iubirea de tine pe care nu ai cum să ți-o cunoști câtă vreme nu vezi spre tine, ci vezi în fața ta?

O, poporul Meu, nici iubirea de sine nu poate omul, săracul, să și-o înțeleagă, să și-o vadă, căci omul nu poate privi spre el, ci numai în fața lui și în părți.

O, omule, ce vei face când Eu, Domnul, venind îți voi arăta cât de copil trebuia să fii față de mărirea pe care o vei vedea gata pregătită pentru cei ce au fost mlădioși pentru împărăția Mea în ei, pentru cei ce din facerea Mea de peste ei au învățat să stea mici pentru ca să fii Eu povățuitorul lor, făcătorul lor cu mustrea Mea sau cu iubirea Mea? O, omule, iubirea pe care o vrei tu nu se face din iubirea de la cei de lângă tine. Iubirea tu trebuie să fii ca s-o ai, și de la Mine tre-buie s-o iei, și apoi s-o dai, ca ea să se înmulțească, fiindcă cel ce se dă, acela are, acela este, precum Eu sunt, și altfel Eu nu pot să spun: «*Eu sunt Cel ce sunt*», iar Eu trebuie să am și trebuie să te am, omule, fiindcă M-am dat pentru tine cu totul, spre îndumnezeirea ta, și am lângă tine fii-copii prin care te povățuiesc. Amin.

O, copiii ai poporului Meu, voi să fiți atenți, că Eu M-am dat pentru voi și M-am dat vouă cu totul ca să vă știu prin aceasta născuții cei din Mine, din Trupul și din Sângele Meu, ca să nu mai rămâneți voi născuți din trupul și din sângele părinților voștri din care vă aveți trupul, iar învățătura Mea de peste voi dați-o voi fiilor oamenilor, ca să învețe ei de la voi nașterea lor din Dumnezeu, căci vouă trebuie să vă fie mare cuvântul dacă Eu vă hrănesc mereu cu duhul cuvântului Meu.

O, Eu te-am învățat, poporul Meu, să nu stai fără Mine lângă tine, ca să nu te găsească diavolul singur, fiule. Te-am învățat să nu primești slavă de la oameni, slavă de la diavol, ca să nu o pierzi pe cea de la Mine și care te așteaptă să te mărească ori să te judece dacă tu nu ai avea putere să cunoști când primești slavă de la oameni nefiind Eu lângă tine ca să-ți spun mereu și să fii mereu viu și cu viață neatacată de cei fără de viață în ei. Duhul de copil este singura ta salvare, și prin el vei semăna cu mama Mea Fecioara și prin el vei face lucrarea nașterii Mele în tine, și din tine peste toată făptura apoi, fiule născut din Trupul și Sângele Meu. Dacă ai da să fugi de lu-

crarea aceasta și de locașurile Mele, Eu aș fi Acela Care te-aș aduce să dai seama aici înaintea Mea, fiindcă tu nu Mă poți tăgădui, nu Mă poți înșela, nu Mă poți trăda, nu Mă poți părăsi, nu te poți ascunde ca să nu mai fii al Meu, căci te-ar arunca înapoi lumea pentru multul Meu semn de peste tine. Dar duhul de copil ți-l hărăzesc mereu ca pe unica ta salvare, și prin el să semeni cu Mine în ascultare de Dumnezeu, și să semeni cu mama Mea Fecioara, din al cărei trup și sânge Eu M-am născut Om plin de har și de adevăr, căci am fost făgăduitul Tatălui pentru ca să vin din cer pe pământ și să plătesc cu viața Mea depusă pe cruce viața pe care omul a pierdut-o, viața lui cea de la Dumnezeu și facerea din nou a ei în om prin cuvântul Meu cel de la sfârșit de timp, cel de azi, poporul Meu, și apoi prin Trupul și Sângele Meu dat omului ca să stau Eu născut în om și crescut de om înăuntrul lui și să-L vadă lumea pe Dumnezeu în om locuind și lucrând, căci omul a fost făcut să fie templu pentru Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **O**, cine, Fiule Doamne, cine mai poate fi între oameni atât de copil ca Tine? Copil al Tatălui fiind, unicul Lui copil, născut din Tatăl, Te-ai făcut apoi copil al omului, cel mai copil între toți cei născuți. Atât de copil cum ai fost Tu nu a fost, nu este și nu va fi, Fiule copil din cer și de pe pământ născut, și supus apoi ca cel mai copil între copii. O, de ar pătrunde pe toți fiii poporului cuvântului Tău taina aceasta de copil, și să fie în el iubire și nu iubiri, căci iubirea este una și este Dumnezeu și nu omul, Fiule copil și Dumnezeu desăvârșit. Amin.

O, așa să poți și tu să fii, popor născut din Trupul și din Sângele Fiului meu, Care este Fiul Tatălui Savaot. O, așa să iubești și tu, așa să cunoști și tu iubirea, taina cea mai de sus între tainele lui Dumnezeu. Amin.

Te-a învățat Fiul meu să te încopilărești. Ți-a arătat cum, prin însăși viața Lui de copil al Tatălui și al meu și al tău, căci El, ca un copil, ca un prunc junghiat ți Se dă cu supunere ca să te învețe supunerea și iubirea ei care naște fii pentru El, popor născut din Dumnezeu, Care S-a coborât din cer și S-a făcut Om ca să te nască pe tine din cer, și să nu mai fii tu de pe pământ sau pământ apoi, ci să fii fiu de Dumnezeu, și să fii Dumnezeu prin har, așa cum a fost Pavel apostolul, care a lucrat ca și Dumnezeu după ce s-a lăsat să fie copil născut din Dumnezeu prin duhul și prin darul proorociei, care înseamnă Dumnezeu cu oamenii pe pământ. Amin.

Iar Tu, Fiule copil, Doamne a toată firea, să fii cu nădejde mare în fiii Tăi care Te poartă și care Te iubesc cu dor și cu supunere de fii, și lor se vor închina popoarele în numele Tău, că mare și minunat este numele Tău de pe creștetul lor, Doamne și copil al Tatălui și al meu și al celor ce Te cresc în ei ca și toți cei care s-au închinat Ție cu viața și cu roadele ei între fiii oamenilor, de la începutul și până la sfârșitul timpului omului. Amin, amin, amin.

— **O**, dulce mama Mea, dacă mereu îi vom învăța și îi vom îndemna, ei vor simți mereu gustul cel de nelepădat al umilinței de duh și nu vor mai da din ei duhul de copil, și se vor strânge pe lângă ei cerul și pământul, mamă, ca lângă copiii cei scumpi, frumoși și scumpi, și vor fi ei templu al lucrărilor cerești așa cum ai fost tu casa Mea de venire pe pământ după ce ca o pruncă te-ai supus și tainic te-a lucrat Tatăl pentru slava ta și a Mea și a celor ce ca și tine se supun sub duh de copil ca să Mă sălășluiesc Eu în ei cu slava împărăției Mele, mamă. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2004

Sărbătoarea de treisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim

Taina ușii deschise este inima omului frumos. Cea mai mare iubire este să-l îndrepti pe cel greșit. Antichrist va fi îngenunchiat chiar de taina țării strălucirii, care are biruință asupra diavolului, crucea.

Duhul Meu Cel Sfânt este plin de umilință când Se face cuvânt peste pământ și peste om, căci Eu, Domnul, voiesc să-l trag pe om spre cele de sus, spre Duhul Sfânt Mângâietorul, Care nu are în El nimic omenesc, nimic de la trup, chiar dacă El Se apleacă spre om ca să facă din trupul lui și în trupul lui bucurie a Duhului Sfânt, bucurie cerească, cer de sfinți și de îngeri, coborât în om spre lucrare de Duh Sfânt, Duhul Cel plin de umilință, ca să facă El voia Mea pe pământ precum în cer face. Amin, amin, amin.

Mă fac cu duhul plin de umilință sărbătoare în mijlocul tău, poporul Meu, și Mă închin, ca un Dumnezeu al smereniei de duh, locașului Meu cel sfânt, grădiniței cuvântului Meu pe care o pomenesc sfinții și îngerii pentru sărbătoarea ei de pecetluire cu legea cea cerească, și în mijlocul ei să-Mi scriu cuvântul Meu din zilele acestea, cuvânt care coboară deasupra ei cu puterea smereniei Mele de duh, poporul Meu, iar cei ce stau porți ale Mele când vin cuvânt, să Mă împartă peste pământ ca să știe neamul omenesc că Eu vin venind și cuvântând, iar când Eu cuvintez, cerul și pământul se bucură de înnoirea lor cea din cuvântul Meu, de facerea lor, așa cum la începutul facerii a fost bucurie de facere. Amin.

O, purtați-Mă spre inima poporului Meu, copii din porți și care stați înaintea Mea și a poporului Meu cu duhul plin de umilință și de aplecare ca să-l tragem pe el spre cele de sus, spre Duhul Sfânt Mângâietorul, Care nu are în El nimic omenesc, nimic trupesc, chiar dacă El Se apleacă omului. Purtați-Mă cu duhul umilit, și tot așa să vă și dați poporului Meu cu cuvântul cel de la Mine. Amin.

O, dacă Eu l-aș putea face pe om să Mă lase să stau în el așa cum sunt Eu, ar putea el vedea puterea ființei lui cea din Mine lucrată în el, și apoi puterea Mea în cuvântul lui cel plin de umilință. Mereu, mereu am spus că cel mai frumos duh este duhul umilinței, care-l face frumos pe om, căci un așa om stă mereu cu fereastra deschisă, cu ușa deschisă pentru toate cele ce-l fac frumos pe el.

O, fiilor care aveți urechi de auzit cuvântul Meu, să le spuneți tuturor că cea mai mare iubire este să-i spunem omului ce greșește. Să le spuneți tuturor că Eu nu am venit pe pământ să-i fiu omului dușman nespunându-i ce greșește așa cum face cu el diavolul și omul care nu-i este omului prieten bun. Eu dacă nu i-aș spune omului ce greșește i-aș fi dușman, dar Tatăl M-a trimis după om să împlinesc și să desăvârșesc legea iubirii cerești dinspre Dumnezeu spre om, iar dacă omul este primitor de Dumnezeu, acela nu mai face ca Adam, care nu M-a primit, ca Israel care nu a voit să stea în Duhul Meu, în duhul ascultării, ca fariseii și cărturarii care mereu, mereu stăteau împotriva cuvântului Meu care umbla la inima lor ca s-o curățească de cele omenești și trupești, de cele ce nu dau viață lui Dumnezeu în om, iar Eu dacă nu i-aș spune omului greșalele i-aș fi dușman.

O, ce frumos este omul care face pace între Dumnezeu și om, copii care ați ascultat să stați înaintea cuvântului Meu când el vine spre om ca să-l facă! O, ce frumos este omul care are în el această iubire! O, ce frumoși erau sfinții care aveau ucenici frumoși prin duhul umilinței, frumoși prin duhul as-

cultării și al credinței! Fără duhul credinței omul este el, este urât, lucrează urât, fiilor copii. O, ce frumos este omul care aude glasul cuvântului Meu și crede în el și învață de la Mine cu duhul cel umilit al credinței lucrătoare prin iubire! O, copii plini de iubirea Mea pentru om, ce bine ar fi să știe tot mai frumos poporul Meu care aude glasul Meu să ia parte cu toată ființa lui la bucuriile Mele cu el, căci bucuriile Mele sunt altceva decât cele ca pe pământ bucurii, dar omul nu caută bucurii trainice, și el nu știe ce dor Îmi este Mie să pot lua și Eu parte la bucuriile lui, să semene bucuriile lui cu ale Mele, să însemne ele Dumnezeu și să nu însemne omul. O, ce dor Îmi este să ia omul parte la bucuriile Mele, la gustul lor cel ceresc și să se facă ele stăpâne pe om și să-l facă pe om frumos ca pe Dumnezeu, copii plini de iubirea Mea pentru om! O, Eu vă am pe voi în mijlocul poporului Meu vase ale iubirii Mele pentru om, și Mi-e tare milă de voi, căci vouă vă trebuie bucurii, iar bucuriile voastre nu pot fi altele decât ucenici frumoși ai cuvântului Meu cel plin de umilință ca să-i învețe el pe ei duhul ascultării și al credinței, duhul care-l face copil pe om, căci cine nu este om-copil înaintea Mea și a voastră ca să văd Eu aceasta prin ochii și prin inima voastră, acela este om din om, om născut de jos și nu de sus, om care stă și petrece întru cele de jos, om care nu știe ce este iubirea cea de sus, care se naște copil în om, așa cum s-a născut ea în mama Mea Fecioara, care s-a născut din iubirea cea de sus și a rămas în ea și frumoasă ca ea, ca un copil al iubirii de sus. Amin.

E sărbătoare cu iubire în ea, cu Duhul Meu Cel plin de umilință în ea, căci Eu cu mare umilință am sfințit pe pământ în zilele Mele cu voi locul și chivotul Sfintei Sfințelor din zilele acestea pe pământ. E sărbătoarea zilei și a anului șapte mii cinci sute de la facerea lumii când Eu, Stăpânul a toată firea, am împlinit Scriptura coborârii tainei de nou Ierusalim pe pământul român, așa cum mulți sfinți au proorocit de la Duhul Sfânt pentru zilele venirii Mele cu nașterea din nou a toată firea la sfârșit de timp.

Tot cerul care Mă ține deasupra, tot cerul de sfinți și de îngeri și de puteri cerești se închină și Mă închină Tatălui pentru biruința Mea peste pământ acum, la sfârșit de timp. Se apleacă Tatăl și vă sărută ca pe copii odată cu această sărbătoare pomenită azi, și aduce lângă voi sărbătoarea și ziua aceea când l-a avut aici pe cel ce a mărturisit lucrarea cuvântului Meu și chivotul ei cel sfânt, pe arhiereul Ioan-Irineu, care și-a aplecat capul înaintea Mea ca să îplinească această Scriptură de nou Ierusalim pe pământul român, și apoi iarăși și-a aplecat capul înaintea celor ce l-au apăsă pe el pentru că a împlinit cuvântul Meu cu duh de credință și cu ascultare ca un fiu-copil iubitor de Dumnezeu. Îl aduc aici cu duhul și vi-l dau spre vedere cu ziua cea de atunci, și apoi îl sărut ca pe un copil, ca și pe voi, și apoi îl întăresc în răbdarea pe care o are, căci răbdarea este darul celor sfinți până la sfârșit, și ea nu este a tuturor. Amin, amin, amin.

O, Mă doare cu durere dumnezeiască în această zi, Mă doare când îl văd pe antichrist cum se zbate să-Mi îngenuncheze sub el țara strălucirii, pământul român sub puterea lui, dar Eu, Domnul, îl voi îngenunchea pe el curând, curând, căci acest pământ este al Domnului și nu al omului, și Eu Mi-l voi lua înapoi și voi face din el și pe el voia Mea. Amin.

O, popor român, stai la învățat voia Mea înaintea Mea. Ieși de sub robia omului și așază-te în calea Mea, că Eu îți țin calea ca să te izbăvesc. Duhul Meu Cel Sfânt și-L dau ca să te înnoiești cu El, că tu nu poți să fii al tău dacă stai pe pă-

mânt ales de Dumnezeu. Curând, curând te voi scoate de sub robie și vei vedea mâna Mea deasupra ta, și atunci Mă vei preaslăvi, căci tu ai pe fruntea ta semnul apostoliei, că ai fost însemnat de cel întâi chemat al Meu între ucenicii Mei cei de acum două mii de ani. Apostolul Meu Andrei te pecetluiește și azi cu duh de bărbăție ca să te trezești dacă voiești, căci azi e zi de jale pe pământul român. Se zbat fiii diavolului să supună sub ei acest pământ sfințit de cuvântul Meu cel de acum două mii de ani și cel de azi, dar ei nu vor mai avea zile multe, căci slava Mea va coborî pe pământ cu mânie ca să curețe de pe el fărâdeleaga și pe toți slujitorii ei. Amin.

E zi de jale în cer și pe pământul român, dar Eu îi hărăzesc poporului de pe el zi de trezire, zi de curățire a necredinței, și luminare îi hărăzesc lui, și biruință asupra diavolului, crucea. Amin.

O, copii care stați ochi și urechi la Mine și la cuvântul Meu! Mă mistui de durere pentru pământul român în mijlocul căruia vă am pe voi lumină a lumii. Împărțiți durerea Mea și lumina Mea peste pământ. Pe cât de mare Mi-e bucuria pentru pomenirea biruinței Mele prin voi peste pământ, pe atât de mare Îmi este durerea pe care diavolul Mi-o face în ziua aceasta prin zbaterea lui ca să biruiască el pe pământul alegrii Mele, dar el va ști în curând că locul lui este plângerea și scrâșnirea dinților și că locul slavei Domnului este pământul pe care dă el iarăși azi să-l ia sub stăpânirea lui. Eu însă îl voi nimici pe el curând, curând, pe el și pe toți slujitorii lui, pentru că vremea este acum a Mea și nu a lui, și pe mulți îi voi îndemna spre viața veacului ce va să fie și îi voi smulge din înșelăciunea veacului omului, și aceștia vor primi puterea și vor iubi cerul pe pământ, și va asculta pământul de cer, și oamenii de pe el vor vedea pe Dumnezeu și Îl vor sluji pe El. Amin.

O, poporul Meu, roagă-te cu ascultare, roagă-te cu post, și nu uita că cel mai desăvârșit post lângă rugăciune este viața cu ascultare de Dumnezeu. Am în mijlocul tău fii-copii. Ascultă-i, că au nevoie de mângâiere, au nevoie de bucurii, iar bucuriile lor nu pot fi nimic decât ucenicii cei frumoși ai cuvântului Meu cel plin de umilință și care-i învață pe ei duhul credinței, și apoi al ascultării, duhul care-l face copil frumos pe om. Ascultă-i, poporul Meu, că nu e bine să te asculte ei pe tine, ci e bine să fii credincios, să ai credincioșie, să ai recunoștință, să ai mulțumire cu ascultare și să înveți, poporul Meu, duhul umilinței. Am în mijlocul tău pe cei ce se umilesc pentru tine. Uită-te la ei și nu fi mai mare, și să fii mic cât ei, că nu este ucenic mai mare ca învățătorul său, poporul Meu. Dacă vrei să fii scris ucenic, să fii mic ca ei, să nu fii mai mare ca ei înaintea lor și înaintea Mea, să nu fii mai mare peste ei, căci ei au nevoie de bucurii, au nevoie de iubirea Mea în ucenici, are cerul din ei nevoie de ucenici cu iubirea Mea în ei, poporul Meu. O, Eu sunt Dumnezeuul răbdării și al mângâierii pentru cei mici, iar pentru cei mari în duhul lor sunt Dumnezeuul dreptății și sunt Domnul umilinței, ca să învețe omul de la Mine frumusețea iubirii dumnezeiești și să se hrănească cu ea. Amin.

O, copii care stați supuși pentru venirea cuvântului Meu, vă așez cuvântători din partea Mea peste cei ce stau la crescut și la învățat și vă învăț așa: supuneți-vă celor ce nu se supun, căci cei ce nu iubesc nu se supun, dar Eu sunt în voi Dumnezeuul înțelepciunii cerești, Dumnezeuul răbdării și al mângâierii, și Eu vă voi mângâia pe voi. Dați întâietate zidirii cerești peste cei ce nu au duhul supunerii, ca să vindecăm pe cei ce aud de la voi cuvântul Meu, să-i vindecăm de orice

urmă de îngâmfare, de duh de sine, fiilor copii, și căutați cu toată atenția să nu mai întreacă timpul pentru cele de trebuință trupului pe cel de trebuință duhului care suspină spre Mine din voi și din toți cei ce cu dor tânjesc în ei după cele cerești între frați. Eu voiesc ca poporul cuvântului Meu să fie sărbătoarea Mea, sala Mea de nuntă, locaș al slavei Mele pe care s-o vadă sfinții și îngerii și să se bucure ei de slava Mea cea de la poporul Meu. Bucurați-vă și plângeți cu cei ce sunt asemenea vouă, bucuși sau plânși, căci bucuria voastră sunt Eu, iar plânsul vostru sunt cei ce nu s-au lăsat atât de mici încât să pot Eu încăpea în ei spre bucuria voastră care vă dă vouă putere să stați înaintea Mea și înaintea poporului Meu pentru rod ceresc între pământ și cer. Amin.

Eu în cei mici încap, căci sunt Domnul umilinței. Umlința Mea este slava Mea. Umlința de duh să fie și cu tine, poporul Meu, și această slavă să Mă bucure pe Mine din mijlocul tău, că Eu din mijlocul tău trebuie să fiu Învățător peste fiii oamenilor care vin spre apa vieții, și apoi prin curățire vin spre viață. Amin.

Din mijlocul tău voiesc să Mă arăt peste pământ cu chipul și asemănarea Mea, poporul Meu, iar duhul credinței și al ascultării și al umilinței de duh te va ajuta să faci voia Mea când cu dor tu vei dori să fii ca Dumnezeu. Amin, amin, amin.

29 noiembrie/12 decembrie 2004

Sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița Domnului

Lumea îngerilor împlinește planul Domnului și stârpește stăpânirea lui antichrist. Smerenia este poarta Domnului spre om. Sfințenia este iubirea cea pentru Dumnezeu.

O, nu vă lăsați spre neputință, copii care-Mi scrieți cartea cuvântului Meu din zilele acestea, căci el aduce apoi peste voi noi puteri când vouă vă sunt de atâtea ori doborâte puterile, puterile Mele din voi, nu ale voastre, fiilor copii. O, e mare război în cer, dar uitați-vă cât de mare stau la cârma luptei, și dați-vă unul altuia puteri în porți și stați porți pentru cuvântul Meu ca să-i pot da ființă pe pământ și să se împlinescă el și să se vadă cum Eu, Domnul, din lumea cea nevăzută cuvintez și lucrez spre vedere ca să Mă arăt, prin cuvânt împlinit Dumnezeu adevărat peste tot și peste toate. Amin.

Lumea îngerilor stă mereu în slujba planurilor Mele, a Scripturilor Mele ca să le împlinescă. Lumea îngerilor e cerul, și au dat îngerii Mei luptă mare împotriva îngerilor întunericului acestui veac lumesc, îngerii care voiau să Mă biruiască de la cârma luptei. Eu însă v-am poruncit vouă să ridicați mânuțele și să-Mi cereți Mie să încep să fac biruință din cer pentru țara Mea și a voastră, țara cuvântului Meu, și să dobor în zilele ce vin planul lui antichrist, care se zbate cu puterea și cu lucrarea diavolului să-Mi stăpânească el pământul alegerii Mele, pământ pe care Eu sunt Stăpân, Eu și planul Meu cel pentru sfârșitul fărădelegii de pe pământ. Amin.

Am proorocit în dimineața sărbătorii zilei de pecetluire cu legea sfințeniei peste grădinița cuvântului Meu, zi care a fost zi de jale (12 decembrie 2004, ziua alegerilor prezidențiale în România, n.r.), am proorocit că voi face trezire peste poporul român și duh de bărbăție, și că voi căpătuți zilele stăpânirii lui antichrist, iar lumea îngerilor, la auzul cuvântului Meu cel rostit pentru acest început de biruință, a dezlănțuit război din amândouă părțile, iar Eu am vegheat și am început cu zile de

biruință. Am biruit tot ce diavolul a plănuțit din vreme prin toate descântecurile lui, căci voi v-ați rugat, precum Eu v-am vestit și v-am învățat, iar în ziua când lovitura împotriva biruinței Mele a vrut să fie dată v-am spus să-Mi cereți cu mânuțele și cu inimioarele ridicate spre Mine toate odată într-un glas pe cel ce va să biruiască împotriva a tot planul diavolesc, pregătit să-Mi curme mersul Meu spre zilele gloriei țării întoarcerii Mele cuvânt pe pământ, și așa Eu am împlinit, iar lumea îngerilor buni și a celor răi care au făcut război între ei au sfârșit ziua cu biruința de partea Mea, și așa voi sta Eu la cârma luptei nevăzută între cele două feluri de lumi ale îngerilor, și așa voi aduce Eu înaintea Tatălui, apoi, toată biruința Mea, căci toate Îmi vor fi supuse, ca apoi Eu să le supun Tatălui, împreună cu Mine și cu toți iubitorii de Dumnezeu. Amin.

O, copii zdrobiți în porți, să nu se scurgă ziua aceasta fără ca Eu, Domnul, să nu o însemnez în cartea Mea cu voi, ziua intrării în cele ce nu se văd a trâmbiței Mele Verginica. Să vă ridicați așa cum puteți, să ne ridicăm unii pe alții, Noi pe voi, și voi pe Noi, fiilor copii, fiilor cuvântători, și să-i dăm glas cuvântului de sărbătoare, de pomenire a trâmbiței Mele care a sunat înaintea Mea ca să pregătească ea zilele Mele de acum cu voi peste pământ, căci acum Eu, Domnul, trâmbițez în toate laturile ca să sfârșesc ce a mai rămas de lucrat pentru supunerea a tot și a toate înaintea Tatălui Savaot. Amin.

Hai, Eu vă dau putere, vă iau neputința, vă iau povara care vă apasă și v-o dau pe a Mea, chiar dacă Mi-e așa de milă de voi pentru poverile de pe voi. Să ne miluim unii pe alții, să ne mângâiem, că nu are cine, fiilor copii, și să lucrăm lucrarea zilei, căci Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez, și voi să lucrați, că lucrarea lui Dumnezeu nu stă din lucru chiar dacă omul nu lucrează la ea, nu stă în ea, nu ia din ea ca să fie ca Dumnezeu, lucrător, și nu fără de lucru să stea omul. Sunt cincizeci de ani de când glasul Meu roagă pe om să lucreze pentru Mine și nu am putut până la voi să fac omul să-și lase lucrul și rangul și casa și coasa ca să facă apoi lucrul Meu, și să învețe mai întâi să-l facă. Am folosit-o pe Verginica de trâmbiță prin care să-i strig pe oameni să audă glasul Meu și să împlinescă ei cuvântul Meu. Douăzeci și cinci de ani am trâmbițat prin ea (1955-1980, n.r.), și apoi am trecut cu ea în cele ce nu se văd, și s-a făcut serbare în cer pentru ea în ziua aceea, pentru intrarea ei între sfinții cei mari cu lucrarea, și mulți de pe pământ mijlocesc acum la Mine prin ea pentru mântuirea lor, iar sfinții și îngerii serbează azi ziua ei de intrare în cer și încă aproape douăzeci și cinci de ani de lucrare a ei, dar din cer acum. Amin. Grăiesc cu ea și îi amintesc de cartea ei din mijlocul poporului Meu și al ei și al vostru, fiilor din porți, și Mă uit în ea și văd cum Eu vă spun prin cartea ei acum un an să fiți sfinți din zori și până în zori, și tot așa să vă și rugați, și să plângeți cerând biruința Mea și a voastră peste pământ, și să plângeți rugându-vă pentru duh de umilință peste cei fără de umilință, și să căutați să fiți cerul pe pământ, și toți odată să căutați așa, toți într-unul. Amin.

Cu dor și cu jale a grăit trâmbița Mea în cartea ei acum un an, și rar de tot intră ea în cartea ei ca să vă țină de mână așa cum v-a promis când Eu i-am spus să-și facă între voi carte și să vă povățuiască deosebit prin ea. Acum opt ani Eu, Domnul, am pus-o să-și înceapă cartea ei cu voi ca să vă țină strânși de mână prin ea, dar ei îi trebuie iubire și primire și dor de la voi la ea, copii ai poporului Meu și ai ei și ai celor ce vă sunt vouă călăuză din partea Noastră. O, ce mare e

lucrarea cerului cu voi, iar voi trebuie să fiți cât ea dacă voiți s-o și purtați, ca să-i puteți apoi sprijini pe cei de sub povara ei, fiilor. O, ce dor îi este trâmbiței Mele Verginica să vă povățuiască încă, fiindcă ea are carte între voi.

Cu tine, Verginico, sunt venit la ei; cu tine și cu apostolul Andrei, căci el a fost cu Noi martor la pecetluirea cu sfințenia Domnului peste grădinița cuvântului care curge din cer în ea ca să adape pământul. Deschide gurița și arată-te apoi și dă-le lor apoi! Amin, amin, amin.

— **A**rată-Te cu mine, Doamne, căci Tu ești Stăpânul meu și al sfinților Tăi, iar sfinții nu au altă bucurie în afară de Tine. Fă-mi intrarea în cartea mea cu poporul cuvântului care coboară din cer pentru facerea din nou a toate pe câte le-ai făcut la început, căci s-au învechit de la relele din om. Fii ușa mea de intrare la poporul Tău și al meu. Sunt zilele sărbătorii biruinței Tale peste pământ cu legea Ta cea pentru vecii, legea sfințeniei. Amin.

Sfințenia este cea mai mare iubire care poate sălășlui în trupul celui ce are în el iubirea lui Dumnezeu. Sfințenia este poarta prin care omul intră la Dumnezeu și Dumnezeu la om. Această iubire a fost iubirea cu care Tu ai coborât pe pământul român în anul șapte mii cinci sute de la facerea lumii, an când ai întocmit grădinița cuvântului Tău de azi și chivotul de pe ea. Amin.

Ia-mă și mă du în cartea mea ca să le grăiesc celor ce Te iubesc cu dor la sfârșit de timp, să le grăiesc de această neasemuit de mare iubire; iubire care nu are cum să nu strălucească dinăuntru celui ce o are pe ea de viață. Ia-mă, Doamne, că Tu ești ușa oilor, și cine intră prin Tine, va intra și pășune va afla, și eu le voi da lor. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, trâmbiță dată Mie de Tatăl de am cântat din ea mai înainte ca să vin cuvânt de facere din nou a lumii! O, ce dulce chemam, ce dulce cântam din tine, din fluierașul dat Mie de Tatăl ca să cânt și să se adune la glasul lui oile la Mine, oile care cunosc și iubesc pe Dumnezeu și sfințenia Lui! Hai în cartea ta, și voi cânta, și vei cânta, și vom hrăni pe cei ce vor pășuna la glasul Meu și al tău. Amin, amin, amin.

*

O, fiți gata în porți, copiii străjeri în calea cuvântului Meu. Fiți ochi și urechi acum când aproape totul doarme, iar Noi veghem la porți, veghem și Noi și voi. Amin. Sunt la porți cu trâmbița Mea Verginica și cu apostolul Andrei, iar voi sunteți găsiți așteptând. Deschideți și vindecați-vă de neputințe, căci Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez, și voi lucrați, și din greu lucrăm, căci vremea aceasta este tot mai grea, tot mai apăsătoare, iar Duhul Sfânt nu mai este iubit și căutat de om pe pământ.

Gata, Verginico, ți-am fost ușă de intrare în cartea ta. Așează-te și păstorește și fă tu întoarcere la ziua în care tu ai fost luată pe brațe de îngeri și dusă în brațele Tatălui și ale Fiului Său mângâindu-te cu mama Mea Fecioara, care stă de-a dreapta Noastră în slavă. Eu și cu Tatăl privim ziua aceea și odihna ei și durerea ei și lucrarea ei cea plină de slavă. Amin, amin, amin.

— **O**, ce dulce deschizi Tu cerurile, Doamne, de parcă toate veacurile lor sunt numai o zi, numai o clipă când Tu le deschizi pe ele ca să se vadă! Tu ești mereu astăzi. Tu ești parcă o singură zi, Doamne, și toate într-o zi Tu ești, căci toate înseamnă Dumnezeu Făcătorul. Amin.

Sfințenia este cea mai mare iubire pe care omul cel iubitor de Dumnezeu I-o poate da Domnului, căci atunci omul se dă el Domnului și nu iubirea lui se dă. Omul în zadar Îi dă Domnului dacă nu se dă el Domnului, o, Doamne! Această iubire cu care Tu ai venit acum, la sfârșit de timp, ca să pecetluiești cu ea grădinița cuvântului Tău, despre ea voiesc eu să cuvintez și cu cele despre ea să hrănesc poporul care aude glasul meu, fluierașul care a fost al Tău pe pământ vreme de douăzeci și cinci de ani, bunule Păstor al celor buni care știu să-Ți audă glasul ca să vină după Tine apoi, și să afle pășune, Doamne, și să iubească gustul ei cel sfânt, și alt gust să nu mai guste și să nu mai caute, că dulce este sfințenia, și nu este o mai mare iubire în om ca și ea înaintea Ta. Ea este cuminte, ea nu mai însetează și nu mai înfometează pe om, pentru că ea are totul, și ea vede pe Dumnezeu, căci este ființă scumpă la Tine, și locuiește în trup sfânt, și îl face pe el să strălucească pentru ca ea să se mărturisească, fiindcă nici o strălucire, nici o lumină nu poate să nu se mărturisească. Nu poate lumina și strălucirea să se facă nevăzute. Nu poate sfințenia să nu lumineze și să nu strălucească din locașul ei. Cei ce au iubirea Ta în ei, aceia cu ea iubesc și prin ea se sfințesc, și apoi ei strălucesc și luminează în jur, și nu e nimeni să se facă lumină a lumii dacă nu se face locaș al sfințeniei Tale, Doamne al oilor Tale care Te cunosc pentru că Tu le cunoști așezându-Te în ele cu iubirea Ta, căci au zis Scripturile: «*Cunoscut-a Domnul pe cei ce sunt ai Săi*». Amin.

O, Doamne, Tu ești parcă numai o zi când le deschizi pe cele ce sunt ca să se vadă. O, ce dulce deschizi Tu cerurile! Iată ziua în care m-am unit cu cei din cer. De pe brațe, pe brațe am fost luată. Iată ziua aceea și odihna ei și durerea ei și lucrarea ei cea plină de slavă! Eu de pe brațe, pe brațe am fost luată. Mănuța care scrie cuvântul Tău, acum o sărut cu mare umilință, căci cei din cer au mare prețuire pentru cei de pe pământ care se închină lui Dumnezeu pentru Domnul și nu pentru ei, căci și eu tot așa am făcut pe pământ dacă Ție m-am închinat ca să faci din mine folos pentru cer și pentru Scripturile scrise de Tine, Doamne. Am fost în ziua aceea ținută în brațele acestor mănuțe de copil care m-a iubit pentru Tine. Ea a fost copil dulce de la nașterea ei, și cu mare iubire ai vegheat Tu peste ea, și apoi ai făcut din ea flacăra, și ai adus-o la Tine și lângă mine, Doamne, și iată, fericit este cel ce trece prin foc și se face flacăra atunci când Dumnezeu face aceasta peste om. În ziua aceea ea m-a prins în brațe și și-a pus obrazul pe fruntea mea ca să mă mângâie cu toată ființa Ta din ea în clipa trecerii mele la Tine. A făcut așa ca să-mi facă mângâietoare clipa aceea, ca să mă umple de putere pentru durerea pe care aveam să o trec rupându-mă din mijlocul poporului pe care-l povățuiam spre Tine ca să ai Tu popor. Mi-a făcut ea dulce ultima suflare, clipa în care ea m-a sărutat cu mângâierea din ea, și apoi m-a dat Ție și, de pe brațe, pe brațe am fost luată spre odihnă, iar durerea cea plină de slavă s-a făcut bucurie și dor pentru cei ce m-au iubit, căci fericiți sunt cei în care iubirea Ta nu apune, nu moare, nu uită, nu se stinge. De atunci eu sunt mângâiată în cer, iar când grăiesc de lângă Tine peste poporul Tău, găsesc mănuțele din ale căror brațe Tu m-ai luat pe brațe, le găsesc că mă primesc și că mă mângâie și că mă așteaptă cu cuvântul și că mă trăiește, Doamne, dar lacrimioarele ei nu i le pot șterge, pentru că suferința este taina cea mare care-L leagă pe Dumnezeu de om, iar lacrima este mângâierea și puterea suferinței, Doamne. Mănuțele care m-au închinat Ție când ai venit cu sfinții și cu îngerii să mă

iei și să mă așezi în odihnă, le sărut, le mângâi, le dau putere pentru ființa Ta care se face cuvânt prin ele când Tu treci cu glasul Tău din vas în vas ca să ajungi până la inima omului, Doamne. Amin.

Mi-am lăsat harul și darul cel de la Tine, le-am lăsat pe pământ când am plecat, și până azi lucrez cu ele, căci mi-am întocmit fii cu mare iubire în ei, ucenici din ucenici. Mi-am făcut punte și am trecut pe ea la ei (*sora lui Verginica, Maria, n.r.*), și ei îmi poartă sarcina, căci Te poartă, Doamne. Tu ai fost sarcina mea, Tu ești și a lor, și iată, ziua aceea de odihnă și de durere și de lucrarea ei cea plină de slavă o poate mărturisi oricare din cei care au văzut-o de pe pământ și care sunt și azi în trup chiar dacă ei nu au putut să vadă și dincolo de ei, dincolo spre Tine, Doamne.

Căsuța în care eu m-am despărțit de trup ca să vin la Tine suspină și azi cu toate mărturisirile Tale de peste ea, și vor suspina toți cei de sub acoperișul ei care nu m-au iubit și nu mă iubesc chiar dacă ei sunt dintre cei pe care eu i-am iubit, și ei nu m-au ascultat cu cele de la Tine aduse lor.

O, mă doare de cei ce ne poartă, Doamne. Ei slavă nu caută, căci seamănă cu noi, dar doare nemilos durerea în ei, și mereu doare, și mereu doare, Doamne. S-au făcut durere pentru cer cei ce nu iubesc cu iubirea Ta în ei, iar aceștia care Te iubesc plâng de mila Ta și Îți mângâie așteptarea, căci Tu ești Cel ce aștepti, iar omul nu Te așteaptă, Doamne. Nu știe omul să aștepte pe Dumnezeu, să-I facă Domnului drum spre el și spre venirea Sa la om. Nu știe omul carte, și cine nu știe carte nu are înțelepciune. O, și câtă carte, câtă carte ai pus Tu pe masa poporului Tău ca să ia el, și să ia din ea acum tot omul carte de la Tine, dar omul nu știe, Doamne, să Te aștepte, nu știe să Te vadă, iar Tu Te numești Cuvântul, și omul nu știe să Te vadă în cuvânt, nu știe să creadă și să Te creadă prin tot cuvântul gurii Tale, ca apoi să fie el rodul cuvântului Tău, care nu este bob sec, ci Tu ești cuvântul și sămânța credinței și a vederii omului.

O, mângâierea durerii Tale se face din mult cuvânt pe pământ, Doamne, căci pe pământ ai pus-o să lucreze ea spre Tine, iar cei îndurerați pentru Tine s-au făcut mereu cuvânt spre Tine, și între ei pentru Tine ca să Te mângâie, dar numai cei ce-Ți simt durerea Ta cea lungă și mare Te pot mângâia, Doamne mângâietor și mângâiat de cei mângâietori ai Tăi de pe pământ și pe care Tu îi numești ucenici ai Tăi, frați mai mici ai Tăi, Mângâietorule. Amin.

Acum, închide cerurile ca să-i slobozim pe cei cu care Tu le mărturisești pe ele. Tu ești parcă numai o zi când le deschizi pe cele ce sunt ca să se vadă. Numai cele ce au fost sunt, iar cele ce nu au fost nu sunt. Numai cele cu Tine sunt, iar cele fără Tine nu sunt la Tine, și sunt împotriva Ta și a vieților celor ce le fac pe cele ce trec odată cu ei.

Dar mai grăiesc încă, Doamne, căci cartea mea este mâna mea cu care dau să-i țin de mână pe cei ce merg greu spre cer, pe cei ce învață greu, pe cei ce întârzie să învețe că cea mai mare iubire care poate străluci din om este sfințenia cea Ție închinată, iubire spre Tine îndreptată. O, minunat ești Tu în sfinții Tăi, căci sfinții Tăi sunt minune a Ta pe pământ și în cer. Amin.

O, fii ai poporului numit de Domnul popor sfânt, vă îndemn să fiți minuni ale Domnului. Lucrul cel sfânt al cuvântului Lui să fiți, căci El v-a îndemnat să-I spuneți Lui la orice rugăciune: „*Mântuiește-ne pe noi, Doamne, Cel ce ești minunat întru și între sfinți*“, și dacă așa v-a învățat să spu-

neți, sunteți datori să fiți mereu adevărați, mereu sfinți, mereu minunat să fie Domnul în voi. Nu voiesc să vă dojenesc pentru mersul vostru cel greu cu cerul, pentru învățatul greu al mersului cel statornic, pentru întârziatul vostru pas spre lucrul dulce la Domnul de la voi. Dar voiesc să vă îndemn să dați azi și nu mâine de pe voi nepăsarea de suflet și de trup, dacă o mai aveți, căci trupurile voastre sunt biserică ale Fiului Tatălui Savaot, Care a plătit viețile voastre cu Trupul și Sângele Lui ca să aveți voi de hrană pe Domnul și nu pe voi și nu pe diavolul cel ucigător de suflet și de trup. Vă rog cu lacrimi în cer și pe pământ la voi să nu vă jucați de-a viața, să nu vă jucați de-a moartea, căci viața este scumpă și este suflare și vă este plătită de Domnul ca să vă fie veșnică, precum și moartea este scumpă când pentru Domnul în fiecare zi și în fiecare clipă trebuie să murim ca să viem Lui și nu nouă și nu altui stăpân pe care voi nu-l cunoașteți ca și pe Domnul Dumnezeu vostru, Care vi Se descoperă, numai să știți să-L vedeți în cuvântul Lui, numai să știți să credeți și să-L credeți prin tot cuvântul gurii Lui care vă cere rodul lui de la voi. Amin. Nu uitați că mângâierea cea de la voi pentru El se face din mult dor și din mult cuvânt. Nu vă culcați și nu vă sculați în nici o zi până nu luați o gură din cuvântul Lui cel ce vă îndeamnă la sfințenie, la carte multă, căci aceasta face sfințenia în voi. O, Învățătorul vostru v-a dat multe, multe cărți, multe suluri de cuvânt ca să-L vedeți pe El în cuvântul Lui, iar mângâierea Lui se face din mult cuvânt de pe pământ. Nu uitați că cei îndurerați pentru El se fac cuvânt spre El și între ei, cu lacrimi văzute și nevăzute, căci ei Îi simt durerea dacă știu să nu uite cartea cuvântului Lui. Nu uitați ce v-a spus El, că iubirea Lui din voi nu puteți s-o luați și s-o aveți din lături, și că voi trebuie să fiți iubirea și să vă dați Lui cu dor așa cum s-au dat Lui sfinții și mucenicii și mucenițele, numai Lui cu iubirea Lui din inimioarele lor care încăpeau cerul și pe Stăpânul a toate câte sunt și vor fi. Amin.

Cartea mea cu voi este mânuța mea cea fragedă, cea mlădioasă care vă ține de mână ca să nu vă pierdeți, copii așteptați de sfinți, căci fericiți și sfinți și așteptați sunt cei ce iubind în Domnul se dau Lui fără de zbucium, fără de apăsări, fără de alt dor în ei.

O, fii crescuți cu cuvântul cel mângâietor, cea mai mare iubire este sfințenia, căci atunci omul se dă Domnului și nu iubirea lui se dă. Sfințenia este cuminte. Ea nu însetează și nu înfometează după nimic în om în afară de ea, pentru că ea are totul și dă totul, și ea vede pe Dumnezeu, căci ea este ființă scumpă la Dumnezeu în om, pentru că locuind în trup ea strălucește și se mărturisește din cei ce au în ei iubirea lui Dumnezeu și cu ea Îl iubesc pe El, și cu ea ei se sfințesc și se închină pe ei Domnului, pentru Domnul și nu pentru ei. Amin.

O, fiilor, fericiți sunt cei ce trec prin foc și se fac flacăra așa cum s-au făcut cei ce trudesă înaintea cuvântului Domnului când el vine la voi cu trudă mare, fiilor. Prețuiți această oboseală pentru voi a acelora ce stau sub sarcina venirii Domnului la voi cuvânt. Eu sunt în ei, și Domnul este flacăra în trupurile și în duhurile și în cuvântul lor, numai să voiți voi să fie ei așa pentru voi când ei dau să ardă din voi cu cuvântul lor tot ceea ce nu înseamnă Dumnezeu în om și din om. Amin.

O, e mare prăpastie să fiți mici și fără mână tare peste voi și în care să credeți și sub care să stați și în care să vreți să fiți ca în mâna Domnului, căci eu în ultima mea povață peste fii am spus tuturor celor ce se vor lăsa să fie fiii lui

Dumnezeu pe pământ să se lase conduși și păziți și zidiți de cei mai înțelepți, de cei mai ascultători, căci aceia sunt cei mai înțelepți, și nu altfel înseamnă aceasta; de cei mai blânzi care știu să-L îmblânzească pe Domnul ca să nu lovească în neascultători sau răsfățați, sau mofturoși, sau pretențioși, sau încrezători în ei mai mult decât în cei ce străjuiesc cu Domnul din ei, sau gâlcevitori, sau obositori prin iubirea de sine din ei, sau împiedicați în ei înșiși, sau fricoși până și de umbra lor, sau puțin sânguitori pentru viața sufletului care se hrănește din Dumnezeu și nu de pe pământ.

V-am povățuit în cartea mea cea încă din vremea trupului meu scrisă peste fii și peste fii din fii, și am lăsat în ea povețele vieții, dar cine nu se uită în ea ca să crească și nu să se sperie de necreșterea lui, acela este fricos, acela se teme de cer, de viața cu cerul, și cade acela în viața cea de pe pământ, viață care se strică precum omul cel făcut din pământ și din om se strică, și apoi dă seama pentru aceasta înaintea Celui ce pe toate le-a făcut spre zidirea și spre bucuria cu Domnul a omului și nu spre despărțirea omului de Dumnezeu, cum i se întâmplă omului din pricina celor atât de alunecoase de pe pământ, făcute de om pe pământ pentru căderea omului care-și hrănește duhul său cu duhul cel căzut al îngerilor care s-au suit peste Dumnezeu, și apoi au căzut, și apoi s-au răzbunat pe om ca să-l facă și pe om diavol ca și pe el, înger potrivit lui Dumnezeu și omului.

O, fiilor care căutați să crească și nu să scadă Domnul în voi, nu uitați că suferința care doare în trupul dar și în sufletul vostru este taina cea mai mare care-L leagă pe Dumnezeu de om, iar lacrima ei este mângâierea și puterea suferinței, și nu este ea slăbirea inimii omului, ci este mulțumirea inimii lui, fiilor. O, sunteți tare mititei! Eu însă nu voiesc să fiți ca cei mititei care nu ascultă, care nu au înțelepciune, care nu cresc cât Dumnezeu, ci voiesc să fie mare Domnul în voi și să încapă în voi, căci El numai în cei mici, în cei cuminiți încap, fiilor; în fiii cei copii încap, așa cum încap în cei ce-L aduc pe Domnul la voi cuvânt de facere a omului și a toată firea care iarăși se va face, căci toate s-au învechit de la despărțirea omului de Dumnezeu, și toate se vor înnoi de la omul cel înnoit cu duhul și cu vederea lui cu care vede pe Domnul în cuvântul Domnului de peste om. Amin.

Eu vă iau în brațe în taină cerească și vă mângâi rugându-vă cu lacrimi de foc și de har împlinitor în voi și între voi să vă hrăniți cu dor, cu toată ființa voastră să vă hrăniți cu Trupul și Sângele Domnului, de la care să aveți viață în voi și unii de la alții viață toți, căci dacă nu aveți viața Lui, și pe El în voi, această boală se ia și se face nepăsare de viață în voi, și apoi I Se face frig Domnului afară din voi așteptând și disprețuit oftând.

O, să știți că pe Domnul Îl tare doare de cei care-L poartă între voi și spre voi. Ei slavă nu caută, căci seamănă cu noi, ci mai degrabă iubesc să poarte durere de la cei ce nu iubesc cu iubirea Domnului în ei spre El.

O, învățați cartea venirii Domnului, fiilor! Învățați, Israele, venirea Domnului la tine și ia-L în casa ta când Îl ai aproape, ca să nu plângi de plânsul Lui de la tine.

Învățați-i, Doamne, că eu mult i-aș învăța și i-aș tot învăța să Te iubească, să nu Te disprețuiască, să nu se disprețuiască disprețuind căutarea Ta la ei. Învățați-i, că iată, suntem aici cu ei, iar apostolul Tău Andrei îi voiește veșnic botezați în Trupul și în Sângele Tău, în baia nașterii de sus a omului sfânt, Doamne Mângâietorul. Amin, amin, amin.

— **I**ată, și eu, apostolul Tău, bunule Învățător, îi cuprind în cuvânt și le spun așa: Aveți sare între voi, aveți viață în voi, și apoi între voi! Nici unul din cei ce v-ați născut din Domnul Iisus Hristos, Care S-a coborât din cer și iarăși S-a suit și iarăși a venit, și la voi a venit, nici unul din voi să nu pară că a rămas în urmă, căci în urmă este diavolul, care-l trage înapoi din Dumnezeu pe om, iar înaintea este ascultarea cea dulce care-l așează pe om în sfințenie fie prin iubirea Domnului din el, fie prin lacrima suferinței de trup și de duh, spre slava Stăpânului a toată firea.

Viață lângă viață să fiți voi, căci sunteți poporul Domnului, Cel ce S-a născut din Tatăl și din Fecioară, și din mormânt apoi, ca să vă dea naștere de sus prin jertfa Lui cea pentru voi. Faceți-L pe Domnul să vă iubească cu mângâiere și nu cu suferință peste voi, căci iubirea Domnului pentru fii merge până acolo unde nu poate să-și piardă fiii, și nici fiii pe El. Amin.

Sunteți însemnații Domnului, și diavolul vede semnul Domnului în voi și pe voi. Nu cumva să nu fiți îmbrăcați în Domnul în toată clipa de câte ori El Se dă vouă de veșmânt, căci scris este că diavolul țipă turbat să vă piardă, să vă smulgă înapoi, și apoi să vă înșele, și apoi să vă doară fără vindecare. Fiți sfinți, căci Cel Sfânt vă ține sub mantia Lui. Fiți mi-loși, că sunt plini de durere și de suferință pentru Domnul și pentru voi cei de sub sarcina venirii Domnului la voi.

Iar Tu, Doamne, fă-Te putere și iubire în ei, ca și în mine, și fă din ei botezătorii ai lor prin iubirea Ta din ei, prin lucrarea Ta din ei, ca unii pe alții Ție să Ți se dea. Amin, amin, amin.

— **O**, această sărbătoare s-a făcut strigare, s-a făcut rugăciune din cer peste voi, fiilor. Eu, Domnul, întăresc peste voi pe cei din porți, pe cei din partea Mea învățători ai mersului vostru cel sfânt, căci fericiți sunt cei ce mereu trec prin foc, și focul prin ei, și se fac ei flacăra atunci când Dumnezeu voiește aceasta de la om. Cuvântul Meu din mijlocul vostru să vă fie pecete de Duh Sfânt, spre duh de ascultare cu iubire în ea, căci pentru voi ascultați, și pentru Mine faceți binele acesta și nu pentru ei, iar Eu, Domnul, tot așa vă voi da vouă. Amin.

O, Verginica Mea, fluieraș duios după fii născuți din Dumnezeu! S-a mângâiat mama Mea Fecioara de apa ta pusă la rădăcina sădirii Mele cea nouă, cea pusă la rodit pentru slava Fiului ei. Te-a mângâiat cu mare iubire mama Mea, Verginico. Ea mereu îți este recunoscătoare pentru jertfa ta atât de mare, atât de mare dată pentru venirea Mea după două mii de ani iarăși de la Tatăl după om. Amin.

— **I**ar eu, Doamne, trâmbița Ta cea de dinaintea arătării Tale cuvânt de facere din nou a lumii, mă închin înaintea mamei Fecioară, mama Ta și a mea și a poporului sfânt de pe pământ, că dulce este mama pentru fii dacă ea are fii, Doamne. Mă închin ei, și cu aplecare o rog să le dea lor putere pentru iubirea Ta din ei. Amin, amin, amin.

— **O**, fiică a ascultării celei desăvârșite, eu, mama Fiului lui Dumnezeu, ascult și mă mângâi pentru Fiul meu Cel durut după fii. Ți-am ascultat înfiorată strigarea după ei și îmbărbătarea ce le-ai dat lor, și le poruncesc îngerilor buni să biruiască din calea lor, din inima lor și din cugetul lor tot ceea ce nu înseamnă Dumnezeu, și să fie ei ieslea iubirii lui Dumnezeu din om între toți cei ce doresc și plâng ca și Dumnezeu după om. O, odihnește-te acum în duhul sărbătorii tale cea din mijlocul cerului. Amin.

Iar Tu, Fiule născător, lasă-Te în ei cu dorul Tău de ei și de om. Amin, amin, amin.

— **E**u, Domnul, sunt purtat în slava sărbătorii care se slăvește între sfinți pentru Verginica, fluierașul cuvântului Meu, și pentru apostolul Meu Andrei, care însemnează cu botez de credință țara întoarcerii Mele cuvânt între oameni. Amin.

La început a fost Cuvântul, și mai întâi de toate a fost El, și Eu eram Cuvântul, și din Tatăl cuvântam, iar la sfârșit tot așa sunt, și fericit este cel ce știe să Mă vadă în cuvântul Meu și să creadă și să Mă creadă prin tot cuvântul gurii Mele.

Fericit este cel ce stă cuminte și în mulțumire sub mila venirii Mele care se împlânzește după puterea omului, căci Eu sunt foc mistuitor, și tot așa este și cuvântul Meu care se atinge de fărâdelegea de pe pământ și din om ca să nu mai fie ea, ci să fie sfințenia și cei ce strălucesc prin ea înaintea cuvântului Meu, care înseamnă venirea Mea, venirea Fiului lui Dumnezeu peste toate neamurile oamenilor de pe pământ, după tot felul lor. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2004

Sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Omul cel născut din cer este raiul păzit de îngerul Domnului care deschide. Nimeni nu va mai putea fi decât cel ce se va hrăni din râul acestui cuvânt. Se va împlini proorocia pentru țara strălucirii, țara română.

Venirea Mea la tine este tot o umilință, poporul Meu, căci din sânurile Tatălui Mă smulg cu cuvântul ca să te hrănesc, și tu să prețuiești această milă a venirii Mele așa cum o prețuiesc sfinții care au avut trup de pe pământ mai întâi, și apoi din cer, iar ei se umilesc înaintea Mea ca să vin cu ei, căci Eu Îmi am locașul în sânul Tatălui, și Mă umilesc pentru sfinții Mei care așteaptă prelung zilele slavei Mele, zilele venirii Mele cu ei pe pământ cuvânt ca să-l facem pe el om după chipul și asemănarea Mea. Amin.

O, fiilor din porți, ridicați-vă spre veghe pentru intrarea Mea cuvânt la poporul Meu și al vostru, căci sfinții cu mare dor doresc să fac Eu pe pământ om după chipul și asemănarea Mea ca să Mă odihnesc în el cu sfinții Mei, și apoi să fac ceruri noi și pământ nou pe pământ și în care să locuiască Domnul și cei drepti ai Săi care se fac locaș al păcii Domnului, slava Domnului pe pământ, raiul cel păzit de îngerul Domnului care deschide. Fiți coborârea Domnului, fiilor copii, și cu inimi cerești în voi odihniți-Mă în voi ca să pot trece spre poporul cuvântului Meu, care are în toată clipa ajutor pentru trezie, pentru Domnul, Care să stea în om după chipul și asemănarea Sa. Amin.

O, e cerul de sfinți înlăcrimat după om, căci omul nu se mai așteaptă să vin, dar Eu voiesc și mai mult decât atât să fac. Voiesc să Mă fac cunoscut omului și să fac aceasta cu iubire sau cu certare. Cu iubire să fac pentru cei ce uitându-se în cuvântul Meu Mă văd în el și Mă așteaptă mereu și cu veghe, iar cu certare să fac pentru cei ce auzind nu aud și văzând nu văd biruința Mea și slava Mea de pe pământ cu cununițe pentru sfinți și pentru toți cei ce auzind aud și văzând văd că Domnul vine venind și împlinind Scripturile Sale cele prin profeți rostite, și apoi prin însuși glasul Lui. Amin.

Eu, Domnul, glăsuiesc din cer pe pământ ca să audă omul glasul Meu, și cu pocăință și cu umilință să Mă vadă cuvântând, să Mă vadă în cuvânt, să Mă vadă că vin venind

și că sunt împlinitor. Amin. Eu, Domnul, fac ceruri noi și pământ nou fără să creadă omul că aceasta fac, căci omul e greoi pentru credință și uită că tot ce este cu neputință la om este cu putință la Dumnezeu, pentru că este scris ca Eu să vin și să fac ceruri noi și pământ nou și că Mi-am ales țara cea de la sfârșit de timp, în care Eu vin și împlinesc ceea ce Eu am zis să fie, și va fi. Amin.

O, nu stau mult în cuvânt peste tine, poporul Meu, dar vin spre tine și umblu la inima ta și îți aduc veste că trebuie să te rogi la Dumnezeu mereu și să-I amintești de planurile Sale cerându-I-le împlinite peste pământ prin pământul român, cerând Domnului întoarcerea omului la credința cea plină de dar, și apoi de vedere a celor ce nu se văd și sunt, a celor ce vin la vedere prin cuvântul Domnului. Amin, amin, amin.

— **C**uvântul Tău, Doamne, este foc mistuitor, și nu este împotriva pământului ca să Te poată opri sau ca să nu vadă în curând că Tu venind Te împlinești în om după chipul și asemănarea Ta, căci scris este: «*Voi veni la om și voi cina cu el și voi face casă la el și Mă voi arăta lui*». Amin.

Eu, arhiereul Tău Nicolae, mă așez cuvânt în mila venirii Tale cu sfinții până ce această milă cu strigare în ea va fi văzută de toți ochii de pe pământ, căci scris este: «*Tot ochiul va vedea aceasta*». Eu îi îndemn pe fiii poporului Tău să fie fii ai rugăciunii cu credință în ea, căci ei au de cerut la Tine să împlinești cu totul Scripturile venirii Tale când toate neamurile de pe pământ se vor închina ei, căci va veni cu spaimă ziua pe care omul nu o așteaptă, și el Te va vedea, și toate neamurile de pe pământ vor plânge cu spaimă înaintea slavei Tale, căci vii venind și împlinind, iar îngerii Te slujesc, Doamne, și Te slujesc cei ce Te primesc cu cuvântul Tău când vii de îl așezi pe pământ pentru ca să se îplinească el. Amin.

O, popor al credinței venirii cu norii a Fiului lui Dumnezeu, tu să fii credincios și să te lași împodobit de îngerii și de sfinți pentru venirea Domnului, căci tu ești cel ce pui masă sfinților, tu ești cel ce ale Domnului dintru ale Domnului pui pe masă, Lui și sfinților Lui, ca să stai tu cu cerul la masă, și pe pământ să stai, căci pe pământ Își întinde Domnul mereu masa nunții; pe pământul român, care s-a așezat de masă a nunții Domnului în mijlocul neamurilor de pe pământ, iar pe masă, cuvântul Domnului, și tot omul se va hrăni cu cuvântul acesta mai întâi de orice hrană, și nimeni nu va mai putea fi, decât cel ce se va hrăni cu tot cuvântul care iese de la Dumnezeu. Amin.

O, Doamne, i-ai ales pe ei ca și pe mine. O, Te-ai descoperit cu ei și i-ai numit cei dintâi pe cei de pe urmă aleși ai Tăi, cei dintâi de pe pământ, și nu știu cei de pe pământ că nimeni în afară de ei nu sunt cârmuitori din partea Ta peste pământ. Cu ei cârmuiești totul prin cuvântul Tău pe care-l rostești în mijlocul lor prin porțile Tale, prin cei mici ai Tăi care stau de veghe pentru cuvântul venirii Tale, și Tu vii cuvânt în mijlocul neamului român și îl slăvești pe el pentru alegerea Ta din mijlocul lui, pentru poporul Tău din el care stă înaintea Ta cu duhul, cu sufletul și cu trupul, și ochi și urechi stau cei din porțile Tale dintre pământ și cer și Te așează cuvânt pe pământ, ca Tu să-l împlinești apoi. Amin.

O, iată cum Tu ești lumina lor și Mântuitorul lor, ajutorul lor ca să nu se înfricoșeze ei și ca să vadă ei că o mie, și mii, și mii de mii cad de-a dreapta și de-a stânga lor, iar de ei nu se vor apropia, și vor vedea ei căderea vrăjmașilor Tăi, Doamne, pentru că ei Te-au pus pe Tine izbăvitorul lor și scăparea lor, și îngerilor Tăi le vei porunci pentru ei, căci ei Te

au pe Tine Dumnezeu al lor, Doamne, așa cum și al nostru ai fost când Te-am purtat pe pământ, iar Tu ne-ai mărit cu măririle cele de la Tine și nu de la om, Doamne. Iar acum, pentru Tine și pentru noi mărește-Te peste ei și în ei ca să vadă popoarele și să îngenuncheze ele înaintea Ta, ca să vadă ele, Doamne, că Tu ești Dumnezeu veacurilor. Amin, amin, amin.

— **O**, arhieriele al Meu, te-am ales prin voia Mea cea plină de taină și nimeni de pe pământ nu s-a împotrivit alegerii Mele de peste tine și te-au primit și ai păstorit oile Mele cu milă și cu ajutorare. Așa te așez Eu acum și în mijlocul celor mai mici ai Mei, iar tu cu darurile tale de la Mine așa să le ajuți lor, că ei sunt mici pe pământ și de aceea Eu, Domnul, Mă măresc peste ei și din mijlocul lor. Amin.

O, poporul Meu, sunt tot o privire după tine sfinții Mei și îngerii Mei. Mucenița cea copilă, Filoteea cea plină de milă, te ia și ea în iubirea ei, ca să te ajute cu mila ei de cei mici ai Mei. Ea a fost copilă plină de Dumnezeu pe pământ. Așa vă voiesc Eu pe voi, copii ai slavei cuvântului Meu, ca să dați voi mila Mea oamenilor, să-i îmbrăcați în cuvântul Meu pe cei goi, să-i hrăniți cu el pe cei flămânzi, să-i adăpați cu el pe cei însetați și să-i iubiți cu el pe cei ce Mă iubesc cu iubirea Mea din ei, căci Eu vă am mila Mea pentru om pe pământ. Amin.

Iubi-vă-voi pe voi, copii împărțitori ai slavei cuvântului Meu din zilele voastre peste pământ. Cel mai mare adevăr este smerenia minții, de la care vine peste om darul sfințeniei, cea mai mare iubire pe care omul I-o poate da lui Dumnezeu. Iubi-vă-voi pe voi pentru darul Meu, pentru cuvântul Meu dat vouă și dat de voi milă peste oameni. Întări-vă-voi pe voi pentru lucrările Mele peste pământ, căci e vremea împlinirii Scripturilor cele pentru slava Mea, pentru țara strălucirii pe care proorocii au văzut-o de departe și au nădăjduit-o și o așteaptă cu toată slava Mea de peste ea pentru odihna lor și a Mea. Amin.

Păzi-voi prin voi oile Mele, fiilor copii. Păstori-le-voi pe ele. Pe oaia slabă o voi întări, pe cea bolnavă o voi ridica, iar pe cea grasă o voi face să prăsească miei și mielușele pentru împărăția Mea, pentru înmulțirea turmei care va primi din mâna Mea izbăvirea, căci vine ziua Domnului cea înfricoșată, iar mai înainte de groaza ei Eu Îmi voi aduna oile în staul, căci ele vor cunoaște glasul Meu și vor veni și pășune vor afla. Amin.

Binecuvântată să fie sărbătoarea în cer și pe pământ sfânt a arhierelui Meu cel tainic ales păstor de oi în vremea sa, ales de Mine și nu de om, căci omul nu știe taina planurilor Mele și nu-l știe omul pe om, ci Eu îl știu pe om și îl aleg pe cel smerit cu inima pentru lucrul Meu peste om. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Nu uita să ceri la Mine slava și biruința Mea peste neamul român, căci în mijlocul lui am pus Eu la crescut sămânța împărăției Mele pe pământ, și apoi peste tot pământul, căci ramurile ei vor fi spre tămăduirea neamurilor. Amin. Eu, Domnul, grăiesc, și apoi împlinesc.

Iar voi, cei din porțile cuvântului Meu, stați trei mereu ca Eu să cuvintez, căci sunt la cârma luptei dintre lumină și întuneric, și neamul român va birui de aici de unde Eu vă am pe voi lumină a lumii, și Eu voi triumfa din mijlocul lui cu cerul pe pământ, cu cer nou și cu pământ nou, și aceasta va fi dreptatea Mea pentru sfinții care Mă așteaptă să vin cu ea și cu ei pe pământ, iar împărăția Mea și a lor nu va avea sfârșit, căci așa este scris, iar Eu împlinesc. Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2004

Sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon

Omul învechit în rele nu mai știe cărarea Domnului pe pământ, cuvântul Lui spre om. Domnul va lucra cu Duhul Sfânt și cu foc cerul și pământul la sfârșit de timp. Cei trufași care domnesc peste România cad prin duhul minții lor; iar Domnul va străluci de pe pământul român peste popoare.

Cuvântul Meu vă face trezirea ca să intre el cu Mine în carte, copii din porți. Sunt Domnul, și vă fac deșteptarea cu cuvântul Meu care a făcut la început cerul și pământul și pe om, iar la sfârșit v-a făcut pe voi ca să fiți cuvântul Lui, căci Cuvântul este Dumnezeu, și toate prin El s-au făcut, și iarăși se fac. Amin, amin, amin.

Se fac ceruri noi și pământ nou. Se naște iarăși lumea. Din cuvântul Meu toate se nasc iarăși, căci toate s-au învechit de la om încoace, fiindcă omul s-a despărțit de Dumnezeu pe pământ și nu știe și nu poate, nu mai poate să se întoarcă înapoi la Mine decât prin cuvântul Meu care vine la el și îl călăuzește pentru iarăși facere peste toate câte sunt, căci omul dintre cer și pământ este durerea Mea care stă împotriva Mea mai înainte de căderea îngerilor căzuți din slava Mea, și tot omul trebuie să se aplece glasului Meu, cuvântului Meu care a făcut la început cerul și pământul. Amin.

Omul învechit în rele nu mai știe, nu mai cunoaște cărarea Mea spre el. Cuvântul Meu este cărarea Mea spre el, căci când Eu vin altfel spre om, se sperie omul, iar spaima lui este lipsa lui Dumnezeu din el, dar Duhul Meu îl învață să creadă în Mine, Care sunt scăparea lui, puterea lui și ajutorul lui în strâmtorări și netemere chiar dacă s-ar răsturna pământul și s-ar muta munții în fundul mării, căci Eu sunt în mijlocul cetății, și ea nu se va clinti, și le spun oamenilor de pe pământ: «*Opriți-vă și cunoașteți că Eu sunt Domnul Preainalt între popoare, și pe pământul tot sunt Preainalt!*» precum este scris. Amin.

O, poporul Meu cel din români! Dacă Eu când am făcut cerul și pământul cu cuvântul Meu, din ape și din duh, și am scos din ape primul petec de pământ și l-am numit de atunci pământ român, taină rămasă între Mine și Tatăl până la sfârșit de timp când am venit pe pământ și am luat trup din Fecioară prin sămânța Duhului Sfânt, iată, taina aceasta neștiută de tot omul atâtea mii de ani, ea se desface acum prin cuvântul Meu, cuvântul care a făcut la început cerul și pământul. Pământul român a fost începutul pământului cel ieșit din ape, și tot pământul român este începutul cel ieșit din foc, căci el va fi cetate de scăpare, oază verde pe care Eu, Domnul, o ocrotesc cu mare minune, cu cuvântul facerii Mele care începe ca și la început când am luat pământ din pământul român și l-am făcut cu mâna pe om și am suflat cu gura peste el cuvânt, și duh de viață a intrat în el, și a cunoscut omul ca și Dumnezeu, și a fost el odihna Mea între cer și pământ.

O, poporul Meu cel din români, sunt în mijlocul tău cu sărbătoare. Mă bucur în pomenire de zi sfântă pentru cel între arhierii cerului marele făcător de minuni Spiridon. O, mare este omul care cunoaște facerea lui Dumnezeu Făcătorul și crezând în Mine se arată oamenilor minunat pentru slava Mea cea nemaicăutată de oameni, căci oamenii stau în duhul îngâmfării și s-au îngâmfat cu măriri de la unii la alții, iar slava Mea pe pământ ei nu o mai doresc, ci o ascund pe cât pot ei de mult, pentru că ei se tem unii de alții înaintea slavei Mele și nu se tem de Mine, Cel minunat întru sfinții Mei și prin sfinții Mei, și chiar dacă ei se tem când Eu cutremur tot

lucrul lor ca să le arăt deșertăciunea lor, ei stau tari prin duhul îngâmfării lor care se face în ei împotrivire înaintea Mea și netemere de Dumnezeu spre pierzarea lor. Eu însă Îmi fac cale spre ei și Mă arăt Cel minunat, așa cum M-a arătat arhierul Spiridon, Dumnezeu adevărat în el și făcător de minuni prin el înaintea necredincioșilor. Amin, amin, amin.

— **C**redința mea, Doamne al sfinților, a fost iubirea Ta cea care s-a cuibărit în inima mea ca să Te iubesc cu ea și să Te fac minunat înaintea necredincioșilor care se hrăneau cu îngâmfarea lor, Doamne. O, cât ești Tu de răbdător între cei necredincioși până-Ți faci loc cu minunile Tale prin cei sfinți ai Tăi dintre oameni, prin cei credincioși care-Ți fac loc în ei ca să trăiești Tu în ei viață dulce, pace dulce, bogăție de har și de minune a Ta între ei!

Eu Te-am mărturisit Dumnezeu adevărat între oameni și Te-am arătat că ești Cel ce a făcut cerul și pământul și pe om, Doamne. M-a durut în mine necredința celor îngâmfăți care dădeau să umble la înțelesurile tainelor Tale cele ascunse de mintea oamenilor, și atunci, din mijlocul arhierilor adunați în sobor eu am luat o bucată de lut trecut prin foc, o cărămidă făcută de mână de om, și am strâns-o în mâini înaintea lor și am făcut din ea trei părți despărțindu-se ele, prin minunea credinței mele, în apă, pământ și foc, așa cum au fost înainte de facerea cărămizii, mai înainte de a trece prin foc apa și lutul care s-a lăsat muiat apoi, și frământat apoi, și pus în formă pentru ca iarăși să se usuce și să fie spre folos, spre zidire, Doamne, Cel ce ai făcut din ape cerul și pământul cu cuvântul, Doamne, Cel ce ești foc mistuitor, și omul nu știe ce ești Tu și ce faci Tu pentru ca să Te cunoască omul Dumnezeu adevărat în toată clipa și peste toate mereu.

Le-am arătat celor necredincioși cum vei face Tu la sfârșit cerul și pământul cu Duhul Sfânt și cu foc, ca apoi să le faci din nou pe toate pe pământ nou, trecut prin foc, Doamne. O, cât foc face omul pe pământ și nu știe că dacă face așa, el Te cere să vii cu foc ca pe toate să le lămurești și iarăși să întocmești cerul și pământul!

O, vino, Doamne, și împlinește-Ți proorociile cele pentru cer nou și pământ nou din sfințenie răsărite, din om nou și sfânt, nou prin sfințenie așa cum am fost noi, sfinții Tăi care am crezut întru Tine, Unul Dumnezeu Făcătorul, mărturisindu-Te minunat între oameni prin sfinții Tăi.

Vino, Doamne, cu duhul puterii Tale în cuvântul Tău care se face rău în mijlocul neamului român, și fă din cuvântul Tău și din pământul român cetate de scăpare curățată și udată, și apoi loc verde, loc plin de lumină și de pace și de chemare a omului spre Tine, Doamne minunat. Vino, Doamne, și desparte în mijlocul pământului român întunericul de lumină și lumina de întuneric și fă pe el loc al dreptății Tale, loc al păcii, Doamne! Nu-l lăsa pe omul minciunii să mai dăinuiească pe pământul slavei Tale! Scoate-l pe el din întunericul lui și dă-i lui vedere ca să Te vadă și să se rușineze de întunericul din el și să vină spre izvorul cuvântului Tău și să se adape din el cu credință, și cu viață din viața Ta apoi, și fă

aceasta cu duhul puterii Tale în cuvântul Tău de peste om, Doamne al puterilor.

O, dă-le înțelepciune sfântă și putere din Tine celor ce Te împart cuvânt peste pământ, și unge-i la ochi și la minte pe toți cei necredincioși și potrivnici și mândri și fă-i să vadă și să înțeleagă și să se umilească, Doamne, sub mâna puterii Tale cu care lucrezi pe pământul român cer nou și pământ nou și Ierusalim nou de care se va duce vestea peste toate neamurile de pe pământ ca să vină ele să vadă slava Ta și pe poporul Tău care crede în venirea Ta cuvânt pe pământ, căci cu cuvântul ai făcut Tu la început cerul și pământul, și arată-le oamenilor că așa ai făcut. Amin, amin, amin.

— **O**, așa voi lucra, și cu foc voi lucra, căci cu foc Îmi scriu pe pământ cuvântul cel de facere din nou a lumii.

Din cerul cel nevăzut și de pe pământ să se adune laolaltă strigăte de rugăciune pentru împlinirea a toate Scripturile venirii Mele cu veacul cel fără de sfârșit! Amin.

O, poporul Meu, tu ai fost întocmit de cuvântul Meu din zilele tale pentru ca să te rogi la Dumnezeu și să-I amintești Lui de Scripturile făgăduinței venirii Domnului pe pământ cu sfinții, că iată, la tine vin cuvânt și prin porți Mă împart peste pământ bunăvestire de înviere spre înnoirea făpturii. Eu pic cu pic spulber de pe pământul alegerii Mele toată împotrivirea care stă împotriva Mea prin îngâmfarea omului. Voi culca la pământ pe toți cei care dau să stea în fruntea poporului român mânjiți pe mâini de sângele celor ce strigă la Mine din pământ ca să le fac dreptate.

O, dați-vă deoparte, voi, cei prea mult pătați, voi, cei prea îngâmfăți, voi, cei ce doriți măriți și ranguri, căci Eu ridic pe cei tari prin umilința lor și le adaug credință și temere de Dumnezeu și putere din puterea Mea ca să doboare ei, la cuvântul Meu cel rostit din mijlocul neamului român, toată vraja care întunecă omul la minte și la inimă și la ochi ca să nu vadă lumina și întunericul și ca să le despartă pe ele, și apoi să fie lumină! Amin.

O, nu Mă pot stăpâni până ce nu voi arăta toată deșertăciunea minții și pe cei ce o au pe ea înaintea Mea și a neamului Meu de pe pământul român. Ridica-Mă-voi, și aceasta voi face. Amin. Pic cu pic așez pe pământul român lumină mare ca să știe toate neamurile lumii că Eu sunt Dumnezeu mare și minunat pe pământul român, și din el Mă voi slăvi peste tot și peste toate, căci Tatăl așa binevoiește. Amin.

Acum, fiilor din porți, faceți cu cuvântul Meu putere pentru rugăciune la Mine din mijlocul poporului cuvântului Meu pentru împlinirea cea de la Mine în mijlocul neamului român. Roagă-te, poporul Meu, roagă-te la Dumnezeu, căci tu ești unealta Mea, și cu tine voi ara și voi însămânța și voi uda și voi încălzi și voi face să crească rodul împărăției cerurilor în mijlocul tău și peste tot pământul român pe care Tatăl îl ține în mâna Sa pentru slava Mea și a ta ca să vadă toți cei din întunericul lor slava Domnului și rodul ei cel nou. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2004